

SLOVANSKA KNJIŽNICA
LJUBLJANA

~~B 2241~~

L I S T I

in

Evangelji

v'

nedelje in prasnike zeliga
léta

in vse dni svetiga pošta.

Natisnjeni po povelji

milostiviga, prezhestitiga Knésa
Gospoda Gospoda

Antonja Alojsja,

Ljubljanskiga Škofa.

V' LJUBLJANI.

Jih je natisnil in saloshil Joshef Blasnik.

Jih prodaja Janes Klemens, bukvoves.

1833.

KRAB 211

~~B 2241~~

§ 14. I, 1954/122

I.

Molítve, Listi

in

Evangelji

v'

nedélje léta in vse dni svétiga posta.

Pervo nedéljo v' adventu.

MOLITEV.

Sbúdi, prósimo, Gospod! svojo mozh, ter pridi, de saflúshimo od nevárnost, ktére nas savoljo nashih gréhov zhakajo, po tvoji bram-bi oteti, in po tvojim reshenji svelízhani biti. Kteri shivísh in kraljuješh s' Bogam Ozhétam, v' edinosti svétiga Duha Bog vékoma. Amen.

~~~~~  
*Berilo is lista f. Pavla aposteljna  
 do Rimljanov v' 13. postavi od 11. do 14.  
 versie.*

**B**ratje! vémo, de je ushé ura, de od spanja vstanemo. Sakaj nashe svelizhanje je blichji, kakor takrat, ko smo verni postali. Nozh je preshla, dan pa se je perblishal. Versimo tedej od sebe dela temè, in oblezimo oroshje svetlobe. Kakor po dnevu poshteno hodimo, ne v' poshréshnosti in pijánosti, ne v' nezhišlosti in nesrámnosti, ne v' krégu in nehvaléshnosti, ampak oblezite Gospoda Jesufa Kristusa.

✠ *Evangelij svetiga Luka*

21, 25 — 33.

**T**isti zhas je Jesus rekel svojim uzhenzam: Snamnja bodo na solnzu in luni in svesdah, in na semlji bo stiska med narodi savoljo strashniga shumenja morja in valóv. In ljudje bodo kopernéli od straha in perzhakovanja tistiga, kar ima zhes ves svét priti; sakaj nebeshke mozhí se bodo gibale. In tedej bodo vídili sinú zhlovékoviga priti na oblaku s' veliko oblastjo in zhashtjó. Kedar se bo pa to jélo goditi,

~~~~~  
 pogléjte in povsdignite svoje glave, ker
 vaše odrefhenje se perblishuje. In jim
 je príliko povédal. Poglájte figovo dre-
 vó in vse drevéša; kedar ushé berst po-
 ganjajo, véste, de je léto blis. Takó
 tudi ví, kedar bote vídili, de se to go-
 dí, véдите, de je blis Boshje kraljéstvo.
 Resnízhno vam povém, de ta rod ne
 bo preshel, dokler se vse ne sgodí. Ne-
 bó in semlja bota preshla, moje besé-
 de pa ne bodo preshle.

Drugo nedéljo v' adventu.

MOLITEV.

Sbúdi, Gospod! naše serza, de pot tvojiga
 Edinorojéniga perprávljamo; de ti homo mógli
 s' pomozhjó njegoviga prihóda s' ozhíshnim
 duham flushiti. Kteri s' teboj shiví in kraljuje
 v' edinosti svetiga Duha Bog vekoma, Amen.

*Berilo is lista S. Pavla aposteljna
 do Rimljanov 15, 4 — 13.*

Bratje! kar koli je písaniga, je v' naše pod-
 uzhénje písano, de po poterpeshljivosti in

Milica Trane

povešeljènji pišem upanje imamo. Bog poter-
peshljívoſti in povešeljènja pa vam daj, de bo-
te med ſebój ene miſli po Jeſufu Kriſtuſu,
de s' enim ſerzam in s' enimi uſtmi zhaſt da-
jete Bogú in Ozhétu Goſpoda naſhiga Jeſufa
Kriſtuſa. Sató ſprejemajte ſe med ſebój, kakor
je tudi Kriſtuſ vaſ ſprejél, Bogú v' zhaſt. Re-
zhem namrezh, de je bil Kriſtuſ Jeſuf ſlu-
ſhabnik obréſe ſavoljo reſníze Boſhje, de bi
poterdil obljuje ozhákov, pa de bi nevérniki
Bogá ſavoljo miłoſti zheſtíli, kakor je piſano:
„Sató te bom, Goſpod, med nevérniki hvalil, in
tvojimu imenu pél!“ In ſopet rezhe: „Veſeli-
te ſe, nevérniki, s' njegovim ljudſtvam!“ In
ſopet: „Hvalíte Goſpoda, vſi nevérniki, in po-
viſhújte ga, vſe ljudſtva!“ In ſopet rezhe Iſa-
ija: „Bo korenína Jeſetova, in kteri bo vſtal
zheſ nevérnike kraljevat, yanj bodo nevérniki
upali.“ Bog upanja pa naj vaſ napolni s' vſim
veſeljem in miram v' vérovanji, de obogatitè
v' upanji in mòzhi ſvétiga Duha.

✠ *Evangelij svetiga Matevſha*

11, 2 — 10.

Tiſti zhaſ je Janes, ko je v' jezhi
Kriſtuſove dela ſliſhal, dva ſvojih u-
zhenzov poſlal, in mu je djal: „Si tí,
kteri ima priti, ali drusiga zhakamo?“
In Jeſuf je odgovoril, ter jima rekel:

„Pojdita, in povéjta Janesu, kar šta flifhala in vídila. Slépi spregledújejo, hromi f-hájajo, góbovi se ozhifhujejo, gluhi spreflifhujejo, mertvi vftajajo, in ubogim se evangéli osnanuje. In blagor mu, kteri se nad menój ne bo pohujfhal.“ Kedar šta pa odfhla, je Jefuf sazhél mnóshizam govoriti od Janesa: „Koga fte fhli v' pufhavo gledat? terfta od vétra majaniga? Ali koga fte fhli gledat? zhlovéka v' méhko oblázheniga? Gléjte, kteri se v' méhko oblazhijo, fo po kraljévih hifhah. Ali koga fte fhli gledat? preróka? Prav, vam povém, fhe vezh kakor preróka. Sakaj ta je tifti, od kteriga je pífono: Gléj, jas pofhljem svojiga angela pred tvojim oblizhjem, kteri bo pred tebój perpravljajal tvoj pot.“

Tretjo nedéljo v' adventu.

MOLITEV.

Naklòni svoje uhó, prófimo, Gospod! k' nafhim profhnjam, ter rasfvetli temòto nafhiga

duha s' milostjo svojiga obiskanja. Kteri shivish in kraljujesh i. t. d.

*Berilo is lista S. Pavla aposteljna
do Filipljanov 4, 4 — 7.*

Bratje! veselíte se vselej v' Gospodu; she rezhem, veselíte se. Vasha pohlévnost bodi snana vsm ljudém; Gospod je blis. Nizh naj vas ne skerbí; ampak v' vsaki rezhi naj s' molitvijo in perporozhanjem in sahvaljenjem vashe proshnje suane bodo pred Bogam. In mir Boshji, kteri ves um preséshe, váruj vashe serza in vasho pamet v' Kristufu Jesufu.

✠ *Evangelij Svetiga Joana*

1, 19 — 28.

Tisti zhas so Judje is Jerusalema duhovnov in levítov poslali do Janesa, de so ga vprashali: „Kdo si tí?“ In je povédal, in ni tajíl, je rekel: „Jas nisim Kristuf.“ In so ga vprashali: „Kaj tedej? si tí Elija?“ In je djal: „Nisim.“ „Si tí prerok?“ In je odgovoril: „Ne.“ So mu tedej rekli: „Kdo si pa, de jim odgóvor damo, kteri so nas poslali? Kaj pravish sam od se-

be?“ Rezhe: „Jas sim glaf vpijózhiga v' pufhavi: Poravnájte Gospodov pot, kakor je rekel Isaija prerok.“ In kateri so bili poslani, so bili smed Farisejev. In so ga vprafhali, ter mu rekli: „Kaj tedej kerfhujesh, ako nisi tí ne Kristus, ne Elija, ne prerok?“ Janes jim je odgovóril rekózh: „Jas kerfhujem v' vodi; v' frédi med vami pa stóji, ki ga ví ne posnate. On je, kateri ima sa menój priti, kateri je vezhi od mene, kterimu jas nisim vréden od zhév-ljev jerménov odvesati.“ To se je godilo v' Betánii na uni strani Jordana, kjer je Janes kerfhevál.

Zheterto nedéljo v' adventu.

MOLITEV.

Sbúdi, prósimo, Gospod! svojo mogózhnost, ter pridi, in perstopi nam s' veliko mozhjó, de bo s' pomozhjó tvoje milosti, kar nashi grehi mudé, tvoje persanashljivo usmiljenje perhitélo. Kteri shivísh in kraljujesh i. t. d.

*Berilo is lista J. Pavla aposteljna
do Korinzhanov 4, 1 — 5.*

Bratje! iméjte naf sa Kristusove flushabnike in delívze skrivnost Boshjih. Tukej med delívzi pa se ishe, de je kdo svést najden. Meni pa je zelò malo mar, de sim od vas ali od drusiga zhlovéka sojen; pa tudi sam se ne sodim. Sakaj nizh fizèr nimam na vésti: tode v' tem nisim opravizhen; Gospod pa je, kateri me sodi. Ne sodíte tedej pred zhasam, dokler Gospod ne pride, kateri bo rasvetlil, kar je v' temi skritiga, in bo misli serz rasodèl, in takrat bo vsak hvalo od Bogá imel.

✠ *Evangelij svetiga Luka*
3, 1 — 6.

Petnajsto léto zesarstva zesarja Tiberja, ko je bil Ponzi Pilat oblastnik v' Judeji, Herod pa zhetertni oblastnik v' Galileji, Filip njegov brat pa zhetertni oblastnik v' Itureji in Trahonishki desheli, in Lisánija zhetertni oblastnik v' Abileni, pod vélikima duhovnama Anam in Kajsam, je Gospod govóril Janesu, Zaharijevimu sinu, v' pusHAVI. In je pershel na vso stran Jordansko, ter je osnanovál kerst pokore

v' odpufhenje gréhov, kakor je pisano v' bukvah Isaija preróka: „Glas vpijózhiga v' pufhavi: Perpravite pot Gospodu; ravne mu storíte stesé; vsaka dolína naj se napolni, in vsaka gora in vsak grizh naj se ponisha, in kar je kriviga, bodi ravno, in kar je ostriga, gladke pota. In vse zhlovéfhtvo bo vídilo svelizhanje Boshje.“

Predboshizhni dan.

MOLITEV.

Bog, kateri naš s' obletnim zhakanjem našhiga odreshènja oveselísh, dodéli, de tvojiga Edinorojéniga, ki ga Odresheníka veselí sprejmemo, tudi sodníka bres straha priti vidimo, Gospoda našhiga Jesusa Kristusa, Sina tvojiga, kateri s' tebój shiví in kraljuje i. t. d.

*Berilo is lista J. Pavla aposteljna
da Rimljanov 1, 1 — 6.*

Pavl, flushabnik Jesusa Kristusa, poklizan apostelj, odlozhen v' evangeli Boshji, kteriga

je bil Bog préd obljubil po svojih prerokih v' svétih písmih od svojiga Sina, (kteri mu je bil rojen po mesu is Davidoviga saróda, kteri je bil Sin Boshji skasan v' mòzhi, po Duhu posvezhujózhim, is vstajenja od mertvih,) Jesufa Kristufa Gospoda nashiga, po katerim smo prejéli milost in aposteljstvo, de vse narode savoljo njegoviga imena pod pokórsrhino vére spravimo, med kterimi ste tudi ví, poklízani Jesufa Kristufa Gospoda nashiga.

✠ *Evangelij svétiga Matevsha*

1, 18 — 21.

Kristusovo rojstvo pa je tako bilo: Ko je bila njegova mati Marija Joshefu sarozhena, se je, preden sta vkup prishla, snafhla nosezha od svétiga Duha. Joshef pa njen mosh, ker je bil pravižhen, in je ni hotel rasglasiti, jo je hotel skrivej sapustiti. Kedar je pa to mislil, glej, se mu je angel Gospodov v' spanji perkasal, rekózh: „Joshef, Davidov sin, ne boj se k' sebi vseti Marije svoje shene; sakaj kar je v' njej rojeno, je od svétiga Duha. Rodila pa bo sinú, in imé Jesus mu daj; on

bo namrezn svoje ljudstvo odréshil od njih gréhov.“

Sveti boshízhni prasník.

Per mashi o polnozhi.

MOLITEV.

Bog! kateri si to presvéto nozh s' rasvetljénjem prave luzhi svetlo storil, daj, prófimo, de, zhigar luzhi skrivnósti smo na semlji spoznali, tudi njegovo veselje v' nebésih vshivamo. Kteri s' tebój shiví in kraljuje i. t. d.

*Berilo is lista s. Pavla aposteljna
do Tita 2, 11 — 15.*

Preljubi! perkasala se je milost Bogá Svelizharja nashiga vsim ljudém, ktera nas uzhi, de se odpovéjmo hudobii in posvetnim sheljam, ter tresno, priyétno in bogabojézbe shivímo na tem svétu, zhakajózhi svelizhanskiga upanja in zhestítljiviga prihoda véliziga Bogá in Svelizharja nashiga Jesusa Kristusa, kateri je dal sebe sa nas, de bi nas réshil od vse krivize, in sebi ozhístil priyétno ljudstvo, vneto sa do-

bre dela. To govòri in opiminjaj, v' Kristusu Jesufu Gospodu nashim.

✠ *Evangelij svetiga Luka*

2, 1 — 14.

Tisti zhaš je povelje prishlo od zefá-rja Avgústa, de naj se popishe ves svet. (Ta popis je bil prvi pod Zirínam, oblastníkam v' Sírii.) In vsi so fhli, de so se popisali, vsák v' svoje mésto. Shel je pa tudi Joshef is Galileje is mésta Nazareta v' Judejo v' Dávidovo mésto, ki se imenuje Bètlehem, sató ko je bil is hishe in rodovíne Dávidove, de se je popisal s' Marijo, svojo sarozheno sheno, ki je bila nosezha. Pergodilo se je pa, ko šta tam bila, so se dnevi dopolnili, de bi porodíla. In je porodíla svojiga pervorojéniga sinú, in ga je v' pleníze povila, in poloshila v' jasli, ker sa-nje ni bilo prostóra v' hishi. In pastirji so v' tisti strani zhuli, in na ponozhnih strashah bili per svoji zhedí. In glej, angel Gospodov je stal per njih, in svetloba Boshja jih je obfve-

tila, in so se silno sbali. In angel jim je djal: „Ne bojte se; sakaj glejte, o-
snánim vam velíko veselje, ktero bo
vsimu ljudstvu; ker danš vam je rojen
Svelizhar, kateri je Kristuf Gospod, v'
mestu Dávidovim. In to vam bo snam-
nje: Nafhli bote déte v' pleníze povi-
to, in v' jaflih leshati.“ In sdajzi jih
je bilo per angelu mnóshiza nebéfhnke
vojske, kateri so Bogá hvalili in rekli:
„Zhašt Bogú na visokósti, in mir na
semlji ljudém prave volje!“

Sveti boshízхни prasnik.

Per sorni mafhi.

MOLITEV.

Daj, prófimo, vsigamogózхни Bog! de, ko
fmo od nove luzhi tvoje vzhlovézhené Beséde
obfijáni, se to sveti v' nafhim djanji, kar po
véri fije v' Duhu. Po ravno tem Gospodu na-
fhim Jesusu Kristufu Sinu tvojim, kateri f' te-
bój shiví in kraljuje i. t. d.

*Berilo is lista s. Pavla aposteljna
do Tita 3, 4 — 7.*

Preljubi! kedar se je dobróta in ljubésen Svelízharja nashiga Bogá perkasala, naf je, ne is dél pravizhnosti, ktere smo mí storili, ampak po svojim usmíljenji svelízhal v' kopéli prerojènja in ponovljènja svétiga Duha, kteriga je v' naf obilno vлил po Jesusu Kristusu Svelízharji nashim; de s' njegovo milostjo opravižheni deléshniki homo po upanji vézhniga shivljenja, v' Kristusu Jesusu Gospodu nashim.

✠ *Evangelij Svetiga Luka*
2, 15 — 20.

Tisti zhas so pastirji med sebój rekli: „Pójdimo do Bètlehema, in pogléjmo to rezh, ktera se je sgodila, ki nam jo je Gospod na snanje dal!“ In so hité prishli, in nashli Maríjo, in Joshefa in déte v' jasli poloshèno. Ko so pa vídili, so povédali, kar jim je bilo rezheno od téga déteta. In vsi, kteri so slishali, so se zhudili temu, kar so jim pastirji pravili. Maríja pa je ohranila vse té rezhí, in premishljevála v'

~~~~~
 svojim serzu. In pastirji so se vernili,
 in so Bogá zheftíli in hvalili sa vse,
 kar so flifhali in vídili, kakor jim je
 bilo povédano.

Sveti boshízni prasník.

Per vélíki mafhi.

MOLITEV.

Dodéli, prófimo, vsígamogózni Bog! de naf,
 ktere stara sushnost pod jarmam gréha dersí,
 novo po méfu rojstvo tvojiga Edinorojéniga ré-
 fhi. Po ravno tem Gospodu nashim Jesusu Kri-
 stusu, Sinu tvojim, kteri s' tebój shiví in kra-
 ljuje i. t. d.

Berilo is lista J. Pavla aposteljna
do Hrebrèjev 1, 1 — 12.

Velíkokrat in po mnogih potih je nékedej
 Bog govóril ozhákam po prerokih, in sadnjizh
 tiste dni nam je govóril po Sinu, kteriga je po-
 stávil deléshnika vsih rezhí, po kterim je stvaril
 tudi svét; kteri, ko je svetloba zhasí, in podó-
 ba bitja njegoviga, in vse s' besédo svoje mozhí

nosí, je ozhíšenje od gréhov oprávil, in sedí na desnízi velízháštva na visokósti, je toliko boljshi od angelov, kolikor vishi imé je memo njih dobil. Saka j kterimu angelov je kedej rekel: „Ti si moj Sin, danš fim te rodíl?“ In sopet: „Jas bom njemu Ozhe, in on bo meni Sin?“ In sopet, kedar vpélje Pervorojéniga na svét, rezhe: „In vsi angeli Boshji naj ga móljjo.“ In od angelov sizèr rezhe: „Duhove storí svoje angele, in plamen ognja svoje flushabnike.“ Sinu pa: „Tvoj sedesh, Bog, je od véka do véka; pálista pravíze je pálista tvojiga kraljéstva; pravízo ljubísh, in krivízo sovrashísh: sa tega voljo je Bog, tvoj Bog, tebe s' oljem veselja bolj pomasal, ko tvoje so deléshne.“ In: „Tí, Gospod, si v' sazhétku semljo uterdil, in nebó je délo tvojih rók. Ona bota preshla, tí pa ostanesh: in kakor oblazhilo se bota postarala, in kakor ogrinjálo ji bosh preménil, in bota preménjena; tí pa si smirej ravno tísti, in tvoje léta ne bodo minúle.“

✠ *Evangelí svetiga Joana*

1, 1 — 14.

V' sazhétku je bila Beséda, in Beséda je bila per Bogu, in Bog je bila Beséda. Ta je bila v' sazhétku per Bogu. Vse je po njej storjèno, in bres

nje ni nizeh storjeno, kar je storjeniga. V' njej je bilo shivljenje, in shivljenje je bilo luzh ljudi. In luzh v' temi svéti, in temà je ni sapopadla. Bil je zhlovek poslan od Bogá, ki mu je bilo Janes imé. Ta je prishel v' prizhevanje, de je prizhevál od luzhi, de bi vsi vérovali po njem. On ni bil luzh, ampak de bi prizhevál od luzhi. Prava luzh je bila, ktera rasfvetlí vsaziga zhloveka, ki pride na ta svét. Na svétu je bila, in svét je po njej storjen, in svét je ni sposnal. V' svojo lastino je prishla, in njeni je niso sprejéli. Kolikor pa jih jo je sprejélo, jim je dala oblast Boshjim otrokam biti, njim, kteri vérujejo v' njeno imé; kteri niso is kerví, ne is volje mesá, ne is volje moshá, ampak is Bogá rojeni. In Beséda se je vzhlovézhila, in je med nami prebivala, (in smo vídili njeno velizhástvo, velizhástvo kakor Edinorojéniga od Ozhéta,) polna milosti in resnize.

V' prasník svetiga Shtéfana perviga muzhénza.

MOLITEV.

Daj nam, prófimo, Gospod! posnémati, kar zhestimò, de se tudi sovrashnike uzhimò ljubiti, ker tistiga god obhajamo, kateri je védil tudi sa preganjávze prófiti Gospoda našhiga Jesusa Kristusa, kateri s' tebój shiví in kraljuje i. t. d.

Berilo is djanja aposteljskiga

6, 8 — 10. in 7, 54 — 59.

Tiste dni je Shtéfan, poln gnade in mozhí, délal velike zhuda in snamnja med ljudmi. Vstalo pa jih je nékej is s-hodníze, ktera se imenuje Libertínov, in Zirenzov, in Aleksandrízov, in tistih, kateri so bili is Zilízije in Asije, prepírat se s' Shtefanam; in niso mògli obstati pred modróstjo in duham, kateri je govóril. — Kedar so pa to slísháli, so se togotili v' svojih serzih, in so s' sobmí shkripali soper njega. Ker je bil pa poln svétiga Duha, se je vserl v' nebó, in je vidil Boshje velizhástvo, in Jesusa stati na desnízi Boshji. In je rekel: „Glejte, vidim nebéfa odperte, in Sinú zhlovékoviga stati na desnízi Boshji!“ Tedej so savpili s' velikim glasam, in satífnili svoje ushéfa, in vsi

kmali nanj planili. In so ga pahnili is mésta, in s' kamnjem pobijali; in prizhe so poloshile svoje oblazhila k' nogam mladénzha, kterimu je bilo imé Savl. In so kamnjáli Shtéfana, kteri je klizal, rekózh: „Gospod Jesus, sprejmi mojo dufho!“ In je pokléknil, in s' velikim glasam vpil, rekózh: „Gospod, ne peršhtévaj jim tega gréha!“ In ko je to isrékel, je saspál v' Gospodu.

✠ *Evangelij svetiga Matevsha*

23, 34 — 39.

Tisti zhaš je Jesus rekel pismoúkam in farisejem: Gléjte, jas vam pošhijam preróke in modre in pismoúke, in smed njih bote nekte re morili in krishali, in nekte re bizhali v' svojih s-hodnízah, in preganjali od mésta do mésta, de pride nad vas vsa pravízhná kri, ktera je prelita na semlji, od kerví pravízhniga Abeljna do kerví Zaharíja, sinú Barahíjeviga, kteriga ste umorili med tempelnam in altárjem. Refnízhno, vam povém, vse to bo prišhlo nad ta rod. Jerusalem, Jerusalem, ki moríšh preróke, in jih kamnjášh, kteri so k' tebi poslani; kólikokrat sim

hotel sbrati tvoje otròke, kakor kò-
klja sbira svoje pífheta pod perúte, in
nisi hotel! Glejte, vašha hišha vam bo
pušta pušhena. Sakaj povém vam, ne
bote me vidili odflej, dokler ne pore-
zhete: „Pozhešhen bodi, kateri pride
v' imenu Gospodovim!“

V' dan svetiga Joana apo- steljna in evangelista.

MOLITEV.

Svojo zérkev, Gospod! dobròtljivo rasfvéti,
de s' nauki svétiga Joana, aposteljna trojiga
in evangelista, rasfvetljena k' vezhnim darovam
doide. Po Gospodu našim Jesusu Kristusu Si-
nu tvojim, kateri f' tebój shiví in kraljuje i. t. d.

Berilo is bukev Sirahovih

15, 1 — 7.

Kdor se Bogá bojí, bo dóbro stóril, in kdor
se pravízhnosti dersí, jo bo doségel, in mu
bo naproti príshla ko zhešíta mati. S' kruham
shivljenja in rasúma ga bo pašla, in s' vodo sve-

lízhanfke modrofti ga napajala; in se bo v' njem uterdila, in se ne bo ganíla. In ga bo ohranila, in ne bo oframotèn. In ga bo povífhala per njegovih sofédih, in v' sredi sbirálišha bo odperla njegove ufta, in Gospod ga bo napolnil s' duham modrófti in rasúmnofti, in ga bo oblékel s' zheftítljivim oblazhilam. S' vefeljem in dobrovólnoftjo ga bo obogátíl, in mu v' dél dal vézhno imé Gospod nafh Bog.

✠ *Evangelij svetiga Joana*

21, 19 — 24.

Tífti zhať je Jéfuf Petru rekel: „Pojdi sa menój.“ Peter pa se je obernil, in je vídil tíftiga uzhénza sádej íti, kteriga je Jéfuf ljubil, kteri je per vezhérji tudí na njegovih perfih flo-nel, in je bil rekel: „Gospod, kdo je, kteri te bo sdal?“ Ko je tedej Peter tega vídil, je djál Jéfufu: „Gospod, kaj pa ta?“ Jéfuf mu rezhe: „Hozhem, de takó oftane, dokler ne pridem, kaj tebi sa to? Tí pojdi sa menój!“ Rasfhlo se je to govorjénje med brati, de tífti uzhenez ne umerje. Pa Jéfuf mu ní rekel: „Ne umerje;“ ampak: „Hozhem, de takó oftane, dokler

ne pridem, kaj tebi sa to?“ To je ti-
sti uzhénez, kateri prizhúje od tega, in
je to pífal, in vémo, de je refnizhno
njegovo prizhevánje.

V' dan nedólshnih otrozhi- zhev.

MOLITEV.

Bog! kteriga hvalo so nedólshni muzhénzi
danf ne s' govorjénjem, ampak s' smertjo
prizheváli, samòri v' nas vso hudòbo pregréh,
de tvojo véro, ktero nash jesik terdi, tudi
shivljenje v' djanji prizhuje. Po Gospodu na-
shim Jesusu Kristusu Sinu tvojim, kateri s'
tebój shivi in kraljuje i. t. d.

*Berilo is skrivniga rasodénja S. Joana
aposteljna 14, 1 — 5.*

Tiste dni sim vidil, in glej, Jagnje je stalo
na gori Sionu, in s' njim njih sto shtiri in
shtirdeset tavshent, kateri so iméli njegovo imé
in imé njegoviga Ozheta sapísano na svojih
zhelih, in sim slishal glas s' néba, kakor glas

velíko vód, in kakor glaf velíziga groma; in glaf, kteriga sim flifhal, je bil kakor zítarjev, kteri na svoje zitre zítarajo. In so péli nekako novo pesem pred sédeshem, in pred zhvetérimi shiválmi in pred starshimi, in nihzhe ni mogel péti pésmi rasun unih sto in shtiri in shtirdeset tavshent, kteri so bili odkúpljeni s' semlje. Tí so, kteri se niso s' shenami ognjufili; devíze namrezh so. Tí hódijo sa Jagnjetam, kamor koli gré. Tí so odkúpljeni smed ljudi pervíne Bogú in Jagnjetu, in v' njih ustih se ni nashla lash; sakaj bres madesha so pred stolam Boshjim.

✠ *Evangelí s'vetiga Matevsha*

2, 13 — 18.

Tisti zhas se je angel Gospodov Joshefu v' spanji perkasal, rekózh: „Vstani, in vsemi déte in njegovo mater, ter béshi v' Egipt, in bodi tam, dokler ti ne porezhem; Herod namrezh bo déteta ískal, de bi ga konzhal.“ In je vstal, in vsel déte in njegovo mater po nozhi, ter se ugànil v' Egipt. In je bil ondi do Herodove smerti, de se je dopolnilo, kar je Gospod govóril po preroku, ki pravi: „Is Egipta sim po-

klizal svojiga sinu.“ Ko je tedej Herod vidil, de je od modrih sapelján; se je silno rasferdil, in je poslal in pomoril vse dézhke, kar jih je bilo v' Bètlehemu in vsih njegovih pokranjah po dvé in manj lét starih, po zhafu, ki ga je bil od modrih isprafhal. Takrat se je dopolnilo, kar je bilo govorjeno po Jeremii preroku, ki pravi: „Glas se je slifhal v' Rami, velik jok in krik; Rahela je jokala po svojih otrozih, in se ni dala utolashiti, ker jih ni vezh.“

V' nedéljo pred novim létam.

MOLITEV.

Vfigamogózhni vézhni Bog! vòdi nashe déla po svoji volji, de saflúshimo v' dobrih délih obogatéti v' imenu tvojiga ljubiga Sina, kteri s' tebój shiví in kraljuje i. t. d.

*Berilo is lista S. Pavla aposteljna
do Galazhanov 4, 1 — 7.*

Bratje! dokler je naslédnik majhen, se ne rasilózhí od fushnja, defiravno je gospodar

všiga; ampak je pod varhi in oskerbníki do zhaša, kateri je postavljen od ozhéta. Takó smo bili tudi mí, dokler smo bili majhni, sushnji pod pervim ukam svetá. Kedar je pa prishlo spolnjenje zhaša, je Bog poslal svojiga Sina, rojeniga is shene, in podversheniga postavi, de bi jih odréshil, kateri so bili pod postavo, de posinovljenje prejmemo. Ker ste pa sinóvi, je Bog poslal Duha svojiga Sina v' vashe serza, kateri vpíje: Aba, Ozhe! Sa tega voljo sdej ni vezh sushenj, ampak sin; ako je pa sin, je tudi deléshnik po Bogu.

✠ *Evangeli svetiga Luka*

2, 33 — 40.

Tisti zhaš sta se Joshef in Marija, Jesusova mati, zhudila nad tem, kar se je od njega govorilo. In Simeon jih je blagoslovil, in rekel Marii, njegovi materi: „Glej, ta je postavljen v' padez in v' vstajenje mnogih v' Israelu, in v' snamnje, kterimu se bo soper govorilo; in tvojo lastno dushe bo mezh presunil, de se misli rasodénejo is mnogih serz. In je bila prerókinja, Ana, Fanuelova hzhi, is roda Aserjeviga; ta je bila selò v' létih, in je po svojim

devištvu s' svojim moshem sedem lét shivéla. In ta vdova je bila per shtiri in osemdesetih letih, ki ni shla od tempeljna, ter je s' postam in molitvami nozh in dan Bogú flushila. In ona je ravno tisto uro tje prishla, in je Gospoda zhestíla, ter od njega govorila vsm, kteri so zhakali Israeloviga odreghènja. In ko so vse dopolnili po sapóvedi Gospodovi, so se vernili v' Galilejo v' svoje mesto Nazaret. Déte pa je rastlo, in možno perhajalo, polno modrósti, in milost Boshja je bila v' njem.

V^o dan svetiga Silvestra papesha.

MOLITEV.

Daj, prófimo, vsigamogózhni Bog! de nam svetiga Silvestra, tvojiga ispovedóvca in papesha, zhestíti god pomnóshi poboshnost in svelízhanje. Po Gospodu nashim i. t. d.

*Berilo is 2. lista f. Pavla aposteljna
do Timóteja 4, 1 — 8.*

Preljubi! saprizham pred Bogam in Jesusam Kristusam, kateri bo sodil shive in mertve v' svojim prihodu in svojim kraljéstvu: osnanuj besédo, ne jenjaj, bodi si perloshno ali neperloshno, preprizhuj, prósi, svári s' vsm poterpljenjem in ukam. Sakaj prishel bo zhaf, ko sdraviga uki ne bodo terpéli, ampak si bodo po svojih sheljah uzhenike isbirali, kakor jih bodo ushèa serbéle; in bodo od resnize ushèsa odvrazlali, k' hasnam pa se obrazhali. Tí pa zhuj, se preterpi, oprávi délo evangelista, spolni svojo slushbo, bodi trésen. Jas namrezh sim she darován, in zhaf moje rasvése nastaja. Dobro vojskovanje sim vojskoval, ték dokozhál, véro ohránil. Sdej mi je perhranjena krna pravíze, ktero mi bo dal Gospod, pravzhni sodník, tisti dan; pa ne le meni, ampak tudi tistim, kateri ljubijo njegov prihod.

✠ *Evangelij svetiga Luka*

12, 35 — 41.

Tisti zhaf je Jesus rekel svojim uzhénzm: Vafhe lédje naj bo opasano, i svetíla v' vafhih rokah gorézhe,

in vi enaki ljudém, kateri zhakajo svojiga Gospoda, kedaj se bo vernil od shenitnéne, de mu, kedar pride in poterka, sdajzi odpró. Blagor tistim hlapzam, ktere Gospod, kedar pride, zhuti najde! Resnízhno vam povém, de se bo opáfal, in jih bo k' misí posádil, in jim bo gredé strégel. In ako pride ob drugi strashi, in ako ob tre-tji strashi pride, in jih takó najde; blagor tistim hlapzam! To pa véдите, de, ko bi hišni gospodár védi, ktero uro tat pride, bi pazh zhul, in bi gotovo ne puštil v' svojo hišo sloniti. Tudi ví bodite perpravljani; ker ob uri, ko se vam ne sdi, bo Sin zhlovékov pri-shel.

V' noviga léta dan ali v' pras-nik obresovánja Jesusa Krístusa
Gospoda nashiga.

MOLITEV.

Bog! kateri si po rodovítnim devíshki svete Marije zhlovéshkimu rodu dodétil dar ézhni-

F zharja
de se oca,
ter tresno,
na tem svétu,
nja in zhestitljiv.
Svelizharja nashiga .
sebe sa naf, de bi n
in sebi ozhíttil prijétno lju
bre dela. To govòri in opimin,
Jesufu Gospodu nashim.

✠ *Evangeli svetiga Luka*

2, 21.

Tisti zhas, ko je bilo osem dni do-
polnjenih, de je bil otròk obrésan,
mu je bilo dano imé Jesuf, ktero je

la
élih
a, kateri

ola aposteljna

4, 1 — 7.

er je naslédnik majhen, se ne
d' sushnja, desiravno je gospodar
ampak je pod varhi in oskerbniki do
a, kateri je postavljen od ozhéta. Takó smo
bili tudi mí, dokler smo bili majhni, sushnji
pod pervim ukam svetá. Kedar je pa prishlo
spolnjenje zhasa, je Bog poslal svojiga Sina,
rojeniga is shene, in podversheniga postavi, de
bi jih odréshil, kateri so bili pod postavo, de
posinovljenje prejmemo. Ker ste pa sinóvi, je
Bog poslal Duha svojiga Sina v' vashe serza,

~~~~~  
 kateri vpije: Aba, Ozhe! Sa tega voljo sdej ni vezh fushenj, ampak fin; ako je pa fin, je tudi deléshnik po Bogu.

✠ *Evangelij svetiga Matevsha*

2, 19 — 23.

Tisti zhas, kedar je bil Herod umerl, glej, se je angel Gospodov Joshefu v' Egiptu v' spanji perkasal, rekózh: „Vftani, in vsemi déte in njegovo mater, ter pojdi na Israelfko semljo; sakaj pomerli so, kateri so détetu po shivljenji stregli.“ In je vftal, in vsél déte in njegovo mater, in je perfhel na Israelfko semljo. Ko je pa flifhal, de Arhelaj kraljuje v' Judeji namésti Heroda svojiga ozheta; se je bal tje iti, in v' spanji opomnjen se uganil na Galilejsko. In je perfhel, ter prebival v' mestu, kterimu je imé Nazaret, de se je dopolnilo, kar je govorjeno po prerokih, de bode Nazarej imenován.

V' prasník zhestítiga rasglafhenja Gospodoviga, ali v' svetih kraljev god.

MOLITEV.

Bog! kateri si danafhnji dan svojiga Edinorojéniga nevérnikam po predhodu svésde rasedel; dodéli míloftivo, de bomo, ki smo te ushé po véri sposnali, do glédanja lepote tvoje visokófti perpeljáni. Po ravno tem Gospodu našim Jesufu Kristufu Sinu tvojim, kateri s' tebój shiví in kraljuje i. t. d.

Berilo is Isaija preroka

60, 1 — 6.

Vstani, Jerusalem! bodi rassvelljen; ker prifhla je tvoja luzh, in zhaft Gospodova se nad tebój vs-haja. Sakaj glejte, tema bo semljo pokrivala, in nozh ljudftva; nad tebój pa bo Gospod isfhel, in njegova zhaft se bo v' tebi vídila. Naródje bodo v' tvoji luzhi hodili, in kralji v' svetlòbi tvojiga vs-hóda. Vesdvigni svoje ozhí okoli sebe, in poglej, vsi tí so se sbrali, in so k' tebi prifhli; tvoji sinóvi bodo od delezh prifhli, in tvoje hzhere bodo na (tvoji) strani srejene. Takrat bofh vidil, in

~~~~~  
 bofh poln veselja; tvoje serzé se bo zhudilo
 in rasfhírilo, kedar se preoberne mnóshiza
 primorzov k' tebi, in mozh narodov k' tebi pri-
 de. Kaméle te bodo, kakor povódenj, sagerni-
 le, hitre kaméle is Madjana in Ese; vsi bodo
 is Sabe prishli, ter slata in kadila pernesli,
 in hvalo Gospodovo osnanováli.

✠ *Evangelij svetiga Matevsha*

2, 1 — 12.

Kedar je bil Jesus rojen v' Bètlehe-
 mu na Judejskim v' dneh kralja He-
 roda; glej, so modri prishli is Jutro-
 viga v' Jerusalem, rekózh: „Kjé je ro-
 jen kralj Júdovski? Sakaj vídili smo
 njegovo svésdo na Jutrovim, in smo
 ga prishli molit.“ Herod kralj pa to
 slishati, se je prestrashil, in ves Je-
 rusalem s' njim. In je sklizal vse vé-
 like duhovne in pismoúke ljudstva, in
 jih je isprashevál, kjé bi imel Kri-
 stus rojen biti. Oni pa so mu rekli:
 „V' Betlehemu na Judejskim; takó nam-
 rezh je pisano od preroka: In tí, Betle-
 hem v' semlji Judovi, nifi nikakor nar-
 manjsihi med vojvodi Judovimi; sakaj

is tebe bo prifhel vojvoda, kateri bo vladal moje ljudstvo Israel.“ Tedej je Herod modre fkrivej poklízal, in jih fkerbno vprashevál, kateri zhaš se jim je svésda perkasala. In jih je poslál v' Betlehem, ter je rekel: „Pojdite, in fkerbno oprashujte po détetu, in kedar ga najdete, pridite mi nasaj povédát, de tudi jas grem, in ga molim.“ In ko so bili kralja^f saflifhali, so fhli; in glej, svésda, ktero so na Jutrovim vídili, je pred njimi fhla, dokler ni prifhla, in sgorej ostala, kjer je bilo déte. Kedar so pa svésdo uglédali, so se filno obveselíli. In so fhli v' hišho, in so nafhli déte s' Marijo njegovo máterjo, ter so prednj padli, in ga molili (*tukej se poklekne;*) in so odperli svoje sakláde, in mu darováli slatá, kadi-la in mire. In ko so v' španji odgóvor prejéli, ne vrazheváti se k'Herodu; so se po drugim potu vernili v' svojo de-shèlo.

Pervo nedéljo po rasglafhenji Gospodovim.

MOLITEV.

Prófimo, Gospod! spolni s' nebéshkim usmiljenjem shelje ljudstva, ki poníshno prósi, de sposnajo, kaj je storiti, in de bodo možní spolniti, kar sposnajo. Po Gospodu našim Jusu Kristusu Sinu tvojim, kateri s' teboj shivi in kraljuje i. t. d.

Berilo is lista s. Pavla aposteljna do Rimljanov 12, 1 — 5.

Bratje! prosim vas per usmiljenji Boshjim, de svoje telésa daste v' shiv, svét in Bogú dopadljív dar, de bo vašha flushba po pameti. In ne ravnájte se po tem svétu, ampak ponavíte se s' ponovljenjem svojiga uma, de sposnate, kaj je dobra, dopadljíva in popolna volja Boshja. Sakaj po mílosti, ki mi je dana, rezhem všim, kateri so med vami: Nikar bolj modrováti, kakor se spodobi modrováti, ampak modrováti, kar je prav, kakor je Bog sléhernimu podélil méro vére. Sakaj kakor imamo v' enim telésu velíko udov, vši udje pa nimajo ravno tistiga opravíla; takó naš je ve-

líko eno teló v' Kristusu, fléhern pa smo eden drusiga udje v' Kristusu Jesufú Gospodu nashim.

✠ *Evangelij svetiga Luka*
2, 42 — 52.

Kedar je bil Jesuf dvanajst lét star, so shli njegovi starshi po navadi prasnika v' Jerusalem. In ko so po preteklih dnéh nasaj shli, je ostal mladénizh Jesuf v' Jerusalemu, in njegovi starshi tega niso védili. Menili so pa, de je per drúshini, in so preshli dan hodá, ter so ga iskali med soródniki in snanzi. In ko ga niso nashli, so se vernili v' Jerusalem, in so ga iskali. In pergodilo se je, de so ga tretji dan v' tempeljnu nashli sedéti v' frédi uzheníkov, jih poslushati in poprasheváti. Vsi pa, kateri so ga slisali, so se zhudili nad njegovim umam in nad njegovimi odgóvori. In ko so ga uglédali, so se savséli; in njegova mati mu je rekla: „Sin, kaj si nama takó storil? Glej, tvoj ozhe in jas sva te s' shaloftjo iskala.“ In jima rezhe: „Kaj je, de sta me iskala? Nista li

védila, de moram v' tem biti, kar je mojiga Ozheta? In ona ništa uméla beséde, ktero jima je govóril. In je s' njima shel, in pershel v' Nazaret, in jima je bil pokóren. In njegova mati je ohranila vse te rezhí v' svojim serzu. In Jesuf je rastel v' modrosti in starosti, in v' milosti per Bogu in per ljudéh.

Drugo nedéljo po rasglashe- nji Gospodovim.

MOLITEV.

V sigamogózhni vézhni Bog! kteri nebéshke in posémeljske rezhí vladash, uflishti usmiljeno ponishne proshnje svojiga ljudstva, ter dodéli svoj mir v' naših zhash. Po Gospodu našim Jesufu Kristusu Sinu tvojim, kteri s' tebój shiví in kraljuje i. t. d.

*Berilo is lista S. Pavla aposteljna
do Rimljanov 12, 6 — 16.*

Bratje! po mílosti, ktera nam je dana, imamo rasne daróve: ali prerokovánje, po méri

vére; ali flushbo, v' flushenji; ali kdor uzhi, v' poduzhènji; kdor opominja, v' opominjanji; kdor podeluje, v' pripróstoši; kdor je zhes druge postavljen, v' skerbi; kdor usmiljenje skasuje, v' veselji. Ljubésen bodi bres hinávshine; sovrashite húdo, dershíte se dóbriga. S' bratovsko ljubésnijo se med sebój ljubíte; s' poshtovánjem pridite eden drugimu naproti. Ne bodite léni v' ofkerbovánji; bodite gorézhi v' duhu; flushíte Gospodu; v' upanji bodite veselí, v' nadlogi poterpeshljivi, v' molitvi stanóvitni; v' potrebah svetim podelujte, ptuje radi sprejémajte. Dobro jim voshíte, kateri vas preganjajo; blagoslovíte, in nikar ne kolnite. Veselíte se s' veselimi, in jokajte s' jokajózhimi. Bodite ene misli med sebój; nikar si visózh rezhi ne domishljujte, ampak k' niskim se ponishajte.

✠ *Evangelij Svetiga Joana*

2, 1 — 11.

Tisti zhaš je bila shenitnina v' Kani Galilejski, in mati Jesufova je bila tam. Bil je pa tudi, Jesuf povabljen in njegovi uzhenzi na shenitnino. In ko je vina smanjkalo, rezhe mati Jesufova njemu: „Vina nimajo!“ In Jesuf ji rezhe: „Shena, kaj meni in tebi? Mo-

ja ura s'he ni prifhla.“ Njegova mati rezhe flushabnikom: „Kar koli vam porezhe, storíte!“ Bilo je pa tam s'hest kamnénih verzhev postavljenih po s'hegi Judovskiga ozhifhevánja, kteri so dersjali po dvé ali tri mére. Jesuf jim rezhe: „Napolníte verzhe s' vodó!“ In so jih napolnili do verha. In Jesuf jim rezhe: „Sajmite sdej, in nešite starashínu!“ In so neshli. Ko je pa starashina v' vino spreménjeno vodó pokufil, in ni védil, od kod de je, (flushabniki pa, kteri so vodó sajémali, so védili;) poklizhe starashína shenina, in mu rezhe: „Však zhlovek da dóbro vino pervizh, in kedar se napijejo, tedej slabshiga; tí pa si dóbro vino do sdej perhranil!“ Ta sazhétik zhudeshev je storil Jesuf v' Kani Galilejski, in je rasodel svoje velizhástvo; in njegovi uzhénzi so vanj vérovali.

~~~~~

Tretjo nedéljo po rasglasljenji Gospodovim.

MOLITEV.

V sigamogózhni vézhni Bog! poglej míloštivo na našo slabost, in istégni, de naš obvárújesh, desnízo svoje svetlósti. Po Gospodu našim Jesusu Kristusu Sinu tvojim, kateri s' tebój shiví in kraljuje i. t. d.

*Berilo is lista J. Pavla aposteljna
do Rimljanov 12, 16 — 21.*

Bratje! ne bodite samí per sebi modri. Nikomur ne vrazhujte hudiga sa hudo; persadévajte si sa dobro ne le pred Bogam, ampak tudi pred všimi ljudmí. Ako je mogózhe, kolikor je per vas, iméjte mir s' všimi ljudmí. Ne délajte si samí pravíze, preljubi! ampak dajte prostor jési. Sakaj pisano je: „Meni gré mashevánje, jas bom povernil, rezhe Gospod.“ Temuzh „ako je tvoj sovrashnik lazhen, daj mu jesti; ako je shéjin, daj mu piti. Sakaj zhe to storish, mu bo sh s'herjávzo na glavo nosil.“ Ne daj se hudimu premagati, temuzh premagaj hudo s' dobrim.

✠ *Evangelí jvetiga Matevsha*

8, 1 — 13.

Tífti zhaſ, kedar je Jeſuf s' gore ſhel, je veliko mnóſhiz ſa njim ſhlo. In gléj, gobov je priſhel, in ga molil, rekózh: „Gospod, ako hozheſh, me ſamoreſh ozhíſtiti.“ In Jeſuf je iſtégnil roko, in ſe ga je dotaknil, rekózh: „Hozhem, bodi ozhíſhen!“ In kar zhiſt je bil od ſvojih gob. In Jeſuf mu je djal: „Gléj, nikomur ne povéj; temuzh pojdi, ſkaſhi ſe duhovnu, in opravi dar, kteriga je Mojſeſ ſapovédal, njim v' prizhevánje. „Kedar je pa v' Kaparnaum ſhel, je ſtótnik k' njemu ſtopil, kteri ga je profil, in je rekel: „Gospod! moj hlapez leſhí domá mertvoúden, in ga hudo vije.“ In Jeſuf mu je djal: „Jas bom priſhel, in ga osdravil.“ In ſtótnik odgovorí in rezhe: „Gospod! niſim vréden, de greſh pod mojo ſtrého; temuzh rezi le beſédo, in moj hlapez bo osdravljen. Sakaj tudi jas ſim zhlovek, lí ſim pod oblaſtjo, in imam vojáke pod ſebój, in rezhem

temu: Idi, in gré; in unimu: Pridi, in pride; in svojimu flushabniku: Stóri to, in stóri.“ Ko je pa Jesuf to sfli-
fhal, se je sazhudil, in jim je rékel, kteri so sa njim fhli: „Resnizhno, vam povém, toliko vére nifim v' Israelu nafhel! Povém vam pa, de jih bo veliko od vs-hoda in sahoda prifhlo, in sedélo per misi s' Abrahamam, Isakam in Jakobam v' nebéfhkim kraljéftvu: otrozi kraljéftva pa bodo pahnjeni v' vnanzo temo; ondi bo jok in fhkripanje s' sobmi.“ In Jesuf je rekel stót-
niku: „Pojdi, in kakor si véroval, takó se ti sgòdi!“ In hlapez je bil osdra-
vljen tisto uro.

Zheterto nedéljo po rasglafhenji Gospodovim.

MOLITEV.

Bog! kteri vesh, de nam v' tolikanj filnih ne-
várnostih po zhlovéfhki slabósti ni obstati, daj
nam mozh dushe in teléfa, de to, kar savoljo

~~~~~  
 svojih gréhov terpimò, f' tvojo pomozhjò pre-  
 magamo. Po Gospodu nashim Jesufu Kristufu  
 Sinu tvojim, kateri f' tebój shiví in kraljuje  
 i. t. d.

*Berilo is lista f. Pavla aposteljna  
 do Rimljanov. 13, 8 — 10.*

**B**ratje! ne bodite nikomur nizh dolshni, ra-  
 sun tega, de se med sebój ljubite; kdor nam-  
 rezh blishnjiga ljubi, je postavo dopólnil. Sa-  
 kaj to: „Ne préshehtvaj, ne ubijaj, ne kra-  
 di, ne govòri kriviga prizhevánja, ne poshèli,“  
 in zhe je kaka druga sapóved, je v' tih bese-  
 dah sapopádena: „Ljubi svojiga blishnjiga, ka-  
 kor sam sebe.“ Ljubesen do blishnjiga ne déla  
 hudiga. Spolnjenje postave tedej je ljubésen.

✠ *Evangelij svetiga Matevsha*

8, 23 — 27.

**T**isti zhaf je Jesuf stopil v' zhelnizh,  
 in njegovi uzhenzi so sa njim shli. In  
 glej, velik vihár je vstal na morji,  
 takó de so valóvi zhelnizh pokrivali;  
 on pa je spal. In njegovi uzhenzi so  
 k' njemu stopili, in so ga sbudili, re-  
 kózh: „Gospod, otmì nas, poginjamo!“

~~~~~  
 In Jesuf jim rezhe: „Káj ste bojézhi, malovérni?“ Tedej je vstal, in sapovédal vetróvam in morju, in bila je velíka tihòta. Ljudjé pa so se zhudili, rekózh: „Kdo je ta, de so mu pokorni vetróvi in morje?“

~~~~~  
 Peto nedéljo po rasglashtenji  
 Gospodovim.

**MOLITEV.**

**O**hrani, prósimo, Gospod! s' védnim usmíljenjem svojo drushíno, de bo, ki se na samo upanje nebéshke milosti opira, po tvoji brambi vselej obvárovana. Po Gospodu našim Jesusu Kristusu Sinu tvojim, kateri s' teboj shiví in kraljuje i. t. d.

*Berilo is lista J. Pavla aposteljna  
 do Kolofhanov 3, 12 — 17.*

**B**ratje! oblézite, kakor isvoljeni Boshji, svéti, in ljubi, preferzhno usmíljenje, dobrótljivoft, ponishnoft, pohlévnoft, poterpeshljivoft. Prenesite eden drusiga, in odpuhajte si med sebój,



zhe ima kdo zhes koga pertoshenje; kakor je Gospod vam odpustil, tudi vi! Pred vsim tem pa imejte ljubésen, ktera je vés popólnamosti, in mir Kristusov naj gospoduje v' vaslih serzih, h' kterimu ste tudi poklizani v' enim telésu; in bodite hyaleshni. Beséda Kristusova naj prebiva obilno med vami, s' vso modróstjo; uzhíte in opominjajte se med sebój s' psalmi, s' hvalnimi in duhovnimi pésmimi, pojte Bogú véséli v' svojih serzih. Vse, kar koli délate, s' besédo ali v' djanji, vse storíte v' imenu Gospoda Jesusa Kristusa, in sahvalíte Bogá in Ozheta po Jesusu Kristusu Gospodu našim.

### ✠ *Evangelji Svetiga Matevsha.*

13, 24 — 30.

**T**isti zhas je Jesus mnóshizam to príliko povédal: Nebéshko kraljéstvo je enako zhlovéku, kteri je dòbro séme na svojo njivo usejál. Redar so pa ljudjé spali, je prishel njegov sovráshnik, in je persejál ljuljke med psHENÍZO, in je shel. Ko je pa selénje sraftlo, in sad storilo; tedej se je tudi ljuljka perkasala. Perstopili pa so hlapzi hishni-ga gospodárja, in so mu rekli: „Gospod! ali nisi dòbriga sémena usejál na

svojo njivo? od kod ima tedej ljuljko?“  
 In jim rezhe: „Sovrashen zhlovek je to stóril.“ Hlapzi pa so mu djali: „Hozhesfh, de grémo, in jo poberemo?“  
 In rezhe: „Nikár, de kjé ljuljko pobiráje sh' njo vred tudi psheníze ne porujete. Pustíte oboje rafti do shétve, in ob zhasu shétve porezhem shenjzam: Poberite pervizh ljuljko, in jo poveshite v' snopke, de se soshgé; pshenízo pa spravite v' mojo shítnizo.“

## Šesto nedéljo po rasglasfenji Gospodovim.

### MOLITEV.

**D**odéli, prófimo, vsigamogozhni Bog! de vselej pametno míslimo, in kar tebi dopade, v' govorjenji in v' djanji ispólnimo. Po Gospodu našim Jesusu Kristusu Sinu tvojim, kateri s' tebój shiví in kraljuje i. t. d.

*Berilo is 1. lista J. Pavla aposteljna  
do Tefalonizhanov 1, 2 — 10.*

**B**ratje! hvalo dajemo vselej Bogú sa vas vse, in vas imamo neprenéhama v' spomínu v' svojih molitvah, in pómnilimo djanje vashe vére, in truda, in ljubésni, in poterpeshljivosti v' upanji v' Gospoda našhiga Jesusa Kristusa pred Bogam in Ozhétam našhim; kó vémo, ljubi bratje, de je od Bogá vashe isvoljenje, ker našh evangéli ni bil le v' besédi per vas, ampak tudi v' mözhi, in v' svétim Duhu, in v' veliki obilnosti, kakor véste, kakorshni smo bili med vami savoljo vas. In ví ste pošnémavzi našhi in Gospodovi postali, ker ste besédo sprejéli v' velizih nadlogah, s' veseljem svétiga Duha; takó ste podoba postali vsim vérnim v' Mazedónii in v' Aháji. Sakaj od vas se je rasglasila beséda Gospodova ne le po Mazedónii in po Aháji, ampak tudi na vse kraje je shla vaša véra, ktero imate v' Bogá, takó, de nam ni tréba kej govoriti. Sej sami od nas osnajujejo, kakó smo bili per vas sprejéti, in kakó ste se od malikov k' Bogu obernili, flushiti shivimu in pravimu Bogú, in zhakati njegoviga Sina s' nebés, kteriga je od mertvih obudil, Jesusa, kteri naš je otél od prihodnje jése.

✠ *Evangelij Svetiga Matevsha*

13, 31 — 35.

**T**isti zhaš je Jezus mnóshizam to príliko povédal: Nebéshko kraljéstvo je enako gorushízhnimu sernu, ktero je zhlovek vsél, in na svojo njivo usejál, ktero je fizer nar manjšhi smed vsih sémen, kedar pa srašte, je vézhi, kakor vse sélišha, in je drevó, takó de ptize spod néba pridejo, in prebivajo na njegovih vejah. Drugo príliko jim je govóril: Nebéshko kraljéstvo je enako kvasu, kteriga je shena vséla, in med tri polovnike moke omesíla, de se je vse skvasilo. Vse to je Jezus mnóshizam govóril v' prílikah, in bres prílik jim ni govóril, de se je dopolnilo, kar je govorjeno po preroku, ki pravi: „Odperl bom v' prílikah svoje usta, in bom isrékel skrito od sazhétka svetá.“

## Pervo predpepelnízhno nedéljo.

## MOLITEV.

**M**olitve svojiga ljudstva, prófimo, Gospod! u-smíljeno uflifhi, de bomo, ki smo savoljo svojih gréhov po pravízi tepeni, savoljo zhaští tvojiga iména míloštivo résheni. Po Gospodu našim Jesusu Kristusu Sinu tvojim, kteri f' te-bój shiví in kraljuje i. t. d.

*Berilo is 1. lista s. Pavla aposteljna  
do Korinžhanov 9, 24 — 27. in 10, 1 — 5.*

**B**ratje! ne véste li, de tisti, kteri v' ograji tekó, vsi fizèr tekó, pa le eden stavo dobí? Takó tezite, de jo doféshete! Vsak pa, kteri se na pregánjanje skufha, se vsiga sdershí, in oni fizèr, de strohljivo krono prejmejo, mí pa nestrohljivo. Jas tedej takó tezhem, ne kakor nepremíshljeno, se takó bojujem, ne kakor de bi po vétru mahal; ampak tarem svoje teló, in v' sushnost dévam, de, ko druge uzhim, sam ne bom savershen. Nozhem nam-rezh, bratje, de bi ne védili, de so našhi ozhé-tje vsi pod oblakam bili, in vsi skosi morje shlí, in so bili vsi v' Mojsesa kerfheni v' oblaku in v' morji, in so vsi eno duhovno jéd jédli, in vsi

eno duhovno pijázbo pili, (pili so pa s' duhovne skale, ktera je sa njimi hodila; skala pa je bila Kristus :) ali njih vezh ni bilo Bogú prijétnih.

## ✠ *Evangelij Svetiga Matevsha*

20, 1 — 16.

**T**isti zhas je Jesus svojim uzhenzam to priliko govóril: Nebéshko kraljestvo je enako hishnimu gospodarju, kteri je sjutrej sgodej shel najemat délavzov v' svoj vinógrad. Kedar je pa délavzov najél po denárji na dan, jih je poslal v' svoj vinógrad. In ob tré-tji uri je ven shel, in vidil druge na tergu bres déla stati, ter jim je rekel: „Pojdite tudi ví v' moj vinograd, in kar bo prav, vam bom dal.“ In oni so shli. Spet je ven shel ob shesti in deveti uri, in je ravno takó storil. Okoli enajstih pa je ven shel, in je nashel druge postajati, in jim rezhe: „Kaj stojitè tukej bres dela ves dan?“ Mu rekó: „Ker nas ni nihzhe najél.“ Jim rezhe: „Pojdite tudi ví v' moj vinograd!“ Kedar se je pa vezhér sto-

ril, rezhe Gospod vinograda svojimu hišniku: „Poklízhi délavze, in daj jim plazhilo, sazhénshi od poslednjih do pervih.“ So prishli tedej, kateri so bili okoli enajste ure najéti, ter so prejéli vsak po denárji. Ko so pa tudi prvi prishli, se menili, de bodo vezh prejéli; pa tudi oni so po denárji prejéli. In prejemájè so godernjáli nad hišnim gospodárjem, rekózh: „Letí poslednji so le eno uro délali, in si jih nam enake storil, ki smo tésho dneva in vrozhíno prenesli.“ On pa je odgovóril, in djal enimu smed njih: „Priatelj, ne délam ti krivíze; ali se nisi sa denár s' menój pogodil? Vse mi, kar je tvojiga, in pojdi; hozhem pa tudi temu poslednjimu dati, kolikor tebi. Ali mi ni li perpushèno storiti, kar hozhem? Je li tvoje okó hudòbno, ker sim jas dober?“ Takó bodo poslednji prvi, in prvi poslednji; sakaj velíko jih je poklizanih, malo pa isvoljenih.

---

## Drugo predpepelnižno nedéljo.

### MOLITEV.

**B**og! kateri vidish, de se na nobeno svoje délo ne sanashamo, dodéli míloštivo, de homo po perporozhènji uzheníka nevérníkov vsih so- pernost obvárovani. Po Gospodu nashim Jesusu Kristusu Sinu tvojim, kateri s' tebój shiví in kraljuje i. t. d.

*Berilo is 2. lista s. Pavla aposteljna do Korinzhanov 11, 19 — 33. in 12, 1 — 9.*

**B**ratje! radi prenesete nespametne, ker ste samí pametni. Preterpitè namrezh, ako vas kdo sushnje storí, ako vas kdo objéda, ako vam kdo jemlje, ako se kdo povishuje, ako vas kdo v' obras-bije. Po nezhasi rezhem, kakor de bi bili mí slabi v' tej rézhi. V' zhimur si kdo kej upa, (po nespameti govorím,) si tudi jas upam. Hebreji so, jas tudi; Israelzi so, jas tudi; sarod Abrahamov so, jas tudi; flushabniki Kristusovi so, (kakor manj pameten rezhem,) jas she vezh: sim bil v' mnogih nadlogah, vezhkrat v' jezah, v' ranah zhes méro, velíkokrat v' smertnih nevárnostih. Od Judov sim jih pétkrat po shtirdefet, eno



manj prejel. Trikrat sim bil s' shibami tepen, enkrat kamnjan, trikrat se je s' menój barka rasbila, nozh in dan sim bil v' globozhíni morja; velikokrat na potih, v' nevarnostih na vodah, v' nevarnostih med rasbojniki, v' nevarnostih med rojáki, v' nevarnostih med nevérniki, v' nevarnostih v' méstu, v' nevarnostih na samòti, v' nevarnostih na morji, v' nevarnostih med lashnjívimi brati; v' trudu in terpéshi, v' mnogim zhuvanji, v' lákoti in sheji, v' pogošnih postih, v' mrasu in nagòti. Sraven tega, kar je sunajnega, imam svoje vsakdanje opravke in skerb sa vse zérkve. Kdo oslabí, in bi jas ne oslabel? Kdo se pohujšha, in bi mene ne peklo? Ako bi se hotel hvaliti, se bom hvalil svoje slabosti. Bog in Ozhe Gospoda nashiga Jesusa Kristusa, kateri je hvaljen vékoma, vé, de ne lashem. Naméštnik kralja v' Damasku je Damashko mésto s' varhi obdal, de bi me vjél; ali skosi okno sim bil v' koshi po sidi spushèn, in takó sim ubéshal njegovim rokam. Ako bi se hotel hvaliti, (kar sizèr nizh ne pomaga,) bom prishel do perkasen in rasodenj Gospodovih. Vém zhloyéka v' Kristusu, kateri je bil pred shtirnajst léti (ali v' telésu, ali sunej teléfa, ne vém, Bog vé,) samaknjen v' tretje nebó. In vém taziga zhloyéka, de je bil (ali v' telésu, ali sunej teléfa, ne vém, Bog vé,) samaknjen v' raj, in je flishal skrivne beséde, katerih zhloyéku ni perpushèno govoriti. Tega se bom hvalil; sebe pa ne bom hvalil, rasun svojih slabost. Sakaj ko bi se tudi hotel hvaliti, bi

ne bil nespámeten, ker bi resnízo govoril; sder-  
shím se pa, de kdo vezh od mene ne misli,  
kakor kar na meni vidi, ali kar slisli is mo-  
jih ust. In de se savoljo velíziga rasodenja ne  
prevsamem, mi je dano shelo mojiga mesá,  
flushabnik satanov, de me bije. Sa tega voljo  
sim trikrat Gospoda prosil, de bi odstopil od  
mene; pa mi je rekel: „Dovolj ti je moja gna-  
da, ker mozh se v' slabósti popólnama skashe.“  
Rad se bom tedej hvalil svojih slabost, de pre-  
biva v' meni mozh Kristusova.

### ✠ *Evangelij svetiga Luka*

8, 4 — 15.

**T**isti zhas, ko se je silno velíka mnó-  
shiza sofhla, in so is mést k' Jesufu  
hitéli, je v' prilíki rékel: Sejáviz je  
shel seját svoje séme; in ko je sejál,  
ga je nékej padlo na pot, in je bi-  
lo pohójeno, in ptize spod néba so  
ga posobále. In nékej ga je padlo  
na skalo, in kedar je pognalo, je u-  
sahnílo, ker ni imélo vlage. In né-  
kej ga je padlo med ternje, in ter-  
nje je sh' njim vred rastlo, ter ga sa-  
dufhilo. In nékej ga je padlo v' dò-  
bro semljo; in je sraftlo, in storilo

stotérin sad. Kedar je to rékel, je savpil: „Kdor ima ushása sa poslušhanje, naj poslušha!“ Njegovi uzhénzi pa so ga vprashali, kaj je ta prilika. In on jim je djal: „Vam je dano véditi skrivnósti Boshjiga kraljéstva, drugim pa v' prílikah, de gledajózhi ne vídijo, in poslušhajózhi ne uméjo. Prilika pa je to: Séme je Boshja beséda. Kteri so pa na poti, so tisti, kteri jo poslušhajo; potlej pride hudízh, in vsame besédo is njih serza, de verujejózhi niso svelízhani. Kteri so pa na skali, so tisti, kteri, kedar flishijo, s' veseljem sprejmejo besédo; in tí nimajo korenine, ker nékej zhasa vérujejo, in ob zhasu skufhnjáve odstópijo. Ktero je pa med ternje padlo, so tisti, kteri so flishali, in gredó, in so od skerbí in bogastva in sladnost shivljenja sadushèni, in ne obrodé sadú; ktero pa v' dobro semljo, so tisti, kteri besédo flishijo, in jo v' dòbrim in nar boljšim serzu ohranijo, in sad obrodé v' poterpljenji.“

# Tretjo predpepelnižno ne- déljo.

## MOLITEV.

**M**olitve naše, prošimo, Gospod! usmíljeno uflíshi, ter naš od vés naših gréhov odvési, in vse sópernosti váruj. Po Gospodu našim Jesufu Kristufu Sinu tvojim, kateri s' tebój shíví in kraljúje i. t. d.

*Berilo is 1. lista s. Pavla aposteljna  
do Korinzhanov 13, 1 — 13.*

**B**ratje! ko bi zhlovéshke in angelske jesíke govóril, ljubesni pa bi ne imel; bi bil ko buzhèzh bron ali svonèzh svònez. In ko bi snal prerokováti, in védil vse skrivnósti, in imel vso uzhenósti, in ko bi imel vso vero, takó de bi gore prestavljal, ljubesni pa bi ne imel; nizh nisim. In ko bi rasdal ubogim v' shivesh vse svoje premoshènje, in ko bi svoje teló dal, de bi sgorel, ljubesni pa bi ne imel; mi nizh ne pomaga. Ljubésen je poterpeshljíva, je dobrótljiva; ljubésen ni nevošhljiva, ne ravná nápazhno, se ne napihúje, ni zhaslí lákomna, ne ishe svojiga, se ne da rasdrashiti, ne misli hudiga, se ne veselí krivíze, ve-

seli se pa rešnje; vse preterpi, vse véruje, vse upa, vse prenese. Ljubésen nikoli ne mine, ako bodo ravno prerokovanja minule, in jesiki jenjali, in uzhenóst prefhla. Sakaj le nekóliko sposnamo, in le nekóliko prerokújemo. Kedar bo pa prifhlo, kar je popolnoma; bo jenjalo, kar je nekóliziga. Ko sim bil otrók, sim govoril po otrózhje, umel po otrózhje, mislil po otrózhje; kar sim pa mosh, sim opustil, kar je bilo otrózhjiga. Sdej vídimo skosi serkalo, kakor v' megli; takrat pa bomo vídili od oblizhja v' oblizhje. Sdej sposnám le nekóliko; takrat pa bom sposnál, kakor sim bil sam sposnán. Sdej pa ostanejo véra; upanje, ljubésen, to troje; nar vézhi pa med temi je ljubésen.

### ✠ *Evangelij svetiga Luka*

18, 31 — 43.

**T**isti zhas je Jesus dvanajstere k' sebi vsél, in jim je rékel: Glejte, gremo v' Jerusalem, in vse se bo dopolnilo, kar je pisano od Sinú zhlovékoviga po prerokih. Sdan bo namrezh nevérníkam, in bo saframován, in bizhan in sapljeván; in po tem, ko ga bodo bizhali, ga bodo umorili, in tretji dan bo od smerti vstal. In oni tega niso

nizh uméli, in ta beséda jim je bila skrita, in niso uméli, kar je bilo rezheno. Pergodilo se je pa, ko se je Jerihu perblishal, je neki slép sedel per potu, ki je vbogajmé profil. In ko je slifhal mnóshizo mémo iti, je vprashal, kaj bi to bilo. Povédali so mu pa, de gré Jesuf is Názareta mémo. In je vpil, rekózh: „Jesuf, sin Davidov, usmíli se me!“ In sprédej gredózhi so ga svarili, de naj molzhí. On pa je s he bolj vpil: „Sin Davidov, usmíli se me!“ Jesuf pa je obstal, in ga je rékel k' sebi perpeljati. In kedar se je bil perblishal, ga je vprashal, rekózh: „Kaj hozhefh, de ti storím?“ On pa je rékel: „Gospod, de vidim.“ In Jesuf mu je djal: „Spregléj, tvoja véra ti je pomagala!“ In sdajzi je spreglédal, ter je sa njim shel, in Bogá zhestíl. In vse ljudstvo, ko je to vídilo, je Bogú hvalo dajalo.

---

# Pepelnízhno frédo.

**MOLITEV.**

**D**odéli, Gospod! svojim vérnim, de zhestíti postni zhaš f' spodobno pokórfhino perzhnó, in s' resnízhno pobóshnostjo dokonzhájo. Po Gospodu našim Jesusu Kristusu Šinu tvojim, kateri f' tebój shiví in kraljuje i. t. d.

*Berilo is Joela preróka*

2, 12 — 19.

**T**o rezhe Gospod: „Spreobernite se k' meni is vsiga svojiga serza, f' postam, s' jokam in shalovánjem. In pretergajte svoje serza, ne pa svojih oblazhil, in spreobernite se k' Gospodu svojimu Bogú, ker je dobrótljiv in mílošliv, poterpeshljív in velíziga usmiljenja, in se kma-li kšá tepenja. Kdo vé, zhe se ne bo obernil in persanéšél, in špet dal blagoslov, (de bote mógli pernešti) jédni in pitni dar Gospodu svojimu Bogú? Trobíte f' trobénto na Šionu, napovéjte post, poklízhite sbor, sberíte ljudstvo, ozhišhujte sbor, sberíte stare, perpeljite otróke in sesajózhe; naj gré shénin is svojiga hrama in nevéšta is svoje póstelje. Med vratmi in altarjem naj plakajo duhovni flushabniki Gospodovi, in rezhejo: „Sanesi, Gospod, sanesi svo-

~~~~~  
 jimu ljudstvu, in ne daj svojiga dela v' safmehovanje, de bi jih nevérniki gospodováli! Sakaj bi se med naródi reklo: Kje je njih Bog?" Tedej se bo Gospod sa svojo deshelo vnél, in bo svojimu ljudstvu sanésel. In Gospod je odgovóril, ter rekel svojimu ljudstvu: „Glejte, jas vam bom poslal shita, vina in olja, in bote nasiteni sh' njimi; in vas ne bom vezh dajal nevérnikam v' framoto," rezhe Gospod vsigamogozhni.

✠ *Evangelij Svetiga Matevsha*

6, 16 — 21.

Tisti zhas je Jesus rékel svojim uzhenzam: Kedar se póstite, ne delajte se shalofnih, kakor hinavzi; mrazhé namrezh svoje obrase, de bi ljudje vidili, de se póstijo. Resnízhno, vam povém, de so prejéli svoje plazhílo. Tí pa, kedar se postish, si pomashi glavo, in umí obras, de ne bodo ljudje vidili, de se postish, ampak tvoj Ozhe, kteri je na skrivnim; in tvoj Ozhe, kteri vidi na skrivnim, ti bo povernil. Ne spravljajte si sakládov na semlji, kjer jih rijà in molj konzhá, in kjer jih tatje iskópljejo in u-

krádejo; temuzh sbirajte si saklade v' nebésih, kjér jih ne konzhá ne rijà, ne molj, in kjer jih tatje ne iskopljejo in ne ukrádejo. Kjer je namrezh tvoj saklad, tam je tudi tvoje serzé.

V' zhetertik po pepelnízi.

MOLITEV.

Bog! ki te greh rassháli, in pokora potoláshi, osrì se mílostivo na prošnje k' tebi klichejózehiga ljudstva, in shibe svoje jése, ki smo jih po svojih gréhih saflushili, od nas odverni. Po Gospodu našim Jesusu Kristusu Sinu tvojim, kteri s' tebój shiví in kraljuje i. t. d.

Berilo is Isaija preròka

38, 1 — 6.

Tisti zhaf je bil Ezekíja smertno bolán, in pride k' njemu prerok Isaija, Amosov sin, ter mu rezhe: „To govori Gospod: Oskerbi svojo hisho; sakaj umerl bosh, in ne vezh shivel!“ In Ezekíja oberne svoj obras v' steno, in moli k' Gospodu, ter rezhe: „Prosim, Gospod! spom-

ni se vsaj, kakó sim hodil pred tebój, v' resni-
zi in s' prav dobrim serzam, in sim délal, kar
je dobro v' tvojih ozhéh.“ In Ezekíja britko
joka. Tedej je Gospod Isaiju govóril rekózh:
„Pojdi, in rezi Ezekíju: To govóri Gospod,
Bog tvojiga ozheta Davida: Sim slisihal tvo-
jo molitev, in vidil tvoje solsé; glej, perdál
bom tvojimu shivljenju pétnajst lét, in otél is
roke Afirskiga kralja tebe in to mésto, in ga
bom vároval,“ rezhe Gospod vsigamogozhni.

✠ *Evangeli Svetiga Matevsha*

8, 5 — 13.

Tisti zhas, kedar je Jesus v' Kapař-
naum shel, je stótnik k' njemu stopil,
kteri ga je profil, in je rekel: „Go-
spod! moj hlapez leshí domá mertvo-
uden, in ga hudó vije.“ In Jesus mu
je djal: „Jas bom prishel, in ga osdrá-
vil.“ In stótnik odgovóri in rezhe: „Go-
spod! nisim vréden, de grésh pod mo-
jo strého; temuzh rezi le besédo, in
moj hlapez bo osdravljen. Sakaj tudi
jas sim zhlovek, ki sim pod oblástjo,
in imam vojáke pod sebój, in rezhem
tému: Idi, in gré; in unimu: Pridi,
in pride; in svojimu flushábniku: Stó-

ri, in storí.“ Ko je pa Jesuf to flišal, se je sazhúdil, in jim je rékel, kteri so sa njim fhli: „Resnízno, vam povém, toliko vére nisim v' Israelu nashel! Povém vam pa, de jih bo veliko od vs-hoda in sahoda príshlo, in sedélo per misi s' Abrahamam, Isakam in Jakobam v' nebéshkim kraljéstvu: otrozi kraljéstva pa bodo pahnjeni v' vnanjo temo; ondi bo jok in fhkripánje s' sobmí.“ In Jesuf je rekel stótniku: „Pojdi, in kakor si véroval, tako se ti sgòdi!“ In hlapez je bil osdravljen tisto uro.

V' pětik po pepelnízi.

MOLITEV.

Sazhėti post, prósimo, Gospod! po svoji dobrótljivosti podpiraj, de pokòrjenje, ktero po teléfu na snanje dajemo, tudi v' serzu resnízno moremo dopolniti. Po Gospodu nashim Jesusu Kristusu Sinu tvojim, kteri s' tebój shiví in kraljuje i. t. d.

Berilo is Tsaija preroka

58, 1 — 9.

To rezhe Gospod Bog: Vpij, ne jenjaj; kakor trobénta povesdviguj svoj glas, in osnanúj mojimu ljudstvu njegove hudobíje, in hišhi Jakobovi njene gréhe. Od dné do dné me ishejo, in hozhejo snati moje pota; kakor ljudstvo, ktero déla pravízo, in sapóved svojiga Bogá ni sapustilo, ishejo per meni pravizhnih postáv, in se hozhejo Bogú perblishati. Sakaj smo se postili, in nisi poglédal; ponishali svoje dušhe, in ti ni bilo mar? Glejte, v' dan svojiga posta délate po svoji glavi, in stiskate vse svoje dolshníke. Glejte, v' pravadah in prepirih se póstite, in bijete s' pestjó neufmiljeno. Ne póstíte se, kakor do sdej, de bi se slishalo na visokim vashe vpitje. Je mar to post, kteriga sim si isvolil, de zhlovek zhes dan svoj shivòtare, de svojo glavo obésha, na ostrim in pepélu leshí? Bosh li to imenovál post, in Gospodu prijéten dan? Ali ni bolj to post, kteriga sim si isvolil? Réshi krivízno svésane; rasvéshi breména, ktere teshé; ispústi poterte, in rastrì vsako butaro. Lòmi lazhnimu svoj kruh, in vòdi uboge in ubéshne v' svojo hišho; kedar nasiga vidish, ga pokrij, in ne sanizhúj svojiga mesá. Tedej bo, kakor sarja, tvoja luzh sásvetila, in kmali bo prishlo tvoje sdravje; tvoja pravíza pojde pred tebój, in Gospodova zhaft te bo obdála. Takrat bosh klizal, in Go-

~~~~~  
 spod bo uflifhal; vpil bofh, in porezhe: „Vidifh, tukej fim; ker fim usmiljen, Gospod tvoj Bog.“

### ✠ *Evangelij fvetiga Matevsha*

5, 43 — 48. in 6, 1 — 6

**T**isti zhaš je Jesus rekel svojim uzhénzam: Slifhali ste, de je rezhenó: „Ljubí svojiga blishnjiga, in sovráshi svojiga sovráshnika.“ Jas pa vam povém: „Ljubíte svoje sopernike; dobro jim storíte, kteri vas sovráshijo, in molíte sa-nje, kteri vas pregánjajo in obrekújejo, de bote otrozi svojiga Ozhéta, ki je v' nebésih, kteri da svojimu solnzu sijáti na dobre in hudobne, in deshíti na pravízhne in krivízhne. Sakaj ako tiste ljubíte, kteri vas ljubijo; kákosfhno plazhílo bote iméli? Ali ne déljajo tega tudi zólnarji? In ako posdravljate le svoje brate, kaj storíte ví vezh? Ali ne déljajo tega tudi malikovávzi? Bodite tedej ví popólnama, kakor je vasfh Ozhe nebésfhki popólnama. Glejte, de svojih dobrih dél ne délate pred ljudmí, de bi vas vídili; sizér ne

bote iméli plazhíla per svojim Ozhetu, kteri je v' nebésh. Kedar tedej vbogajmé dajesh, ne trobi pred seboj, kakor hinávzi déljajo v' f-hodnízah in po tergih, de bi bili od ljudi hvaljeni. Resnízhno, vam povém, prejéli so svoje plazhilo. Temuzh kedar vbogajmé dajesh, naj ne vé tvoja levíza, kaj déla tvoja desníza, de bo tvoja míloshinja na skrivnim, in tvoj Ozhe, kteri vidi na skrivnim, ti bo povernil. In kedar mólite, ne bodite, kakor hinávzi, kteri radi po f-hodnízah in na oglih pot stojé in mólijo, de bi jih ljudjé vidili; resnízhno, vam povém, prejéli so svoje plazhilo. Tí pa kedar mólish, pojdi v' svoj hram, sapri dúri, in móli svojiga Ozheta na skrivnim; in tvoj Ozhe, kteri vidi na skrivnim, ti bo povernil.

## V' sabóto po pepelnízi.

### MOLITEV.

**P**erstópi, Gospod! našim ponishnim prošnjam, in dodéli, de ta svéti post, ki je dušham

in teléfam v' osdravljenje postavljen, s' pobošno flushbo obhájamo. Po Gospodu našim Jesusu Kristusu Sinu tvojim, kateri s' tebój shiví in kraljuje i. t. d.

### *Berilo is Isaija preroka*

58, 9 — 14.

**T**o rezhe Gospod Bog: Ako vershefh shelésje od sebe, in jenjash istegováti svoj perst, in govoriti, kar je krivízhuo; ako isliješh pred lazhnim svoje serzé, in stiskaniga nasitish: ti bo v' temi luzh safvetila, in tvoja tema bo kakor poldan. In Gospod ti bo pokoj dal vselej, in tvojo dušho s' svetlobo napolnil, bo tvoje kofí okrepzhál, ter bofh kakor namózhen vert in kakor tekózsh studéniz, kterimu vode ne smanjka. In od tebe bo sosídano, kar je veliko lét pušto leshálo; bofh podloge rodovíne in rodovine uterdil, in bofh imenován sagrajáviz versél in preméniz stes v' prebiválifha. Ako odvernefh od sabóte svojo ного, de ne ispolnišh svoje volje moj sveti dan, in imenúješh sabóte sashelèn in Gospodu posvezhèn zhesítljiv dan; ako jo posvezhúješh, de ne hodish po svojih sheljah, in ne ispolnišh svoje volje, de bi (hudo) govóril: potlej se bofh v' Gospodu veselil, te bom povishal zhes vse visokósti na semlji, in ti dal vshivati del Jakoba ozhéta tvojiga, sakaž Gospodove usta so govorile.

✠ *Evangelij Svetiga Marka*

6, 47 — 56.

**T**isti zhaš, kedar se je bil vezhér storil, je bil zheln na frédi morja, in Jesus sam na suhim. In je vidíl svoje uzhénze trúdití se s' vešlánjem, (bil jim je namrezh véter nasproti.) In o zheterti strashi v' nòzhi je prishel k' njim gredózh po morji, in je hotel mémo njih iti. Oni pa, ko so ga vídili hoditi po morji, so menili, de je perkasen, in so savpili; sakaj vsi so ga vídili, in so se prestrashili. In sdajzi jih je ogovóril, in jim rekel: „Sapajte, jas sim; nikar se ne bojte!“ In je stopil k' njim v' zheln, in véter je néhal. In she bolj so šterméli, ker niso uméli od kruhov; sakaj njih serze je bilo oflepljeno. In so se prepepljali, in prishli na Genesareškó semljo, in so v' kraj ustávilí. In ko so bili is zhelna stopili, so ga prezej sposnáli. In so obtekli vso tisto stran, in so jéli bolne na pósteljah pernáfhati, kjer so flishali, de je. In ka-



mor koli je shel, v' vafí, ali v' terge, ali v' mésta, so bolnike na úlize polagali, in so ga profíli, de naj se vsaj robú njegoviga oblazhíla dotaknejo, in kar se jih ga je dotaknίlo, so bili osdrávljeni.

## Pepelnízhno ali pervo nedéljo v' postu.

### MOLITEV.

**B**og! kteri svojo zérkev s' oblétnim shtirde-  
setdánfskim postam ozhífhújesh, dodéli svoji dru-  
shíni, de, kar si s' pertergovánjem persadáva od  
tebe sadobiti, s' dobrimi déli dosésho. Po Go-  
spodu nashim Jesusu Kriřtusu Sinu tvojim, kte-  
ri s' tebój shiví in kraljuje i. t. d.

*Berilo is 2. lista J. Pavla aposte-  
ljna do Korinžhanov 6, 1 — 10.*

**B**ratje! opominjamo vas, de gnade od Bogá  
nepridama ne prejmete. Govorí namrezh: „Ob  
prijétnim zhasu sim te uflíshal, in v' dan sve-  
lizhanja sim ti pomagal.“ Glejte, sdej je pri-  
jétni zhas; glejte, sdej je dan svelizhanja! Ni-

komur ne dajajmo pohújšhanja, de se naša služba ne sanizhuje; ampak v' vsih rezbéh se skashimo Boshje služábnike v' velikim poterpjenji, v' nadlógah, v' potrebah, v' stiskah, v' ranah, v' jézhah, v' puntih, v' trudih, v' zhuvánji, v' postih, v' zhištofi, v' snanji, v' persanašhanji, v' prijásnosti, v' svétim Duhu, v' ljubéšni bres hinávshine, v' besédi resníze, v' mòzhi Boshji, s' oroshjem pravíze na désni in na lévi, per zhasi in nezhasi, per neposhténji in dobrim iménu, kakor sapeljívzi in vender resnízhni, kakor nesnani in vender snani, kakor umirajózhi, in glejte, shivimò, kakor šepèni in vender ne umorjèni, kakor sháloštni, vender pa vselej veséli, kakor ubogi, in vender jih velíko bogatimò, kakor de bi nizh ne iméli, in vender vse posédemo.

### ✠ *Evangelij svetiga Matevsha*

4, 1 — 11.

**T**isti zhas je bil Jesus od Duhá v' púshávo pelján, de bi bil od hudízha skufhan. In ko se je shtirdefet dní in shtirdefet nozhí postil, je bil po tem lazhen. In skufhnjáviz je k' njemu stopil, in djal: „Ako si Sin Boshji, rezi, de naj tí kamni kruh bodo.“ On je pa odgovóril in djal: „Písano je,

de zhlovek ne shiví le ob kruhu, ampak ob vsaki besédi, ktera is-haja is Boshjih ust.“ Tedej ga vsame hudízh sebój v' svéto mésto, in ga pélje na verh tempeljna, ter mu rezhe: „Ako si Sin Boshji, versi se doli; sakaj písano je: Svojim angelam je savoljo tebe sapovédal, in na rokah te bodo nosili, de kjé f' svojo nogo ob kamen ne sadénefh.“ Jesuf mu je rékel: „Spet je písano: Ne skufhaj Gospoda svojiga Bogá.“ Spet ga hudízh vsame sebój na silno visóko goro, in mu pokashe vse kraljéstva svetá in njih velizhástvo, ter mu rezhe: „Vse to bom tebi dal, ako préd-me pokléknefh, in me molífh.“ Tedej mu rezhe Jesuf: „Poberi se, satan! sakaj písano je: Gospoda svojiga mòli, in njemu samimu slushi.“ Tedej ga je hudízh popustil; in glej, angeli so perstopili, in mu strégli.

V' pondéljik po 1. nedélji v'  
postu.

**MOLITEV.**

**S**preoberni naš, Bog, našh Svelizhar! in de naš shtirdefetdanski post poboljšha, naše dušhe s' nebéshkimi rešízami podúzhi. Po Gospodu našim i. t. d.

*Berilo is Ezehiela preroka*

34, 11 — 16.

**T**o rezhe Gospod Bog: Glejte jas sam bom poiškal svoje ovzé, in jih obiškal. Kakor obišhe pastir svojo zhédo, kedar je v' srédi svojih raskropljenih ovz; takó bom obiškal svoje ovzé, in jih réshil od vsih strani, kamor so se rasgubile oblázhi in temni dan. Ispeljal jih bom smed ljudstev, in is deshél jih sbral, in jih perpeljal v' njih deshèlo, in jih pafel na Israelfkih gorah per potokih in na vsih selih deshèle. Na nar boljshih pashah jih bom pafel, in na visokih gorah Israelfkih bodo njih spashniki. Tam bodo pozhivale po selènih trah, in po tolstih pashah se bodo pafle v' Israelfkih gorah. Jas bom pafel svoje ovzé, in jas jih bom pozhivat vodil, rezhe Gospod Bog. Sgubljeno bom poiškal, sbégano savernil, rá-

njeno obésal, slabo pokrepzhâl, debélo in mozhno vároval, in jih pafel po pravízi, rezhe Gospod vsigamogózhni.

✠ *Evangelij svetiga Matevsha*

25, 31 — 46.

**T**isti zhaš je Jesus rékel svojim uzhénzam: Kedar pride Sin zhlovékov v' svojim velizháftvu, in vsi angeli s' njim, takrat bo sedel na sédeshi svojiga velizháftva. In sbrali se bodo pred njim vsi narodje, in jih bo narasen lozhil, kakor pastir lozhi ovze od koslov. In bo ovze postávil na svojo desnízo, kosle pa na levízo. Takrat porezhe kralj tistim, kateri bodo na njegovi desnízi: „Pridite, blagoslovljeni mojiga ozhéta, posédite kraljéstvo, ktero vam je perprávljeno od sazhétka svetá! Sakaj sim bil lazhen, in ste mi dali jésti; sim bil shéjin, in ste mi dali piti; sim bil ptujiz, in ste me pod streho vséli; sim bil nag, in ste me oblékli; bolán, in ste me obiskali; sim bil v' jézhi, in ste k' meni prishli.“ Tedej mu bodo pravízhni odgovorili, rekózh: „Gospod,

~~~~~

kedaj ſmo te vídili lazhniga, in ſmo te naſítili; ali ſhejniga, in ſmo te napojili? kedaj ſmo te vídili ptujiga, in ſmo te pod ſtrého vséli? ali naſiga, in ſmo te oblékli? ali kedáj ſmo te vídili bolniga, ali v' jézhi, in ſmo k' tebi priſhli?“ In kralj bo odgovóril, in jim rekel: „Reſnízhno, vam povém, kar ſte ſtorili kterimu tih mojih nar manjſhih bratov, ſte meni ſtorili!“ Potlej porezhe tudi tiſtim, kteri bodo na levízi: „Poberite ſe ſpred mene, prekléti, v' vézhni ogenj, kteri je perpravljén hudízhu in njegovim angelam! Sakaj ſim bil lazhén, in mi niſte dali jéſti; ſim bil ſhéjin, in mi niſte dali piti; ſim bil ptuj, in me niſte pod ſtrého vséli; ſim bil nag, in me niſte oblékli; bolán in v' jézhi, in me niſte obíſkali.“ Tedej mu bodo tudi oni odgovorili, rekózh: „Gospod, kedáj ſmo te vídili lazhniga, ali ſhejniga, ali ptujiga, ali naſiga, ali bolniga, ali v' jézhi, in ti niſmo poſtrégli?“ Takrat jim bo odgovóril, rekózh: „Reſnízhno, vam povém, zhéſar

niste storili kterimu tih nar manjših, tudi meni niste storili.“ In ti pojdejo v' vézhno terpljenje; pravízhni pa v' vézhno shivljenje.

V' tvorik po 1. nedélji v' postu.

MOLITEV.

Osri se, Gospod! v' svoje ljudstvo, in dodéli, de bo našh dub pred tebój v' tvojim poshelejni lép, ki se s' satiranjem mesá pokorí. Po Gospodu našhim i. t. d.

Berilo is Isaija preroka.

55, 6 — 11.

Tiste dni je govóril Isaija prerok, rekózh: Ishite Gospoda, dokler se more najti; klizhite vanj, dokler je blis. Naj sapuší hudóbní svoj pot, in krivízhni svoje naklépe, in naj se verne k' Gospodu, in se ga bo usmílil, in k' našhimu Bogu, ker je velíziga usmíljenja. Sakaj moje misli niso vashe misli, tudi vashe pota niso moje pota, rezhe Gospod; ampak kolikor je nebó višhi od semlje, toliko višhi so

moje pota od vafhij pot, in moje misli od vafhij misel. In kakor pada desh in sneg od neba, in se vezh gor ne verne, ampak napojí semljo, in jo namózhij, in storí, de rodí, in da séme sejávzu, in kruh jédzu: takó bo moja beséda, ktera pride is mojih ust; ne bo se vernila prasna k' meni, ampak bo storila, kar koli hozhem, in bo teknila v' to, sa kar jo poshljem, rezhe Gospod vsigamogózhni.

✠ *Evangelij Svetiga Matevsha*

21, 10 — 17.

Tisti zhas, kedar je Jesus v' Jerusalems shel, je bilo vse mésto po konzuh, rekózh: „Kdo je ta?“ Mnóshize pa so rekle: „To je Jesus, prerok is Nazareta na Galilejskim.“ In Jesus je shel v' tempelj Boshji, in je isgnal vse, kteri so v' tempeljnu prodajali in kupováli, in je svernij mise menjávzam, in stole tistim, kteri so golobe prodajali; in jim je djaj: „Pisano je: Moja hisha se hisha molitve imenuje, ví pa ste jo storíli jamo rasbójnikov.“ In perstopili so k' njemu v' tempeljnu flépi in kruljevi, in jih je osdrávil. Kedar so pa véliki duhóvni in pismo-


~~~~~  
 uki vídili zhudeshe, ktere je délal, in otroke, kteri so v' tempeljnu vpili: rekózh: „Hosana sinu Dávidovimu!“ so se rasjesili, in so mu djali: „Slišhish, kaj tí právijo?“ Jesuf pa jim rezhe: „Kaj pa de; ali niste nikoli brali: Is uft otrók in sesajózhih si si hvalo napravil?“ In jih je popústil, in je shel is mesta v' Betanijo, in je tam óstal.

## V' frédo po 1. nedélji ali kvárterno frédo v' postu.

### MOLITEV.

**N**ashe prošnje, te prósimo, Gospod! míloštivo uslišhi, in podaj nam soper vse nashe sovráshnike svojo vsigamogózhno desnízo. Po Gospodu nas him i. t. d.

*Berilo is 3. bukev kraljev.*

19, 3 — 8.

**T**iste dni pride Elija v' Bersabeo Judovo, in pustí tam svojiga hlapza, in gré v' púshávo en

dan hodá. In kedar tje pride, in séde pod brin, si shelí umréti, in rezhe: „Dostí mi je, Gospod! všemi mojo dušbo; ker nísim boljšhi, kakor moji ozhetje.“ In se uleshe, in saspi v' sénzi brina. In glej, angel Gospodov se ga dotakne, in mu rezhe: „Vštani, in jej!“ In se je oserl, in glej, per njegoví glavi je pod pepélam pezhen kruh in posoda vodé. Tedej je in pije, in spet saspi. In angel Gospodov le spet verne, in se ga dotakne, ter mu rezhe: „Vštani, jéj; sakaj she dolg pot imash pred se-bój.“ Ko je vstal, jé in pije, in v' mòzhi té jedí hodi shtirdeset dni in shtirdeset nozhí do Horeba Boshje gore.

### ✠ *Evangelí Svetiga Matevsha*

12, 38 — 50.

**T**isti zhaš so eni smed písmoukov in farisejev Jesufu odgovorili, rekózh: „Uzhenik, snamnje bi radi od tebe vídili!“ On pa jim odgovorí, rekózh: „Hudóbni in préshešhtni rod hozhe snamnje! Pa snamnje se mu ne bo dalo, rasun snamnja Jona preróka. Sakaj kakor je bil Jona v' trebúhu morškiga soma tri dni in tri nozhí, ravno takó bo sin zhlovékov v' serzu semlje tri dni in tri nozhí. Ninivljá-

ni bodo ob sodbi vftali f' tem rodam, in ga bodo obfodili, ker so se spokorili na osnanovanje Jonovo; in glej, vezh kakor Jona je tukej! Kraljiza od juga bo vftala ob sodbi f' tem rodam, in ga bo obfodila, sató ko je prifhla od kraja semlje poslúfhat Salomono-ve modrofti; in glej, vezh kakor Salomon je tukej! Kedar je pa nezhisti duh isfhel is zhlovéka, hodi po fuhih krajih, iskáje pokója, in ga ne najde. Tedej pravi: Vernil se bom v' svojo hifho, is ktere fim fhel. In kedar pride, jo najde prasno, pometèno in ofnásheno. Tedej gré, in si persame sédem drugih duhóv hujfhih od njega, in gredó va-njo, in ondi prebivajo, in poslednja tega zhlovéka je huji kakor perva. Taka bo tudi f' tem hudóbnim rodam.“ Dokler je pa she mnóshizam govóril, glej, so njegova mati in bratje sunej ftali, in so sheléli sh' njim govoriti. Tedej mu je nékdo djal: „Glej, tvoja mati in tvoji bratje stojé sunej, in te ishejo!“ On pa je tiftimu, kteri mu je bil pové-

dal, odgovóril, in djal: „Kdo je moja mati, in kdo so moji bratje?“ In je svojo roko istégnil na svoje uzhénze, rekózh: „Glejte, moja mati in moji bratje! Sakaj kdor koli storí voljo mojiga Ozheta, kateri je v' nebésih, tisti je moj brat, in sestra in mati.“

V' zhetertik po 1. nedélji v' postu.

### MOLITEV.

**M**olitve svojiga ljudstva, prósimo, Gospod! dobrótljiv usliši, de, ki se s' sdershevánjem po teléfu satiramo, se s' sadam dobrih dél po dushi krepzhámo. Po Gospodu nashim i. t. d.

*Berilo is Ezehiela preroka*

18, 1 — 9.

**T**iste dni je govóril Gospod k' meni, rekózh: Sakaj imate med sebój v' deshèli Israelfki to prílisko v' pregóvor, rekózh: „Ozhétje so jédli kifel gross, in otrozi imajo skomíno v' sobéh?“ Hakor resnizhno jas shivím, rezhe Gospod Bog,

vezh ne bo ta prilika v' pregóvor na Israelskim. Glej, vse dushe so moje; kakor je ozhétova dusha, takó je tudi sinova dusha moja: dusha, ktera gresbí, tista bo umerla. Kdor je pravízhnen, in prav in po pravízi déla, in ne jé na gorah, in svojih ozbí ne vesdviguje v' malíke híshhe Israelove; ne oskruni shene svojiga blishnjiga, in ne gre k' sheni o méshzhnim zhasu; in nikogar ne shali, sastavo dolshniku nasaj da, nizh po síli ne vsame; svojiga kruba lazhnimu podeluje, in nasiga oblazhi; na obréft ne posoduje, in vezh ne jemlje; svojo roko odvrazha od krivíze, in pravízhno sodbo déla med zhlovékam in zhlovékam; po mojih sapóvedih hodi, in moje povelja ohrani, de déla po resnízi: on je pravízhnen, in bo gotovo shivel, rezhe Gospod vfigamogózhni.

## ✠ *Evangelij svetiga Matevsha*

15, 21 — 28.

**T**ifti zhas je Jesuf shel, in se ugànil v' kraje Tira in Sidona. In glej, Kananejska shena je prishla is tiftih krajev, in je vpila sa njim, rekózh: „Usmili se me, Gospod, sin Davidov! Moja hzhi je selò od hudízha múzhe-na.“ On pa ji ni beséde odgovóril. In so perstopili njegovi uzhénzi, ter ga

~~~~~

profili, rekózh: „Odprávi jo, ker sa nami vpije.“ On pa je odgovóril in djal: „Nifim poslan, kakor le k' sgu-bljénim ovzam Israelove hifhe.“ Ona pa je prifhla, in ga je molila, rekózh: „Gospod, pomagaj mi!“ On je odgovóril in djal: „Ni prav jemati kruha otrókam, in ga psam metati.“ Ona pa je djala: „Kaj pa de, Gospod! sej tudi pfizhki jedó drobtíne, ktere padajo od mise njih gospodov.“ Tedej je Jesuf odgovóril, in ji djal: „O she-na, velíka je tvoja véra! Sgòdi se ti, kakor hozhefh!“ In njena hzhi je bila sdrava od tiste ure.

V' pétik po 1. nedélji ali kvárterni pétik v' postu.

MOLITEV.

Bodi, Gospod! usmiljen svojimu ljudstvu, in ki ga storísh tebi vdaniga, ga míloftivo s' dobrótljivo pomozhjó podpiraj. Po Gospodu na shim i. t. d.

Berilo is Ezehiela preróka

18, 20 — 28.

To rezhe Gospod Bog: Dufha, ktera je grešhila, tista bo umerla; fin ne bo nosil hudobije ozhetove, in ozhe ne bo nosil hudobije sinove. Praviza pravizhniga bo nad njim, in kriviza krivizhniga bo nad njim. Ako pa pravizhni pokoro storí sa vse gréhe, ktere je storil, in dopolni vse moje sapóvedi, in déla prav in po pravizi; bo gotóvo shivel, in ne bo umerl. Nobene njegovih hudobij, ktere je storil, ne bom pomnil; savoljo svoje pravize, ktero je délal, bo shivel. Hozhem li smert hudóbniga, rezhe Gospod Bog, in ne veliko bolj, de se spreoberne od svojih hudih pot in shivi? Zhe pa pravizhni odstopi od svoje pravize, in déla hudobijo po vsih gnjusóbah, ktere je hudóbní vaju délati; bo mar shivel? Nobeno njegovih pravizhnih dél, ktere je bil storil, se ne bo pomnilo; savoljo nesvestòbe, ktere je kriv, in savoljo njegove pregréhe, ktero je storil, savoljo tih bo umerl. Pa právite: „Ni pravizhna Gospodova pot!“ Poslušajte tedej, hifha Israelova: Ali moja pot ni pravizhna, in niso le vashe pota hudòbne? Sakaj kedar se verne pravizhni od svoje pravize, in storí hudobijo, bo umerl v' tem; v' krivizi, ktero je délal, bo umerl. In kedar se verne hudobni od svoje hudobije, ktero je délal, ter déla prav in pravizhno; bo svojo dufho per shi-

vljenji ohranil. Ker je namrezb premislil in sapustil vse svoje hude déla, ktere je délal, bo gotóvo shivel, in ne bo umerl, rezhe Gospod vfigamogózhni.

✠ *Evangelij svetiga Joana*

5, 1 — 15.

Tisti zhas je bil Judovfki prasník, in Jesus je shel gor v' Jerusalem. Je pa v' Jerusalemu Ovzhja kópel, ktera se po hebrejsko Betsajda imenuje, in je iméla pét lop. V' teh je leshalo velíka mnóshiza bolnih, slépih, krúljevih, suhoudnih, kteri so zhakali pljivkanja vode. Sakaj angel Gospodov je ob zhasih prishel v' kópel, in je voda pljivkala. In kdor je po pljivkanji vodé prvi v' kópel stopil, je osdravel, ktero bolésen koli je imel. Bil je pa néki zhlovek tam, kteri je bil osem in trideset lét bolán. Kedar je Jesus tega vidil leshati, in je védil, de je ushé velíko zhasa ták; mu rezhe: „Hozhefh osdravljen biti?“ Bolník mu je odgovóril: „Gospod! nimam zhlovéka, de bi me, kedar se

voda fkalí, v' kópel djal; sakaj preden jas pridem, drug pred menój vajo ftopi.“ Jefuf mu rezhe: „Vftani, sadeni svojo pófteljo, in hòdi!“ In tifti zhlovek je sdajzi osdrável, ter je vsél svojo pófteljo, in je hodil. Tifti dan pa je bila sabóta. Judje fo tedej osdrávljenimu rekli: „Sabóta je, ne sméfh svoje póftelje nositi!“ Jim je odgovoril: „Kteri me je osdrávil, mi je rekel: Sadeni svojo pófteljo, in hòdi!“ Tedej fo ga vprafhali: „Kdo je tifti zhlovek, kteri ti je rékel: Sadeni svojo pófteljo, in hòdi?“ On pa, kteri je bil osdravljen, ni védil, kdo de je. Sakaj Jefuf se je bil umáknil mnóshizi, ki je tam bila. Potlej ga je Jefuf v' tempeljnu nafhel, in mu je djal: „Glej, fi osdrávljen; nikaar vezh ne gréfhí, de se ti kej hujfhiga ne sgodí!“ Tifti zhlovek je fhel, in je Judam povédal, de je Jefuf, kteri ga je osdrávil.

V' sabóto po 1. nedélji ali kvár-
terno sabóto v' postu.

MOLITEV.

Svoje ljudstvo, prósimo, Gospod! usmíljeno pogléj, in od njega dobrótljivo shibe svoje jé-
se odverni. Po Gospodu našim i, t. d.

Berilo is 1. lista do Tefalonizhanov
5, 14 — 23.

Prósimo vas, bratje! svarite nepokojne, ove-
selujte maloferzhne, pomagajte slabim, bodite
poterpeshljivi s' vsimi. Glejte, de ne bo kdo
komu hudiga sa hudo vrazhevàl; ampak vselej
se dershíte tistiga, kar je dobro, drug do dru-
siga in do vsih. Vselej bodite veséli; nepre-
néhama molíte. V' vsih rezhéh se sahvalite;
sakaj to je volja Boshja v' Kristusu Jesusu do
vas vsih. Duhá ne ugasujte; prerokovánja ne
sanizhujte. Vse pa skufíte; kar je dobro, der-
shíte. Vse sénze hudiga se sdershíte. Sam
Bog mirú pa naj vas posvetí v' vsih rezhéh, de
se ves vash duh in dušha in teló bres graje
ohráni v' prihod Gospoda našhiga Jesusa Kri-
stusa.

✠ *Evangelij svetiga Matevsha*

17, 1 — 9.

Tisti zhas vsame Jesus sebój Petra in Jakoba in Janesa, njegoviga brata, in jih pélje same na visoko goro. In se je spreménil pred njimi; in njegov obras se je svétel ko solnze, njegove oblazhíla pa so bile béle ko snég. In glej, perkasala sta se jim Mojsef in Elija, in sta sh' njim govorila. Peter pa je spregovóril, in je djal Jesusu: „Gospod, dobro nam je tukej biti! Ako hozhesh, naredímo tukej tri shtore, tebi eniga, Mojsefu eniga in Eliju eniga.“ Je shtegovoril, in glej, svitel oblák jih je obfénzhil; in glej, glas is oblaka, rekózh: „Ta je moj ljubi Sin, ki imam dopadénje nad njim, njega poslushajte!“ In kedar so uzhenzi saflisnali; so na svoj obras padli, in so se silno bali. In Jesus je perstopil, in se jih je dotáknil, ter jim je djal: „Vstanite, in nikár se ne bojte!“ Kedar so pa svoje ozhí vesdvígnili, niso nikogar vídili, kakor Je-

~~~~~
 sufa samiga. In ko so s' gore shli,
 jim je sapovédal, rekózh: „Nikomur
 ne právite té perkásni, dokler Sin zhlo-
 vékov od mertvih ne vstane.“

Drugo ali kváterno nedéljo v' postu.

MOLITEV.

Bog! kateri vidish, de smo bres vse mozhi,
 váruj nas snotrej in sunej, de bomo na telé-
 su vsih nadlog obvárovani, in na dusih od hu-
 dih misel ozbiheni. Po Gospodu nashim Jesu-
 su Kristusu Sinu tvojim, kateri s' tebój shiví
 in kraljuje i. t. d.

Berilo is 1. lista do Tesalonizhanov

4, 1 — 7.

Bratje! prósimo vas in opominjamo v' Go-
 spodu Jesusu, de, kakor ste od nas prejéli,
 kakó de vam gré shiveti, in Bogú dopasti, ta-
 kó tudi shivíte, de ste zhedaljej bogatéji. Sej
 véste, kákoshne sapóvedi sim vam dal v' Gospo-
 du Jesusu. To namrezh je volja Boshja, vashe
 posvezhénje, de se sdershitè kurbanja, de vas
 vsak vé svoje teló ohraniti v' svetósti in zha-

sti, ne po gnanji poshelenja, kakor nevérniki, kateri Bogá ne posnajo; in de kdo predelezh ne stopa, in svojiga brata v' nobeni rézhi ne goljfa: ker Gospod je masheváviz vsiga téga, kakor smo vam préd povédali in prizhali. Sakaj Bog naf ni poklizal k' nezhištofi, ampak k' svetošfi, v' Kristusu Jesusu Gospodu nafhim.

✠ *Evangelij svetiga Matevsha*

17, 1 — 9.

Tisti zhaf vsame Jesuf sebój Petra in Jakoba in Janesa, njegoviga brata, in jih pélje same na visoko goro. In se je spreménil pred njimi; in njegov obras se je svétil ko solnze, njegove oblazhíla pa so bile béle ko snég. In glej, perkasala sta se jim Mojsef in Elija, in sta s' njim govorila. Peter pa je spregovóril, in je djal Jesufu: „Gospod, dobro nam je tukej biti! Ako hozhesh, naredímo tukej tri shtore, tebi eniga, Mojsefu eniga in Eliju eniga.“ Je s'he govoril, in glej, svitel oblák jih je oblénzhl; in glej, glaf is oblaka, rekózh: „Ta je moj ljubi Sin, ki imam dopadénje nad

njim, njega poslušajte!“ In kedar so uzhénzi saflifhali; so na svoj obras padli, in so se filno bali. In Jesuf je perstopil, in se jih je dotáknil, ter jim je djal: „Vstani, in nikár se ne bojte!“ Kedar so pa svoje ozhí vesdvígnili, niso nikogar vídili, kakor Jesusa samiga. In ko so s' gore fhli, jim je sapovédal, rekózh: „Nikomur ne právite té perkásni, dokler Sin zhlovékov od mertvih ne vstane.

V' pondéljik po 2. nedélji v' postu.

MOLITEV.

Dodéli, prófimo, vsigamogózhni Bog! de, kar s' svetim opravilam zhestimò, po ozhifheniga serza sponnanji doféshemo. Po Gospodu nashim i. t. d.

Berilo is Daniela preròka

9, 15 — 19.

Tiste dni je molil Daniel k' Gospodu, rekózh: Gospod nash Bog, kteri si ispeljal svoje

ljudstvo s' mogozhno rokó is Egiptovske deshele, in si si imé storil do danashnjiga dné, grešili smo; krivizo smo storili, Gospod, soper vso tvojo pravizo! Odverne naj se, prosim, tvoja jésa in tvoj serd od Jerusalema tvojiga mésta in od tvoje svete gore. Sakaj savoljo nashih gréhov in kriviz nashih ozhétov je Jerusalem in tvoje ljudstvo v' sasmehovánje per vsih, kateri so okoli nas. Uslisli torej, nash Bog! sdej molitev svojiga hlapza in njegove proshnje; in poglej milostivo na svoje svetishe, ktero je sapushèno. Savoljo samiga sebe. moj Bog! nagni svoje uhó, in poslušhaj; odpri svoje ozhí, in poglej na nashé rasdjanje in mésto, nad kterim se klizhe tvoje imé. Ne savoljo svoje pravize namrezh, ampak savoljo tvojiga veliziga usmiljenja darujemo svoje proshnje pred tvojim oblizhjem. Uslisli, Gospod; bodi milostiv, Gospod; poglej in stóri! Savoljo samiga sebe ne odlashaj, moj Bog! sej se tvoje imé klizhe nad mestam in ljudstvam tvojim, Gospod nash Bog.

✠ *Evangelij svetiga Joana*

8, 21 — 29.

Tisti zhas je rékel Jesus Judovskim mnóshizam: „Jas grém, in me bote iskali, in bote v' svojim gréhu umerli. Kamor jas grém, ví ne morete priti.“

Judje so tedej rekli: „Ali bo mordè sam sebe umóril, ker pravi: Kamor jas grém, ví ne morete priti?“ In jim je rékel: „VÍ ste od sdolej, jas sim od sgorej; ví ste od tega svetá, jas nisim od tega svetá. Torej sim vam rékel, de bote umerli v' svojih gréhih; sakaj ako ne vérujete, de sim jas, bote umerli v' svojim gréhu.“ Tedej so mu rekli: „Kdo si tí?“ Jesuf jim je djal: „Sazhetik, kateri tudi s' vami govovím. Velíko imam od vas govoviti in soditi; ali kateri me je poslal, je resnízhen, in kar sim jas od njega flifhal, to govorím na svétu.“ In oni niso uméli, de je rékel, de je Bog njegov Ozhe. Jesuf jim je tedej djal: „Kedar bote Sinú zhlovékoviga povifhali; takrat bote sposnali, de sim jas, in de sam od sebe nizh ne délam, ampak kakor me je Ozhe uzhíl, to govorím. In kateri me je poslal, je s' menój, in me ni samiga pustil; sakaj jas vselej to délam, kar je njemu dopadljivo.“

V' tvorik po 2. nedélji v'
postu.

MOLITEV.

Dopolni v' nas, prósimo, Gospod! dobrótlji-
vo svetiga posta pomózh, de, kar s' tvojim
rassvetljenjem sposnamo, de nam je storiti, s'
tvojo pomozhjó dopolnujemo. Po Gospodu na-
shim i. t. d.

Berilo is 3. bukev kraljev

17, 8 — 16.

Tiste dni je govóril Gospod Eliju Tesbizha-
nu, rekózh: „Vstani, in idi v' Sarepto Sidon-
sko, in ostani tam; sakaj tam sim sheni vdovi
sapovédal, de naj te redí.“ Vstane, in gre v'
Sarepto. In kedar pride k' méstnim vratam,
saglédá vdovo, ktera drevà pobira; in jo po-
klizhe, in ji rezhe: „Daj mi malo vode v'
posodi, de pijem.“ In kedar gré, de bi per-
nesla, vpije sa njo, rekózh: „Pernesí mi tudi
grishljeje kruha v' svoji roki!“ Ona odgovorí:
„Kakor resnízhno shiví Gospod tvoj Bog, nimam
kruha, ampak le toliko moke v' posodi, kar se je
s' pestjo sagrabí, in malo olja v' verzhi. Glej,
ravno pobiram dvoje polén, de grém, in kej na-
redím sebi in svojimu sinu, de jéva, preden

umerjeva.“ In Elija ji rezhe: „Nikár se ne boj, ampak idi in narédi, kakor si rekla; vender nár poprej spezi meni is té mózhize hlézbhik pod pepélam, in mi ga pernesi, sebi pa in svojimu finu bosh potlej naredila. To pa govóri Gospod, Bog Israelov: Moka v' posódi ne bo poshla, in olja v' verzhi ne bo smanjkalo do dne, ko bo Gospod poslal desh na semljo.“ Ona gré, in storí po besédi Elijevi; in je jédel on in ona in njena drushína. In od tistiga dneva moka v' posódi ni poshla, in v' verzhi olja ni smanjkalo po besédi, ktero je bil Gospod rekel po Elii.

✠ *Evangelij svetiga Matevsha*

23, 1 — 12.

Tisti zhaš je Jesuf govóril ljudstvu in svojim uzhénzam, rekózh: Na stolu Mojsefovim sedé písmouki in fari-seji. Vse tedej, kar koli vam rekó, der-shíte in storíte; po njih délih pa ni-kar ne délajte, ker právjijo, pa ne storé. Navesújejo namrezh teshke breména, ki jih ni mozh nositi; in jih nakládajo ljudém na rame, sami pa jih s' perstam nozhejo ganiti. Vse svoje déla pa storé, de jih ljudjé vídijo; dé-lajo si namrezh shirji listke in vezhi

robóve v' krilu. In imajo radi perve mésta per vezhérjah in perve sédeshe v' f-hodnizah, in posdravljanja na tergéh, in de jim ljudjé právijo gospod. Ví pa se ne puštíte gospodov imenováti; sakaj eden je vašh Gospod, vsi pa ste bratje. In nikogar ne imenujte na semlji svojiga ozhéta; sakaj eden je vašh Ozhe, ki je v' nebéfh. Ne imenujte se uzheníkov; sakaj eden je vašh Uzheník, Kristuf. Kteri je nar vézhi med vami, bodi vašh flushábník. Kdor se pa povíshuje, bo ponishan; in kdor se ponishuje, bo povíshan.

V' frédo po 2. nedélji v' postu.

MOLITEV.

Svoje ljudstvo, prósimo, Gospod! usmíljeno pogléj, in ker jim velífh mesnih jedí sdershati se, jim dodéli, de tudi od shkodljívih pregréh jénjajo. Po Gospodu našhim i. t. d.

Berilo is bukev Eštrinih

13, 8 — 11. in 15 — 17.

Tiste dni je Mardohej molil k' Gospodu, rekózh: „Gospod Bog, vfigamogózhni kralj! pod tvojo oblástjo je vse, in ni ga, kateri bi se mogel vstávití tvoji volji, zhe si sklenil Israelze reshiti. Tí si stvaril nebó in semljo, in kar koli se pod nébam najde. Vsih Gospod si, in ni ga, kateri bi se vstávil tvojimu velizhástvu. In sdej, Gospod, kralj kraljev, Bog Abrahamov! usmíli se svojiga ljudstva, ker naš hozhejo naši sovráshniki pogubiti, in tvoj dél pokonzháti. Nikar ne sanizhuj svojiga déla, kteriga si si is Egipta reshil: temuzh ušlíshi našho prošnjo, in bodi míloštiv svojimu ljudstvu, ktero je tvoj dél in tvoj odlozhik; in preoberni našho shalost v' veselje, de homo shivéli in hvalili, Gospod, tvoje imé, in ne sapri jim ust, kateri ti hvalo pojejo, Gospod našh Bog.

✠ *Evangelij svetiga Matevsha*

20, 17 — 28.

Tisti zhaš je shel Jesus gor v' Jerusalem, in je vsel dvanajstére uzhenze posebej k' sebi, ter jim je rekel: „Glejte, gremo gor v' Jerusalem, in Sin zhlovékov bo sdan vélikim duhóvnam in pi-

smoukam, in ga bodo k' smerti obfodili, in sdali nevérníkam sanizheváti, bizhati in krishati, in tretji dan bo od smerti vstal.“ Takrat je perstopila k' njemu mati Zebedejevih otrók s' svojima sinama, ter ga je molila, in nékej profila. On pa ji je rekel: „Kaj hozhefh?“ Mu pravi: „Rezi, de sedíta ta moja sina, eden na tvoji desnízi, in eden na tvoji levízi v' tvojim kraljéstvu.“ Jesuf pa je odgovóril, in djal: „Ne vésta, kaj prófíta! Ali moreta piti kélh, ki ga bom jas pil?“ Mu rezheta: „Moreva.“ In jima rezhe: „Moj kélh bota fizér pila; sedéti pa na moji desnízi ali levízi ni moje vama dati, ampak kterim je perprávljeno od mojiga Ozhéta.“ In uni deseteri, ko so to flifhali, so bili nevoljni nad bratama. Jesuf pa jih je k' sebi poklizal, in je djal: „Véste, de vladniki nevérníkov jih gospodujejo, in kteri so vékshi, jih imajo v' oblasti. Med vami pa ne bodi takó; temuzh kteri hozhe med vami velik biti, naj bo vašh flushábnik, in kteri hozhe

med vami prvi biti, naj bo vašh hlapez: ravno kakor Sin zhlovékov ni prifhel, de bi se mu strégló, temuzh de bi strégel, in dal svoje shivljenje v' odrefhenje sa njih veliko.“

V' zhetertik po 2. nedélji v'
postu.

MOLITEV.

Dodéli nam, prófimo, Gospod! pomozh svoje mílosti, de se posta in molitev, kakor je prav, dershimò, in sovráshnikam dushe in teléfa odidemo. Po Gospodu nahim i. t. d.

Berilo is Jeremija preroka

17, 5 — 10.

To rezhe Gospod Bog: Preklét zhlovek, ki sa-úpa v' zhlovéka, in slavi v' mesó svojo mozh, in od Gospoda odstópi njegovo serzé! Sakaj kakor resje v' pushávi bo, in ne bo vidil, kedar dóbro pride; ampak bo prebival na suhòti v' pushavi, v' slani desheli, v' kateri ne more nihzhe prebivati. Blagor pa moshu, ki saupa v'

Gospoda, in je Gospod njegovo upanje! On bo kakor drevó, safajèno per vodi, ktero v' mokróti poganja svoje korenine, in se ne ustráshi, kedar pride vrozhína; in njegov list bo selen, in ob zhasu sushe ne bo v' fkerbi, tudi nikoli ne bo prejenjalo sadá roditi. Hudobno je zhlovékovo serze in neisvédno; kdo ga bo sposnal? Jas, Gospod, preishem serzé, in iskusim obísti; jas storim slédnjimu po njegovim djanji in po sadu njegovih dél, rezhe Gospod vsigamogózhni.

✠ *Evangelij Svetiga Luka*

16, 19 — 31.

Tisti zhas je Jesus rekel Judovskim mnóshizam: Bil je bogat mosh, ki se je v' fhkerlat in v' tanzhízo oblahzil, in se vsak dan imenítno gostil. In je bil ubóshiz po iménu Lazar, kteri je leshal pred njegovimi vrati poln ran, in se je shelel nasititi drobtín, ktere so padale od mise bogatiga, in mu jih nihzhe ni dal; ampak tudi psi so prishli, in so lisali njegove rane. Pergodilo se je pa, de je umerl ubogi, in je bil nesen od angelov v' narózhje Abrahamovo. Umerl je pa

tudi bogáti, in je bil pokopán v' peklu. Povesd vignil je pa svoje ozhi, ko je bil v' terpljenji, in je vidil od délezh Abrahamá in Lazarja v' njegovim narózhji. In on je vpil, in rékel: „Ozhe Abraham, usmili se me, in pòshlji Lazarja, de pomózhí konez svojiga persta v' vodo, in ohladí moj jesik, ker grosovítne terpím v' tem plaménu!“ Abraham pa je djal: „Sin! pomifli, de si prejél dobro v' svojim shivljenji, in ravno takó Lazar hudo; sdej pa je ta oveseljén, tí pa terpísh. In poverhi vsiga téga je med nami in med vami velik prepád postávljen, de, kteri hozhejo od tod k' vam iti, ne morejo, in tudi ne od ondod sem priti.“ In je rékel: „Prosim te tedej, ozhe! de ga v' hísho mojiga ozhéta pòshljesh, sakaj pet bratov imam; de jim sprizha, de tudi oni ne pridejo v' ta kraj terpljenja.“ Abraham mu rezhe: „Imajo Mojsesa in preróke, nje naj pòslushajo.“ On pa je djal: „Nikár, ozhe Abraham! ampak zhe kdo is mertvih k' njim pojde, se bo-

do spokorili.“ Rékel mu je pa: „Ako Mojsefa in prerokov ne poslušajo; tudi ne bodo vérovali, zhe ravno kdo od mertvih vstane.“

V' petik po 2. nedélji v' postu.

MOLITEV.

Daj, prošimo, vsigamogózhni Bog! de s' svetim postam, ozhisheni s' zhištimi dúshami na prihodnje svete prasnike pridemo. Po Gospodu našlim i. t. d.

Berilo is 1. Mojsefovih bukav
37, 6 — 22.

Tista dni je rékel Joshef svojim bratom: „Poslušajte moje sanje, ktere sim imel; Sdéló se mi je, de smo na polji snope vasáli, in de se je moj snop vesdvignil, in po koncu postavil; vsahi snopi pa, kteri so okoli stali, so se pèrkánjali mojemu snopu.“ Njegovi bratje so odgovorili: „Bosh mar naš kralj? in bomor podversheni tvoji oblasi?“ Té sanje tedej in té beséde so njih nevoshljivost in svórástvo podshigale. Imel je s'he druge sanje, ktere je svojim bratom povédal, rekózh: „Sim vidil v'

sanjah, kakor de bi se mi solnze, in luna in onajst svésd perklanjalo.“ Ko je to svojimu ozhétu in bratam pravil, ga je posváril njegov ozhe, in je djal: „Kaj hozhejo té sanje, ktere si imel? Ali se ti bomo jas, tvoja mati in tvoji bratje perklanjali na semlji?“ Torej so mu bili nevosfhljivi njegovi bratje; ozhe pa je to rezh na tihim premisfhljeval. In ko so njegovi bratje pafli zhédo svojiga ozhéta v' Sihemu, mu je rékel Israel: „Tvoji bratje pasejo ovze v' Sihemu; pojdi, te bom k' njim poslal!“ In je odgovoril: „Tukej sim!“ Israel mu rezhe: „Idi, in poglej, ali je vse prav per tvojih bratih in per shivíni, in pridi mi povédát, kaj se godí.“ Poslan is dolíne Hebronfke je prishel v' Sihem. In nashel ga je mosh na polji hoditi, in ga je vprashal, koga de ishe. On pa je odgovoril: „Svojih bratov ishem; povéj mi, kjé pasejo zhédo?“ In mosh mu je rekel: „So fhli prozh od tega kraja; pa sim jih flisfhhal rezhi: Pojdimo v' Dotajnu.“ Joshef je tedej shel sa svojimi brati, in jih je nashel v' Dotajnu. Ko so ga od délezh uglédali, preden je do njih prishel, so ga míslili umoriti. In so med seboj djali: „Glejte, sanjáviz gré! Dajmo, ubímo ga, in versimo v' staro vodnízo, in porezhemo: Divja svér ga je snédla; in tedej se bo pokasalo, kaj mu pomagajo njegove sanje.“ Ruben pa, to flisfhati, ga je shelel reshiti is njih rók, in je djal: „Nikár mu shivljenja ne jemljimo, in ne prelivajmo kerví; ampak versi-

te ga v' to vodnízo, ktera je v' pufhávi, in ohraníte svoje roké nedólshne.“ To pa je rékel, ker ga je hotel otéti is njih rok, in nasaj dati svojimu ozhétu.

✠ *Evangelij s'vetiga Matevsha*

21, 33 — 46.

Tisti zhaš je Jesuf Judovskim mnóshizam in vélikim duhovnam to príliko govoril: Bil je hišni gospodar, kteri je safádil vinógrad, in ga je s'plotam ográdil, in v' njem iskopal tlazhívnižo, in postavil stráshnižo, in ga je dal kmétam obdelováti, in je s'hel na ptuje. Kedar se je bil zhaš sadú perblishal, je poslal svoje hlapze do kmétov, de bi prejéli njegov sad. In kmétje so s'grábili njegove hlapze, in so eniga s'tepli, eniga ubili, eniga pa kamujali. Poslal je s'pet drusih hlapzov, s'he vezh kakor popred, in so jim ravno takó storili. Sadnjizh pa je poslal do njih svojiga sinú, rekózh: „Mojiga sinú bodo s'phtováli.“ Kmétje pa, víditi sinú, so rekli med seboj: „Ta je naflédnik;

dajmo, ubímo ga, in homo iméli njegov dél!“ In fo ga popádli, in vergli is vinógrada, in ubili. Kedar tedej gospod vinógrada pride, kaj bo storil tem kmétam? Mu rekó: „Hudobne bo hudó konzhal; in svoj vinógrad bo obdelováti dal drugim kmétam, kteri mu bodo sad opravljali ob svojih zha-fih.“ Jesuf jim rezhe: „Ali niste nikoli brali v' písmih: Kamen, kteriga fo svergli sidarji, tisti je postal vogelnik? Od Gospoda je to storjeno, in je zhudno v' nashih ozhéh. Sato vam povém, de bo od val vséto Boshje kraljéstvo, in bo dano ljudstvu, ktero bo njegov sad dalo. In kdor pade nad tem kamnam, se bo rasbil; na kogar pa on pade, ga bo sterl.“ In ko fo véliki duhóvni in fariseji flifhali njegove prílike, fo sposnali, de od njih goverí. In bi ga bili radi kako prijéli; pa fo se ljudstva bali, ker fo ga iméli kakor preroka.

V' sabóto po 2. nedélji v'
postu.

MOLITEV.

Daj, prófimo, Gospod! našhimu postu dober ték, de radovoljno pokorjenje mesá naše dušhe oshivi. Po Gospodu našim i, t. d.

Berilo is 1. Mojsejovih bukev

27, 6 — 40.

Tiste dni je rekla Rebeka svojimu sinu Jakobu: „Sim flishala tvojiga ozhéta govoriti s' Esavam, tvojim bratom, in mu rezhi: Pernes mi od svojiga lova, in narédi mi jéd, de jém, in de te blagoslovím pred Gospodam, prédén u-merjem. Sdej tedej, moj sin! poslušhaj moj svet. Pojdi k' zhédi, in pernesi mi dva narboljšhi koslízha, de naredím is njih tvojimu ozhetu jéd, ktero rad jé; potlej mu jo ponefesh, in bo jédel, in te blagoslovil, prédén u-merje.“ In on ji je odgovoril: „Vesh, de je Esav moj brat kosmat, in jas gladek. Kedar me bo poshlatal moj ozhe, in to obzhutil; se bojím, de bi ne ménil, de sim ga hotel goljfatí, in de bi si ne nakopal klétre nameli blagoslova.“ Mati mu rezhe: „Nad mé naj pride ta klétev, moj sin! Le slushaj mojo be-

sêdo, in pojdi, ter pernesi, kar sim rekla.“ Je
 shel, in pernêsel, ter dal materi, in je nare-
 dila jéd, kakor je védila, de ima rad njegov
 ozhe. In ga je oblékla s' Esavovimi nar boljshi-
 mi oblazhili, ktere je per sebi domá iméla, in
 mu je s' koslinama roke ovila, in goli vrat po-
 krila. In potlej mu je dala jéd, in srozhila kru-
 he, ktere je bila spekla. In je to nésel, in re-
 kel: „Moj ozhe!“ On pa je odgovoril: „Sli-
 shim; kateri si tí, moj sin?“ In Jakob je djal:
 „Jas sim tvoj pervéniz Esav; sim storil, kakor si
 mi ukasal. Vstani, sédi, in jéj od mojiga lova,
 de me blagosloví tvoja dusha.“ In Isak je spet
 rekel svojimu sinu: „Kakó si mogel takó hitro
 najti, moj sin?“ Je odgovoril: „Volja Boshja
 je bila, de mi je hitro naproti prishlo, kar
 sim hotel.“ In Isak je djal: „Stopi lésem, de
 te poshladam; moj sin! in skusim, ali si tí moj
 sin Esav ali ne?“ On je stopil k' ozhétu, in
 Isak ga je poshlatal, ter je rekel: „Glas je si-
 zér Jakobov glas, pa roké so Esavove roke.“ In
 ga ni posnal, ker so kosmate roké podobo sta-
 rjiga iméle. Tedej ga je blagoslovil, in je ré-
 kel: „Ali si tí moj sin Esav?“ Je odgovoril:
 „Jas sim.“ On pa je rékel: „Pernesi mi jéd
 od svojiga lova, moj sin! de te blagosloví mo-
 ja dusha.“ Mu jo je pernêsel, in ko jo je bil
 pojédel, mu je pernêsel tudi vina. In ga je
 pil, in mu rekel: „Stopi k' meni, in kushni
 me, moj sin!“ Je stopil, in ga kushnil. In ko
 je zhutil lépi duh njegoviga oblazhila, ga je
 blagoslovil, in je rekel: „Glej, duh mojiga si-

nú je kakor duh rodovitne njive, katero je blagoslóvil Gospod! Bog ti daj od rose nebéshke in od mashòbe sémeljске obilno shita in vina in olja; slushijo naj ti narodje, in rodóvi naj se ti perklánjajo! Bodi gospod svojih bratov, in sinóvi tvoje matere naj se ti uklánjajo! Kdor te bo preklinjal, naj bo sam preklét; in kdor te bo blagoslóvil, naj bo s' blagoslovi napolnjen!“ Komej je Isak néhal govoriti, in Jakob odshel; je Esav prishel, in skuhano jéd pernésel ozhetu, rekózh: „Vstani, moj ozhe, in jéj od lova svojiga sinú, de me blagoslovi tvoja dusha!“ In Isak mu je rékel: „Kdo si pa tí?“ Je odgovoril: „Jas sim tvoj pervorojéni sin Esav.“ Isak je ostermel, in se silno prestrashil, in se je savsél bolj, kakor se more verjéti, ter je rékel: „Kdo je tedej uni, kateri mi je poprój vjeto divjázhino pernésel, in sim od vsiga jédel, preden si tí prishel, in sim ga blagoslovil, in bo blagoslovljen?“ Ko je bil Esav saflishal beséde ozhetove, je s' velíkim vpitjem sarjul, in prestrashen rékel: „Blagoslòvi tudi mene, moj ozhe!“ On pa je djal: „Prishel je tvoj brat s' svijázho, in je prejél tvoj blagoslòv.“ Esav pa je dalje rékel: „Ni sahtonj imenován Jakob; sakaj vdrugizh shé me je ogoljsal. Poprój je is mene pervénstvo spravil, in sdej mi je vsél she moj blagoslòv!“ In rezhe spet ozhetu: „Ali nisi nizh blagoslova meni perhránil?“ Je odgovoril Isak: „Tvojiga gospoda sim ga postávil, in vse njegove brate sim podvergel njegovi sushnosti. V' poséstvu shita in vina in olja sim ga

uterdil, in kaj hozhem po tem tebi storiti, moj sin?“ Esav mu je odgovóril: „Ali imash le en blagoslòv, ozhe? Prosim te, blagoslòvi tudi mene!“ In ko je silno vpil in jokal, je bil Isak omezhen, in mu je rékel: „V' mashòbi sem-tje in v' rosi nebél bodi tvoj blagoslòv!“

✠ *Evangeli svetiga Luka*

15, 11 — 32.

Tisti zhaš je Jesus farisejem in pismonkam to priliko povédal: Néki zhlovek je imel dva sina; in mlaji smed nju je djal ozhétu: „Ozhe, daj mi dél blagá, ktéri sadéne mene!“ In jima je rasdélil premoshenje. In malo dni potlej je manjši sin vse pobral, ter se je v' daljno deshelo podál, in je tam napravil svoje premoshenje s' rasusdánim shivljenjem. Po tem pa, ko je bil vse sadjál, je vstala velika lakota v' tisti desheli, in on je sazhél pomanjkanje terpéti. In je shel, in se prijél nekiga méstnjana tistiga kraja. In ga je poslal na svojo prístavo svinje past. In je shelel svoj trébuh napolniti s' otróbi, ktere so svinje jédle; in

nihzhe mu jih ni dal. Shel je pa sam v' fé, in je djal: „Koliko najémnikam v' hishi mojiga ozhéta kruh prebiva, jas pa takej lakote poginjam! Vesdvignil se bom, ter pojdem k' svojimu ozhétu, in mu porezhem: „Ozhe, gresihil sim soper nebésa in soper tebe! Vezh nisim vréden tvoj sin imenóvan biti; stóri me kakor eniga svojih najémnikov!“ In se je vesdvignil, ter je prishel k' svojimu ozhétu. Ko je pa she delezh bil, ga je saglédal njegov ozhe, in se mu je mílo storilo, ter je pertékel, in se ga je oklenil okoli vratú, in ga kufhnil. In sin mu je djal: „Ozhe, gresihil sim soper nebésa in soper tebe! Vezh nisim vréden tvoj sin imenóvan biti.“ Ozhe pa je rékel svojim hlapzam: „Bersh pernesite nar bolji oblazhílo, in oblézite ga, in dajte mu perstan na roko, in zhévlje na noge; in perpeljite pitano tele, in sakoljite, in hozhemo jésti, in dobre volje biti! Sakaj ta moj sin je bil mertev, in je sopet oshivel; je bil sgubljen, in je najden!“ In so jéli dobre

~~~~~

volje biti. Njegov ftarji fin pa je bil na polji, in ko pride, in se perblisha hifhi, je flifhal pétje in pléf. In je eniga smed hlapzov poklizal in poprafhal, kaj de je to. On pa mu je djal: „Tvoj brat je prifhel, in tvoj ozhe je saklal pítano tele, ker ga je fpet sdraviga nasaj dobil.“ Ujésil se je pa, in ni hotel noter iti. Tedej je njegov ozhe ven fhel, in ga je jel profiti. On pa je odgovoril, in djal fvojimu ozhétu: „Glej, toliko lét ti flushim, in nifim nikoli tvojiga povelja preftópil, in nikedar mi nifi dal koslizha, de bi bil f' fvojimi prijátli dobre volje! Ko je pa prifhel ta tvoj fin, ki je fvoje premoshenje f' kurbami saprávil, fi mu saklal pítano tele.“ On pa mu je djal: „Sin, tí fi smirej per meni, in vse moje je tvoje. Dobre volje pa biti in se veselíti, se je fpo-dóbilo, ker je ta tvoj brat bil mertev, in je sopet oshivel; je bil sgubljen, in je najden.“

Trétjo nedéljo v' postu.

MOLITEV.

Prósimo, vsigamogózhni Bog! osrì se na she-
lje ponishnih, in istégni desnízo svoje svetlósti
k' nashì brambi. Po Gospodu nashim Jesufu
Kristufu Sinu tvojim, kteri f' tebój shiví in
kraljuje i. t. d.

*Berilo is lista J. Pavla aposteljna
do Efeshanov 5, 1 — 9.*

Bratje! bodite posnéma vzi Boshji, kakor pre-
ljubi otrozi, in hodíte v' ljubésni, kakor je
tudi Kristuf naf ljubil, in se sa naf dal v'
dar in klávshino Bogú v' prijéten duh. Kur-
banje pa in vsa nezhištošt ali lákomnošt se she
ne imenuj med vami, (kakor se spodobi své-
tim,) ali nesramnošt, ali nespametne ali gerdé
beséde, kar se ne spodobi; ampak sahvaljenje
veliko bolj. To namrezh véдите in premíslite,
de nobèn kurbír, ali nezhištnik, ali lákomnik
(kar je malikovánje,) nima déla v' kraljéstvu
Kristufovim in Boshjim. Ne dajte se nikomur
sapeljati f' prasnimi besédami, ker savoljo te-
ga pride jésa Boshja nad otroke nepokórshtine.
Ne bodite tedej njih deléshniki! Sakaj bili ste
nékedej tema, sdej pa ste svetlòba v' Gospodu.

Rakor otrozi svetlòbe hodíte; ker sad svetlòbe je v' vsi dobróti, in pravízi, in resnízi.

✠ *Evangelij Svetiga Luka*

11, 14 — 28.

Tisti zhať je Jesuf hudízha isganjal, in ta je bil mutať. In ko je bil hudízha isgnal, je mutiz govóril, in mnóshize so se zhudile. Eni smed njih pa so rekli: „S' Belzebubam, višhim hudízhev, isganja hudízhe.“ In drugi so ga skuťhali, in so ískali snamnja s' néba od njega. On pa, ker je vidil njih misli, jim je djal: „Vsako kraljéstvo, ktero je samo soper sebe rasdeljèno, bo rasdjano, in hiťha bo na hiťho padla. Ako je pa tudi satan sam soper sebe rasdeljèn, kakó bo obťtalo njegovo kraljéstvo? ker právite, de s' Belzebubam hudízhe isganjam. Zhe pa jas s' Belzebubam hudízhe isganjam, f' kom jih vaťhi otrozi isgánjajo? Sa-tó bodo oni vaťhi sodníki! Zhe pa f' perťtam Boshjim hudízhe isganjam, je réť Boshje kraljéstvo k' vam priťhlo. Kedar mozhán v' oroshji svojiga dvo-

ra váruje, je v' miru njegovo premo-
shenje. Zhe pa možnéjšhi kakor on
nad-nj pride, in ga premaga; bo vse
njegovo oroshje pobral, na katero se je
sanafhal, in bo delil njegov rop. Kdor
ni s' menój, je soper mé; in kdor ne
pobira s' menój, rastréfa. Kedar ne-
zhifti duh is zhlovéka pride, hodi po
suhih krajih, in ishe pokója, in ker
ga ne najde, pravi: Vernil se bom v'
svojo hifho, od koder sim isfhel. In
ko pride, jo najde pometeno in osná-
sheno. Tedej gré, in si pervsame sé-
dem drusih dúhóv, hujshih kot on,
ter gredó vanjo, in prebivajo tam. In
poslednje tiftiga zhlovéka je hujshi,
kakor pervo.“ Pergodilo se je pa, ko
je to govoril, je povesdvignila néka she-
na glaf smed mnóshize, in mu je rekla:
„Blagor telésu, katero je tebe nosilo,
in perfam, ktere si sefal!“ On pa je
rékel: „Pazh, blagor tiftim, kateri po-
flufhajo Boshjo besédo, in jo ohrá-
nijo!“

V' pondéeljik po 3. nedélji v'
postu.

MOLITEV.

V' nashe serza, prósimo, Gospod! svojo milost dobrótljivo vlij, de, kakor se mesnih jedí sdershújemo, takó tudi svoje pozhutke shkodljive nesméernošči obvárujemo. Po Gospodu našim i. t. d.

Berilo is 4. bukev kraljev

5, 1 — 15.

Tiste dni je bil Náman, poglavár vojakov Sirfkiego kralja, velik mosh per svojim gospodu in zheshen; sakaj po njem je dal Gospod smago Sirji. Bil je pa mozhán in bogat mosh, tode gobov. Takrat je bilo shlo is Sirje nekej vojakov na rop, in so bili perpeljali is Israelske deshele déklizo vjéto, ktera je bila v' slushbi per Námanovi sheni. Ta rezhe svoji gospéj: „O, de bi bil pazh moj gospod per preroku, kteri je v' Samarii; gotovo bi ga osdrávil od gob, ktere ima!“ Náman gre tedej k' svojimu gospodu, in mu pové, rekózh: „Takó in takó je govorila dékliza is Israelske deshele.“ In mu rezhe Sirfski kralj: „Pojdi,

poslal bom list Israelskimu kralju.“ Gre, in vsame seboj deset talentov srebrá, in shest tavshent slatov, in deset prashnjih oblazhíl; in pernese list Israelskimu kralju teh beséd: „Kedar prejmesht ta list; védi, de sim poslal k' tebi Námana svojiga slushabnika, de ga osdravish od njegovih gob.“ Ko je Israelski kralj list prebral, preterga svoje oblazhila, in rezhe: „Sim jas mar Bog, de bi mogel umoriti in oshiviti, ker je on do mene poslal, de bi osdravil zhloveka od njegovih gob? Rassumejte in poglejte, kakó perloshnosti ishe soper mene!“ Ko je slisshal Elisej, mosh Boshji, de je namrezh Israelski kralj pretergal svoje oblazhila, poshlje k' njemu, rekózh: „Sakaj si svoje oblazhila pretergal? K' meni naj pride, in svédil bo, de je prerok v' Israelu.“ Náman tedej pride s' konji in s' vosmí, in obstoji pred vrati Elisejeve hishe. In Elisej poshlje k' njemu sporozhit in povédat: „Pojdi, in skòplji se sédemkrat v' Jordanu, in bo osdravelo tvoje teló, in bosht ozhishen.“ Náman se rasjesí in oberne, rekózh: „Sim mislil, de bo ven k' meni prishel, in se ustopil, ter klizal v' imé Gospoda svojiga Bogá, in de se bo s' svojo roko gob dotáknil, in me osdravil. Niso li boljshi Abana in Farsara, réke Damashke, od vsih vód v' Israelu, de bi se v' njih kopal, in se ozhishil?“ Ko se je tedej obernil, in je serdit shel, stopijo k' njemu njegovi hlapzi, in mu rekó: „Ozhe, ko bi ti bil tudi kej teshki-ga prerok naloshil, bi bil to gotovo storil;

koliko bolj, ker ti je sdej rékel: „Skòplji se, in bošh ozhifhen!“ Na to gre, in se skòplje v' Jordanu sedemkrat po besédi Boshjiga moshá; in njegovo teló je sdravo, kakor teló majhniga otroka, in je ozhifhen. Tedej se je vernil k' Boshjimu moshu s' vso svojo drushíno, in pride, in stóji pred njim, ter rezhe: „Sdej vé m, de ni druga Bogá na vsi semlji kakor le v' Israelu!“

✠ *Evangelij svetiga Luka*

4, 23 — 30.

Tisti zhaš je rékel Jesus farisejem: „Kaj pa, de mi bote rekli ta pregóvor: Sdravnik, osdrávi sam sebe! Koli korfhne rezhí smo flifhali, de si jih délal v' Kaparnaumu, jih délaj tudi tukej v' svojim kraji!“ Rékel je pa: „Resnizhno, vam povém, de nobèn prerok ni prijéten v' svojim kraji. V' resnizi vam povém: Veliko vdóv je bilo v' dneih Elijevih v' Israelu, ko je bilo nebó saperto tri léta in shešt mezov, in je bila vftala velíka lakota po vsi desheli; in k' nobeni njih ni bil Elija poslan, ampak le v' Sarepto na Sidonfim k' sheni vdovi. Tudi je bilo veliko góbovih v' Israelu

ob zhasu Eliseja preroka; in nobeden njih ni bil ozhishen, ampak le Náaman Siriz.“ In vsi v' s-hodnízi to flišhati so bili polni jése. In so vštali, in so ga isgnali ven is mésta, in ga peljali na rob gore, na kateri je bilo njih mésto sidano, de bi ga doli sunili. On pa je gredé po fredi njih v' stran shel.

V' tvorik po 3. nedélji v' postu.

MOLITEV.

Uslifhi nas, vsigamogózhni in usmiljeni Bog! in dodéli nam míloštivo sdrave sdershnosti dari. Po Gospodu nashim i. t. d.

Berilo is 4. bukev kraljev

4, 1 — 7.

Tiste dni je néka shena vpila Eliseju preroku, rekózh: „Tvoj hlapez moj mosh je umerl, in tí vesh, de se je tvoj hlapez bal Gospoda. In glej, posojeváviz je prishel, in hozhe vseti

moja fina, de bi mu flushila.“ Elisej ji rezhe: „Kaj hozhesh, de ti storím? Povéj mi, kaj imash v' svoji hífhi?“ Ona pa odgovorí: „Jas tvoja dékla nimam drusiga v' svoji hífhi, kakor malo olja, f' kterim se mashem.“ Ji rezhe: „Pojdi, spròsi na pòsodo od vsih svojih sosédov veliko prasnih posód. In pojdi noter, in sakleni svoje duri, kedar bosh ushé notri tí in tvoja fina, in vlij ga v' vse tiste posóde, in ko bodo napolnjene, jih postavi na stran.“ Gré tedej shena, ter sapre duri sa se bój in sa svojima finama; ta ji posódo dajeta, in ona naliva. In kedar so bile posóde polne, rezhe svojimu sinu: „Pernesí mi she eno posódo!“ In on odgovorí: „Je nimam.“ Tedej jenja olje tezhi. Ona pa gre, in pové Boshjimu moshu. In on rezhe: „Pojdi, prodaj olje, in verni svojimu posojevávzu; tí pa in tvoja fina shivíte od ostanka.“

✠ *Evangelij Sretiga Matevsha*

18, 15 — 22.

Tisti zhaf je Jesus rékel svojim uzhénzam: „Ako bo greshíl soper tebe tvoj brat; pojdi, in posvári ga med se bój in med njim samim. Ako te poslusha, si svojiga brata perdobil. Ako te pa ne poslusha; vsemi se bój she eniga ali dva, de v' ustih dvéh ali tréh prizh

stojí vsa rezh. Ako jih pa ne poslušha, povéj zérkvi. Zhe pa zerkve ne poslušha, naj ti bo kakor nevérník in zolnar. Resnizhno, vam povém, kar koli bote savesali na semlji, bo savesano tudi v' nebesih; in kar koli bote rasvesali na semlji, bo rasvésano tudi v' nebesih. She vam povém, de, ako se dva med vas sedínita na semlji, se jima bo, sa ktero rézh koli prófita, sgodila od mojiga Ozheta, kteri je v' nebesih. Sakaj kjer sta dva ali kjer so trijé sbrani v' mojim iménu, tam sim jas v' sredi med njimi.“ Takrat je perstopil k' njemu Peter, in je djal: „Gospod, kolikokrat bo grehíl soper mene moj brat, in naj mu odpustím? do sédemkrat?“ Jesus mu rezhe: „Ne rezhem ti do sedemkrat, ampak do sédemdesetkrat sédemkrat.“

V' frédo po 3. nedélji v' postu.

MOLITEV.

Dodéli nam, prófimo, Gospod! de s' sdravim postam boljšhani gréha se sdershimò, in

~~~~~  
 tvoje uſmiljenje loſhej doſéshemo. Po Goſpo-  
 du naſhim i. t. d.

## *Berilo is 2. Mojſeſovih bukev*

20, 12 — 24.

**T**o rezhe Goſpod Bog: „Spofhtuj ſvojiga ozhéta in ſvojo mater, de boſh dolgo ſhivel na ſemlji, ktero ti bo dal Goſpod tvoj Bog. Ne ubijaj, ne préſheſhtuj, ne kradi; ne govòri ſoper ſvojiga bliſhnjiga kriviga prizhevánja; ne shèli ſvojiga bliſhnjiga hiſhe, tudi ne shèli njegove shene, ne hlapza, ne dékle, ne vola, ne ofla, ne zheſa, kar je njegoviga.“ Vſe ljudſtvo pa je ſliſhalo grom in glaſ trobén-te, in je vidilo bliſk in goro s' dimam pokrito, in ſo od ſtráhú in trepéta vſi prevsèti od dé-lezh ſtali, in rekli Mojſeſu: „Govòri nam tí, in te homo poſluſhali! Nikar naj nam ne govori Goſpod, de ne umerjemo!“ In Mojſeſ je djal ljudſtvu: „Nikar ſe ne hojte; ſakaj Bog je le priſhel, de bi vaſ ſkuſil, in de bi bil njegov ſtrah per vaſ, in de bi ne greſhí-li.“ In ljudſtvo je od délezh ſtalo. Mojſeſ pa je ſhel v' meglo, v' kteri je bil Bog. Rekel je Goſpod Mojſeſu ſhe: „To povéj Iſraello-vim otrokam: Vidili ſte, de fim vam s' néba govoril. Ne délajte ſi ſrebernih in ſlatih bogóv. Storíte mi altar is perſti, in darujte na njem ſvoje ſhgavne in hvalne darove, ſvojo

dróbnizo in govédino na vsakim kraji, kjer bo spomín mojiga iména.“

## ✠ *Evangelij svetiga Matevsha*

15, 1 — 11.

**T**isti zhaš pridejo k' Jesufu is Jerusalema pismouki in fariseji, rekózh: „Sakaj prestopajo tvoji uzhénzi srozhi-lo starih? Ne umivajo si namrezh rok, kedar kruh jedó.“ On pa je odgovoril, in jim djal: „Sakaj prestopate tudi ví sapóved Boshjo savoljo svojiga srozhi-la? Rekel je namrezh Bog: Spofhtuj ozhéta in mater; in: Kdor kolne ozhéta ali mater, naj umerje. Ví pa právite: Kdor koli rezhe ozhétu ali materi: Daritev je, f' zhimur koli bi se ti dalo od mene pomagati; ne bo spofhtoval svojiga ozhéta ali svoje matere. Takó ste sapoved Boshjo v' nizh storili savoljo svojiga srozhila. Hinavzi! prav je prerokoval od vas Isaíja, rekózh: To ljudstvo me zhestí s' uftmi, njih serzé pa je delezh od mene. Pa saftonj me zhesté, ker uzhé uke in sapóvedi zhlovéshke.“ In je mnóshize k'

sebi poklival, in jim rékel: „Poslušajte in uméjte! Kar gre v' ufta, ne ognjusi zhlovéka; ampak kar gré is uft, to ognjusi zhlovéka.“

## V' zhetertik po 3. nedélji v' postu.

### MOLITEV.

**P**ovelízhaj te, Gospod! sveti prasník tvojih svetníkov Kosma in Damijana, v' katerim si njima vézhno slavo in nam pomózh po neskonzhni previdnosti dodélil. Po Gospodu nashim i. t. d.

### *Berilo is Jeremija preroka*

7, 1 — 7.

**T**iste dni mi je govóril Gospod, rekózh: „Stoj med vrati Gospodove híshe, in osnauj tam to besédo, in rezi: Poslušajte besédo Gospodovo, vsi Judovi, kateri hódite skosi té vrata Gospoda mólit! To rezhe Gospod vojfknih trúm, Bog Israelov: Poboljšajte svoje pota in\* svoje déla, in bom prebival s' vami

na tem méſtu. Ne sanafhajte ſe na laſhnjive beſéde, in ne rezite: Tempelj Goſpodov, tempelj Goſpodov, tempelj Goſpodov je! Sakaj zhe poboljšhate ſvoje pota in ſvoje déla; zhe ſlorité pravizo med moſhem in njegovim bliſhnjim; zhe ptujzu in ſiróti in vdovi ne ſlorité krivíze, túdi nedolshne kerví ne prelivate na tem méſtu, in ſa ptujimi bogóvi ne hodiſte ſami ſebi v' ſhkodo: bom prebival s' vami na tem méſtu, v' deſheli, ktero ſim dal vaſhim ozhétam, od véka do véka,“ rezhe Goſpod vſigamogózhni.

### ✠ *Evangelij ſvetiga Luka*

4, 58 — 44.

**T**iſti zhaſ ſe je veſdvignil Jeſuf iſ ſ-hodníze, in je ſhel v' hiſho Simonovo. Taſha Simonova pa je iméla hudo merslizo, in ſo ga ſa njo profili. In je ſtopil k' nji, in ſapovédal merslizi, in jo je popuſtila. In ſdajzi je vſtala, in jim ſtregla. Kedar je pa ſolnze ſaſhlo, ſo vſi, kteri ſo iméli bolníke s' mnogoterimi boléſnimi, jih k' njemu perpeljali. On pa je na ſléherniga roké polóſhil, in ga je osdrávil. Shli ſo pa hudízhi iſ mnogih, ter ſo vpili

in rekli: „Tí ſi ſin Boshji!“ in jim je popertil, in jih ni puſtil govoriti, ker ſo védili, de je on Kriſtus. Kedar ſe je pa dan ſtoril, ſe je podál, in je ſhel v' puſt kraj, in mnóſhize ſo ga iſkale, in ſo priſhle do njega, in ſo ga derſhale, de bi ne ſhel od njih. On pa jim je djal: „Tudi drugim méſtam moram oſnanováti Boshje kraljéſtvo, ker ſim poſlan ſato.“ In je oſnanováł v' ſ-hodnízah po Galileji.

## V' pétik po 3. nedélji v' poſtu.

### MOLITEV.

**N**aſh poſt, próſimo, Goſpod! dobrótljivo ſprejmi, de, kakor ſe po teléſu jedi ſderſhujemo, takó ſe po duhu gréhov póſtimo. Po Goſpodu naſhim i. t. d.

*Berilo iz 4. Mojſeſovih bukev*

20, 2 — 13.

**T**iſte dni ſo ſe ſbrali Iſraelovi otrozi ſoper Mojsesa in Arona, in ſo ſe ſpuntali, in rekli:



„Dajta nam vode, de pijemo!“ — In Mojsef in Aron sta mnóshizo odpravila, in shla v' shtor savése, in se na semljo vergla, in sta k' Gospodu vpila, in rekla: „Gospod Bog, uflifhi vpitje tega ljudstva, in odprì jim svoj saklad, studènz shive vode, de se napijejo, in nehajo mermráti!“ In perkasalo se je velizhaftvo Gospodovo nad njima. In Gospod je govoril Mojsefu, rekózh: „Vsemi pálizo, in skli-zhi ljudstvo tí in tvoj brat Aron, in govoríta skali pred njimi, in ona bo vodo dala. In bosh vodo is skale perpravil, in bo pila vsa mnóshiza in njena shivína.“ Mojsef je tedej vsél pálizo, ktera je bila pred Gospodam, kakor mu je bil sapovédal. In je sklizal mnóshizo k' skali, in jim je rékel: „Poslufhajte, puntarji in nevéni! Ali vam bova mogla is té skale vode dobiti?“ In je vesdvignil Mojsef roko, in s' pálizo dvakrat udáril na skalo, in je pervrélo veliko vode is nje, takó de se je napilo ljudstvo in shivína. In Gospod je rékel Mojsefu in Aronu: „Ker mi nísta verjéla, de bi me bila povelizhala pred Israelovimi otrozi; ne bota peljala teh ljudi v' deshelo, ktero jim bom dal.“ To je voda prerékanja, kjer so Israelovi otrozi Gospodu prerékali, in je bil povelizhan med njimi.

✠ *Evangelij Svetiga Joana*

4, 5 — 42.

**T**isti zhaš pride Jesus v' Samaríshko mésto, ktero se imenuje Sihar, blis prístáve, ktero je dal Jakob Joshefu svojimu sinu. Bil je pa tam Jakobov studeniz. Jesus tedej, truden od pota, je takó sedel na studenzu. Bilo je okoli shesté ure. Pride shena is Samarije vodo sajémat. Jesus ji rezhe: „Daj mi piti!“ (Sakaj njegovi uzhénzi so bili v' mésto odshli, de bi jésti kupili.) Rezhe mu tedej ta Samarishka shena: „Kakó tí, ker si Jud, mene piti profish, ki sim Samarishka shena?“ (Sakaj Judje se ne pezhájo f' Samarijani.) Jesus je odgovoril, in ji djal: „Ako bi posnala dar Boshji, in kdo de je, kateri ti pravi: Daj mi piti! bi bila tí njega mordè profila, in bi ti bil dal shive vodé.“ Shena mu rezhe: „Gospod, sej nimash f' zhem sajéti, in studeniz je globok; od kod imash tedej shivo vodo? Ali si tí vezhi kakor nash ozhe Jakob, ki nam je

~~~~~  
dal studeniz, in je is njega pil on, in njegovi sinovi in njegova shivína?“ Jesuf je odgovoril, in ji djal: „Slednji, kateri pije od te vode, bo spet shéjin: kdor pa pije od vode, katero mu bom jas dal, ne bo shejin vékoma ne; ampak voda, katero mu bom jas dal, bo v' njem studeniz vode isvirajózhe v' vézhno shivljenje.“ Shena mu rezhe: „Gospod, daj mi te vode, de ne bom shejna, in de ne bom hodila semkej sajémat!“ Jesuf ji rezhe: „Pojdi, poklizhi svojiga moshá, in pridi semkej!“ Shena je odgovorila in djala: „Nimam mosha!“ Jesuf ji rezhe: „Prav si rekla: Nimam moshá! Pet mosh namrezh si iméla, in kteriga sdej imash, ni tvoj mosh. To si prav rekla!“ Shena mu rezhe: „Gospod! vidim, de si tí prerok. Nafhi ozhaki so na tej gori molili; in ví pravite, de v' Jerusalemu je kraj, kjer se mora moliti.“ Jesuf ji rezhe: „Shena, verjemi mi, de pride ura, ko ne bote ne na tej gori, ne v' Jerusalemu molili Ozhéta. Ví mólite, zhefar ne véfte:

mi molimo, kar vémo; ker svelizhanje je is Judov. Pa pride ura, in je she sdej, ko bodo pravi molivzi Ozhe-
ta molili v' duhu in resnízi; tudi Ozhe namrezh hozhe take molivze. Bog je duh, in kteri ga molijo, ga morajo v' duhu in resnízi moliti.“ Shena mu rezhe: „Vém, de Mesíja pride, (kteri se imenuje Kristuf;) kedar tedej on pride, nam bo vse osnanil.“ Jesuf ji rezhe: „Jas sim, ki govorím f' tebój.“ In med tem so prishli njegovi uzhénzi, in so se zhudili, de je s' sheno govoril. Vender pa nobeden ni rékel: „Kaj vprafhafh, ali kaj govorífh sh' njo?“ Popustila je tedej shena svoj verz, in je shla v' mésto, in rezhe tistim ljudém: „Pridite, in poglejte zhlovéka, kteri mi je vse povédal, kar koli sim storila, ali je on Kristuf.“ Shli so tedej is mésta, in prishli k' njemu. Med tem so ga profili uzhénzi, rekózh: „Uzheník, jéj!“ On pa jim je rékel: „Jas imam jéd jésti, ktere ví ne véste.“ Uzhénzi so tedej rekli med sebój: „Mu je li kdo

~~~~~  
 jésti pernésel?“ Jesuf jim rezhe: „Mo-  
 ja jéd je, de storím voljo tistiga, kte-  
 ri me je poslal, in de dopolnim nje-  
 govo délo. Ali ne právite ví, de je  
 she shtiri mésze, in shétev pride?  
 Glejte, vam povém: Povesdvígnite svo-  
 je ozhí, in pogléjte polje, de je shé  
 bélo sa shétev! In kdor shanje, prej-  
 me plazhilo, in sbira sad v' vézhno  
 shivljenje, de se vkupej veselita, kateri  
 séje, in kateri shanje. Sakaj v' tem je  
 pregóvor resnízhen: Drug seje, in drug  
 shanje. Jas sim vas poslal shet, zhe-  
 far ví niste obdélali; drugi so obdela-  
 li, in ví ste v' njih délo stopili.“ Is ti-  
 stiga mésta pa je veliko Samarijánov  
 va-nj vérovalo savoljo govorjenja she-  
 ne, ktera je prizhevála: „Vse mi je  
 povédal, kar koli sim storila.“ Ko so  
 tedej Samarijáni k' njemu prishli, so  
 ga profili, de bi per njih prebil. In  
 je prebil ondi dva dni. In veliko vezh  
 jih je va-nj vérovalo savoljo njegovi-  
 ga govorjenja; in so rekli sheni: „Sdej  
 vezh ne vérujemo savoljo tvojiga go-  
 vorjenja; sakaj sami smo slifhali, in

vémo, de je on refnízžno Svelízhar svetá.“

V' fabóto po 3. nedélji v'  
poftu.

**MOLITEV.**

**D**odéli, prófimo, vsigamogózhni Bog! de, kteri se mefó satiráje jedí sdershujejo, pravizhnoft nasledvaje, krivíze se poftijo. Po Gospodu nashim i. t. d.

*Berilo is Daniela preróka*

13, 1 — 62.

**T**iste dni je shivel v' Babilonu mosh, Joakim po iménu, in je vsel sa sheno Helzijevo hzher po iménu Susáno, filno lépo in bogabojézho. Njeni starshi namrezh, kteri so bili pravizhni, so uzhili svojo hzher po Mojsefovi poftavi. Bil je pa Joakim selò bogat, in je imel saden vert blis svoje hifhe; in Judje so se per njem f-hajali, sató ko je bil vsih nar zhestitljivshi. In šta bila sodníka poštávljena dva stara smed ljudstva tisto léto, od kakorshnih je govóril Gospod: „Je fhla hudobija is Babilona od

starih sodníkov, od kterih se je menilo, de vlada-  
jo ljudstvo.“ Ona sta sahajala v' Joakimovo hišo,  
in hodili so k' njima vsi, kteri so toshbé iméli.  
Kedar je bilo pa ljudstvo odshlo okoli poldne-  
va, je shla Susána na vert svojiga mosha, in  
se je sprehajala. In starza sta jo vidila vsak  
dan vanj iti, in sprehajati se; in vnelo se je  
v' nju poshelenje do njé. In sta preverni-  
la svoj um, ter ukloníla svoje ozhí, de bi ne  
vidila neba, in se ne spómnila pravizhnih so-  
deb. Pergodí se pa, kedar pásita perloshen  
dan, pride Susana, kakor poprejšnje dni sa-  
mo s' dvema déklama na vert, in se hozhe ko-  
pati; vrozhe namrezh je bilo. In nikogar ni bi-  
lo tam, rasun dveh starzov, ktera sta skrita, in  
jo stresheta. Rezhe tedej déklama: „Pernesite  
mi olja in lepó dishézhiga masila, in vrata  
na vert saprite, de se skopljem.“ Kedar ste pa  
dékli odshle, vstaneta starza, in tezheta k'  
njej, in rezheta: „Glej, vrata na vert so sa-  
klénjene, in nihzhe naf ne vidi, in imava  
poshelenje do tebe; savoljo tega nama pervòli,  
in se nama vdaj. Ako nozhesh, bova prizhala  
soper tebe, de je bil mladénizh per tebi, in  
de si sató dékli od sebe poslala.“ Susána sdi-  
hne in rezhe: „V' stiskah sim od vsih strani:  
sakaj zhe to storím, mi je umréti; zhe pa ne  
storím, ne bom ubeshala vajnim rokam. Ven-  
der bolje mi je bres gréha vama v' roke palti,  
kakor greshíti vprizho Gospoda.“ In Susana  
je savpila s' velikim glasam. Savpila sta pa tu-  
di starza proti njej, in eden je stékel k' vra-

~~~~~

tam na vert, in jih je odperl. Ko so bili pa domazhi hlapzi saflifhali krizhánje s' verta, so planili skosi sadnje vrata vanj, de bi vidili, kaj de je. Kedar sta pa starza povédala, je bilo hlapze selò fram, ker se ni nikoli kej taziga flifhalo od Susane govoriti. In drugi dan, kedar se je ljudstvo per Joakimu njenim moshi sbralo, prideta tudi starza polna krivízhnih naklépov soper Susano, de bi jo umorili. In rezheta vprizho ljudstva: „Poshljite po Susano, Helzíjevo hzhér, Joakimovo sheno!“ In poshljejo jaderno. In pride f' svojimi starshi, in s' otrozi in s' vfo svojo rodovíno. Tedej jokajo njeni in vfi, kateri so jo posnali. Starza pa vstaneta v' sredi ljudstva, in poloshità svoje roke na njeno glavo. Ona pa plaka, in se vsre proti nébu; sakaj njeno serzé je saupalo v' Gospoda. In rezheta starza: „Kedar sva se sama na vertu prehajala, je ona vanj prifhla s' dvema déklama, in je saklenila vrata na vert, in od sebe poslala dekléta. In je perfhel k' njej mladénizh, kateri je bil skrit, in je leschal sh' njo. Mi dva pa sva bila v' nekim kotu na vertu, in viditi pregreho, sva tekla k' njima, in ji vidila v' nezhistim djanji. In njega sizèr nisva mogla udershati, ker je bil mozhnejshi od naju, in je vrata odperl in sletel. Njo pa sva prijéla in vprashala, kdo de je mladénizh, in nama ni hotla povédati. Tega sva prizhi. Verjéla jima je mnóshiza k' kor starashinama in sodnikama ljudstva, in so jo k' smerti obsodili. Susana pa savpije s' ve-

líkim glasam, in rezhe: „Vézhni Bog, ki posnašh vse skrito, in vésh vse, preden se sgodí! tí vésh, de šta krivízhno prizhala soper mé; in gléj, umerjem, ako ravno nisim nizh storila tega, kar šta una hudobno spletla soper mé.“ In Gospod je uflishal njen glas. In ko jo péljejo k' smerti, obudí Gospod svétiga duha v' mladénzhi, kterimu je imé Daniel; in savpije s' velikim glasam: „Nedolshen sim jas nad njeno kervjó!“ In oberne se vse ljudstvo vanj, in rezhe: „Kaj je to, kar si govoril?“ Stojé v' sredi njih rezhe: „Nespametni otrozi Israelovi! kakó ste, defi nište isprafhali in sposnali, kaj je réf, obsodili Israelovo hzhér? Vernite se na sodíshhe, sakaj krivo šta prizhala soper njó!“ Ljudstvo se je tedej jaderno vernilo, in Daniel jim rezhe: „Odlozhíte ji delezh nárasen, in ji bom isprafheval.“ Ko šta bila tedej lozhena drugi od drusiga, poklizhe nju eniga, in mu rezhe: „Sastarani v' hudobii! sdej so prishli na dan tvoji grebi, ktere si popréd délal, ko si po krivim sodil, nedolshne satiral, in krivízhne ispushal, ako ravno Gospod govori: Nedolshniga in pravízhniga ne mòri. Sdej tedej, zhe si jo vidil, povéj, pod kterim drevéfam si ji vidil pogovárjati se med febjó?“ On odgovori: „Pod mirtvíkam.“ Daniel pa rezhe: „Prav v' svoje pogubljenje si se slegál; sakaj gléj, angel Gospodov, kteri je od Boga povelje prejél, te bo rastergal na dvoje.“ In ko so ga bili odpeljáti, je ukasal uniga perpeljati, ter mu rezhe: „Sarod Kanánov in ne

Judov! lepota te je omámila, in poshelenje je spazhilo tvoje serzé. Takó sta délala Israelovim hzheram, in oné so vama is strahu pervolile; ali Judova hzhi se ni vdala vajni hudobii. Sdej mi tedej povéj, pod katerim drevésam si ji dobil pogovárjati se med sebjó? On odgovorí: „Pod zhesmínam.“ Daniel pa mu rezhe: „Prav si se slegál tudi tí sam v' svoje pogubljenje; sakaj zhaka te angel Gospodov s' mezhem, de te preséka po sredi, in vaji umorí.“ Tedej savpije vsa mnóshiza s' velíkim glasam, in hvallijo Bogá, ki jih ohrani, kateri va-nj saupajo. In se vesdvignejo soper dvoja starza, (sakaj Daniel ji je bil preprizhal is njunih ust, de sta krivo prizhala,) in jima storé, kakor sta ona hudobno délala soper svojiga blishnjiga, ter ji umoré. In otéta je bila nedolshna kri tisti dan.

✠ *Evangelij Svetiga Joana*

8, 1 — 11.

Tisti zhas je shel Jesus na oljsko goró. In sjutrej sgodej je spet prishel v' tempelj, in vse ljudstvo je prishlo k' njemu; in jih je sedé uzhil. Perpéljejo mu pa pismouki in fariseji sheno, ki so jo bili v' presheshtvu dobili; in so jo v' sredo postávil, in so mu djali: „Uzheník! ta shena je bila sdej v'

présheshtvu najdena. V' postavi pa nam je Mojsef sapovédal take kamnjati. Kaj tedej tí pravish?“ (To so pa rekli, ker so ga skufhali, de bi ga mogli sato hiti.) Jesuf pa se je perpognil, in je s' perstam pisal na tla. Ko pa niso jenjali ga vprashati, se je sklonil, in jim je rékel: „Kteri vas je bres gréha, naj prvi vershe kamen v' njo!“ In se je spet perpognil, in je pisal na tla. Redar so pa to flifhali, so drugi sa drugim ven shli, nar pervizh starshi; in je ostal Jesuf sam, in shena, ki je v' frede stala. Jesuf pa se je sklonil, in ji je djal: „Shena! kjé so tisti, kteri so te toshili? Te li ni nobeden obfodil?“ Ona je rekla: „Nobeden, Gospod!“ Jesuf pa je rékel: „Tudi jas te ne bom obfodil; pojdi, in nikar vezh ne gréshi!“

Zheterto nedéljo v' postu.

MOLITEV.

Dodéli, prófimo, vsigamogózhni Bog! de, ki po saflushènji svojiga djanja nadloge terpimò,

se po rasveseljènji tvoje mílosti oddahnemo. Po Gospodu našim Jesusu Kristusu Sinu tvojim, kateri s' tebój shiví in kraljuje i. t. d.

*Berilo is lista J. Pavla aposteljna
do Galazhanov 4, 22 — 31.*

Bratje! pisano je, de je imel Abraham dva sina; eniga od súshinje, in eniga od próste. Pa kateri je pil od súshinje, je bil po mesu rojen; kateri pa od próste, po obljudi. To pa je po drugázhnim poménu rezhenó. To sta nam-rezh dva savéta ali testaménta: eden na gori Sinajski, kateri v' súshnost rodi, in ta je Agara; sakaj gora Sinajska je v' Arábii, in se der-shí tiste, kjer je sdej Jerusalem, in flushi s' svojimi otrozi. Eden pa, kateri je gornji Jeru-salem, je prósta in naša mati. Sakaj pisano je: „Veséli se, neporódna, ktera ne rodísh; saukaj in savpij, ktera nifi na poródu: ker sa-pushena ima veliko otrók, vezh ko ta, ktera ima moshá.“ Mí pa, bratje! smo po Isaku otrozi obljudbe. Ali kakor je takrat tisti, kateri je bil po mésu rojen, preganjal uniga, kateri je bil po duhu; takó tudi sdej. Ali kaj govori písmo: „Issheni súshinjo in njeniga sina; sakaj sin súshinje ne bo naslédnik s' sinam próste.“ Tedej, bratje! nismo otrozi súshinje, ampak próste, s' ktero próstostjo naš je Kristus próste storil.

✠ *Evangelij fvetiga Joana*

6, 1 — 15.

Tisti zhas je shel Jesus zhes Galilejsko morje, ktero je Tiberijsko. In shla je sa njim velika mnoshiza, ker so vidili njegove zhudeshe, ki jih je delal nad bolniki. Jesus je shel tedej na goro, in je tam sedel s svojimi uzhenzi. Bila je pa blis velika nozh, Judovski prasniki. Ko je tedej Jesus ozhí vesdignil, in je vidil, de je silno velika mnoshiza prishla k' njemu, je djál Filipu: „Od kod bomo kupili kruha, de bi ti jedli?“ (To pa je rékel, ker ga je skushal; sakaj on je vedil, kaj bo storil.) Filip mu je odgovóril: „Sa dvé sto denárjev kruha jim ni dosti, de bi vsakeri kej maliga dobil.“ Mu rezhe eden njegovih uzhenzov, Andrej, Simona Petra brat: „Je mladénizh tukaj, kateri ima pét jezhménovih kruhov in dvé ribi; ali kaj je to med tolikanj?“ Jesus pa je djál: „Rezite ljudém sésti!“ Bilo je pa tamkej veliko trave. So tedej sedli, okoli pét tav-

shent mosh shtevíla. Tedej je Jesuf vsél kruhe, in je sahvalil, ter jih rasdélil med sedézhe; ravno takó tudi rib, kolikor so hotli. Ko so bili pa nasíteni, rezhe svojim uzhénzam: „Poberite kosze, kteri so ostali, de se ne sprídijo.“ So tedej pobrali, in napolnili dvanajst koshev f' koszi, ki so ostali od petih jezhménovih kruhov tistim, kteri so jédli. Tedej so ljudjé, ko so vídili zhudesh, kteriga je bil Jesuf storil, rekli: „On je resnízhno prerok, kteri ima na svét priti!“ Ko je tedej Jesuf sposnal, de hozhejo priti, in ga po sili vséti, de bi ga kralja storili; je spet on sam sbéshal na goro.

V' pondeljik po 4. nedélji v' postu.

MOLITEV.

Dodéli, prófimo, vsigamogózhni Bog! de, ki svéti post vsako léto poboshno obhajamo, ti po teléfu in po duhu dopademo. Po Gospodu našim i. t. d.

Berilo is 3. bukev kraljev

3, 16 — 28.

Tiste dni ste perfhle dvé sheni h' kralju Salomónu, in stópite pred-nj. In rezhe njih ena: „Profim, moj Gospod! Jas in ta shena stanujeve v' eni hifhi, in sim porodila per njej v' hramu. Tretji dan po mojim poródu pa je tudi ona porodila; in sve vkupej bile, in rasun naju ni bilo nikogar drusiga per naju v' hifhi. V' nozhi pa je sin té shene umerl, v' spanji namrezh ga je sadushila. In vstane po nozhi, ko je bilo vse tiho, vsame mojiga sinú od mene, tvoje flushábnize spijózhe, in ga poloshí k' sebi; svojiga fina pa, kateri je bil mertev, poloshí k' meni. In ko sim sjutrej vstala, de hi dala mléka svojimu sinu, najdem, de je mertev; ko ga pa per svetlim dnevu bolj na tanko poglédam, vidim, de ni moj, kteriga sim rodila.“ Druga shena pa je rekla: „Ni takó, kakor govorish; ampak tvoj sin je mertev, moj pa shiví.“ Nasproti je una rekla: „Lashesh; sakaj moj sin shiví, tvoj sin pa je umerl.“ In takó ste se prepirale pred kraljem. Tedej rezhe kralj: „Ta pravi: Moj sin shiví, in tvoj sin je umerl; in una odgovorí: Ni takó, ampak tvoj sin je umerl, moj pa shiví. Pernefite mi mezh!“ In ko so mezh pernefli kralju, rezhe: „Rasfekajte otroka shiviga na dvoje, in dajte polovízo téj, in polovízo uni.“ Shena pa, ktere sin je bil shiv, (njéj namrezh se je njen sin v' serze smilil,) rezhe kralju: „Profim,

~~~~~  
 Gospod, dajte uni otròka shiviga, in nikar ga ne umorite!“ Nasproti pa una rezhe: „Ne bo di ne moj ne tvoj, ampak rasdeli naj se.“ Kralj odgovori, in rezhe: „Dajte prvi otroka shiviga, in nikar ga ne umoríte; sakaj ta je njegova mati.“ In ves Israel je flishal sodbo, ktero je storil kralj, in so se bali kralja, ker so vidili, de je modrost Boshja v' njem storiti pravizo.

### ✠ *Evangelij Svetiga Joana*

2, 13 — 25.

**T**isti zhaf je bila blis Judovska velika nozh, in Jesus je fhel gor v' Jerusalem. In jih je nahel v' tempelju, kateri so prodajali vole in ovze in golobe, in menjávze sedéti. In je naredil, kakor tepéshnizo is motósov, in je vse isgnal is tempeljna, tudi ovzé in vole; in je menjávzam denárje isful, in mise prevern timer. In tistim, kateri so golobe prodajali, je rékel: „Spravite to od tod, in ne délajte is hishe mojiga Ozhéta hishe kupzhíje!“ Njegovi uzhénzi pa so se spómnnili, de je pisano: „Serd sa tvojo hisho me sjéda.“ Judje so tedej odgovorili, in



mu djali: „S' kákošnim zhúdeshem nam fkashešh, de sméšh to délati?“ Jesuf je odgovóril, in jim djal: „Poderite ta tempelj, in v' tréh dnéh ga bom postávil.“ Tedej so Judje rekli: „Shéšt in shtirdefet lét se je sidal ta tempelj, in tí ga bošh v' treh dnéh postávil?“ On pa je govóril od tempeljna svojiga teléfa. Kedar je tedej od mertvih vstal, so se spómnili njegovi uzhénzi, de je to govóril; in so vérovali písmu in besédi, ktero je Jesuf govóril. Ko je pa bil v' Jerusalemu o velíki nozhi v' prasník, jih je velíko vérovalo v' njegovo imé, ker so vídili njegove zhudeshe, ki jih je délal. Jesuf pa se jim ni saupal samiga, sató ko je on vse posnal, in ko ni potrebovâl, de bi kdo prizhevâl od zhlovéka; sakaj on je védil, kaj je v' zhlovéku.

V' tvorek po 4. nedélji v'  
postu.

**MOLITEV.**

**P**rósimo, Gospod! naj nam svétiga zhasa post lépiga shivljenja rast in tvojiga usmiljenja védno pomozh dodelúje. Po Gospodu nashim i. t. d.

*Berilo is 2. Mojsefovih bukev*

32, 7 — 14.

**T**iste dni je Gospod Mojsefu govoril, rekózh: „Pojdi s' gore; sakaj grehílo je tvoje ljudstvo, ktero si ispeljal is Egiptovske deshele. Odstopili so hitro s' pota, kteriga si jim pokasal, in so si slili tele, in so ga molili, in mu darovali, rekózh: Tí so tvoji bogovi, Israel, kteri so te ispeljali is Egiptovske deshele!“ In Gospod je spet rekel Mojsefu: „Vidim, de je to ljudstvo terdovratno; pústi me, de se vname moja jésa nad njimi, in de jih potrébim, in bom storil tebe v' velik narod.“ Mojsef pa je molil k' Gospodu svojimu Bogu, rekózh: „Gospod! sakaj se je tvoj serd vnél soper tvoje ljudstvo, ktero si ispeljal is Egiptovske deshele s' veliko krepóstjo in možno roko? Naj ne rekó Egiptzhani: Svijázhno jih je ispeljal, de bi jih pomoril v' gorah, in istrébil is semlje! Ulési se tvoja jésa, in bodi mílostiv hudobii svojiga

~~~~~  
 ljudſtva. Spomni ſe Abrahama, Isaka in Israe-
 la, ſvojih hlapzov, kterim ſi perfégel ſam per
 ſebi, rekózh: Bom pomnóſhil vaſh ſarod, ka-
 kor svéſde na nébu, in vſo to deſhelo, od ktere
 ſim govoril, bom dal vaſhimu ſarodu, in jo
 bote v' laſt iméli vékema.“ In Goſpod ſe je
 dal potolaſhiti, in ni poſlal ſvojimu ljudſtvu
 nefrézhe, od ktere je govóril, in ſe je uſmí-
 lil ſvojiga ljudſtva Goſpod naſh Bog.

✠ *Evangelij ſvetiga Joana*

7, 14 — 31.

Tiſti zhaſ, kedar je bil praſnik uſhé
 napol minul, je ſhel Jeſuf v' tempelj,
 in je uzhíl. In Judje ſo ſe zhudili,
 rekózh: „Kakó umé on piſma, ker ſe
 ni uzhíl?“ Jeſuf jim je odgovóril, in
 djal: „Moj uk ni moj, ampak tiſtiga,
 kteri me je poſlal. Ako hozhe kdo
 njegovo voljo ſtoriti, bo ſpoſnal is u-
 ka, ali je is Bogá, ali jaſ ſam is ſe-
 be govorím. Kdor ſam is ſebe govorí,
 iſhe ſvoje zhaſtí; kdor pa iſhe zhaſtí
 tiſtiga, kteri ga je poſlal, on je re-
 ſnizhen, in v' njem ni krivíze. Vam li
 ni Mojſeſ dal poſtave? In nobeden
 vaſ ne ſpolni poſtave! Sakaj me iſhe-

te umoriti?“ Mnóshiza je odgovorila, in rekla: „Hudízha imafh, kdo te ishe umoriti?“ Jesuf je odgovóril, in jim rékel: „Eno délo sim stóril, in vsi se zhúдите! Poglejte, Mojsef vam je dal obréso, (ne de bi bila od Mojsefa, ampak od ozbakov;) in v' sabóto obresujete zhlovéka. Ako zhlovek obreso prejme v' sabóto, de se Mojsefova postava ne prelomi; sakaj se nad menój hudújete, de sim zéliga zhlovéka osdrávil v' sabóto? Ne sodíte na ozhí, ampak sodíte pravízhno!“ Rekli so tedej nekteri is Jerusalema: „Ni li ta tisti, kteriga ishejo umoriti? In glejte, ozhitno govórí, in nizh mu ne rekó! Ali so vishi réf sposnali, de je on Kristuf? Ali tega posnamo, od kod je; kedar pa Kristuf pride, ne vé nihzhe, od kod je.“ Jesuf je tedej v' tempeljnu uzhijozh savpil, in rékel: „Posnate me, in véste, od kod sim! In sam od sebe nisim prishel; ampak resnízhni je, kteri me je poslal, kteriga ví ne posnate. Jas ga posnam, ker sim od njega, in me je on poslal.“

Iskali so tedej ga prijéti, in nihzhe ni rok na-nj polóshil, ker s'he ni bila prishla njegova ura. Veliko is mnóshize pa jih je va-nj vérovalo, in so rekli: „Ali bo Kristuf, kedar pride, vezh zhudeshev délal, kakor jih ta déla?“

V' frédo po 4. nedélji v' postu.

MOLITEV.

Bog! kateri pravízhnim plazhilo saflushènja, in gréshnikam savoljo posta milost dodelújesh, usmili se, te prósmo, de nam ispoved nashe krivize odpushenjé more sadobiti. Po Gospodu nashim i. t. d.

Berilo is Isaija preroka

1, 16 — 19.

To rezhe Gospod Bog: Umite se, ozhíslite se; spravite hudobíjo svojih dél spred mojih ozhí, jenjajte hudobno délati; uzhíte se dobro storiti, ishíte pravízhnosti, pomagajte satíranimú, storíte pravízo firóti, ponesíte se sa vdovo: tedej pridite, in se pravdajte s' menój, rezhe Gó-

~~~~~  
 spod. Ako so vasli gréhi kakor fhkerlát, bodo béli kakor snég; in ako so rudézhi kakor bagor, bodo kakor volna béli. Ako me hozhete poslushati, bote dobróte deshele vshivali, rezhe Gospod vsigamogózhni.

✠ *Evangelij Svetiga Joana*

9, 1 — 38.

**T**isti zhaš, ko je shel Jesus memo, je vidil od rojstva slépigá zhlovéka. In so ga vprashali njegovi uzhenzi: „Uzheník! kdo je greshíl, on ali njegovi starshi, de je slép rojen?“ Jesus je odgovóril: „Ni greshíl ne on, ne njegovi starshi; temuzh de se rasodénejo Boshje déla nad njim. Jas moram délati déla tistiga, kteri me je poslal, dokler je dan; pride nozh, ko nihzhe ne more délati. Dokler sim na svétu, sim luzh svetá.“ Ko je bil to rékel, je pljunil na tla, in storil blata is pljunka, in je pomasal s' blatam njegove ozhi, in mu rékel: „Pojdi, umij se v' kopéli Siloamski (kar se prestavi p o s l a n.)“ Tedej je shel, in se je umil, in je prishel vidijózh. So-

fédje tedej, in kateri so ga popréj vídili, de je bil berázh, so rekli: „Ali ni ta tifti, kateri je sedel, in vbogajme profil?“ Eni so rekli: „On je;“ eni pa: „Nikakor, ampak podoben mu je.“ On pa je rekel: „Jas sim.“ Tedej so mu rekli: „Kakó so se ti odperle ozhí?“ Je odgovóril: „Tifti zhlovek, ki se imenuje Jesuf, je blata stóril, in je pomasal moje ozhí, in mi je rékel: Pojdi h' kopéli Siloamfki, in umíj se. In sim fhel, in se umil, in vidim.“ In so mu rekli: „Kjé je tifti?“ Je djal: „Ne vém.“ Peljejo ga, kateri je bil slep, k' fari-sejem. Bila je pa sabóta, kedar je Jesuf blata stóril, in odperl njegove ozhí. Tedej so ga spét tudi fariseji vprashali, kakó je spreglédal. On pa jim je rékel: „Blata mi je djal na ozhí, in sim se umil, in vidim.“ Re-kli so tedej nekteri smed farisejev: „Ta zhlovek ni od Bogá, ker sabóte ne dershí.“ Drugi pa so rekli: „Kakó more zhlovek gréshnik take zhu-deshe délati?“ In je bil raspòr med

njimi. Rekó tedej spet flépzú: „Kaj tí pravish od njega, kteri ti je odperl ozhí?“ On pa je djál: „Prerok je.“ Judje tedej niso verjéli od njega, de je bil flép, in de je spreglédal, dokler niso poklizali staršhev tega, kteri je bil spreglédal. In so jih vprašhali, rekózh: „Je li to vašh sin, od kteriga ví pravite, de je bil slep rojen? Kakó tedej sdej vidi?“ Njegovi staršhi so jim odgovorili, in rekli: „Vémo, de je ta našh sin, in de je bil flép rojen: kakó pa sdej vidi, ne vémo; ali kdo je odperl njegove ozhí, mí ne vémo. Njega vprašhajte; je došti star, naj sam govori od sebe.“ To so rekli njegovi staršhi, ker so se Judov bali; sakaj Judje so bili ushé sklenili, de, zhe kdo rezhe, de je on Kristuf, naj bo od s-hodníze odlozhen. Savoljo tega so njegovi staršhi rekli: „Je došti star, njega vprašhajte.“ Tedej so vdrugizh poklizali zhlovéka, kteri je bil flép, in so mu djali: „Zhésti Bogá! Mí vémo, de je ta zhlovek gréšhnik.“ On jim je tedej rékel:



„Ali je gréshnik, ne vém; samo to vém, de sim bil flép, in de sdej vidim.“ So mu tedej rekli: „Kaj ti je stóril? Kakó ti je odperl ozhí?“ Jim je odgovóril: „Sim vam ushé povédal, in ste flifhali; kaj hozhete spet flifhati? Ali hozhete tudi ví njegovu uzhénzi biti?“ Tedej so ga kléli, in rekli: „Tí bodi njegov uzhéniz, mí pa smo Mojsefóvi uzhénzi! Mí vémo, de je s' Mojsefam Bog govóril; od tega pa ne vémo, od kod de je?“ Je odgovóril tisti zhlovek, in jim djal: „To je zhudno, de ví ne véste, od kod de je; in je odperl moje ozhí! Vémo pa, de gréshnikov Bog ne uflifhi; ampak zhe kdo Bogú flushi, in njegovo voljo stóri, njega uflifhi. Kar svet stóji, se ni flifhalo, de bi bil kdo sleporojenimu odperl ozhí. Ko bi ta ne bil od Bogá, bi ne bil mogel nizh stóriti.“ So odgovóрили, in mu rekli: „V' gréhih si rojen ves, in tí naš uzhífh?“ In so ga isgnali. Jesuf je flifhal, de so ga isgnali, in ko ga je bil nashel, mu je rékel: „Vérujefh tí v' Sinú Bo-

shjiga?“ On je odgovóril, in djal: „Gospod, kdo jé, de vérujem va-nj?“ In Jefuf mu je rékel: „Vidil si ga, in kateri f' tebój govori, on je.“ On pa je djal: „Gospod, vérujem!“ In je prednj padel, in ga molil.

V' zhetertik po 4. nedélji v'  
poftu.

**MOLITEV.**

**D**odéli, prófimo, vsigamogózhni Bog! de, ki naš radovóljni poft pokorí, naš tudi svéta poboshnost rasveselúje; de, ker posémeljške sheljé krotimò, loshej, kar je nebéshkiga, sasheлимò. Po Gospodu našhim i. t. d.

*Berilo is 4. bukev kraljev*

4, 25 — 38.

**T**iste dni je shla Sunamska shena k' Eliseju na goro Karmelsko. In kedar jo je bil saglédal mosh Boshji proti sebi iti, je rékel Giezju svojimu hlapzu: „Glej jo Sunamko! Tezi ji naproti, in rezi ji: Je li mir tebi in tvo-

jimu moshu in tvojimu finu?“ Ona je odgo-  
 vorila: „Mir.“ Kedar je bila pa perfhla k'  
 moshu Boshjimu na goro, se je oklenila nje-  
 govih nog; in Giezi je perstopil, in jo je hò-  
 tel odriniti. Mosh Boshji pa je rékel: „Pústi  
 jo; sakaj njéj je britko per serzu, in Gospod  
 mi ni rasodèl, in mi ni povédal.“ Ona pa mu  
 je rekla: „Sim li prošla finú od svojiga Go-  
 spoda? Ti nisim li rekla: Nikar mi ne legàj?“  
 In on je rekel Giezju: „Opashti svoje lédje, in  
 vsemi mojo pálizo v' svojo roko, ter idi. In  
 ako te kdo frézha, ne posdrávljaj ga; in ako te  
 kdo posdrávi, ne odgovarjaj mu. In polòshi  
 mojo pálizo otroku na obras.“ Na to je rekla  
 mati otrokova: „Kakor resnízhno shiví Gospod,  
 in shiví tvoja dusha, te ne puštím!“ Tedej se  
 je vesdvignil, in je shel sa njó. Giezi pa je  
 bil pred njima odsšel, in je bil pálizo polo-  
 shil otroku na obras; in ni bilo glafú, ne ob-  
 zhutenja. In se je vernil njemu naproti, in  
 mu je povédal, rekózh: „Otrok ni vstal.“ Eli-  
 sej je shel tedej v' hisho, in otrok leshí mer-  
 tev na njegovi póstelji. In ko je bil vanjo per-  
 fhel, je saperl duri sa sebój in sa otrokam, in  
 je mòlil k' Gospodu. Tedej se je vesdvignil,  
 in je légel na otroka, in je djal svoje usta na  
 njegove usta, svoje ozhí na njegove ozhí, in  
 svoje roké na njegove roké; in se je rasprosterl  
 nad njim, in se je ogrélo otrokovo teló. In on  
 je vstal, in shel enkrat po hishi semtertje; in  
 je spet shel, in se ulégel na-nj, in otrok sé-  
 demkrat saséva, in odprè ozhí. On pa je po-

klizal Giezja, in mu rékel: „Poklizhi to ‚Sunamko.“ In poklizana stopi noter k' njemu. Ji rezhe: „Vsemi svojiga sina!“ Ona je perfhla, in padla k' njegovim nogam, in se mu perklonila do tal; in je vsela svojiga sina, in fhla. Elisej pa se je vernil v' Galgalo.

### ✠ *Evangelij Svetiga Luka*

7, 11 — 16.

**T**isti zhas je shel Jesus v' mésto, ki se imenuje Najm, in sh' njim so fhli njegovi uzhénzi in velika mnóshiza. Ko se je pa méstnim vratam perblishal, glej, so merlizha nefli, ediniga sinú svoje matere, in ta je bila vdova: in sh' njo je bilo veliko ljudi is mésta. In kedar jo je Gospod vidil, se mu je v' ferze smilila, in ji je rékel: „Ne jokaj!“ In je perstopil, in se par dotaknil, (kteri so pa nosili, so obstali;) in je djal: „Mladénizh, rezhem ti, vstani!“ In merlizh je sédel, in jél govoriti. In ga je dál njegovi materi. Vse pa je strah obshel, in so flavili Bogá, rekózh: „Velik prerok je vstal med nami, in Bog je obiskal svoje ljudstvo!“

## V' petik po 4. nedélji v' postu.

## MOLITEV.

**B**og! kateri s' nesapopadljivimi svétimi skrivnostmi svét prenavljajsh, dodéli, prósimo, de tvoja zerkev po vézhnih postavah raste, in se ji zhafna pomozh ne odvsame. Po Gospodu nashim i. t. d.

*Berilo is 3. bukev kraljev*

17, 17 — 24.

**T**iste dni je sholel sin gospodínje, in bolésen je bila takó filna, de ni bílo v' njem vezh sape. Je rekla tedej Eliju: „Kaj je meni in tebi, mosh Boshji? Si li sató k' meni prishel, de pridejo moje pregréhe v' spomin, in de umorish mojiga fina?“ In Elija ji je rékel: „Daj mi svojiga fina!“ In ga je vsel is njeniga narózhja, in nesel v' górnjizo, kjer je on prebival, in ga je poloshil na svojo pósteljo. In je klizal v' Gospoda, ter djal: „Gospod moj Bog! se li hudujesh nad to vdovo, per kateri jas prebivam, de si umoril njeniga fina?“ In se je raspél, in trikrat podolgama na otroka ulégel, in je klizal v' Gospoda, ter rékel: „Gospod moj Bog! prosim, naj se verne dusha tega otroka v' njegovo teló.“ In Gospod je usli-

~~~~~  
 shal Elijevo profhnjo, in vernila se je dušha v' otroka, in je oshivel. In Elija je vsel otroka, in ga je néfel is górnjize v' spodnjo hišho, in dal njegovi materi, in ji rékel: „Vidish, tvoj sin shiví!“ In shena je rekla Eliju: „Sdej is tega sposnam, de si mosh Boshji, in de je beséda Gospodova v' tvojih ustih resnízhna.“

✠ *Evangelij Svetiga Joana*

11, 1 — 45.

Tisti zhaš' je bil nékdo bolán, Lazar is Betánije, is terga Marije in Martenjene sestre. (Marija pa je bila, ktera je Gospoda s' masilam masala, in mu otirala nogé s' svojimi lasmí; in njen brat Lazar je bil bolán.) Njegove sestré tedej ste poslale do njega, rekózh: „Gospod, glej, kteriga ljubish, je bolán!“ Ko je pa Jesus to slišhal, jim je rékel: „Ta bolésen ni k' smerti, temuzh je k' zhašti Boshji, de bo Sin Boshji po njej povelizhan.“ Jesus pa je ljubil Marto in njeno sestro Marijo in Lazarja. Ko je tedej slišhal, de je bolán, je s'he dva dni ostal na tistim méstu. Po tem pa je djál svojim uzhenzam: „Pojdimo spet v' Judejo!“ Uzhén-

zi mu rekó: „Uzheník! sdej so Judje ífkali te kamnjati, in gréfh spet tje?“ Jesuf je odgovóril: „Ni li dvanajst ur v' dnévu? Ako kdo po dnévu hódi, se ne spodtakne, ker vidi luzh tega svetá; ako pa po nozhi hodi, se spodtakne, ker ni luzhi per njem.“ To je govóril, in po tem jim je rékel: „Lazar, nafh prijatel, spí; pa grém, de ga is spanja sbudím.“ Njegovi uzhénzi so tedej rekli: „Gospod! ako spí, bo osdrá-vel.“ (Jesuf pa je bil rekel od njegove smerti; oni pa so menili, de od navadniga spanja govórí.) Takrat tedej jim je Jesuf raslozhno rékel: „Lazar je umerl. In vesél sim savoljo vas, de nisim bil tam, sató de vérujete; pa pojdimo k' njemu!“ Tomash tedej, ki je imenován Dvojzhizh, je rékel so-uzhénzam: „Pojdimo tudi mí, de sh' njim umerjemo!“ Jesuf je tedej prishel, in ga je nafhel ushé shtiri dni v' grobu leshati. (Betánija pa je bila blis Jerusalema okoli pétnajst tezhajev hodá.) Veliko Judov pa je bilo prishlo k' Marti in k' Marii, de bi ji tolashili savoljo

~~~~~  
 njuniga brata. Ko je tedej Marta flifhala, de Jesuf pride, mu je naproti fhla; Marija pa je domá sedéla. Marta je tedej rekla Jesufu: „Gospod, ko bi bil tí tukej, bi moj brat ne bil umerl! Pa tudi sdej véem, de, kar koli bofh Bogá profil, ti bo Bog dál.“ Jesuf ji rezhe: „Tvoj brat bo vftal.“ Marta mu rezhe: „Vém, de bo vftal ob vftajenji, poslednji dan.“ Jesuf ji je djál: „Jas sim vftajenje in shivljenje; kdor v' mé véruje, bo shivel, ako ravno umerje. In kdor koli shiví, in v' mé véruje, ne bo umerl vékoma ne. Vérujesh tó?“ Mu rezhe: „Kaj pa de vérujem, Gospod, de si tí Kristuf, Sin shiviga Bogá, ki si na ta svét prifhel!“ In ko je bila to isgovorila, je fhla, in je poklizala na tihim Marijo svojo sestro, rekózh: „Uzheník je tukej, in te klizhe!“ Ona, ko je to flifhala, vftane hitro, in gré k' njemu. (Jesuf namrezh fhe ni bil prifhel v' terg; ampak je bil fhe na tistim méftu, kjer ga je bila Marta frézhala.) Judje tedej, kteri so bili per njej v'



hifhi, in so jo tolashili, ko so vidili, de je Marija hitro vstala, in ven shla, so shli sa njó, rekózh: „K' grobu gré, de bo tam jokala.“ Ko je tedej Marija tje prifhla, kjér je bil Jesuf, in ga je vídila; mu je k' nogam padla, in mu rezhe: „Gospod, ko bi bil tí tukej, bi moj brat ne bil umerl!“ Jesuf tedej, ko jo je vidil jokati, in jokati Jude, kteri so bili sh' njo prifhli, se je sgrosil v' duhu, in se ushalil. In je rékel: „Kam ste ga poloshili?“ Mu rekó: Gospod, pridi, in poglej!“ In Jesuf se je sjokal. Judje so tedej rekli: „Glejte, kakó ga je ljubil!“ Eni smed njih pa so rekli: „Ali ni mogel ta, ki je ozhí odperl fleporojenimu, tudi storiti, de bi ta ne bil umerl?“ Jesuf se je tedej spet sam v' sebi sgrosil, in pride k' grobu. Je bila pa jama, in kamen je bil poloshen zhes njó. Jesuf rezhe: „Odvalíte kamen!“ Marta, sestra mertvi-ga, mu rezhe: „Gospod! ushé smerdí, sakaj zhveterodnéven je.“ Jesuf ji rezhe: „Ali ti nisim rékel, de, ako vé-

rujesh, bosh vídila zhaft Boshjo.“ Tedej so kamen odvalili. Jesuf pa je ozhí nakvišhko vesdvignil, in je rékel: „Ozhe, sahválím te, de si me uflifhal! Jas pa sim védil, de me vselej uflifhish; tode savoljo ljudstva, ki okoli stojí, sim rékel, de vérujejo, de si me tí poslal.“ In ko je bil to isrékel, je s' velíkim glafam savpil: „Lazar, pridi ven!“ In kteri je bil umerl, je sdajzi ven prishel, povésan na rokah in nogah s' povoji, in njegov obras je bil v' pert savít. Jesuf jim rezhe: „Rasvéshite ga, in pušite ga iti!“ Veliko Judov tedej, ki so bili prishli k' Marii in k' Marti, in so vídili, kar je Jesuf storil, je va-nj vérovalo.

## V' fabóto po 4. nedélji v' postu.

### MOLITEV.

**N**aj, Gospod! prósimo, po tvoji milosti sad rodí naša serzhna poboshnost, ker nam takrat pomaga naš post, zhe je tvoji milosti prijeten. Po Gospodu našim i. t. d.

*Berilo is Isaija preróka*

49, 8 — 15.

**T**o rezhe Gospod: Ob prijétnim zhasu sim te uflifhal, in v' dan svelízhanja sim ti pomagal; sim te ohranil, in te dal v' savéso ljudstvu, de povedvignesh deshelo, in posédesfh sapushene déle, de rezhesfh jetníkam: „Isidite!“ in tistim, kateri so v' temi: „Pridite na svetlobo!“ Na potih se bodo pasli, in na vsih planjávah bo njih pasfa. Ne bodo lazhni, ne shejni, tudi jih ne bo pekla vrozhína in solnze; ker njih usmiljenik jih bo vodil, in k' studenzam vód jih peljal. In bom storil vse svoje gore v' pot, in moje stese bodo povifhane. Glej, oni bodo od délezh prifhli, in glej, eni od séverja in od morja, drugi od jushne deshele! Ukajte, nebéfa, in veséli se, semlja; goré, pojte hvalo! Sakaj Gospod je povefélil svoje ljudstvo, in se usmilil svojih siromákov. Ali Sion rezhe: „Sapustil me je Gospod, in Bog me je posabil.“ More li mati posabiti svoje déte, de bi se ne usmilila sinú svojiga teléfa? In ko bi ga ona posabila, jas vender tebe ne bom posabil, rezhe Gospod vsigamogózhni.

✠ *Evangelij svetiga Joana*

8, 12 — 20.

**T**isti zhas je Jesus govóril Judovskim mnóshizam, rekózh: „Jas sim luzh

svetá; kdor sa menój hodi, ne hodi po temi, ampak bo imel luzh shivljenja.“ Fariseji so mu tedej rekli: „Tí sam od sebe prizhúješh, tvoje prizhevánje ni resnízhno.“ Jesuf je odgovóril, in jim djal: „Zhe tudi jas sam od sebe prizhújem, je moje prizhevánje vender resnízhno: ker véem, od kod sim prishel, in kam grém; ví pa ne véste, od kod pridem, in kam grém. Ví po méstu sóдите, jas nikogar ne sodim. In ako jas sodim, je moja sodba resnizhna; ker nisim sam, ampak jas in Ozhe, kteri me je poslál. In v' vashi postavi je pisano, de dvéh zhlovékov prizhevánje je resnízhno. Jas sim, kteri sam sebi prizhújem; in Ozhe, ki me je poslál, prizhuje od mene.“ Tedej so mu rekli: „Kjé je tvoj Ozhe?“ Jesuf je odgovóril: „Ne posnate ne mene, ne mojiga Ozhéta; ako bi mene posnali, bi pazh tudi mojiga Ozhéta posnali.“ Té beséde je Jesuf govoril v' zerkvéni hrambi, ko je v' tempeljnu uzhíl; in nihzhe ga ni prijél, ker she ni prishla njegova ura.

## Peto poſtno ali tiho nedéľjo.

## MOLITEV.

**P**róſimo, vſigamogózhni Bog! pogléj míloſtivo na ſvojo druſhíno, de bo ſ' tvojo mozhjó na teléſu vladana, in po tvojim obranjenji ná duſhi obvárovana. Po Goſpodu naſhim Jeſusu Kriſtuſu Sinu tvojim, kateri ſ' tebój ſhiví in kraljuje i. t. d.

*Berilo is liſta ſ. Pavla apoſteljna  
do Hebrejev 9, 11 — 15.*

**B**ratje! Kriſtuſ je perſtopil. kakor véľiki duhoven prihodnjih dobrót, ſkosi véľſhi in véľiko boljſhi ſhotor, kateri ni ſ' rokó ſtorjen, to je, ne téga ſvarjenja; tudi ni ſ' koſlovfko ali telézhjo kervjó, ampak jé ſ' laſtno kervjó enkrat v' preſvetiſhe ſhel, in je vézhno odreſhenje naſhel. Sakaj zhe kri koſlov in junzov in potréſeni telézhni pepél ognjuſbene poſvetí v' teléſno zhiſtoſt; koliko bolj bo kri Kriſtuſa, kateri je po ſvetim Duhu ſebe bres madeſha Bogú dál, naſho véſt ozhíſtila od mertvih dél, de bomo ſluſhili ſhivimu Bogú! In ſató je ſrédnik nove ſavése, de ſ' ſmertjo obljubo odreſhenja od tiſlih pregréh, ki ſo bile pod poprejſhnjo ſavése, prejmejo, kateri ſo po-

klizani k' vézhnimu délu v' Kriſtuſu Jeſufu Goſpodu naſhim.

✠ *Evangelij ſvetiga Joana*

8, 46 — 59.

**T**iſti zhaſ je rékel Jeſuf Judovſkim mnóſhizam: „Kdo ſmed vaſ me bo gréha preprizhal? Ako vam reſnízo govorím, ſakaj mi ne vérujete? Kdor je iſ Bogá, beſéde Boſhje poſluſha; ſa tega voljo ví ne poſluſhate, ker niſte iſ Bogá.“ Judje ſo tedej odgovorili, in mu djali: „Ali ne govorimò mí práv, de ſi tí ſamariján, in imaſh hudizha?“ Jeſuf je odgovóril: „Jas nimam hudiſha; ampak zheſtím ſvojiga Ozhéta, in ví ſte mi zhaſt odvſéli! Pa jas ne iſhem ſvoje zhaſtí; je, kteri je iſhe, in ſodi. Reſnízhno, reſnízhno, vam povém, ako kdo mojo beſédo dopolni, ne bo ſmerti vidil vékoma ne.“ Judje ſo tedej rekli: „Sdej ſmo ſpoſnali, de imaſh hudizha! Abraham je umerl in preroki, in tí pravíſh: Ako kdo mojo beſédo dopolni, ne bo ſmerti okuſil vékoma ne. Si li tí vezhi, kakor naſh ozhe

Abraham, ki je umerl? in preroki so umerli. Kogá sam sebe délah?“ Jesuf je odgovóril: „Zhe jas sam sebe zheftím, moja zhaft nizh ní; moj Ozhe je, kteri me zheftí, od kteriga ví pravite, de je vafh Bog. In ga ne posnate, jas pa ga posnam. In ako rezhem, de ga ne posnam, bom lashnik, kakor ví; ali posnam ga, in dopolnim njegovo besédo. Vafh ozhe Abraham se je silno veselíl viditi moj dan; vidil ga je, in je bil vesel.“ Judje so mu tedej rekli: „She pétdefét let nímafh, in fi Abrahama vidil?“ Jesuf jim je rékel: „Resnízhno, resnízhno, vam povém, préden je bil Abraham, sim jas.“ Tedej so pobirali kamnje, de bi vanj luzhali; Jesuf pa se je fkril, in je fhel is tempeljna.

## V' pondéljik po tihi nedélji.

### MOLITEV.

**P**osvétí, prófimo, Gospod! nash post, in dodéli nam mílostivo odpuštenje vsih krivíz. Po Gospodu nashim i. t. d.

*Berilo is Jona preroka*

3, 1 — 10.

**T**iste dni je govóril Gospod vdrugizh Jonu preroku, rekózh: „Vstani, in idi v' Ninive, véliko mésto, in osnanuj v' njem, kar sim ti jas rékel osnanovati.“ In je vstal Jona, in shel v' Ninive po besédi Gospodovi. Ninive pa so bile mésto tri dni hodá veliko. In Jona je shel en dan hodá v' mésto, ter je vpil, in rékel: „She shtirdefet dni, in Ninive bodo rasdjane!“ In Ninivljani so vérovali v' Bogá, in so napovédali post, ter so oblékli ostre oblazhila od nar vékshiga do nar manjshiga. In pershla je beséda do kralja Ninivskiga, in je vstal s' svojiga stola, in vergel svoje oblazhilo s' sebe, in se oblékel v' ostro oblazhílo, ter sédel na pepél. In je bilo oklizano in rezhenó v' Ninivah po povelji kralja in njegovih knésov takó: „Nizh naj ne okúsijo ne ljudjé, ne shivína, ne govédo, ne dróbniza; tudi naj se ne pasejo, in vode naj ne pijejo. In naj se oblézhejo v' ostre oblazhila ljudjé in shivína, in naj klizhejo v' Gospoda na vso mozh. In slehern naj se oberne od svojiga hudiga pota in od krivize svojih rok. Kdo vé, morebiti se bo Bog obernal, in bo sanésel, in odjenjal od svojiga grosniga serda, in ne bomo konzhani.“ In Bog je vidil njih déla, de so se obernali od svojiga hudiga pota, in usmilil se je svojiga ljudstva Gospod nash Bog.



✠ *Evangelij Svetiga Joana*

7, 32 — 39.

Tisti zhaš so višhi in fariseji poslali hlapzov, de bi Jesufa prijéli. Jesuf jim je tedej rékel: „Še malo zhaša sim per vaš, in grém k' njemu, kteri me je poslal. Iskali me bote, in ne nashli; in kjér sim jas, ví ne morete priti.“ Judje so tedej rekli med sebój: „Kam misli ta iti, de ga ne bomo nashli? Ali pojde med raskropljene nevérnike, in bo nevérnike uzhíl? Kákosšno govorjenje je to, kér je rekel: Iskali me bote, in ne nashli; in kjér sim jas, ví ne morete priti?“ Poslednji véliki dan prasnika pa je Jesuf vstál, in vpil rekózh: „Ako je kdo shéjin, naj pride k' meni, in naj pije! Kdor v' mé véruje, potekó, kakor písmo pravi, potoki shive vode is njegoviga oferzhja.“ (To pa je rékel od Duha, kteriga bodo prejeli vanj verujózh.)

---

 V' tvorik po tihi nedélji.
**MOLITEV.**

**N**ash post, Gospod! prósimo, ti bodi prijé-  
ten, kateri naj nas ozhisheváje tvoje milosti  
vrédne storí, in k' vézhnimu sdravilu perpélje.  
Po Gospodu nashim i. t. d.

*Berilo is Daniela preróka*

14, 28 — 42.

**T**iste dni so stopili Babilonzhani pred kralja,  
in so rekli: „Isdaj nam Daniela, ki je Bela ras-  
djal, in drakona umoril; sizer homo pomorili  
tebe in tvojo drushíno!“ Vidil je tedej kralj,  
de so selò vanj tishali; in persiljen jim je isdal  
Daniela. Vergli so ga v' levsko jamo, in tam  
je bil sheft dni. V' levnjaku pa je bilo sédem  
levov, in dajali so jim na dan po dvé trupli  
in dvé ovzé; ali sdej se jim ni nizh dalo, de  
bi posherli Daniela. Bil je pa prerok Haba-  
kuk v' Judeji, in on je bil skuhal podmet, in  
nadrobil kruha v' lonez; in je shel na polje,  
de bi nesel shenjzam. Tedej je rékel angel  
Gospodov Habakuku: „Nesi obéd, ki ga imash,  
v' Babilon Danielu, kateri je v' levnjaku.“ In Ha-  
bakuk je rékel: „Gospod! Babilona nisim vidil,  
in sa jamo ne vém.“ In ga je prijél angel Go-  
spodov verbi glave, in ga nésel sa lafe njegove

glave; in ga je postavil v' Babilon nad jamo s' svojo hitro mozhjó. In Habakuk je savpil rekózh: „Daniel, flushabnik Boshji, vsemi obéd, kteriga ti je Bog poslal!“ In Daniel je rékel: „Spomnil si se me, Gospod Bog! in jih nisi sapustil, kteri te ljubijo.“ In Daniel je vstal in jédel. Angel Gospodov pa je Habakuka bersh postavil na njegovo mésto nasaj. Sédmi dan tedej je prishel kralj, de bi obshaloval Daniela, in je stopil k' jami, ter va-njo poglédal, in gléj, Daniel sedí v' sredi levov. Takrat je savpil kralj s' velikim glasam, rekózh: „Velik si, Gospod, Bog Danielov!“ In ga je potégnil is levnjáka; tiste pa, kteri so ga hotli pogubiti, je vergel v' jamo, in so bili posherti per tej prizhi pred njim. Tedej je kralj rékel: „Bojé naj se vsi prebivávzi po vsi desheli Danielloviga Bogá; ker on je odresheník, ki déla snamnja in zhudeshe na nébu in na semlji, ki je réshil Daniela is levnjáka.“

### ✠ *Evangelij Svetiga Joana*

7, 1 — 13.

**T**isti zhas je Jesus po Galileji hodil; sakaj po Judeji ni hotel hoditi, ker so ga Judje iskali umoriti. Bil je pa blis Judovfki prasník selénih shtorov. Rekli so mu pa njegovi bratje: „Idi od tód, in pojdi v' Judejo, de tudi

~~~~~

tvoji uzhénzi vidijo tvoje déla, ktere délafh. Sakaj nihzhe ne déla kej na fkrivnim, kteri ífhe ozhiten biti; zhe to délafh, daj se na snanje svétu.“ (Tudi njegovi bratje namrezh nifo vanj vérovali.) Rezhe jim tedej Jefuf: „Moj zhaf fhe ni prifhel; vafh zhaf pa je vselej perpravljen. Vaf svét ne more fovrashiti; mene pa fovrashi, ker jas prizhújem od njega, de fo njegove déla hude. Ví pojdite na ta prasník; jas pa fhe ne grém na ta prasník, ker moj zhaf fhe ni dopolnjen.“ Ko je bil to rékel, je on oftal v' Galileji. Ko fo bili pa njegovi bratje odfhli, takrat je tudi on na prasník fhel, ne ozhitno, ampak nekako na fkrivnim. Judje fo ga tedej ífkali ob prasníku, in fo rekli: „Kjé je on?“ In med ljudmí je bilo veliko govorjenja od njega. Sakaj nekteri fo rekli: „Dober je;“ nekteri pa fo djali: „Ni takó, temuzh ljudi sapeljuje.“ Vender pa nihzhe ni ozhitno od njega govoril savoljo ftrahú Judov.

V' frédo po tihi nedélji.

MOLITEV.

Posvéti ta post, Bog! in usmiljen serza svojih vernih rasvetli, in ki jim dasih serzhno pobóshnost, njih molitve po svoji milosti dobrótljiv uflisli. Po Gospodu nashim i. t. d.

Berilo is 3. Mojsefovih bukev

19, 1. 2. 11 — 19.

Tiste dni je govóril Gospod Mojsefu, rekózh: „Govóri vsimu sboru Israelovih otrók, in rezi jim: Jas sim Gospod vash Bog. — Ne kradite, ne legájte, in nihzhe naj ne goljfa svojiga blishnjiga. Ne perségaj krivo v' mojim iménu, in ne ofskrunjaj iména svojiga Bogá; jas sim Gospod. Ne déljaj krivíze svojimu blishnjimu, in ne satiraj ga f' silo; naj ne ostaja plazhilo tvojiga najémnika per tebi do drusiga dné. Ne kolni gluhiga, in flépimu ne postavljaj spodtikljeja; ampak boj se Gospoda svojiga Bogá, ker jas sim Gospod. Ne stóri nizh krivízhniga, in po krivízi ne sodi. Ne gléj liza ubosiga, in ne sposhtuj obrasa mogózhniga; sódi svojiga blishnjiga po pravízi. Ne bodi opravljíviz, ne podpihováviz med ljudstvam; ne podstópi se soper kri svojiga blishnjiga: jas sim Gospod. Ne sovrashi svojiga brata v' svojim serzu, ampak o-

zhitno ga posvári, de nimašh gréha savoljo nje-
ga. Ne íšhí mašhevánja, in ne spomni se kri-
víze svojih sošédov; ljubi svojiga blishnjiga ka-
kor sam sebe: jas sim Gospod. Moje sapóvedi
spolnujte, sakaj jas sim Gospod vašh Bog.“

✠ *Evangelí Svetiga Joana*

10, 22 — 38.

Tisti zhaš je bil prasnik posvezhevá-
nja v' Jerusalemu, in sima je bila.
In Jesuf je hodil v' tempeljnu po Sa-
lomonovi lopi. Judje so ga tedej ob-
suli, in so mu rekli: „Dokláj naš v'
nevédnošti pušíšh? Ako si tí Kristuf,
povéj nam na ravnost!“ Jesuf jim je
odgovóril: „Vam pravim, in ne véru-
jete. Déla, ktere jas délam v' iménu
svojiga Ozhéta, té prizhújejo od me-
ne. Tode ví ne vérujete, ker niste is
mojih ovz. Moje ovzé moj glaf po-
slufhajo; in jas jih posnam, in ho-
dijo vsléd mene. In jas jim dám vé-
zhno shivljenje, in ne bodo pogublje-
ne vékoma ne, in nihzhe mi jih ne
bo istergal is roke. Moj Ozhe, kteri
mi je dal, je vezhi kakor vši; in nih-

zhe ne more istergati is roke mojiga Ozhéta. Jas in Ozhe sva eno.“ Judje so tedej kamnje pobirali, de bi ga kamnjali. Jesuf jim je odgovóril: „Velíko dobrih dél sim vam pokasal od svojiga Ozhéta, savoljo kteriga téh dél me kamnjate?“ Judje so mu odgovorili: „Savoljo dobriga déla te ne kamnjamo, ampak savoljo bogokletstva, in ker se, ki si zhlovek, Bogá délah.“ Jesuf jim je odgovóril: „Ni li pisano v' vas'hi postavi: Jas sim rékel, bogovi ste? Ako je tiste imenovála bogóve, kterim je bila beséda Boshja govorjena, in pismo ne more oversheno biti; kakó njemu, kteriga je Ozhe posvétil, in na svét poslal, vi rezhete: Preklinjash, ker sim rékel: Sin Boshji sim? Ako ne délam dél svojiga Ozhéta, mi nikar ne verjemite. Ako jih pa délam, in ako meni nozhete verjéti; verjemite délam, de sposnate in vérujete, de je Ozhe v' meni, in jas v' Ozhetu.“

V' zhetertik po tihi nedélji.

MOLITEV.

Dodéli, prófimo, vsigamogózhni Bog! de vrédnost zhlovéshkiga stanú, s' nesmérnostjo ranjena, f' skerbjó sdrave sdershnosti osdravi. Po Gospodu nashim i. t. d.

Berilo is Daniela preroka

3, 34 — 45.

Tiste dni je molil Asarija k' Gospodu, rekózh: Gospod nash Bog! prófimo, ne saversi naf vékoma savoljo svojiga iména, in ne rasderi svoje savése. Ne odtégni nam svojiga usmiljenja savoljo Abrahama svojiga ljubiga, Isaka svojiga flushabnika, in Israela svojiga svétiga, kterim si govóril in obljubil, de bo sh pomnóshil njih sárod, kakor svése na nébu in kakor péfik ob kraji morja. Sakaj smanjshali, Gospod! smo se sdej bolj ko vsi narodje, in smo ponishani po vsi semlji savoljo svojih gréhov. In nimamo sdej knésa, ne preroka, ne vojvoda, ne shgavniga, ne klavniga, ne jedniga darú, ne kadila, tudi ne mésta, ti darováti pervíne, de bi mogli najti tvoje usmiljenje; pa savoljo potertiga serza in ponishniga duha naf sprejmi. Kakor shgavni darovi ovnov in junzov in ve-

liko tavshent tolstih jagnjet, takó bodi danf nasha daritev pred tvojim oblizhjem, de ti dopade; sakaj kteri v' té saupajo, ne ostanajo na framoti. In sdej grémo vsléd tebe s' vsm serzam, in se te bojimò, in ishemo tvojiga oblizhja. Ne oframi nas, temuzh stóri s' nami po svoji dobrótljivosti in po obilnosti svojiga usmiljenja. Otmì nas po svojih zhudeshih, in daj zhasť svojimu iménu, Gospod! In oframoteni naj bodo vsi, kteri hudo déljajo tvojim flushabnikom; naj se framujejo v' tvoji vsigamogózhnosti, in njih mozh bodi rasterta. In naj vedó, de si tí Gospod Bog edini, in zheslútljiv po vsi semlji, Gospod nash Bog.

✠ *Evangelij svetiga Luka*

7, 36 — 50.

Tisti zhasť je nékdo smed farisejev Jesusa profil, de bi per njem jédel. In je prishel v' hisho farisejevo, in k' misi sedel. In glej, shénska v' méstu, ktera je bila gréshniza, ko je svédila, de je v' hishi farisejevi per jédi, je pernefla alabastrovo púshizo masila; in je sad k' njegovim nogam stopila, ter mu je sazhéla f' sòlsami nogé mozhiti, in jih je s' lasmi svoje glave otirala, in mu je nogé kufhevála, in s'

masilam masala. Farisej pa, kteri ga je povabil, to víditi, je sam per sebi djál, rekózh: „Ko bi bil on prerok, bi pazh védil, kdo in kákofhna je shena, ki se ga dotikuje, de je gréfhni-za!“ In Jesuf je odgovóril, in mu djál: „Simon! ti imam nékej povedati.“ On pa rezhe: „Uzheník, povéj!“ „Neki pofojeváviz je imel dva dolshníka: eden je bil dolshan pét sto denárjev, eden pa petdesét. Ker nísta iméla f' zhém plazhati, je obéma odpuštil. Kteri te-dej ga bolj ljubi?“ Simon je odgovóril, in djál: „Ménim, de tisti, kteri-mu je vezh odpuštil.“ On pa mu je rékel: „Prav si rasfodil!“ In se je obernil k' sheni, in je djál Simonu: „Vidísh to sheno? Sim príshel v' tvo-jo hísho, in mi vodé na noge nífi dal; ta pa mi je f' folsami nogé mozhila, in f' svojimi lasmí jih brisala. Kushlje-ja mi nífi dal; ta pa, kar je v' hísho príshla, mi nog ni jenjala kusheváti. Glave mi nífi s' oljem pomasal; ta pa mi je nogé s' masilam masala. Sató ti povém: Velíko gréhov jí je odpušhe-

nih, ker je veliko ljubila. Komur se pa manj odpuští, manj ljubi.“ Njej pa je djal: „Odpufheni so ti grehi.“ In so jéli, kateri so sh' njim per misi bili, samí per sebi rezhi: „Kdo je ta, ki zelò gréhe odpušha?“ Rékel je pa sheni: „Tvoja véra ti je pomagala; hòdi v' miru!“

V' pétik po tihi nedélji.

MOLITEV.

V' nashe serza, prósimo, Gospod! svojo milost dobrótljivo vlij, de, ker svoje grehe s' radovoljnim pokorjenjem taremo, raji zhasno krotimò, kakor de òi bili v' vezhno terpljenje obfójeni. Po Gospodu nashim i. t. d.

Berilo is Jeremija preroka

17, 13 — 18.

Tiste dni je rékel Jeremija: Gospod! vsi, kateri te sapušté, bodo oframoteni; kateri od tebe odstopijo, bodo v' prahu sapifani, ker so sapuštili Gosпода, vir shivih vòd. Osdravi me, Gospod!

in bom osdravljen; réshí me, in bom refhen: saktaj tí si moja hvala. Glej, oni mi právijo: „Kjé je beséda Gospodova? Naj pride!“ In jas nisim bil smamljen, kedar sim sa tebój pastirjem hodil; in dneva zhlovékoviga nisim poshel, tí vésh. Kar je isfhlo is mojih ust, je bilo prav pred tebój. Ne bodi mi v' strah, moje upanje si v' dan nadloge. Naj bodo oframotèni, kateri me pregánjajo, jas pa naj ne bom oframotèn; naj trepetájo oni, jas pa naj ne trepetám; perpelji nad-nje dan nadloge, in stri jih dvakrat, Gospod nash Bog!

✠ *Evangelí Svetiga Joana*

11, 47 — 54.

Tisti zhas so véliki duhovni in fari-seji sbòr poklizali, in djali: „Kaj ho-zhemo storiti, ker ta zhlovek véliko zhudeshev déla? Ako ga takó puftimò, bodo vsi vanj vérovali, in bodo prishli Rimljani, in vséli nasho deshelo in nash narod.“ Eden pa smed njih, Kajsa po iménu, ki je bil tisto léto véliki duhoven, jim je rékel: „Vínizh ne véste, in ne pomíflite, de je bolje sa vas, de umerje en zhlovek sa ljudstvo, in de ves národ ni po-

konzhán.“ Tega pa ni sam is sebe rékel; temuzh ker je bil tisto leto véliki duhoven, je prerokoval, de ima Jesus umréti sa národ, in ne samó sa národ, temuzh tudi, de bi otroke Boshje, kateri so bili raskropljeni, v' eno sbrál. Od tistiga dné tedej so se posvétovali, de bi ga umorili. Jesus tedej ni vezh ozhitno hodil med Judi, ampak je od tod shel v' kraj blis pufháve, v' mésto, ki se imenuje Efrem, in je tam prebival s' svojimi uzhénzi.

V' sabóto po tihi nedélji.

MOLITEV.

Naj raste, prósimo, Gospod! tebi vdano ljudstvo v' sveti serzhni poboshnosti, de s' svetimi déli uzhenó, kolikor je tvojimu velizhastvu pri-jétnishí, se s' toliko vezhimi darmí napolnuje. Po Gospodu nashim i. t. d.

Berilo is Jeremija preróka

18, 18 — 23.

Tiste dni so rekli hudobni Judje med seboj: „Pridite, sklepujmo sklepe soper pravizhliniga;

~~~~~  
 sató ne bo sgínila postava od duhovnov, ne svet od modriga, ne prerokovánje od preroka. Pridite, in pobímo ga s' jesíkam, in nizh ne zhišlajmo njegoviga govorjénja!“ Gospod! gléj na-me, in slisli glaf mojih sopernikov. Se li povrazhuje dóbro f' hudim, ker so mi jamo iskopali? Spomni se, de sim spál pred tvojim oblizhjem, de bi govóril sa njih prid, in odverníl tvoj serd od njih. Sa tega voljo daj njih otroke v' lakoto, in pelji jih pod oster mezh; naj bodo njih shene bres otrók in vdove, in njih moshjé pobiti, njih mladénzhi s' mezhem v' boji presunjeni. Naj se slisli krizhánje is njih hish, sakaj perpeljal bosh naglo nad nje rasbojnika; ker so jamo iskopali, de bi me vjéli, in skrivèj saderge nastavili mojim nogam. Tí pa, Gospod! vésh vse njih svéte soper mé v' smert; ne sanesi njih hudobii, in njih gréh pred tebjó ne bodi sbrisan; naj padejo pred tvojimi ozhmí, in ob zhafu svojiga serda se snòsi nad njimi, Gospod nash Bog!

✠ *Evangelí Svetiga Joana*

12, 10 — 36.

**T**isti zhaf so se vélíki duhovni posvétovali, de bi tudi Lazarja umorili; kér je savoljo njega velíko Judov shlo, in so vérovali v' Jesusa. Drugi dan pa, ko je velíko ljudí, kteri so bili pri-

fhli na prasník, flifhalo, de pride  
 Jesuf v' Jerusaleme, so palmove veje  
 vséli, in mu naproti fhli, ter vpili:  
 „Hosana, hvaljen bódi, kateri pride v'  
 iménu Gospodovim, kralj Israelfki!“ In  
 Jesuf je nashel oflízha, in je na-nj  
 sedel, kakor je pisano: „Ne boj se, hzhí  
 Sion! glej, tvoj kralj pride sedézh na  
 oflízhinim shebétu.“ Tega njegovi u-  
 zhenzi popréj niso uméli; ampak ko je  
 bil Jesuf povelizhan, takrat so se spóm-  
 nili, de je bilo to pisano od njega, in  
 de so mu to storili. Prizhevála je te-  
 dej mnóshiza, ktera je bila sh' njim,  
 kedar je Lazarja is groba poklizal, in  
 ga obudil od mertvih. Savoljo tega mu  
 je tudi naproti prifhla mnóshiza, ker  
 je flifhala, de je storil ta zhudesh.  
 Fariseji so tedej rekli med sebjó: „Vídite,  
 de nizh ne oprávimó! Glejte,  
 zéli svét dere sa njim!“ Bili so pa ne-  
 kteri nevérniki med tistimi, kateri so  
 gor prifhli, de bi molili ob prasniku.  
 Tí so tedej perstopili k' Filipu, ki je  
 bil s' Betfajde Galilejske, in so ga  
 profili, rekózh: „Gospod, radi bi ví-

dili Jesufa!“ Filip pride, in pové Andreju; Andrej potlej in Filip povésta Jesufu. Jesuf pa jima je odgovóril, rekózh: „Je prifhla ura, de bo povelizhan Sin zhlovékov. Resnízhno, resnízhno, vam povém: Ako pshenízhno serno ne pade v' semljo, in ne umerje, ofstane ono samó; ako pa umerje, stórí velíko sadú. Kdor ljubi svoje shivljenje, ga bo sgubil; in kdor sovra shi svoje shivljenje na tem svétu, ga bo perhranal v' vézhno shivljenje. Ako kdo meni flushi, naj sa menój hodi; in kjér sim jas, tamkej bo tudi moj flushabnik. In ako kdo meni flushi, ga bo pozheftil moj Ozhe. Sdej je moja dusha shalofstna. In kaj hozhem rezhi? Ozhe, réfhi me is té ure! Ali sató sim prifhel v' to uro. Ozhe, povelizhaj svoje imé!“ Prifhel je tedej glaf s' néba: „Povelízhal sim ga, in ga bom spet povelízhal.“ Mnóshiza tedej, ki je stala in flifhala, je rekla, de je sagremélo. Drugi so djali: „Angel je sh' njim govóril.“ Jesuf je odgovóril, in djal: „Ne savoljo mene,



~~~~~  
 ampak savoljo vas je prifhel ta glas. Sdej je sodba svetá; sdej bo vojvoda tega svetá isvershen. In jas, kedar bom povishan od semlje, bom vse k' sebi vlékel.“ (To pa je rékel, de je na snanje dál, f' kákosfho smertjo de bo umerl.) Mnóshiza mu je odgovorila: „Mí smo flifhali is postave, de Kristuf vékoma ostane; in kakó pravish tí: Sin zhlovékov mora povishan biti? Kdo je tisti Sin zhlovékov?“ Jesuf jim je tedej rekel: „She malo zhafa je luzh per vas. Hodíte, dokler imate luzh, de vas temà ne obide; in kdor hodi v' temi, ne vé kam gré. Dokler imate luzh, vérujte v' luzh, de bote otrozi luzhi.“ To je Jesuf govóril; in je fhel, in se jim je skrtil.

~~~~~

Shésto poftno ali zvetno nedéljo.

Per blagoflovu oljk.

MOLITEV.

O Bog! ker naš praviza véshé, de te na vso mozhli ljubimo, pomnóshi v' naš darove svoje neskonzhne milósti, in ker si storil, de po smerti tvojiga Sina upamo, kar vérujemo, daj nam po njegovim vftajenji priti, kamor shelimò. Kteri s' tebój shiví in kraljuje i. t. d.

Berilo is 2. bukev Mojsefovih

15, 27. in 16, 1 — 7.

Tiste dni so prishli Israelovi otrozi v' Elim, kjer je bilo dvanajst studenzov vód in sédemdeset palmovih dreves, in so shtore postávilí ob vodah. In so shli is Elima, in je prishla vsa mnóshiza Israelovih otrók v' pufhavo Sinško, ktera je med Elimam in Sinajem, petnajsti dan drusiga méfza, ko so bili is-shli is Egiptovfke deshele. In je mermrála vsa mnóshiza Israelovih otrók soper Mojsefa in Arona v' pufhavi, in so jima rekli Israelovi otrozi: „O, de bi bili umerli po Gospodovi roki v' Egiptovfki desheli, kedar smo sedéli per lon-

zih mesá, in se kruha do sitiga najédali! Sakaj sta naš perpeljala v' to puhávo, de umoritá vso mnóshizo s' lakoto?" Gospod pa je Mojsefu djal: „Glej, jas vam bom deshil kruha s' nebés; naj gré ljudstvo ven, in naj nabere, kolikor je sa vsak dan tréba, de ga pofkusim, ali shiví po moji postavi ali nè. Shefli dan pa naj perpravijo, kar bodo s-hranili, in naj bo dvakrat toliko, kolikor so nabirali sa vsak dan.“ In Mojsef in Aron sta rekla vsm Israelovim otrokam: „Svezhér bote svédili, de vas je Gospod ispeljal is Egiptovske deshele, in sjutrej bote vídili flavo Gospodovo.“

✠ *Evangelij svetiga Matevsha*

21, 1 — 9.

Tisti zhas, kedar se je Jesus perbli-shal Jerusalemu, in je prishel v' Betfage per oljki gori, tedej je poslal dva uzhénza, in jima je rékel: „Pojdita v' vas, ktera je pred vama, in bersh bota nashla oflizo pervésano in shebé per njej: odveshita in perpeljita mi ji; in zhe vama kdo kej porezhe, rezita, de ju Gospod potrebúje, in bersh ji bo spustil.“ Vse to pa se je sgodilo, de se je dopolnilo, kar je govorjeno po preroku, kteri rezhe:

„Povéjte hzheri Sion: Glej, tvoj kralj pride k' tebi kroták in sedézh na oflízi in shebétu podjármenize.“ Uzhénza pa sta shla, in sta storila, kakor jima je Jesus ukasal. In sta perpeljala oflízo in shebé, in so poloshili svoje oblazhila na nji, in ga gor posadili. Silno veliko ljudi pa je rasgrinjalo svoje oblazhila po potu; drugi pa so veje sékali s' drevés, in stlali na pot. Mnóshiza pa, ktera je spredej in sadej shla, je vpila, rekózh: „Hcsana Sinu Davidovimu! Hvaljen bodi, kteri pride v' Gospodovim iménu!“

P e r m a s h i.

MOLITEV.

V sigamogózhni vézhni Bog! kteri si storil, de je nash Svelizhar mesó nase vsél, in se krishati dal, de bi zhlovéshki rod po rasgledu ponishnosti ravnál; dodéli míloštivo, de saflúshimo nauke njegove poterpeshljivošti iméti, in njegoviga vsiajenja se vdeléshili. Po ravno tem Gospodu nashim Jesusu Kristusu Sinu tvojim, kteri s' tebój shiví in kraljuje i. t. d.

*Berilo is lista svetiga Pavla aposteljna
do Filipljanov 2, 5 — 11.*

Bratje! ravno to mislite med seboj, kar Kristus Jesus, kateri, dešravno je bil v' Boshji podobu, ni v' rop shtel Bogú enak biti, temuzh je sam sebe v' nizh storil, ko je podobo hlapza na-se vsél, zhlovekam se upodobil, in po vnanjim najden bil kakor zhlovek. Ponishal je sam sebe, ko je bil pokoren do smerti, smerti pa na krishi. Sató ga je tudi Bog povishal, in mu dal imé, katero je zhes vse iména, de se v' iménu Jesusovim (tukej se poklékne) vsako koleno perpogne teh, ki so v' nebésih, na semlji in pod semljo, in de vsak jesik sprizhuje, de je Gospod Jesus Kristus v' zhasi Bogá Ozhéta.

TERPLJENJE

*Gospoda nashiga Jesusa Kristusa
po spisa svetiga Matevsha v' 26. in 27.
postavi.*

Tisti zhas je Jesus rekel svojim uzhénzam: „Véste, de bo zhes dva dni velíka nozh, in Sin zhlovékov bo sdan, de bo krishan.“ Takrat so se sbrali velíki duhóvni in starashíni ljudstva v'

~~~~~

dvòr véliziga duhóvna, kteri je bil ime-
nován Kajfa; in so svet iméli, de bi
Jesufa s' svijázho vjéli in umorili. Re-
kli so pa: „Nikar v' prasník, de kjé
hrup med ljudstvam ne vstane.“ Ko
je bil pa Jesuf v' Betánii v' hišhi Si-
mona goboviga, je k' njemu perštopila
shena, ki je iméla alabáastrovo púfhizo
drasiga masila, in mu ga je islila na
glavo, ko je per misi bil. Njegovi u-
zhénzi, to víditi, so bili nevoljni, re-
kózh: „Zhimú ta potráta? Sakaj to bi
se bilo dalo drago prodati, in dati
ubogim.“ Jesuf pa, ko je védil, jim
je rékel: „Kaj nadlégo délate tej she-
ni? Sakaj dobro délo je storila nad me-
noj. Uboge namrezh imate smirej per
sebi, mene pa nimate smirej. Sakaj
ker je ona to masilo islila na moj shi-
vot, je to storila sa moj pogréb. Resní-
zhno, vam povém, kjér koli se bo osna-
novál ta evangeli po všim svétu, se bo
tudi pravilo, kar je ta storila, v' njen
špomín.“ Tedej je shel eden smed dva-
najstérah, kteri je bil imenován Juda
Ishkarjot, k' vélikim duhóvnam, in jim

je djal: „Kaj mi hozhete dati, in jas vam ga bom sdal?“ Oní pa so mu pervolili trideset freberníkov. In odíhmal je ískal perloshnofti, de bi ga sdal. Per ví dan opréfnih kruhov pa so perftopili uzhénzi k' Jesufu, in so mu djali: „Kjé hozhefh, de ti perprávimojéfti velikonozhno jagnje?“ Jesuf pa je rékel: „Pojdite v' méfto k' onému, in rezite mu: Uzheník pravi: Moj zhaš je blis, per tebi hozhem imeti velíko nozh í' svojimi uzhénzi.“ In uzhenzi so ftorili, kar jim je Jesuf ukasal, in so perpravili velikonozhno jagnje. Kedar se je pa vezhér ftoril, je í' svojimi dvanajftimi uzhénzi k' misi fhel. In kedar so jédli, je djal: „Refnízhno, vam povém, de eden vas me bo sdal.“ In ílino shaloftni so jéli sapored rezhí? „Gospod! ali íim jas?“ On pa je odgovóril in djal: „Kteri pomaka s' menój roko v' fkledo, ta me bo sdál. Sin zhlovékov ízèr gré, kakor je pífono od njega; tode gorjé tíftimu zhlovéku, po kterim bo Sin zhlovékov sdan! Bolje bi mu bilo, de bi ne bil rojen tífti zhlo-

vek!“ Juda pa, kteri ga je sdál, je odgovóril, rekózh: „Uzhenik! ali sim jas?“ Mu rezhe: „Tí si rékel.“ Kedar so pa vezhérjali, je vsél Jesuf kruh, in ga je posvetil, in raslomil, ter dal svojim uzhénzam, in je rékel: „Vse- mite, in jéjte; to je moje teló.“ In je vsél kélih, je sahvalil, in jim dál, rekózh: „Pite is njega vsi; sakaj to je moja kri nove savése, která bo sa njih velíko prelita v' odpushenje gré- hov. Povém vam pa, de posihmal ne bom pil od tega sadú vinfke terte do tistiga dné, ko ga bom noviga s' vami pil v' kraljéstvu svojiga Ozhéta.“ In kedar so bili hvalno pésem ispéli, so shli na oljsko goro. Tedej jim rezhe Jesuf: „Ví vsi se bote pohujshali nad menój to nozh; sakaj pisano je: Bom udáril pastirja, in raskropile se bodo ovzé zhéde. Kedar bom pa vstal, poj- dem pred vami v' Galilejo.“ Peter pa mu je odgovóril, in rékel: „Ko bi se ravno vsi pohujshali nad tebój, se jas ne bom níkedar pohujshal!“ Jesuf mu rezhe: „Resnízhno, ti povém, de to nozh,

préden bo petèlin péel, me bošh trikrat satajil!“ Peter mu rezhe: „Ako ravno bi mi bilo umréti f' tebój, te ne bom satajil!“ Takó so tudi vsi uzhénzi rekli. Tedej je prišel Jesuf sh' njimi na priftavo, ki se ji pravi v' Getsemani, in je djál svojim uzhénzam: „Posédite tukej; de grém tje, in molim.“ In je vsél sebój Petrá in Zebedejeva sinova, in je jél shalosten in otóshen perhajati. Tedej jim je rékel: „Moja dufha je shalostna do smerti; ostanite tukej, in zhujte s' menój.“ In je malo daljej fhel, in padel na svoj obras, in je molil, rekozh: „Moj Ozhe! ako je mogózhe, naj gré od mene ta kelih; pa vender ne kakor jas hozhem, ampak kakor tí.“ In pride k' svojim uzhénzam, in jih najde spati, in rezhe Petru: „Takó niste mogli eno uro s' menój zhuti! Zhujte in molíte, de ne pridete v' fkušhnjavo. Duh je fizèr volján, meso pa flabo!“ Spet je vdru-gizh fhel, in molil rekózh: „Ozhe moj! ako ne more ta kelih mémo iti, kakor de ga pijem, naj se sgodí tvoja

~~~~~

volja.“ In je spet prishel, in jih nashel spati; njih ozhi namrezh so bile dremotne. In jih je popustil, in je spet shel, in vtretjizh molil, in ravno tiste besede govoril. Tedej pride k' svojim uzhénzam, in jim rezhe: „Spíte sdej in pozhivajte! Glejte, ura perblishala se je, in Sin zhlovékov bo sdan gréshnikam v' roke. Vstanite, pojdimo! Glejte, perblishal se je, kateri me bo sdál.“ In she je govoril, in glej, Juda, eden dvanajstérih, je prishel, in sh' njim velíka mnóshiza s' mezhi in s' kolmí poslana od vélizih duhovnov in starashínov ljudstva. Sdajáviz njegov pa jim je dal snamnje, rekózh: „Kteriga koli bom kushnil, tisti je, njega primite.“ In bersh je k' Jesusu stopil, in je djál: „Sdrav bodi, Uzheník!“ in ga je kushnil. In Jesuf mu je rékel: „Priatelj! sakaj si prishel?“ Tedej so perstopili, in so roké vergli na Jesusa, in ga prijéli. In glej, eden smed teh, kateri so bili s' Jesusam, je istégnil roko, in isderl svoj mezh, in je mahnil po hlapzu véliziga duhovna,

in mu je uhó odfékal. Tedej mu re-
zhe Jesus: „Vtakni svoj mezh v' nje-
govo mésto; sakaj vsi, kteri sa mezh
prijémajo, bodo s' mezhem konzhaní.
Ali ménish, de ne morem profiti svoji-
ga Ozhéta, in mi bo poslal vezh ko
dvanajst legijonov angelov? Kakó se
bodo tedej dopolnile písmá, ker se
mora takó sgoditi?“ Tisto uro je Je-
sus mnóshizam djal: „Kakor nad ras-
bojnika ste shli me lovit s' mezhi in
f' kolmí; vsak dan sim sedel per vas,
in uzhíl v' tempeljnu, in me níste prijé-
li. Pa to vse se je sgodilo, de se dopolni-
jo písmá prerókov.“ Takrat so ga vsi u-
zhénzi sapustili, in so sbeshali. Kteri so
pa Jesusa vjéli, so ga peljali h' Kajfatu
vélikimu duhovnu, kjer so se bili pí-
smouki in starashíni soshli. Peter pa
je od délezh sa njim shel do dvora
véliziga duhóvna. In je shel vanj, in
je sedel f' flushabniki, de bi vidil
konez. Vélikí duhovni pa in ves sbor
so ískali kriviga prizhevánja soper Je-
susa, de bi ga umorili; in ga niso
nafhli, desiravno je bilo véliko krivih

prizh perštopilo. Sadnjizh pa šte prifhle dvé krive prizhi, in šte rekke: „Ta je govoril: Jas samorem podréti tempelj Boshji, in v' tréh dnéh ga spet fosi-dati.“ In véliki duhóven je vřtal, in mu rékel: „Ali nizh ne odgovorířh na to, kar tí soper té prizhújejo?“ Jesuf pa je molzhal. In véliki duhóven mu je rékel: „Sarotím te per shivim Bogu, de nam povéj, ali si tí Kriftuf, Sin Boshji!“ Jesuf mu rezhe: „Tí si rékel. Pa povém vam: Pořehmal bote vídili Sinú zhlovékovi-ga sedéti na deřnizi mozhí Boshje, in priti v' oblakih néba.“ Tedej je véliki duhóven rastergal svoje oblazhíla, rekózh: „Bogá je preklinjal! Kaj potrebujemo řhe prizh? Glejte, sdej šte řliřhali preklinjevánje! Kaj se vam sdí?“ Oní řo pa odgovorili in djali: „Smer-ti je vréden!“ Tedej řo mu pljeváli v' obras, in mu jih řa uhó dajali; drugi pa řo ga ř' peřtmí v' obras bili, rekózh: „Prerokúj nam, Kriřte! kdo te je udáril?“ Peter pa je sunej ředel na dřorířhi, in perřtopila je ena dé-

~~~~~  
 kla k' njemu, rekózh: „Tí si bil tudi s' Jesufam Galilejzam!“ On pa je tajíl vprizho vsih, rekózh: „Ne vém, kaj pravísh.“ Ko je pa skosi vrata shel, ga je vídila druga dékla, in je rekla ti-
 ftim, kateri so bili tam: „Tudi ta je bil s' Jesufam Nazarefhkim!“ In je spet tajíl f' perfégo: „Ne posnam tega zhlovéka!“ Zhes malo pa so per-
 stopili ondi stojézhi, in so rekli Pe-
 tru: „Resnízhno, tudi tí si smed ti-
 ftih; tvoj jesik namrezh te rasodéva.“
 Tedej je jél rotíti se in perfégati, de ne posná tega zhlovéka. In sdajzi je petèlin sapél. In Peter se je spómnil beséde Jesusove, ki jo je rékel: „Pré-
 den bo petèlin pél, me bofh trikrat satajil.“ In je ven shel, in je britko jokal. Kedar se je pa jutro storilo, so svet iméli vsi yélikí duhovni in stara-
 fhíni ljudstva zhes Jesufa, de bi ga v' smert sdali. In so svésaniga peljali, in sdali Ponzju Pilatu, deshele poglavárju. Tedej, ko je Juda, kateri ga je sdál, vidil, de je obsójen, se je skesál, in je nasaj pernésel trideset fre-

~~~~~

berníkov vélikim duhóvnam in stara-
shínam, rekózh: „Grefhíl sim, ker
sim sdál nedolshno kri!“ Oni pa so
rekli: „Kaj nam mar? tí gléj!“ In
je vergel od sebe freberníke v’ tem-
peljnu, in se je vernil, in je shel, ter
se s’ vervjó obéfil. Véliki duhóvni pa
so vséli freberníke, in so djali: „Ne
spodobi se jih dévati v’ zerkvéno skri-
njizo, ker to je zéna kerví.“ Skleni-
li so pa, in kupili sa-nje lonzhárjevo
njivo sa pokopalíshe ptujzov. Sató je
imenována tista njiva Hakeldama, to
je, njiva kerví, do danáshnjiga dné.
Tedej se je dopolnilo, kar je bilo go-
vorjeno po Jeremii preróku, ki pra-
vi: „In so vséli trideset freberníkov, zé-
no zénjeniga, kteriga so skupzheváli
od Israelovih otrók, in so jih dali sa
njivo lonzhárjevo, kakor mi je uka-
sal Gospod.“ Jesuf pa je stal pred
poglavárjem, in poglavár ga je vpra-
shal, rekózh: „Ali si tí kralj Judovfki?“
Jesuf mu je rékel: „Tí pravísh.“ In
kedar je bil toshen od vélizih duhov-
nov in starashínov, ni nizh odgovó-

ril. Tedej mu rezhe Pilat: „Ali ne
 flifhifh, koliko soper té prizhujejo?“
 In mu ni odgovóril na nobeno besé-
 do, takó de se je poglavár filno zhu-
 dil. Ob prasniku pa je poglavár na-
 vado imel ljudftvu fpuftiti eniga jet-
 níka, kteriga bi bili hotli. Imel je pa
 takrat flovézhiga jetníka, kteri je bil
 imenován Barába. Ko fo se tedej sбра-
 li, je Pilat rékel: „Kteriga hozhete,
 de vam fpuftím, Barába ali Jesufa,
 kteri je imenován Kristuf?“ Sakaj vé-
 dil je, de fo ga bili is nevosfhjívofti
 sdali. Kedar je pa sedel na fodnim
 ftolu, je poflala k' njemu njegova
 shena, rekózh: „Nizh fi ne dajaj o-
 práviti f' tem pravízhnim; sakaj ve-
 líko fim terpéla danf v' fanjah savoljo
 njega.“ Ali vélíki duhovni in ftara-
 fhíni fo pregovárjali ljudi, de bi pro-
 fili sa Barába, Jesufa pa pogubili.
 Poglavár jih je tedej ogovóril, in jim
 djal: „Kteriga teh dveh hozhete, de
 vam fpuftím?“ Oni pa fo djali: „Bará-
 ba!“ Pilat jim rezhe: „Kaj tedej naj
 ftorím s' Jesusam, kteri je imenován

Kriftuf?“ Vfi rekó: „Krishan naj bo!“
 Poglavár jim rezhe: „Kaj pa je hu-
 diga storil?“ Ali oní so fhe bolj vpi-
 li, rekózh: „Krishan naj bo!“ Ko je
 pa Pilat vidil, de nizh ne opravi, te-
 muzh de vezhi hrup vftaja; je vsél
 vode, in fi je roké umil vprizho ljud-
 ftva, rekózh: „Jas fim nedolshen nad
 kervjó tega pravízhniga, ví gléjte!“
 In vse ljudstvo je odgovorilo in djalo:
 „Njegova kri pridi na naf in na na-
 fhe otroke!“ Tedej jim je spuflil Ba-
 rába; Jesufa pa jim je bizhaniga sdal,
 de bi bil krishan. Tedej so poglavár-
 jevi vojaki Jesufa vséli sebój na sodí-
 fhe, in so k' njemu fpravili vfo tru-
 mo. In so ga flekli, in mu fhkerla-
 taft plajfh ogernili, in so spletli kro-
 no f' ternja, in mu jo na glavo dja-
 li, in terft v' njegovo desnízo, ter so
 pred-nj poklekováli, in ga saframová-
 li, rekózh: „Sdrav bodi, kralj Judov-
 fki!“ In so va-nj pljeváli, in terft je-
 máli, ter ga tolkli po glavi. In po tem,
 ko so ga saframováli, so mu flékli
 plajfh, in ga oblékli v' njegove obla-

zhíla, in ga peljali, de bi ga krishali. Gredé pa so dobili zhlovéka is Zirene, Simona po iménu; tega so permórali, de je néfel njegov krish. In so prifhli na mésto, ki se imenúje Golgota, to je, mésto mertvasfhkih glav. In so mu dali piti vina s' shelzhem sméshaniga. In ko je bil pokúsil, ni hotel piti. Po tem pa, ko so ga bili krishali, so rasdelíli njegove oblazhíla, in so vadjáli ali losali sa-nje, de se je dopolnilo, kar je rezheno po preroku, ki pravi: „Rasdelíli so si moje oblazhíla, in sa mojo sukngo so vadjáli.“ In so sedéli, in ga várovali. In so djali verh njegove glave njegovo sadolshenje pífano: „Ta je Jesuf, kralj Judovfki.“ Takrat fta bila krishana sh' njim vred dva rasbójnika, eden na defnízi in eden na levízi. Tí pa, ki so memo hodili, so ga preklínjali, in f' svojimi glavami smajeváli, in so rekli: „Aha, kakó tempelj Boshji podirash, in v' tréh dnéh spet fosidash; pomagaj sam sebi! Zhe si Sin Boshji, ftopi f' krisha!“ Ravno takó so ga sa-

~~~~~  
 framováli tudi véliki duhóvni f' pi-
 smouki, f' starafhíni vred, in so re-
 kli: „Drugim je pomagal, sam sebi
 ne more pomagati! Ako je Israelfki
 kralj, naj sdej stopi f' krisha, in vé-
 rujemo va-nj. Je saupal v' Bogá; naj
 ga sdej réfhi, zhe ga rad ima! Sej
 je rekel: „Sin Boshji sim!“ Ravno to
 fta mu ozhitala tudi rasbójnika, ktera
 fta bila sh' njim vred krishana. Od
 fhefte ure pa se je temà ftorila po vfi
 semlji do devete ure. In okoli devete
 ure je Jesus s' velíkim glasam vpil,
 rekózh: „Eli, Eli! lama sabaktani?“
 to je: „Moj Bog, moj Bog! sakaj si
 me sapustil?“ Eni pa tam stojézhih,
 to flifhati, so rekli: „Elija klizhe tá!“
 In bersh je ftekel eden smed njih,
 vsél gobo, jo s' jésiham napojil, in na-
 taknil na terft, ter mu je dal piti.
 Drugi pa so djali: „Púfti, poglejmo,
 ali pride Elija ga refhit!“ Jesus je
 pa fpet savpil na ves glas, in je is-
 dihnil dufho. (Takej se nekoliko prené-
 ha in poklékne.) In glej, sagrajnjálo v'
 tempeljnu se je pretergalo na dvoje od

verha do tál; in semlja se je potré-
fla, in skale so pokale, in grobje so
se odperli, in velíko teléf svetníkov,
kteri so spali, se je obudilo. In so
shli is grobov po njegovim vstajenji,
in so prishli v' svéto mésto, in se mno-
gim perkasali. Stótnik pa, in kteri so
sh' njim bili, in Jesusa várovali, vídi-
ti potref, in kar se je godilo, so se
filno bali, in so djali: „Saref, Sin
Boshji je bil ta!“ Bilo je pa tam od
délezh velíko shén, ktere so bile sa Je-
susam prishle od Galileje, in so mu stré-
gle, med kterimi je bila Marija Mag-
dalena, in Marija mati Jakobova in
Joshefova, in mati Zebedejevih sinov.
Kedar se je pa vezhér storil, je prishel
neki bogat zhlovek is Arimateje, po
iménu Joshef, kteri je bil tudi sam u-
zhéniz Jesufov. Ta je shel k' Pilatu, in
je profil teló Jesufovo. Tedej je Pi-
lat ukasal teló dati. In Joshef je vsél
teló, in ga je savil v' zhisto tanzhí-
zo, in ga je poloshil v' svoje novo
pokopalíshe, ktero je bil isfekal v'
skalo; in je savalil velik kamen k'

~~~~~  
 durim pokopalířna, in je s'hel. Bila je pa ondi Marija Magdalena in una Marija, in ste sedéle grobu nasproti.

Drugi dan pa, kateri je po dnevu perpravljánja, so se sbrali vélikí duhóvni in fariseji k' Pilatu, rekózh: „Gospod, spómnilí smo se, de je ta sapeljíviz, ko je s'he shiv bil, rékel: Zhes tri dni bom vřtal. Ukashi tedej grob obvárovati do trétjiga dné, de kjé ne pridejo njegoví uzhenzi, in ga ne ukrádejo, in ne rekó ljudřtvu: Je vřtal od mertvih; in poslednja smota bo hujřhi od perve.“ Pilat pa jim je djal: „Imate strasho; ídite, obvárujte, kakor véřte.“ Oni pa so s'hli, in so grob obdali s' varhi, in kamen sapezhátili.

Vélikí pondéljik.

MOLITEV.

Daj nam, próřimo, vsigamogózhni Bog! de, ki savoljo svoje slabóřti v' tolikanj teshavah omagujemo, po saflushenji terpljenja tvojiga

edinorojeniga Sinú novo mozh sadobimò. Kteri s' tebój shiví in kraljuje i. t. d.

Berilo is Isaija preròka

50, 5 — 10.

Tiste dni je rékel Isaija: Gospod Bog mi je odperl uhó; jas pa se nisim vstavil, nisim odstopil. Svoje teló sim jim sdál, kteri so me bíli, in svoje liza tistim, kteri so me tésali. Svojiga oblizhja nisim odvernìl od njih, ki so me saframováli in sapljeváli. Gospod Bog je moj pomozhnik, sató ne bom osramotèn; sató sim nastavil svoje oblizhje ko nar terji skalo, in véim, de ne bom osramotèn. Blis je, kteri me opravizhuje; kdo mi bo soper govóril? Stopímo skupej; kdo je moj sópernik? Naj stopi k' meni! Glejte, Gospod Bog je moj pomozhnik; kdo me bo obsodil? Glejte, vsi se bodo kot oblazhílo postárali, molj jih bo jédel. Kdo smed val se bojí Gospoda, in poslufha glás njegoviga hlapza? Kdor v' temi hodi, in nima svetlobe; naj upa v' Gospodovo imé, in naj se sanese na Gospoda svojiga Bogá.

✠ *Evangeli Svetiga Joana*

12, 1 — 9.

Shest dni pred velíko nozhjó je Jesus prishel v' Betánijo, kjér je bil Lazar

umerl, kteriga je Jesuf od mertvih obudil. Napravili so mu pa vezhérjo tam, in Marta je strégla; Lazar pa je bil eden smed njih, ki so bili per misi. Marija je tedej vséla libro drasiga masila prave narde, in je masala Jesufove nogé, in brisala njegove nogé s' svojimi lasmi; in hisha je bila napolnjena s' duham masila. Eden njegovih uzhénzov tedej, Juda Iskhkarjot, tisti, kteriga je imel sdati, je rékel: „Sakaj se to masilo ni prodalo sa tri sto denárjev, in dalo ubogim?“ To je pa rékel, ne de bi mu bilo skerb sa uboge, temuzh ker je bil tat, in je móshno imei, in nosil, kar je bilo vanjo versheno. Jesuf je tedej rékel: „Puftíte jo, de to sa dan mojiga pogréba perhrani; sej uboge imate vselej med seboj, mene pa nimate vselej.“ Velíka mnóshiza Judov je tedej svédila, de je tam, in so prishli ne le savoljo Jesufa, temuzh de bi tudi Lazarja vidili, kteriga je od mertvih obudil.

Vélíki tvorik.

Berilo is Jeremija preroka

11, 18 — 20.

Tiste dni je rékel Jeremija: Gospod, rasodel si mi, in sim sposnal; pokasal si mi njih naklépe. In jas sim bil kakor krotko jagnje, ktero péljejo k' saklanju; in nisim védil, de so soper mé sklenili, rekózh: „Pridite, konzhajmo drevó s' njegovim sadam, in isderimo ga is deshele shivih, de njegovo imé vezh ne bo pomnjeno.“ Tí pa, Gospod vsigamogózhni, sodish pravízhno, in skufhash obísti in serza, vidil bom tvoje mashevánje nad njimi: sakaj tebi sim srozhil svojo rezh, Gospod moj Bog.

TERPLJENJE

Gospoda nasthiga Jesusa Kristusa

po spisú s. Marka v' 14. in 15. postavi.

Zhes dva dni pa je bila velíka nozh in god oprésvnikov; in vélíki duhovni in písmouki so ískali, kakó bi ga s' svijazho vjéli in umorili. Rekli so pa: „Nikar v' prasník, de kjé hrup ne vsta-ne med ljudstvam.“ In ko je bil v' Betanii

~~~~~  
 v' hifhi Simóna góboviga, in je per misi fedel; je perfhla shena, ktera je iméla alabaastrovo púfhizo drasiga masila is nardoviga klafa, in je púfhizo rasbila, in mu ga na glavo islila. So bili pa eni, kteri so bili samí per sebi nevoljni, in so rekli: „Zhimú se je ta potrata s' masilam storila? Sakaj to masilo bi se bilo dalo prodati sa vezh kakor sa tri sto denárjev, in ubogim dati.“ In so se togotili nad njo. Jesus pa je rékel: „Puštíte jo, kaj ji nadlégo délate? Dobro délo je storila nad menój: sej ubóge imate smirej med sebój, in kedar hozhete, jim lahko dobro storitè; mene pa nimate vselej. Ta je storila, kar je mògla; naprej je perfhla masat moje teló sa pogreb. Resnízhno, vam povém: Kjer koli se bo osnanováł ta evangeli po všim svétu, se bo tudi, kar je ta storila, pravilo v' njen spomin.“ In Juda Iskhkarjot, dvanajstérih eden, je shel k' vélikim duhovnam, de bi jim ga sdal. Oni pa, ko so flifhali, so se obveselili, in so mu obljubili denárjev

dati. In je ískal, kakó bi ga perloshno sdal. In pervi dan opréfnikov, ko so velikonozhno jagnje klali, mu rekó uzhénzi: „Kam hozhefh, de grémo, in ti perpravimo, de bofh jédel velikonozhno jagnje?“ In poshlje dva svojih uzhénzov, in jima rezhe: „Pojdita v' mésto, in vaji bo frézhhal zhlovek, kteri ponefe verzh vode; ídita sa njim, in kjer nóter pojde, rezita hifhnimu gospodárju, de Uzheník rezhe: Kjú je moja obédniza, kjer bom velikonozhno jagnje f' svojimi uzhénzi jédel? In on vama bo pokasal velíko górnjizo pogernjeno; ondi nam perpravita.“ In njegova uzhénza gréfta, in prideta v' mésto, in najdeta, kakor jima je bil povédal; in fta perpravila velikonozhno jagnje. Ko se je bil pa vezhér ftoril, je perfhel s' dvanajstérimi. In kedar so per misi bili in jédli, je Jesuf djál: „Resnízhno, vam povém, de eden smed vas me bo sdal, kteri jé s' menój.“ Oni pa so jéli shaloftni perhajati, in mu drugi sa drugim rezhi: „Ali jas?“ On pa jim

je djal: „Eden smed dvanajstérih, ktéri pomaka s' menój rokó v' fkleo. Sin zhlovékov gré fizer, kakor je pifano od njega; ali gorje tiftimu zhlovéku, po kterim bo Sin zhlovékov sdan! Bolje bi mu bilo, de bi ne bil rojen tifti zhlovek.“ In kedar so jédli, je vsél Jesuf kruh, in ga je posvétíl, in slomil, ter jim dal, in rékel: „Vsemite, to je moje teló.“ In je vsél kélih, in je sahvalil, ter jim dal; in so pili is njega vsi. In jim je rékel: „To je moja kri nove savése, ktera bo sa njih velíko prelita. Refnízhno, vam povém, de ne bom nízih vezh pil od tega sadú terte do tiftiga dné, ko ga bom pil noviga v' Boshjim kraljéstvu.“ In ko so bili sahvalno pésem speli, so fhli na oljsko goro. In Jesuf jim je rékel: „Vsi se bote pohujfhali nad menój to nozh; sakaj pifano je: Bom udaril pastirja, in raskropile se bodo ovze. Ko bom pa vftal, pojdem pred vami v' Galilejo.“ Peter pa mu rezhe: „De bi se ravno vsi pohujfhali nad tebój, jas

~~~~~  
 vender ne!“ In Jesuf mu rezhe: „Re-
 fnizhno, ti povém, de nozój to nozh,
 préden bo petèlin dvakrat sapél, me
 bosh trikrat satajil!“ On pa je le s he
 bolj govóril: „Ko bi mi bilo tudi u-
 mréti f' tebój, te ne bom satajil.“
 Ravno takó so pa tudi vsi rekli. In
 pridejo na prístavo, kateri je imé Get-
 semane; in je djál svojim uzhéizam:
 „Sédite tukej, de odmolim.“ In vsa-
 me sebój Petra, in Jakoba in Janesa,
 in sazhne prestrafhen in otoshen biti,
 in jim rezhe: „Moja dusha je sha-
 lostna do smerti; oftanite tukej, in
 zhujte.“ In je malo naprej shel, in
 je na semljo padel, in molil, de bi,
 ako bi bilo mogozhe, preshla od nje-
 ga ta ura, in je rékel: „Aba, Ozhe!
 tebi je vse mogozhe, vsemi ta kélih
 od mene; ali vender ne, kar jas ho-
 zhem, ampak kar ti.“ In je pershel,
 in jih najde spati, in rezhe Petru:
 „Simon, spish? Nisi mogel eno uro
 zhuti? Zhujte in molíte, de ne pa-
 dete v' skufhnjavo! Duh je sizer vo-
 ljen, ali mesó je slabo.“ In je spet

~~~~~

fhel, in molil, in je ravno tiste besede govóril. In ko se je vernil, jih je spet nashel spati, (njih ozhí namrezh so bile trudne,) in niso védili, kaj bi mu odgovorili. In pride vtretjizh, in jim rezhe: „Spíte sdej, in pozhivajte! Dosti je! Ura je perfhla; glejte, Sin zhlovékov bo sdan v roke grefhnikam! Vstanite, pojdimo! Glejte, kateri me bo sdal, je blis.“ In ko je shte govóril, pride Juda Ifhkarjot, dvanaštérih eden, in sh' njim velíka mnóshiza s' mezhi in s' kolmí od vélizih duhovnov in písmoukov in starashínov. Dal jim je bil pa njegov sdajávez snamnje, rekózh: „Kteriga bom kufhnil, tisti je; njega primate, in peljite ga varno!“ In ko je bil perfhel, je sdajzi k' njemu stopil, in rékel: „Sdravbodi, Uzheník!“ In ga je kufhnil. Oni pa so roke nanj vergli, in so ga prijéli. Eden pa sraven stojézhih je isderl mezh, in je mahnil hlapza véliziga duhovna, in mu uhó odsékal. In Jesus je spregóvoril, in jim djal: „Kakor nad rasbojnika ste me shli s'

mezhi in kolmí lovit! Vlak dan sim bil per vas, in sim uzhil v' tempeljnu, in me niste prijéli; pa de se dopolnijo pisma.“ Tedej so ga njegovi uzhénzi popuštili, in so vsi sbeshali. Neki mladénizh pa je hodil sa njim s' platnam ogernjen na nagim; in so ga prijéli. On pa je popuštil platno, in jim je nag ušel. In so peljali Jesusa k' vélikimu duhovnu; in so se soshli vsi duhovni, in pismouki in starashíni. Peter pa je od délezh sa njim shel noter v' dvor véliziga duhovna; in je sedel s' hlapzi per ognji, in se je grel. Véliki duhovni pa in ves sbor so iskali prizhevánja soper Jesusa, de bi ga v' smert sdali; in ga niso nashli. Sakaj veliko jih je krivo prizheválo soper njega, pa prizhevánja se niso vjemale. In so vštali nekteri, in krivo prizheváli soper njega, rekózh: „Mí smo ga slishali rezhi: Jas bom rasdjal ta s' rokami storjèn tempelj, in v' treh dneh sosidal drusiga ne s' rokami storjeniga.“ In tudi njih prizhevánje ni obstalo. In véliki duhoven

je stopil v' fredo, in vprašha Jesufa, rekózh: „Ne odgovoríšh nizh na to, kar tí zhes-te prizhajo?“ On pa je molzhal, in ni nizh odgovóril. Vélikí duhoven ga je spet vprašhal, in mu je djal: „Si tí Kristuf, Sin hvaljeniga Boga?“ Jesuf pa mu je djal: „Jas sim! In vídili bote Sinú zhlovékoviga sedéti na desnízi Boshje mozhi, in pri-ti s' oblaki néba.“ Vélikí duhoven pa je rastergal svoje oblazhila, in je djal: „Kaj potrebújemo s'he prizh? Slifhali ste bogokletstvo, kaj se vam sdí?“ Oni pa so ga vsi obsodili, de je smerti vréden. In nekteri so ga jéli sapljeváti, in mu obras sakrivati, in ga sa uhó biti, in mu rezhi: „Prerokuj!“ In hlapzi so ga s' pestmí bili. In ko je bil Peter sdolej na dvorísh, pride ena smed dékel véliziga duhovna; in ko je vídila Petra, ki se je grel, ga je poglé-dala, in je djala: „Tí si bil tudi s' Jesufam Nazarefhkim!“ On pa je tajíl, rekózh: „Ne vé-m, in ne umém, kaj pravíšh!“ In je ven s'hel pred dvorísh, in petèlin je sapél. In ko

ga je spet dékla vídila, je rekla okoli stojézhim: „Ta je eden smed njih!“ On pa je spet tajíl. In zhes malo so sraven stojézhi spet Petru rekli: „Réf si smed njih, sej si tudi Galilejiz!“ On pa je jél rotiti se in perfégati: „Ne posnam zhlovéka, od kteriga pravite!“ In sdajzi je petèlin vdrugizh sapél. In Peter se je spomnil beséde, ktero mu je bil Jesus rékel: „Preden bo petèlin dvakrat sapél, me bofh trikrat sa-tajil.“ In je sazhel jókati. — In pre-zej sjutrej so vélikí duhovni f' stara-shíni in f' písmouki in s' vsm sboram svet imeli, in so Jesusa svesali, in pe-ljali, in sdali Pilatu. In Pilat ga je vprashal: „Si tí kralj Judovfki?“ On pa je odgovóril, in mu djal: „Tí pra-vish.“ In vélikí duhovni so ga veliko toshili. Pilat pa ga je spet vprashal, rekózh: „Nizh ne odgovorish? Poglej, kolizih rezhí te toshijo!“ Jesus pa ní nizh vezh odgovóril, takó de se je Pi-lat zhudil. Ob prasníku pa je navado imel jim spuštiti eniga smed jetníkov, kteriga koli so profíli. Bil je pa,

imenován Barába, f' puntarji vklenjen, kateri je bil v' puntu zhlovéka ubil. In ko je ljudstvo gor perfhlo, je sazhelo profiti, kakor jim je vselej storil. Pilat pa jim je odgovóril, rekózh: „Hozhete, de vam spuštím kralja Judovfkiga?“ Védil je namrezh, de so ga vélíki duhovni is nevosfhljivofti sdali. Vélíki duhovni pa so nashuntali ljudstvo, de naj jim raji Barába spuští. Pilat pa je spet odgovóril, in jim djál: „Kaj tedej hozhete, de storím f' kraljem Judovfkim?“ Oni pa so spet vpili: „Krishaj ga!“ Pilat pa jim je djál: „Kaj je pa hudiga storil?“ Oni pa so s'he bolj vpili: „Krishaj ga!“ Pilat pa, ker je hotel ljudstvu voljo spolniti, jim je spuštíl Barába, in sdal Jesufa bizhaniga, de bi bil krishan. Vojáki pa so ga peljali na dvoríshé sodne híshé, in sklizhejo zelo trumo. In ga oblézhejo v' fhkerlát, in spletó ternjevo krono, in mu jo dénejo na glavo. In so ga jéli posdravljati: „Sdrav bodi, kralj Judovfki!“ In so ga po glavi f' terstam bili, in ga sapljeváli, in so na


~~~~~  
koléna padali, ter ga molili. In po tem, ko so ga saframováli, so mu flékli fhkerlát, in ga oblékli s' njegovimi oblazhili, in ga péljejo ven, de bi ga krishali. In so permorali nekoga memo gredózhiga, Simona Zirenzhana, ki je perfhel f' prístáve, ozheta Aleksandroviga in Rufoviga, de je néfel njegov krish. In ga perpéljejo na mésto Golgota, kar je prestavljeno: mésto mertvasfhkih glav. In so mu dali piti s' miro sméfhani-ga vina; pa ga ní vsél. In kateri so ga krishali, so rasdelili njegove oblazhila, in sa nje vadljáli, kdo bo kej dobil. Bila je pa tretja ura, in so ga krishali. In napis njegoviga sadolshenja je bil napisan: KRALJ JUDOVSKI. In sh' njim krishajo dva rasbojnika, eniga na njegovi desnízi, in eniga na levízi. In je bilo dopolnjeno písmo, ktero pravi: „In med krivízhne je bil fhket.“ In memo gredózhí so ga preklinjali, in so f' svojimi glavami majali, in djali: „De te! kakó tempelj Boshji podirash, in v' treh dneh spet fosidash! Pomagaj sam sebi, in stopi f' krisha!“ Ravno

~~~~~

takó so se tudi veliki duhovni posme-
 hováli, in so f' písmouki drugi drugi-
 mu rekli: „Drugim je pomagal, sam
 sebi ne more pomagati! Kristuf, Isra-
 elfki kralj, naj sdej stopi f' krisha,
 de vídimo in vérujemo!“ In ktera sta
 bila sh' njim krishana, sta ga safra-
 movála. Redar je bila pa shesta ura,
 se je tema storila po vsi semlji do de-
 vete ure. In ob deveti uri je Jesuf
 savpil s' velikim glasom, rekózh: „Eloj,
 Eloj! lama sabaktani?“ To je prešta-
 vljeno: „Moj Bog, moj Bog! sakaj si
 me sapustil?“ In nekteri tam stojé-
 zhih, to slifhati, so rekli: „Glejte,
 Elija klizhe!“ Eden pa je stékel, in
 napojil gobo s' jésiham, in jo na terft
 nataknil, in mu je piti dal, rekózh:
 „Pustíte, glejmo, ali ga pride Elija
 snét!“ Jesuf pa je velik glas sagnal,
 in je dusho isdihnil. (Tukej se malo pre-
 néha in poklekne.) In sagrajnjálo v' tempelj-
 nu se je pretergalo na dvoje od ver-
 ha do tál. Stotnik pa, ki je nasproti
 stal, víditi, de je takó vpijozh umerl, je
 rékel: „Ref, ta zhlovek je bil Sin Boshji!“

~~~~~  
 Bile so pa tudi shene tam, ktere so od délezh glédale, med kterimi je bila Marija Magdaléna, in Marija Jakoba manjšhiga in Joshefova mati, in Saloma, ktere so tudi, ko je bil v Galileji, sa njim hodile, in mu strégle, in velíko drusih, ktere so bile sh' njim vred v' Jerusalem perfhle.

In ko se je vezhér storil, (ker je bil dan perpravljanja, kteri je pred sabóto,) je prifhel Joshef is Arimateje, imeniten svétnik, kteri je tudi sam zhakal Boshjiga kraljéstva, in je serzhno fhel k' Pilatu, in je Jesufovo teló profil. Pilat pa se je zhudil, de bi bil ushé umerl; in je poklízal stótnika, in ga je vprafhal, ali je ushé umerl. In ko je svédil od stótnika, je dal Joshefu teló. Joshef pa je kupil tanzhíze, in ga je snél, in savil v' tanzhízo, in poloshil v' grob, kteri je bil isfékan is skale, in je pervalil kamen pred duri groba.

---

## Véliko fredo.

## MOLITEV.

**D**odéli, prófimo, vsigamogózhni Bog! de, ki smo savoljo svojih grehov neprenéhama pokorjeni, bodemo po terpljenji tvojiga edinorojéniga Sinú réfheni. Kteri s' tebój shiví in kraljuje i. t. d.

*Berilo is Isaija preróka*

62, 11. in 65, 1 — 7.

**T**o govori Gospod Bog: Povejte hzhéri Sion: Glej, Odresheník tvoj pride; glej, njegovo plazhilo je sh' njim! Kdo je ta, kteri pride s' Edoma, s' rudézhe omozhenimi oblazhili s' Bosre? Tisti lépi v' svoji suknji, ki hodi s' svojo véliko mozhjó? Jas sim, ki govorím pravízo, in sim branik, de réfhim. Sakaj je tedej rudézha tvoja suknja, in tvoje oblazhila kakor tistih, ki tlazhijo v' tlazhívnizi? Sam sim tlazhil v' tlazhívnizi, in nobeden smed narodov ni bil s' menój. Tlazhil sim jih v' svojim serdu, in jih slazhil v' svoji jési; sató se je raskropila njih kri na mojo sukngo, in vse svoje oblazhila sim ogerdil. Sakaj dan mshévánja je v' mojim serzu, prishlo je léto

odrešhiti svoje. Sim se osiral, in ga ni bilo pomozhnika; sim iskal, in ga ni bilo, kateri bi pomagal. Sama moja roka me je rešhila, in moj serd sam mi je pomagal. In poteptál sim ljudstva v' svojim serdu, in jih napajal s' svojo serditoštjo, in ob tla vergel njih mozh. Usmiljenja Gospodoviga se bom spomnil, hvalil Gospoda sa vse, kar nam je dodéлил Gospod našh Bog.

### MOLITEV.

**O** Bog! kateri si hotel, de je tvoj Sin na krishi sa naš umerl, de si sovrashniku odvsél oblast do naš; daj nam svojim flushabnikom, de zhašt vstajenja doféshemo. Po ravno tem Gospodu našhim Jesusu Kristusu Sinu tvojim, kateri s' tebój shiví in kraljuje i. t. d.

### *Berilo is Isaija preróka*

53, 1 — 12.

**T**iste dni je rékel Isaija: „Gospod, kdo véruje našhi besédi, in roka Gospodova komú se osnanuje? In bo rastel ko mladika pred njim, in kot korenina is suhe semlje. Nima podobe, ne zhaští; in smo ga vídili, pa ni imel lepote, de bi nam bil dopadel. Sanizhevániga in nar sadnjiga med ljudmi smo ga vídili, moshá bolezhín, in skušheniga v' ter-

pljenji, in kakor kteriga, ki je sakrító njegovo oblizhje, in je sanizheván; sató ga nifmo zhi-flali. Ref, on je nafhe bolésni na-se vsél, in nafhe betéshe nosil; in míflili smo, de je go-fov, in udarjen od Bogá in ponishan. On pa je bil ranjen savoljo nafhíh gréhov, in stert savoljo nafhíh hudobij; savoljo nafhiga mirú je terpljenje na njem, in po njegovih progah smo osdravljeni. Vsi smo kot ovzé safhli, fléhern se je na svojo pot obernil; ali Gospod je naf vsih pregreho nanj naloshil. Darován je bil, ker je sam hotel, in ni odperl svojih ust; kakor ovza, ki se v' saklanje pelje, in ko jag-nje, ki molzhí pred njim, kteri ga strishe, ni odperl svojih ust. Stifkan in obfojen, je bil odvset, njegovo rodovíno kdo bo isrékel? Ker je odtergan s' deshele shivih, savoljo greha svojiga ljudstva fim ga udáril. In per hudo-délníkih mu je bil pogreb odlozhen, pa per bogatínu je imel svoj grob; sató ko ni kri-víze storil, in se ni svijazha nafhla v' njego-vih ustih. Ali Gospod ga je hotel potreti s' bolésnijo; ako da sa gréh svoje shivljenje, bo vidil velik sarod, in Gospodova volja se bo per njem spolnila. Sató ko je terpela njegova du-sha, bo vidil, in bo nasíten; f' svojim ukam jih bo veliko opravízhil, on, moj pravízhni hlapez, in bo njih grehe nosil. Sató mu jih bom prav veliko v' dél dal, in bo možnih rop delil, ker je dal v' smert svoje shivljenje, in je bil med hudóbne shtét, ker je grehe njih veliko nosil, in sa gréfhníke profil.

~~~~~

TERPLJENJE

*Gospoda našhiga Jesusa Kristusa
po spisu svetiga Luka v' 22. in 23. po-
stavi.*

Perblishevál se je pa prasník opré-
sňnikov, kteri se imenuje velíka nozh.
In vélíki duhovni in písmouki so íska-
li, kakó bi Jesusa umorili; bali pa so
se ljudstva. Satan pa je shel v' Juda-
ta, s' primkam Ishkarjota, ki je bil
eden smed dvanajstérih. In je shel,
in govóril s' vélíkimi duhovni in s'
poglavárji, kakó bi jim ga sdal. In
so se rasveselíli, in mu obljubili de-
nárjev dati. In je besédo dal. In je
ískal perlóshnosti, de bi jim ga sdal
bres hrupa. Príshel je pa dan opré-
sňnikov, ob kterim se je moglo veliko-
nozhno jagnje saklati. In je poslal
Petra in Janesa, rekózh: „Pojdita, in
perpravita nam velikonozhno jagnje,
de jémo.“ Ona sta pa rekla: „Kjé ho-
zhesh, de perpraviva?“ In jima je
djal: „Gejta, kedar prideta v' mésto,
vaji bo frézhhal néki zhlovek, ki verzh

vode poneše; pojdita sa njim v' hišho, v' ktero gré, in rezita hišhnimu gospodarju: Uzheník ti rezhe: Kjú je obédniza, kjer bom velikonozhno jagnje f' svojimi uzhénzi jédel? In on vama bo pokasal velíko obédnizo pogernjeno, in tam perpravita.“ Tedej šta shla, in šta nashla, kakor jima je bil rékel, in šta perpravila velikonozhno jagnje. In kedar je prishla ura, je shel k' jédi, in dvanajstéri apofsteljní sh' njim. In jim je djál: „Is serza sim shelel to velikonozhno jagnje jésti s' vami, preden terpím. Sakaj povém vam, de od sdej ga ne bom vezh jédel, dokler ne bo dopolnjeno v' Boshjim kraljéstvu.“ In je vsél kélih, ter je sahvalil, in rékel: „Vsemite, in rasdelíte si med sebój; sakaj povém vam, de ne bom pil od tertniga sadú, dokler Boshje kraljéstvo ne pride.“ In je vsél kruh, ter je sahvalil in slomil, in jim dal, rekózh: „To je moje teló, ktero je sa val dano; to štoríte v' moj spomín.“ Ravno takó tudi kélih po vezhérji,

rekózh: „Ta kélih je nova savésa v' moji kervi, ktera bo sa vas prelita. Ali glejte, roka mojiga sdajávza je s' menój per misi! In Sin zhlovékov fizer gré, kakor je sklénjeno; vender gorjé tistimu zhlovéku, po kterim bo sdan!“ In oni so se jéli poprasheváti med sebój, kteri smed njih bi bil, kteri bi imel to storiti. Vstal je pa tudi med njimi prepír, kteri njih, se sdi, de bi bil vézhi. Djal pa jim je: „Kralji narodov gospodujejo zhes njé, in kteri imajo oblast zhes njé, so dobrótniki imenováni. Ví pa ne takó: ampak kteri je vézhi med vami, naj bo kakor manjši, in prédnik kakor flushabnik. Kdo namrezh je vezhi, kdor je per misi, ali kdor stréshe? Kaj ne, kdor je per misi? Jas pa sim v' frédi vas, kakor kdor stréshe. Ví pa ste, kteri ste prebili s' menój v' mojih skušhnjavah. In jas vam odlozhim kraljéstvo, kakor ga je meni odlozhil moj Ozhe, de jéste in pijete per moji misi v' mojim kraljéstvu, in de sedite na fé-deshih, ter sódite dvanajstére Israelo-

ve rodóve.“ Gospod pa je rékel: „Simon, Simon! glej, satan vaf je hotel iméti, de bi vaf presejál kakor pšhenízo: jas pa sim profil sa-te, de nejenja tvoja véra; in tí, kedar se bošh nékedej spreobernil, poterdi svoje brate.“ On pa mu je djal: „Gospod, f' tebój sim perpravljén v' jezho in v' smert iti!“ On pa je rékel: „Povém ti, Peter! petèlin ne bo danf pél, preden trikrat ne utajíš, de me posnafh.“ In jim je djal: „Kedar sim vaf poslal bres mofhne, in torbe in zhévlyev, vam je li kej manjkalo?“ Oní pa so rekli: „Nizh.“ Rekel jim je tedej: „Sdej pa, kdor ima mofhno, naj jo vsame, ravno takó tudi torbo; in kdor nima, naj prodá svojo sukno, in naj kupi mezh. Sakaj povém vam, de sšhe to mora nad menój dopolnje-no biti, kar je písono: In med krivízhne je bil peršhtét. To namrezh, kar je od mene (písono), ima konez.“ Oní pa so rekli: „Gospod, glej, tukej šta dva mezha!“ On pa jim je djal: „Dofli je!“ In je ven šhel, in gré po na-

vadi na oljško goro. Sa njim pa so
 šhli tudi uzhénzi. Kedar je pa na
 mésto prishel, jim je rékel: „Molíte,
 de ne pridete v' skufhnjavo!“ In on
 se je odtégnil od njih sa luzháj kam-
 na, in je na koléna padel, ter mo-
 lil, rekózh: „Ozhe, ako hozhefh, vse-
 mi ta kélih od mene; vender ne mo-
 ja, ampak tvoja volja naj se sgodí!“
 Perkasal se mu je pa angel s' nebés,
 kteri ga je pokrepzhál. In ko so ga
 smertne teshave obfhle, je perferzhni-
 shi molil. In njegov pot je postal, ka-
 kor frage kerví tekózh na semljo. In
 kedar je vstal od molitve, in prishel
 k' svojim uzhénzam, jih je nashel spa-
 ti od shalofti. In jim je djal: „Kaj
 spité? Vstanite, molíte, de ne pridete
 v' skufhnjavo!“ She je govóril, in
 glej mnóshiza, in kteri je bil imeno-
 ván Juda, eden dvanajstérih, je shel
 pred njimi; in se je perblishal Jesu-
 su, de bi ga kufhnil. Jesuf pa mu
 je djal: „Juda, s' kufhevánjem sda-
 jash Sinú zhlovékoviga?“ Kedar so
 pa, kteri so bili okoli njega, vídili,

~~~~~  
 kaj ima biti, so mu rekli: „Gospod! ali naj mahnemo s' mezhem?“ In je mahnil eden smed njih po hlapzu véliziga duhovna, in mu je odfékal defno uhó. Jesus pa je odgovóril in djal: „Jenjajte od tega!“ In se je njegoviga ufhéfa dotaknil, in ga je osdravil. Rékel pa je Jesus vélikim duhovnam, in poglavárjem tempeljna in starashínam, ki so nad-nj prishli: „Kakor nad rasbojnika ste prishli s' mezhi in f' kolmí! Vsfak dan fim bil per vas v' tempeljnu, in niste istegnili rók po meni; tode to je vasha ura in oblast temè.“ Popadli so ga pa, in peljali v' hisho véliziga duhovna. Peter pa je hodil od délezh sa njim. Sakurili so pa ogenj v' frédi dvorisha, in so okrog njega sedéli, in Peter je bil v' frédi njih. Ko ga je pa vídila néka dékla sedéti per ognji, in ga je prav poglédala, je rekla: „Tudi ta je bil sh' njim.“ On pa ga je satajil, rekózh: „Shena, ne posnam ga!“ In kmali potlej ga je drug vidil, in je rékel: „Tudi tí si smed njih.“ Peter

pa je djal: „O zhlovek, nísim!“ In nekako uro zhasa potlej je nekdo drugi terdil, rekózh: „Resnízhno, tudi ta je bil sh' njim, ker je tudi Galilejiz!“ Peter je pa djal: „Zhlovek, ne véim, kaj pravísh!“ In s he je govoril, kar je petèlin sapél. In Gospod se je oserl, in je poglédal v' Petra. In Peter se je spomnil beséde Gospodove, kakor je bil rékel: „Preden petèlin sapoje, me bosh trikrat satajil.“ In Peter je shel ven, in je milo jokal. In moshjé, kateri so ga derskali, so ga saframováli in bíli. In so ga sakrivali, in ga v' obras bíli; in so ga vprashali, rekózh: „Prerokuj, kdo te je udáril?“ In vezh drusiga preklinjevánja so govorili soper njega. In kedar se je dan storil, so se sbrali starashíni ljudstva, vélíki duhovni in písmouki, in so ga peljali v' svoje sbirálishé, rekózh: „Ali si tí Kristuf, povéj nam!“ In jim je djal: „Ako vam povém, mi ne bote verjéli; ako pa tudi vprasham, mi ne bote odgovorili, in me ne spustili. Odsíhmal pa bo

~~~~~

Sin zhlovékov sedel na desnízi Boshje mozhi.“ Vsi pa so rekli: „Tí si tedej Sin Boshji?“ On je djal: „Ví pravite, de jas sim.“ Oní so pa rekli: „Kaj potrebújemo s he prizhevánja? Sej smo samí slishali is njegovih ust.“ — In vstala je vsa njih mnóshiza, in so ga peljali k' Pilatu. Sazhéli so ga pa toshiti, rekózh: „Tega smo nashli, de sapeljuje nash narod, in de brani zesarju davkov dajati, in pravi, de je on Kristus kralj.“ Pilat pa ga je vprashal, rekózh: „Si tí kralj Judovski?“ On pa je odgovóril in djal: „Tí pravish.“ Pilat pa je rékel vélikim duhovnam in ljudstvu: „Nizh kriviga ne najdem nad tem zhlovékam.“ Oní pa so s he bolj sílili, rekózh: „Ljudstvo shunta, ker uzhi po vsi Judeji, sazhésihi od Galileje do sem.“ Ko je pa Pilat slishal Galilejo, je vprashal, ali je on Galilejiz. In ko je svédil, de je spod Herodove oblasti, ga je poslal k' Herodu, kteri je bil tudi v Jerusalemu tiste dni. Herod pa, Jesusa víditi, se je silno obvesélil; sakaj

~~~~~  
 ushé sdavno ga je shelel víditi, ker je flishal veliko od njega, in je upal, de ga bo vidil kak zhudesh storiti. In ga je oprashevál s' mnogimi besédami; on pa mu ni nizz odgovóril. Vélikí duhovni pa in písmouki so stali, in ga terdó toshili. Herod pa s' svojimi vojshaki ga je sanizhevál in saframovál, in ga oblékel v' belo oblazhilo, ter poslal k' Pilatu nasaj. In sprijátlila sta se Herod in Pilat tisti dan; popréj namrezh sta bila v' sovrashstvu med se bój. Pilat pa je poklizal vélike duhovne, poglavárje in ljudstvo, in jim je djal: „Perpeljali ste mi tega zhlovéka, kakor de bi odvrazhevál ljudstvo; in glejte, jas sim ga vprizho val isprashal, in nisim nashel nobene krivíze nad tem zhlovekam v' tem, zhesar ga toshite. Pa tudi Herod ne; sakaj poslal sim val bil k' njemu, in glejte, nizz smerti vrédniga ni bilo najdeniga nad njim. Pretépel ga bom tedej, in spuštil.“ Mogel jim je pa ob prasniku eniga spuštiti. Savpila je pa mnóshiza vsa kmali, rekózh: „Prezh s' tem, in spuští nam

Barába!“ Kteri je bil savoljo nekiga v' mestu storjeniga punta in uboja v' jézho vershen. Pilat jih je tedej spet nagovóril, ker je hotel Jesusa spuštiti. Oni pa so vpili, rekózh: „Krishaj, krishaj ga!“ On pa jim je vtretjizh djál: „Kaj je pa ta hudiga storil? Nizh smerti vrédniga ne najdem nad njim; pretépel ga bom tedej, in spuštíl.“ Oní pa so tífhali s' velíkim vpi-tjem, in so profíli, de naj bo krishan; in njih vpitje je prihajalo zhedalje vézhi. In Pilat je persódil, de bi se dopolnila njih profhnja. Spuštíl jim je tedej tífhiga, kteri je bil savoljo uboja in punta v' jézho vershen, kteriga so profíli; Jesusa pa je sdal njih volji. In kedar so ga peljali, so prijé-li nekiga Simona Zirenzhana, kteri je fhel f' polja, in so mu naloshili krish nesti sa Jesusam. Shla je pa sa njim velíka mnóshiza ljudí in shén, ktere so jokale, in ga milovale. Jesus pa se je proti njim obernil, in je rékel: „Hzhere Jerusalemfke! nikar ne jokajte nad menój, ampak jokajte sa-



~~~~~  
 mé nad sebój in nad svojimi otrózi. Sakaj glejte, pridejo dnevi, ob katerih porekó: „Srézhne so nerodovítne, in teléfa, ktere niso rodile, in perfi, ktere niso dojile! Takrat bodo sazheli rezhi goram: Padite na naf! in hribam: Pokrite naf! Zhe namrezh nad frovim lesam to délajo, kaj se bo godilo nad suhim?“ Peljana sta bila pa sh' njim tudi dva druga hudodélnika, de bi bila umorjena. In kedar so bili prifhli na mésto, ktero se imenuje mésto mertvasfhkih glav; so tam krishali njega in hudodélnika, eniga na défni, in eniga na lévi stráni. Jesuf pa je rékel: „Ozhe, odpústi jim; sej ne vedó, kaj délajo!“ Delíli so pa njegove oblazhila, in so sa-nje vadjáli. In ljudjé so stali in glédali, in véliki duhovni so ga sasmehováli sh' njimi vred, rekózh: „Drugim je pomagal, naj sam sebi pomaga, ako je on Kristuf, isvoljeni Boshji!“ Saframováli so ga pa tudi vojaki, kteri so perfstopíli, in mu jéfiha ponujali, in rekli: „Ako si tí kralj Judovfki, pomagaj si!“ Bil je pa

~~~~~

tudi napis nad njim napisan s' greškimi, latinškimi in hebrejskimi zherkami: „Ta je kralj Judovski.“ Eden rasbojnikov pa, ktera šta viséla, ga je preklinjal, rekózh: „Ako si tí Kristus, pomagaj sam sebi in nama!“ Drugi pa je odgovóril, in ga je svaril, rekózh: „Se tudi tí ne bojísh Bogá, ker si ravno v' tistim obsojenji? In midva sizèr po pravízi, sakaj po saflushenji svojih del prejemava; ta pa ni nizm hudiga storil.“ In je rékel Jesusu: „Gospod, spómni se me, kedar pridefh v' svoje kraljéstvo!“ In Jesus mu je djal: „Resnízhno ti povém, danf bofh s' menój v' raji.“ Bilo je pa okoli s'hefte ure; in temà se je storila po vfi semlji do devete ure. In solnze je otemnélo, in sagrinjalo v' tempeljnu se je pretergalo po fredi. In Jesus je savpil s' velíkim glasam, in je rékel: „Ozhe, v' tvoje roké srozhím svojo dusho!“ In kedar je to isrekel, je dusho isdihnil. (Tukej se nekoliko preneha in poklékne.) Kedar je pa vidil stotnik, kar se je sgodilo; je

~~~~~  
 zhestíl Bogá, rekozh: „Resnízghno, ta zhlovek je bil pravízhen!“ In vsi ljudjé, kteri so se bili sofhli to gledat, kedar so vídili, kar se je sghodilo, so terkali na svoje perfi, in se vernili. Vsi njegovi snanzi pa in shené, ktere so bile prishle sa njim is Galileje, so od délezh stali, in to gledali.

In glej, bil je mosh po iménu Joshef, kteri je bil desetak, dober in pravizhen mosh, (ta ni bil pervolil v' njih svet in djanje,) is Arimateje, Judovskiga mésta, kteri je tudi sam zhal Boshjiga kraljéstva. Ta je shel k' Pilatu, in je profil Jesusovo teló. In ga je snél, savíl v' tanzhízo, in poloshil v' isfékan grob, v' kteriga she nihzhe ni bil poloshen.

Vélikí zhetertik.

MOLITEV.

O Bog! od kteriga je Juda shtrasengo svoje pregrehe, in rasbojnik plazhilo svojiga prizha-

~~~~~  
 nja prejél, daj nam tvojo milost obzhutiti, de, kakor je Jesuf Kristuf, nash Gospod, v' svojim terpljenji obéma, vsakimu po njegovim saflushenji povernil, takó tudi nam staro smoto odvsame, in gnado svojiga vstajenja dodelí. Kteri s' tebój shiví in kraljuje i. t. d.

*Berilo is 1. lista J. Pavla aposteljna
 do Korinzhanov 11, 20 — 32.*

Bratje! kedar se vkupej snidete, se to ne rezhé vezhérjo Gospodovo jésti. Vsak namrezh svojo vezhérjo popréd vsame, in jé; in takó je nekteri lazhen, nekteri pa pijàn. Nimate mar hish, de bi jédli in pili? Ali zérkev Boshjo sanizhujete, in jih saframujete, kteri nimajo? Kaj bi vam rékel? Vaf hozhem hvaliti? V' tem vaf ne hvalim! Sakaj jas sim prejél od Gospoda, kar sim vam tudi srozhil, de je Gospod Jesuf tisto nozh, v' kteri je bil sdan, vsél kruh, in sahvalil, ter raslomil in rékel: „Vsemite in jéjte; to je moje teló, ktero bo sa vaf dano: to storíte v' moj spomín!“ Ravno takó tudi kélih po vezhérji, rekózh: „Ta kélih je nova savésa v' moji kervi; to storíte, kolikorkrat bote pili, v' moj spomín! Sakaj kolikorkrat bote jedli ta kruh, in ta kélih pili; bote smert Gospodovo osnanováli, dokler ne pride. Kdor koli bo tedej nevrédno jédel ta kruh, ali pil kélih Gospodov, bo kriv teléfa in kervi Go-

~~~~~  
 spodove. Naj pa presodi zhlovek sam sebe, in takó naj je od tega kruha, in pije od kéliha. Sakaj kdor je in pije nevrédno, si sodbo je in pije, ker ne raslozhi teléfa Gospodoviga. Sató je med vami velíko slabih in bolnih, in velíko jih spí. Ako bi samí sebe presodováli, bi ne bili sojeni. Redar smo pa sojeni, smo od Gospoda svarjeni, de ne bomo s' tem svetam pogubljeni.

✠ *Evangelí svetiga Joana*

13, 1 — 15.

Pred velikonožnim prasníkam, ko je Jesuf védil, de je prishla njegova ura, de bi shel is tega svetá k' Ozhetu, ker je ljubil svoje, ki so bili na svétu, jih je do konza ljubil. In ko so svezhérjali, (in je bil hudizh Judatu Ishkarjotu Simonovimu ushé v' serze dal, de bi Jesufa sdal;) vftane Jesuf, ki je védil, de mu je Ozhe vse v' roke dal, in de je od Bogá prishel, in k' Bogu gré, od vezhérje, in déne s' sebe svoje oblazhilo, in vsame pert, ter se opafhe. Potlej vlije vodé v' medénizo, in sazgne umivati uzhénzam nogé, in otirati s' pertam, s' kterim

je bil opafan. Pride tedej k' Simonu Petru. In Peter mu rezhe: „Gospod! tí meni nogé umivafh?“ Jesuf je odgovóril, in mu djal: „Kar jas délam, sdej ne véfh, védil pa bofh potlej.“ Peter mu rezhe: „Ne bofh mi umival nog vékoma ne!“ Jesuf mu je odgovóril: Zhe te ne bom umil, ne bofh imel déla s' menój!“ Simon Peter mu rezhe: „Gospod, ne samó nog, ampak tudi roké in glavo!“ Jesuf mu rezhe: „Kdor je umit, ne potrebuje, kakor de nogé umije, ampak je ves zhist. In ví ste zhisti, pa ne vfi.“ Védil je namrezh, kdo je, kteri ga bo sdal; sató je djal: „Nifte vfi zhisti.“ Po tem tedej, ko jim je bil nogé umil, in vsél svoje oblazhila; se je spet k' misi usédel, in jim je rékel: „Véfte, kaj sim vam storil? Ví me klizhete: Uzhenik in Gospod! in prav pravite; sim tudi. Ako sim tedej jas, Gospod in Uzhenik, vam nogé umil, morate tudi ví drugi drugimu nogé umivati. Sgled namrezh sim vam dal, de ravno takó, kakor sim jas vam storil, tudi ví storíte.“

~~~~~

Vélikí petik.

MOLITEV.

O Bog! od kteriga je Juda shtrafengo svoje pregrebe, in rasbojnik plazhílo svojiga prizhanja prejél, daj nam tvojo milost obzhutiti, de, kakor je Jesuf Kristuf, nash Gospod, v' svojim terpljenji obéma, vsakimu po njegovim saflushenji povernil, takó tudi nam staro smoto odvsame, in gnado svojiga vstajenja dodelí. Kteri s' tebój shiví in kraljuje i. t. d.

Berilo is. 2. bukev Mojsefovih

12, 1 — 11.

Tisti zhas je rékel Gospod Mojsefu in Aronu v' Egiptovfki desheli: Ta mésez vam bodi sazhétik mészov; naj bo prvi med mészí v' létu. Govoríta v' simu sboru Israelovih otrók, in rezita jim: Deséti dan tega mésza naj vsame vsakteri jagnje sa svojo drushíno in hisho. Ako jih je pa manj v' hishi, kakor jih je tréba, de jagnje snedó; naj pervsame svojiga soféda, kteri se dersbí njegove hishe, po shtevilu ljudi, kterih je tréba, de jagnje snedó. Jagnje pa bodi bres madesha, on, léta star, od ovez ali kos vseto. In perhraníte ga do shtirnajstiga dneva tega

mesza, in sakolje naj ga vse kerdèlo Israelovih otrók na vezher. In naj vsamejo od njegove kervi, in naj pomashejo sh' njo obá podboja in sgornji duriz per vratih hish, v' kterih ga bodo jédli. In naj jedó tisto nozh mesó per ognji pezheno in opréšne kruhe s' grenkimi selmí. Ne jéjte ga sróviga, ne' v' vodi kukaniga, ampak le per ognji pezheno; pojéjte glavo s' njegovimi nogami in droham vred, in kostí mu ne slomíte. In nizh naj ga ne ostane do jutra; zhe kej ostane, foshgite v' ognji. Jéjte ga pa takó: Svoje lédje imejte opafano, in zhévlje imejte na nogah, dershte pálize v' rokah, in jéjte naglo; ker to je memohod Gospodov.

TERPLJENJE

*Gospoda našhiga Jesusa Kristusa
po spisú s. Joana v' 18. in 19. postaví.*

Tisti zhal je shel Jesus f' svojimi uzhénzi zhes potok Zedron, kjer je bil vert, v' kteriga je shel on in njegovi uzhénzi. Védil je pa tudi Juda, kteri ga je sdal, ta kraj; ker je Jesus f' svojimi uzhénzi pogosto tje hodil. Juda tedej je vsél strasho in flushabnikov od vélizih duhovnov in farisejev

~~~~~

sebój, in je prifhel tje f' svetíli, in baklami in oroshjem. Jesuf tedej, ki je védil vse, kar je imelo zhes-nj priti, je naprej stopil, in jim djal: „Koga ífhete?“ So mu odgovorili: „Jesufa Nazarefhkiga!“ Jesuf jim re-zhe: „Jas sim!“ Stal je pa tudi Juda per njih, kateri ga je sdal. Kedar jim je tedej rékel: „Jas sim;“ so odstopili, in padli na semljo. Spet jih je tedej vprafhal: „Koga ífhete?“ Oní pa so rekli: „Jesufa Nazarefhkiga.“ Jesuf je odgovóril: „Povédal sim vam, de sim jas; ako tedej mene ífhete, puftíte té iti!“ De so se dopolnile beséde, ktere je rekel: „Ktere si mi dal, ni-sim nobeniga smed njih sgubil.“ Simon Peter tedej, ki je mezh imel, ga je isderl, in je mahnil po hlapzu vé-liziga duhovna, in mu odsékal desno uhó. Bilo je pa hlapzu Malh imé. Jesuf je tedej Petru rékel: „Vtakni svoj mezh v' nóshnizo! Ne bom li pil kéliha, kteriga mi je Ozhe dal?“ Stra-sha tedej in poglavár in hlapzi Judov so Jesufa popadli, in so ga svesali. In

so ga peljali pervizh k' Anatu; bil je namrezh tašt Kajfata, kteri je bil vélikí duhoven tisto léto. Bil je pa Kajfa tifti, kteri je bil Judam svet dal, de je bolje, de en zhlovek umerje sa ljudstvo. Sa Jesufam pa je fhel Simon Peter in drug uzhéniz. Tifti uzhéniz pa je bil snan vélikimu duhovnu; in je fhel s' Jesufam vred v' dvorishe véliziga duhovna. Peter pa je stal sunej per vratih. Uni uzhéniz tedej, kteri je vélikimu duhovnu snan bil, je ven fhel, in je govóril s' vratarízo, in je Petra noter peljal. Rezhe tedej dékla vrataríza Petru: „Ali nisi tudi tí smed uzhénzov tega zhlovéka?“ On rezhe: „Nisim.“ Hlapzi pa in flushabniki so stali per sherjávizi, ker je bilo mras, in so se gréli; stal je pa sh' njimi tudi Peter, in se je grel. Vélikí duhoven tedej je vprashal Jesufa sa njegove uzhénze in sa njegov uk. Jesuf mu je odgovóril: „Jas sim ozhitno govóril pred svetam; jas sim vselej uzhil v' s-hodnízi in v' tempeljnu, kamor se vsi Judje s-hajajo, in na skrivnim ni-

sim nizh govoril. Kaj me vprašajš? Vprašaj jih, kateri so slišali, kaj sim jim govoril; glej, oni vedó, kaj sim jas govóril.“ Kedar je bil pa to rékel, je eden flushabnikov, kateri je sraven stal, Jesusa sa uhó udáril, rékózh: „Takó odgovárjajš vélikimu duhovnu?“ Jesuf mu je odgovóril: „Ako sim hudo govóril, sprizhaj od hudiga; ako pa prav, kaj me biješ?“ In Ana ga je poflal svesaniga h' Kajfatu, vélikimu duhovnu. Simón Peter pa je stal, in se je grel. Rekli so mu tedej: „Nisi tudi tí smed njegovih uzhénzov?“ On je tajíl, in je rékel: „Nisim.“ Mu rezhe eden smed hlapzov véliziga duhovna, striz tistiga, kterimu je bil Peter uhó odsékal: „Te li nisim jas vidil na vertu per njem?“ Peter je tedej spet tajíl, in sdajzi je petèlin sapél. Péljejo tedej Jesusa od Kajfata v' sodno hišo. Bilo je pa sju-trej. In oni niso shli v' sodno hišo, de bi se ne omádeshevali, temuzh de bi sméli jésti velikonožno jagnje. Shel je torej Pilat k' njim ven, in je rékel:

„Kákofhno toshbo pernefete soper tega zhlovéka?“ So odgovorili, in mu djali: „Ko bi ta ne bil hudodélnik, bi ti ga ne bili sdali.“ Pilat jim je tedej rékel: „Vsemite ga ví, in po svoji poštavi ga obfodíte!“ Judje so mu tedej rekli: „Mí ne smémo nikogar umoriti.“ De se je beséda Jesufova dopolnila, ktero je govóril na snanje dajózh, f' kákofhno smertjo bo umerl. Shel je tedej Pilat spet v' sodno hišho, in je poklizal Jesufa, in mu rékel: „Tí si kralj Judovfki?“ Jesus je odgovóril: „Govorísh to sam is sebe, ali so ti drugi povédali od mene?“ Pilat je odgovóril: „Kaj sim jas Jud? Tvoj narod in vélíki duhovni so mi te sdali; kaj si storil?“ Jesus je odgovóril: „Moje kraljestvo ni od tega svetá. Ko bi bilo moje kraljestvo od tega svetá, bi se moji flushabniki pazh bojeváli, de bi ne bil Judam sdan; sdej pa moje kraljestvo ni od tod.“ Pilat mu je tedej djal: „Tedej si tí kralj?“ Jesus je odgovóril: „Tí pravísh, de sim jas kralj.

~~~~~

Jas sim v' to rojen, in v' to prishel na svet, de prizham resnizi. „Slehern, kteri je is resnize, poslusha moj glas.“ Pilat mu rezhe: „Kaj je resniza?“ In ko je bil to rekel, je shel spet ven k' Judam, in jim rezhe: „Jas ne najdem nobene krivize nad njim. Nava-da je pa per vas, de vam eniga spu-stim o veliki nozhi; hozhete tedej, de vam spustim kralja Judovskiga?“ Vpi-li so tedej spet vsi, rekózh: „Ne te-ga, ampak Barába!“ Bil je pa Barába rasbojnik. — Na to je tedej Pilat Jesufa vsél, in bizhal. In vojaki so splekli krono is ternja, in mu jo dja-li na glavo, in ga v' shkerlátafto ob-lazhilo oblékli. In so pred-nj stopali in djali: „Posdravljen bodi, kralj Ju-dovski!“ In so mu jih sa uhó dajali. Pilat je tedej spet ven shel, in jim rezhe: „Glejte, perpéljem vam ga ven, de sposnate, de ne najdem nad njim nobene krivize. (Jesuf je tedej ven prishel, nesózh ternjevo krono in shkerlátafto ob-lazhílo.) In (Pilat) jim rezhe: „Glejte, zhlovek!“ Ko so ga te-

de j vídili vélíki duhovni in flushabniki, so vpili, rekózh: „Krishaj, krishaj ga!“ Pilat jim rezhe: „Vsemite, in krishajte ga ví; sakaj jas ne najdem krivíze nad njim.“ Judje so mu odgovorili: „Mí imamo postavo, in po postavi mora umréti, ker se je Sinú Boshjiga délal.“ Kedar je tedej Pilat slíshal to govorjenje, se je she bolj bal. In je shel spet v' sodno hísho, in je djal Jesusu: „Od kod si tí?“ Jesus pa mu ni dal odgóvora. Pilat mu tedej rezhe: „Meni ne odgovorísh? Ne vésh, de imam oblast te krishati, in imam oblast te spuštiti?“ Jesus je odgovóril: „Ne imel bi nobene oblasti do mene, ko bi ti ne bilo dano od sgorej. Sa tega voljo ima tísti, kteri ti me je sdal, vezhi greh.“ In oflej je ískal Pilat ga spuštiti. Judje pa so vpili, rekózh: „Ako tega spuštísh, nísi prijatel zefárjev; sakaj shehern, kteri se kralja déla, zefarju so-per govóri.“ Pilat tedej, ko je slíshal to govorjenje, je Jesusa ven perpeljal, in je fédel na sodni stol, na mestu,

~~~~~

ktero se imenuje Litostrotos, po hebrejsko pa Gabata. Bilo je pa dan perpravljanja vélike nozhi okoli shesté ure, in rezhe Judam: „Glejte, vaš kralj!“ Oni so pa vpili: „Prezh sh' njim, prezh sh' njim, krishaj ga!“ Pilat jim rezhe: „Vašhiga kralja bom krishal?“ Vélíki duhovni so odgovorili: „Nimamo kralja, rasun zefárja.“ Takrat tedej jim ga je sdal, de bi bil krishan. Vséli so pa Jesufa, in ven peljali. In je svoj krish nesózh ven shel na mésto, ki se imenuje mertvašhkih glav, po hebrejsko pa Golgota. Ondi so ga krishali, in sh' njim dva druga, od vsake strani eniga, v' fređi pa Jesufa. Napisal je pa Pilat tudi napif, in ga djal verh krisha. Bilo je pa pífano: „Jesuf Nazarešhki kralj Judovški.“ Ta napif je tedej véliko Judov. bralo; kraj namrezh, kjér je bil Jesuf krishan, je bil blis mésta. In je bilo pífano po hebrejsko, po grefhko in po latinško. Rekli so tedej Pilatu vélikí Judovški duhovni: „Nikar ne pífhí: Kralj Judovški, am-

~~~~~

pak de je on rékel: Judovfki králj sim.“ Pilat je odgovóril: „Kar sim pífal, sim pífal.“ Vojaki tedej, ko so bili Jesufa krishali, so vseli njegove oblazhila, (in so naredili fhtiri déle, vsakterimu vojaku dél,) in sukňjo. Sukňja pa je bila bres fhiva, od verha szelama tkana. Rekli so tedej med se bój: „Nikar je ne réshimo, ampak vadjajmo sa njo, zhigava bode.“ De se je písmo dopolnilo, ki pravi: „Rasdelili so moje oblazhila med sé, in sa mojo sukňjo so vadjáli.“ Vojaki so tedej to storili. Poleg krisha Jesufoviga pa je ftala njegova mati, in sestra njegove matere Marija Kleofova, in Marija Magdaléna. Ko je tedej Jesuf mater in uzhénza, kteriga je ljubil, vidil sraven ftati, rezhe svoji materi: „She-na, glej, tvoj fin!“ Potlej rezhe uzhénzu: „Glej, tvoja mati!“ In od tiste ure jo je uzhéniz k' sebi vsél. Po tem, ker je Jesuf védil, de je vse dokonzhano, de se je dopolnilo písmo, je djal: „Shejin sim!“ Stala je pa ondi posoda polna jésiha. Oní pa so go-

bo s' jésiham napojili, in na hisop nataknilí, ter mu jo k' uftam podali. Kedar je bil tedej Jésum jésiha vsél, je rékel: „Dopolnjeno je!“ In je glavó nagnil, in je dúsho is sebe dal. (Tukej se nekoliko preneha in poklékne.) Júdej tedej, (ker je bil dan perpravljánja,) de bi ne ostale na krishi trupla v' sabóto, (tífti sabótni dan namrezh je bil velik,) so Pilata prošili, de bi se jim goléni poterle, in de bi se sné-
li. Vojáki so torej príshli, in so per-
vimu sizer sterli goléni in drugimu, kteri je bil sh' njim krishan. Ko so pa do Jésuma príshli, so vídili, de je ushé mertev, in mu niso golén sterli; ampak eden vójakov je l' sulizo njegovo stran odperl, in sdajzi je tekla kri in voda is njé. In kteri je vidil, je prizhevál, in je resnizhno njegovo prizhevánje; in on vé, de resnízo govóri, de tudi vi vérujete. To se je namrezh sgodilo, de je písmo dopolnjeno: „Nobene kósti mu ne steríte.“ In spet drugo písmo pravi: „Glédali bodo va-nj, kteriga so prebodli.“

~~~~~  
 Po tem pa je Joshef is Arimateje (ker je bil Jesusov uzhéniz, tode skri-
 vej savoljo strahú pred Judi) Pilata
 profil, de bi snél Jesusovo teló. In
 Pilat je dovolil. Prifhel je tedej, in
 snél Jesusovo teló. Prifhel je pa tudi
 Nikodem, kateri je bil vpervizh po no-
 zhi k' Jesusu prifhel, in je pernésel
 sméfi mire in aloé okóli sto liber.
 Vséla sta tedej Jesusovo teló, in ga
 savila v' tanzhízo s' difhavami vred,
 kakor je per Judih s'hega pokopávati.
 Bil je pa na tistim kraji, kjer je bil
 krishan, vert, in na vertu nov grob,
 v' kteriga s'he nihzhe ni bil poloshen.
 Tam tedej sta savoljo dneva perpra-
 vljanja Judov, ker je grob blis bil,
 Jesusa poloshila.

Véliko sabóto.

MOLITEV.

Bog! ki si rasvélil to presveto nozh s' zha-
 n'jó Gospodoviga vstajenja, ohrani v' novim ro-

du svoje drushíne duha pootrózhenja, kteriga si dal, de ti na dusli in telésu prenovljeni s' zhistim serzam slushijo. Po ravno tem Gospodu nashim i. t. d.

Berilo is lista s' Pavla aposteljná do Kolofhanov 3; 1 — 4.

Bratje! ako ste vstali s' Kristusam, ishíte, kar je gori, kjer je Kristus, sedézh na desnizi Boshji; hrepeníte po tistim, kar je sgorej, ne pa, kar je na semlji. Sakaj umerli ste, in vashe shivljenje je skrito s' Kristusam v' Bogu. Kedar se bo pa perkasal Kristus, vashe shivljenje, takrat se bo te tudi ví perkasali sh' njim v' zhahti.

✠ *Evangelij s'vetiga Matevsha*

28, 1 — 7.

Svezhér v' sabóti pa, ko se prvi dan tédna safvetí, je prishla Marija Magdaléna in una Marija glédat groba. In glej, velik potref je vstal. Sakaj angel Gospodov je pershel s' nebes, in je perstopil, ter kamen odvalil, in na-nj fédel. Njegovo oblizhje pa je bilo kakor blisk, in njegovo oblazhilo kakor

~~~~~  
 sneg. Od straha pa pred njim so varhi strepetáli, in so bili kakor mertvi. Angel pa je pregovóril, in djal she-nam: „Nikar se ne bojte vé! sakaj vém, de ishete Jesusa, kateri je bil kri-shan. Ga ni tukej; vstal je namrezh, kakor je rekel. Pridite, in pogléjte kraj, kamor je bil Gospod poloshen. In bersh pojdite, in povejte njegovim uzhénzam, de je vstal; in glejte, pred vami gré v' Galilejo, tamkej ga bote vídili. Glejte, préj sim vam povédal.“

Velikonozhno nedéljo.

MOLITEV.

Bog! kateri si danashnji dan po svojim Edinorojénim smert premagal, in nam vrata vézhnosti odklenil, nashe shelje, ktere v' nas obudujesh, tudi s' svojo pomozhjó ispeljuy. Po ravno tem Gospodu Jesusu Kristusu Sinu tvojim, kateri s' tebój shiví in kraljuje i. t. d.

*Berilo is 1. lista f. Pavla aposteljna
do Korinzhanov 5, 7 — 8.*

Bratje! poslergajte stari kvas, de bote novo testó, kakor ste opréfní; ker nashe velikonozhno jagnje Kristuf je darováno. Obhajajmo tedej veliko nozh ne v' starim kvasu, tudi ne v' kvasu hudobije in malopridnosti, ampak v' opréfnih kruhah zhistosti in resnize.

✠ *Evangelij svetiga Marka*

16, 1 — 7.

Tisti zhal so Marija Magdaléna in Marija Jakobova (mati) in Saloma kupile dihváv, de bi prishle, in Jesufa masale. In zelò sgodej so pervi dan po sabóti prishle k' grobu, ko se je solnze ves-hajalo. In so rekle med se bój: „Kdo nam bo odvalil kamen od dur groba?“ In so se oserle, ter so vidile kamen ushé odvaljén; bil je nam-rezh filno velik. In so fhle v' grob, in vidile mladénzha sedéti na desni, ogernjeniga s' belim oblazhiam, in so osterméle. On pa jim rezhe: „Nikar se ne ustrahite! Jesufa ishete Naza-

refhkiga krishaniga; vstal je, ga ni tukej! Gléjte kraj, kamor so ga bili poloshili. Pojdite pa, povéjte njegovim uzhénzam in Petru, de gré pred vami v' Galilejo; tam ga bote vídili, kakor vam je rekel.

Velíkonozhni pondeljik.

MOLITEV.

Bog! kateri si v' velikonozhnim prasníku svetu pomozhi dodélil, prósimo, ne jenjaj nebeskih daróv svojimu ljudstvu dajati, de pravo prostost sadobiti saflúshi, in raste v' vézhno shivljenje. Po Gospodu nashim i. t. d.

Berilo is djanja aposteljskiga

10, 37 — 43.

Tiste dni je Peter v' sredo med ljudstvo stopil, in rekel: „Moshjé in bratje! ví véste, kaj se je sgodilo po vsi Judeji, kar se je sazhélo v' Galileji po kerstu, kteriga je osnanoval Janes, kakó je Jesusa is Nazareta Bog pomasal s' svetim duham in s' mozhjó, kateri je okoli

~~~~~  
 hodil, dobróte delé in osdravljáje vse od hudi-
 zha nadlégovane, ker je bil Bog sh' njim. In
 mí smo prizhe vsíga kar je storil v' Judovski
 desheli in v' Jerusalemu, kteriga so na les o-
 béfili in umorili. Tega je Bog obudil tretji
 dan, in ga dal víditi ne vsímu ljudstvu, am-
 pak od Bogá pred isvoljenim prizham, nam,
 kteri smo sh' njim jédli in pili, ko je od mert-
 vih vstal. In nam je ukasal ljudstvu osnano-
 váti in prizheváti, de je on tisti, kteriga je
 Bog postavil sodníka shivih in mertvih. Temu
 vsi preroki prizhevánje dajejo, de v' njegovim
 iménu dobé odpushtenje grehov vsi, kteri vanj
 vérujejo.“

✠ *Evangelij svetiga Luka*

24, 13 — 35.

Tisti zhas sta shla dva Jesusovih u-
 zhénzov ravno ta dan v' terg, ki je
 bil shestdesét tezhajev od Jerusalema
 delezh, po iménu Emaus. In ona sta
 med sebój govorila od vsíga tistiga, kar
 se je bilo sgodilo. In pergodilo se je,
 ko sta se pogovárjala in isprashevála,
 se je tudi Jesus perblishal, in je shel
 sh' njima. Njune ozhi pa so bile sa-
 dershane, de ga nísta sposnala. In ji-
 ma je rékel: „Kákoshni so ti pogóvo-

ri, ki jih imata gredózh med sebój, in šta shaloftna?“ Eden pa, ki mu je bilo imé Kleofa, je odgovóril, in mu djal: „Si tí sam ptujiz v' Jerusalemu, in ne vésh, kaj se je sgodilo v' njem te dni?“ In jima je rékel: „Kaj?“ In šta djala: „Od Jesufa Nazarefhkiga, kateri je bil prerok, mogózhen v' djanji in v' besédi, pred Bogam in v' sim ljudstvam; in kakó so ga sdali nafhi véliki duhovni in oblastníki v' obfojenje k' smerti, in so ga krishali. Mí pa smo upanje iméli, de bo on Israel odréshil; ali memo v'figa tega je danf ushé tretji dan, kar se je to sgodilo. Pa tudi ene shené nafhih so naf ostráfhile, ktere so bile pred dnévam per grobu, in niso nafhle njegoviga teléfa, ter so prifhle in rekle, de so tudi perkasen angelov vídile, kateri pravijo, de shiví. In nékej nafhih je fhlo k' grobu, in so ravno takó nafhli, kakor so shené pravile, njega pa niso nafhli.“ In on jima je djal: „O vi nespametni in kefniga serza vérovati vse, kar so govorili preroki! Ali

ni bilo potrebno, de je Kristuf to terpel, in takó fhel v' svojo zhaft? In je sazhél od Mojsefa in vsih prerokov, in jima je raslagal, kar je bilo od njega v' vsih pismih. In so se perbli-shali tergu, kamor so fhli; in on se je délal, kakor de bi hotel daljej iti. In sta ga silila, rekózh: „Oftani s' nama, ker se vezherí, in se je dan ushé nagnil.“ In je fhel noter sh' njima. In sgodilo se je, ko je sh' njima per misi bil, je vsel kruh, in ga je posvétil in slomil, in jima podál. In odperle so se jima ozhí, in sta ga sposnala; in on jima je sginil spred ozhí. In sta rekla med seboj: „Ali ni bilo najno serzé gorézhe v' naju, ko je po potu govóril, in nama písmá raskladal?“ In sta vftala tisto uro, in se vernila v' Jerusalem; in sta nashla sbrane enajstére in tiste, ki so bili sh' njimi, kateri so rekli: „Gospod je réf vftal, in se je perkasal Simonu!“ In ona sta pravila, kaj se je bilo na potu sgodilo, in kakó sta ga sposnala v' lomljenji kruha.

Velikonozhni tvorik.

MOLITEV.

Bog! kateri svojo zérkev vedno s' novimi otrózi mnóshish, dodéli svojim flushabnikom, de posvezhenje, katero so s' véro prejéli, v' shi-vljenji ohranijo. Po Gospodu nashim i. t. d.

Berilo is djanja aposteljskiga

13, 26 — 33.

Tiste dni je Pavl vstal, in je s' rokó poka-sal molzhati, in rékel: „Moshjé bratje, sino-vi Abrahamoviga rodú, in kateri se med vami Bogá bojé! vam je beséda tega svelizhanja po-flana. Sakaj v' Jerusalemu prebivajózhi in njih knesi, ki niso Jesusa sposnali, ne beséd prero-kov, ktere se vsako sabóto beró, so (jih) s' ob-fojenjem dopolnili; in ako ravno nizh smerti vredniga nad njim niso nashli, so Pilata pro-fili, de bi ga umorili. In kedar so vse dopol-nili, kar je bilo od njega pisano, so ga sneli s' lesá, in poloshili v' grob. Bog pa ga je tre-tji dan obudil od mertvih, in vidili so ga sko-si vezh dni ti, kateri so bili pershli sh' njim vred is Galileje v' Jerusalemu, in ti so do sdej njegove prizhe pred ljudstvom. In mí vam o-snanujemo tisto obljubo, ktera je bila nashim ozhétam storjena: ker to je Bog nam, njih otro-

~~~~~  
kam, dopolnil, ki je obudil Jesufa Kristusa Gospoda našhiga.

✠ *Evangelij svetiga Luka*

24, 36 — 47.

Tisti zhaš je Jesuf v' sredi med svojimi uzhénzi stal, in jim rekel: „Mir vam bodi; jas sim, ne bojte se!“ Prestráshili so se pa in sbali, in so menili, de duhá vidijo. In jim je rékel: „Kaj ste prestrásheni, in take misli obhajajo vašhe serza? Poglejte moje roké in noge, de sim jas sam; potipajte in pogléjte, sej duh nima mesá in kostí, kakor vidite, de jas imam.“ In ko je to rékel, jim je pokasal roké in nogé. Ker pa s'he niso vérovali od veselja, in so se zhudili, je rékel: „Imate kej jésti tukej?“ Oni pa so mu ponúдили kos pezhene ribe in sat medú. In je vprizho njih jédel, ter vsél ostanke, in jim dal; in jim je rékel: „To so beséde, ktere sim vam govóril, ko sim s'he per vas bil, de mora vse dopolnjeno biti, kar je pisano od mene v' postavi Mojsešovi, in v' prerokih in

v' psalmih.“ Tedej jim je odperl um, de so uméli písmá. In jim je djal: „Takó je písmo, in takó je bilo tréba Kristufu terpéti, in tretji dan vftati od mertvih, in osnanováti v' njegovim iménu pokoro in odpufhenje gréhov med všimi narodi.“

Pervo nedéljo po velíki nozhi ali bélo nedéljo.

MOLITEV.

Dodéli, prósimo, vsigamogózlni Bog! de, ki smo velikonozhne prasnike dokonzhali, jih s' tvojo pomozhjó v' djanji in v' shívljenji ohranimo. Po Gospodu našim Jesufu Kristufu Sinu tvojim, kateri s' tebój shíví in kraljuje i. t. d.

Berilo is lista S. Joana aposteljna

5, 4 — 10.

Preljubi! vse, kar je rojeno is Bogá, premaga svét; in to je smaga, ktera premaga svét, naša véra. Kdo je pa, kateri premaga svét,

~~~~~  
 kakor kdor véruje, de je Jesus Sin Boshji? Ta je, kateri je prishel s' vodó in kervjó, Jesus Kristus; ne le v' vodi, ampak v' vodi in kervi. In Duh je, kateri prizhúje, de je Kristus resniza. Sakaj trijé so, kateri prizhújejo v' nebésih: Ozhe, Beséda in sveti Duh; in ti trijé so eno. In trijé so, kateri prizhújejo na semlji: Duh, in voda in kri; in ti trijé so eno. Ako zhlovéshko prizhevanje sprejmemo, je prizhevanje Boshje vékshí; to namrezn je prizhevanje Boshje, ktero je vékshí, ker je Bog prizheval od svojiga Sina. Kdor véruje v' Sinu Boshjiga, ima prizhevanje Boshje v' sebi.

✠ *Evangeli Svetiga Joana*

20, 19 — 31.

Tisti zhas, kedar je bil vezher tistiga dneva, perviga v' tednu, in so bile duri saklénjene, kjér so bili uzhénzi sbrani savoljo strahú pred Judi, je prishel Jesus, in je v' sredo med njé stopil, in jim djal: „Mir vam bodi!“ In ko je bil to rékel, jim je pokasal roké in stran. Uzhénzi so se tedej obveselili, ker so vidili Gospoda. Tedej jim je spet rékel: „Mir vam bodi! Kakor je Ozhe mene poslal, tudi jas

~~~~~  
 val poshljem.“ In ko je bil to isrékel, je v' njé dihnil, in jim djál: „Prejmite svétiga Duhá: kterim bote grehe odpustili, so jim odpushteni; in kterim jih bote sadershali, so jim sadershani.“ Tamasha pa, dvanajstéréh eniga, kteri je imenován dvojzhizh, ni bilo per njih, ko je Jesuf prishel. Drugi uzhénzi tedej so mu povédali: „Gospoda smo vídili!“ On pa je djál: „Ako ne vidim na njegovih rokah snamenj shebljev, in ne dénem svoji-ga persta v' rane shebljev, in ne poloshím svoje roké v' njegovo stran; ne bom véroval.“ In zhes ofem dni so bili njegovi uzhénzi spet notri, in Tomash sh' njimi. Jesuf pride, akoravno so bile duri saklénjene, in je stál na fređi, in rékel: „Mir vam bodi!“ Potlej rezhe Tomashu: „Vlòshi svoj perst semkej, in pogléj moje roké; in podaj semkej svojo rokó, in polòshi jo v' mojo stran: in ne bodi nevéren, ampak véren!“ In Tomash je odgovóril, in mu djál: „Moj Gospod in moj Bog!“ Jesuf mu rezhe:

„Ker si me vidil, Tomash! si véroval; blagor jim, kateri niso vídili, in so vérovali!“ Jesuf je sizer she veliko drusih zhudeshev storil vprizho svojih uzhénzov, kateri niso sapifani v' téh bukvah; tí pa so sapifani, de vérujete, de Jesuf je Kristuf, Sin Boshji, in de imate vérujejozhi shivljenje v' njegovim iménu.

Drugo nedéljo po velíki nozhi.

MOLITEV.

Bog! kateri si s' ponishnostjo svojiga Sina leshézhí svet vesdvignil, dodéli svojim vérnim obstojezhe veselje, de, ki si jih is nefrézke vézhne smerti potégnil, jim dasi vézhno shivljenje vshivati. Po ravno tem Gospodu Jesufu Kristufu Sinu tvojim, kateri s' tehój shiví in kraljuje i. t. d.

Berilo is 1. lista f. Petra aposteljna

2, 21 — 25.

Preljubi! Kristus je sa naš terpel, in vam sgled sapustil, de hodíte po njegovih stopinjah. On ni gréha storil, tudi ni bila najdena golj-fija v' njegovih ustih. On, ko je bil prekli-njan, ni klél; ko je terpel, ni pertil, te-muzh se mu je vdal, kateri ga je sodil kri-vizhno; on je naše grehe sam nosil v' svojim telésu na lésu, de bi greham odmerli, in pravizhnosti shivéli. S' njegovimi ranami ste bili osdravljeni. Sakaj bili ste, kakor sgublje-ne ovzé; sdej pa ste se obernili k' pastirju in shkofu svojih duh.

✠ *Evangelij svetiga Joana*

10, 11 — 16.

Tisti zhal je Jesus rékel farisejem: „Jas sim dóbri pastír. Dóbri pastir da svoje shivljenje sa svoje ovzé. Najémnik pa, in kdor ni pastir, ki niso ovzé njegove, vidi volká priti, in po-pustí ovzé, in beshí; in volk popade in raspodí ovzé. Najémnik pa beshí, ker je najémnik, in mu ni skerb sa ovzé. Jas sim dóbri pastir, in posnam

svoje, in moje posnajo mene; kakor posná mene Ozhe, in jas posnam Ozheta, in dam svoje shivljenje sa svoje ovzé. In imam sbe druge ovzé, ktere niso is tega hléva; tudi tiste moram perpeljati, in bodo moj glaf poslufhale, in bo en hlev in en pastir.

Tretjo nedéljo po velíki nozhi.

MOLITEV.

Bog! kateri sgubljenim, de se na pot pravi-
zbnosti morejo verniti, luzh svoje resníze poka-
shefh, daj, de bodo vsi, kateri se med vérne
kristjane shtéjejo, sovrashili, kar je temu ime-
nu soper, in ljubili, kar se spodobi. Po Go-
spodu našim Jesusu Kristusu Sinu tvojim, kateri
s^r teboj shivi in kraljuje i. t. d.

Berilo is 1. lista J. Petra aposteljna

2, 11 — 19.

Preljubi! prosim vas, sdershíte se, kakor ptuj-
zi in popótniki, mesnih shélj, ktere se vojsku-

jejo soper dušho; imejte lepó shívljenje med nevérniki, de, ko vas obrekujejo kakor hudodélnike, vašbe dobre déla vídijo, in Bogá zhešté v' dan obískanja. Bodite tedej podlošni vsaki zhlovéshki stvarí savoljo Bogá, bodi si kralju kakor nar višhimu, ali vojvodam, kakor od nje-ga poslanim v' mashevanje nad hudodélniki, dobrim pa v' pohvaljenje. Sakaj to je volja Boshja, de s' dobrimi déli usta samashité nespametnim in neumnim ljudém; kakor prosti, in ne, kakor bi prostost iméli v' sagrinjalo hudobíje, ampak kakor hlapzi Boshji. Vše spofhtujte, brate ljuhíte, Bogá se bojte, kralja zhešíte. Hlapzi bodite podlošni gospodárjem s' vsim straham, ne le dobrim in krotkim, ampak tudi zhmer-nim. To namrezh je prijétno, v' Kristusu, Je-susu Gospodu našim.

✠ *Evangelij Svetiga Joana*

16, 16 — 22.

Tisti zhaš je Jesus rekel svojim uzhén-zam: „She malo, in me vezh ne bo-te vídili; in spet malo, in me bote vídili: ker grém k' Ozhetu.“ Reklo je tedej nekej njegovih uzhénzov med se-bój: „Kaj je to, kar nam pravi: She malo, in me ne bote vídili, in spet malo, in me bote vídili; in: Ker grém k' Ozhetu?“ So tedej rekli: „Kaj je

to, kar pravi: malo? Ne vémo, kaj govori.“ Jesuf pa je sposnal, de so ga hotli vprashati, in jim je rékel: „To se vprashate, ker sim rékel: She malo, in me ne bote vídili; in spet malo, in me bote vídili?“ Resnízhno, resnízhno, vam povém, ví bote jokali in plakali, svét pa se bo veselíl; ví bote shalováli, ali vashha shalost se bo spreobernila v' veselje. She na, kedar je na porodu, ima shalost, ker je prishla njena ura; kedar je pa porodila déte, ne misli vezh v' britkost od veselja, de je zhlovek rojen na svet. Tudi ví tedej imate sdej fizer shalost; pa spet vas bom vidil, in vashhe serzé se bo veselílo, in vashhiga veselja vam ne bo nihzhe vsél.“

Zheterto nedéljo po velíki
nozhi.

MOLITEV.

Bog! kteri dushe vérnih ene vére storísh, daj svojimu ljudstvu to ljubiti, kar sapovedu-

~~~~~  
 jesh, tega sheléti, kar obétash; de po spremenljivosti posvetnih rezhí nashe serza tje hrepené, kjer je resnizhno veselje. Po Gospodu naslim Jesusu Kristusu Sinu tvojim, kateri s' tebój shiví in kraljuje i. t. d.

Berilo is lista s. Jakoba aposteljna

1, 17 — 21.

Preljubi! vsak dober dar in vsako popolno darilo je od sgorej, ki pride od Ozhéta svetlobe, per katerim ni premenjenja, tudi ne sénze preobrazhanja. Sakaj radovoljno naf je rodil s' besédo resnize, de smo nékakoshne pervine njegovih stvarí. Véste, preljubi moji bratje! vsak zhlovek bodi hiter k' poslusljanju, kesen pa k' govorjenju, in pozhasen k' jési; zhlové-kova jésa namrezh ne dela pravíze Boshje. Sa tega voljo odloshíte vso nezhednost in obilnost hudobije, in v' krotkósti ohraníte vsajéno besédo, ktera samore svelizhati vashe dushe.

✠ *Evangelí sretiga Joana*

16, 5 — 14.

Tisti zhas je Jesus rekel svojim uzhénzam: Grém k' njemu, kateri me je poslal, in nobeden smed vas me ne vprasha: „Kam grésh?“ temuzh ker sim vam

to govóril, je shaloft napolníla vafhe ferze. Ali jas vam refnízo povém: Sa vaf je dobro, de jas grém. Sakaj ako ne grém, Poterdník ne bo prifhel k' vam; ako pa grém, vam ga bom poflal. In kedar on pride, bo svet preprizhal greha, in pravíze in sodbe: gréha fizer, ker niso vérovali v' mé; pravíze pa, ker grém k' Ozhétu, in me po tem ne bote vídili; sodbe pa, ker je vojvoda tega svetá ushé obfojen. She velíko vam imam povédati; tode sdej ne morete nositi. Kedar pa pride on, Duh refníze, vaf bo uzhl' vfo refnízo; ne bo namrezh govóril sam is sebe, temuzh kar bo flifhal, bo govóril, in prihodnje rezhí vam bo osnanováł. On bo mene povelízhal, ker bo od mojiga vsél, in vam osnanováł.

Peto nedéljo po velikí nozhi.

MOLITEV.

Bog! od kteriga vse dobro pride, dodéli nam fvojim ponishnim proshníkam, de po tvojim vdi-

hóvánji míslimo, kar je prav, in po tvojim vladanji ravno to storimò. Po Gospodu našim Jesufu Kristufu Sinu tvojim, kateri s' tebój shiví in kraljuje i. t. d.

Berilo is lista s. Jakoba aposteljnu
1, 22 — 27.

Preljubi! bodite délavzi beséde, in ne samó poslušhávzi, s' zhimur bi samí sebe sapeljeváli. Sakaj ako je kdo poslušhávez beséde, ne pa délavez, ták je podoben zhlovéku, kateri ogleduje obras svojiga rojstva v' serkalu; se ogléda namrezh in gré, in bersh posabi, kákoshen je bil. Kdor pa prav pregléda popolno postavo prostósti, in v' njéj ostane, ne posabljev poslušhavez, ampak délavez; on bo frézhen v' svojim djanji. Ako pa kdo méni, de je poboshen, pa ne bersda svojiga jesíka, temuzh sapeljuje svoje serzé; je prasna njegova poboshnost. Zhišta in pred Bogam in Ozhétam neomadeshana poboshnost je ta: obiskováti firóte in vdove v' njih nadlogi, in neomadeshaniga se ohraniti pred tem svétam.

✠ *Evangelij svetiga Joana*

16, 23 — 30.

Tisti zhas je Jesuf rékel svojim uzhénzam: „Resnízhno, resnízhno, vam povém,

~~~~~  
 ako bote Ozhéta kej profili v' mojim
 iménu, vam bo dal. Do sdej niste nizh
 profili v' mojim iménu. Profíte, in
 bote prejéli, de bo vashe veselje do-
 polnjeno. To sim vam v' prílikah go-
 vóril. Pride ura, de vam ne bom
 vezh v' prílikah govóril, ampak vam
 bom ozhitno osnanováł Ozhéta. Tisti
 dan bote v' mojim iménu profili: in
 vam ne rezhem, de bom jas sa vas
 profil Ozhéta; sakaj Ozhe vas sam lju-
 bi, ker ste ví mene ljubili, in ste vé-
 rovali, de sim jas od Bogá isshel. Is-
 shel sim od Ozhéta, in sim prishel na
 svét; spet sapustím svét, in grem k'
 Ozhétu.“ Mu rekó njegovi uzhénzi:
 „Gléj, sdej ozhitno govórih, in ne
 pravish nobene prílike. Sdej vémo,
 de vse vésh, in ne potrebújesh, de
 te kdo vprasha; sató vérujemo, de si
 od Bogá isshel.“

Krishev téden.

MOLITEV.

Dodéli, prósimo, vřigamogózhni Bog! de homo, ki se v' svojih revah na tvoje usmiljenje sanesimo, po tvoji brambli vsih sopernost obvárovani. Po Gospodu našim Jesusu Kristusu, Sinu tvojim, kateri f' tebój shiví in kraljuje i. t. d.

Berilo is lista J. Jakoba aposteljna
5, 16 — 20.

Preljubi! povéjte si med sebój svoje grehe, in molite drugi sa drúsiga, de bote ohranjeni; veliko namrezh premore stanovitna molitev pravizhniga. Elija je bil zhlovek terpljenju podvershen, kakor mí, in je is serza molil, de bi ne bilo deshja na semljo; in ni bilo deshja tri léta in shest mészov. In je spet molil; in nebó je dalo desh, in semlja je rodila svoj sad. Bratje moji! ako kdo smed vas sajde od resníze, in ga kdo verne; naj vé, de, kdor gréshnika verne od njegove krive poti, bo réshil njegovo dusho od smerti, in pokril veliko shtevilo gréhov.

✠ *Evangelij svetiga Luka*

11, 5 — 13.

Tisti zhaš je Jezus rékel svojim uzhénzam: Ko bi kdo smed val prijatla imel, in bi k' njemu shel o polnozhi, in mu rékel: „Prijatel! posodi mi tri hlebe, ker moj prijatel je prišel k' meni s' pota, in nimam kej pred-nj poloshiti“; in uni bi snotrej odgovóril in djal: „Ne déljaj mi nadlége, duri so ushé saperte, in moji otrozi so s' menój v' hramu, ne morem vštati, in ti dati“; in ako uni le she terka: vam povém, ko bi ravno ne vstal, in mu ne dal sató, ker je njegov prijatel, bo vender savoljo njegove nadléshnosti vstal, in mu dal, kolikor potrebúje. In jas vam povém: Prošite, in se vam bo dalo; ishíte, in bote nashli; terkajte, in se vam bo odperlo. Sakaj slehern, kateri profi, prejme; in kdor ishe, najde, in kdor terka, se mu bo odperlo. Ako pa kdo smed val ozhéta profi kruha, mu bo li kamen dal? ali ribo, mu

bo li namésti ribe kazho dal? ali zhe ga profi jajze, mu bo li shkorpijóna podál? Ako tedej ví, ko ste hudobni, véste dobre darove dajati svojim otrokam; koliko bolj jim bo vash Ozhe s' nebés dal dobriga Duha, kteri ga profijo?

V' god Kristusoviga vnebohóda.

MOLITEV.

Dodéli, prófimo, vsigamogózhni Bog! de, kteri vérujemo, de je tvoj Edínorojéni, nash Odreshník, danashnji dan v' nebésa shel, tudi mí s' svojim duham v' nebésih stanujemo. Po ravno tem Gospodu nashim Jesusu Kristusu Sinu tvojim, kteri s' tebój shiví in kraljuje i. t. d.

Berilo is djanja aposteljskiga

1, 1 — 11.

V' pervim pisanji sim govóril, o Teofil! ód vsiga, kar je Jesus od sazhétka délal in uzhíl do dneva, ko je aposteljam, ktere je bil isvolil, po svetim duhu sapóvedi dal, in bil gor

~~~~~  
 vsét; kterim je po svojim terpljenji tudi s' mnogimi snamnji skasal, de je shiv, ko se jim je perkasoval shtirdefet dni, in je govóril od kraljéstva Boshjiga. In kedar je sh' njimi jédel, jim je sapovédal, de naj ne hodijo is Jerusalema, ampak naj zhakajo obljuje Ozhétove, ktero ste (je rékel) slis'hali is mojih ust; ker Janes je kershevál s' vodó, ví pa bote kersheni s' svetim duham kmali po teh dnéh. Tedej so ga, kteri so se bili soshli, vprashali, rekózh: „Gospod! ali bos'h v' tem zhasu postavil Israelovo kraljéstvo?“ Rékel pa jim je: „Vam ne gré véditi zhasov ali ur, ktere je Ozhe ohranil v' svoji oblasti; pa prejéli bote mozh svétiga Duhá, kteri bo v' vas prishel, in mi kote prizhe v' Jerusalemu, in po vsi Judeji in Samarii in do kraja svetá.“ In kedar je bil to isgovóril, se je vprizho njih vesdvignil, in oblak ga je vsél spred njih ozhí. In ko so ga glédali v' nebó iti, gléj, sta dva moshá per njih stala v' hélíh oblazhilih, in sta rekla: „Moshjé Galilejski! kaj stojitè, in glédate v' nebó? Ta Jesus, kteri je bil vsét od vas v' nebó, bo takó prishel, kakor ste ga vídili iti v' nebó.“

✠ *Evangelij svétiga Marka*

16, 14 — 20.

Tisti zhas se je Jesus perkasal enajstérim, ko so bili per misi, in je svaril njih nevéro in terdobo njih serza, de

tištim, kateri so vidili, da je vstal, ni so verjeli. In jim je djal: „Pojdite po vsim svétu, in osnanujte evangéli vsi stvarí. Kdor bo véroval, in bo kershen, bo svelizhan; kdor pa ne bo véroval, bo pogubljen. Kteri pa bodo vérovali, pojdejo té snamnja sa njimi: V' mojim iménu bodo hudízhe isganjali; nove jesíke govorili; kazhe prijemali; in ako bodo kej strupéniga pili, jim ne bo shkódovalo; na bolnike bodo roké pokladali, in bodo sdravi.“ In Gospod Jesus, ko jim je bil isgovóril, je bil vsét v' nebésa, in sedí na desnízi Boshji. Oní pa so fhli, in so uzhili povsod, in Gospod je délal sh' njimi, in je besédo poterdoval f' zhudeshi, kateri so naflédovali.

Šesto nedéljo po veliki nozhi.

MOLITEV.

V sigamogózhni, vézhni Bog! stóri, da svojo voljo vselej tebi podvershemo, in tvoji svetlosti

~~~~~  
 s' pravim serzam slushimo. Po Gospodu našim
 Jesusu Kristusu Sinu tvojim, kateri s'
 tebój shivi in kraljuje i. t. d.

Berilo is 1. lista J. Petra aposteljna

4, 7 — 11.

Predragi! bodite modri, in zhujte v' molitvah. Pred vsim pa imejte védno ljubesen med sebjó; ker ljubésen pokrije obilnost gréhov. Jemljite radi drugi drusiga pod streho bres godernjanja. Kakor je vsak prejél dar, s' tem pošrésite drugi drugimu, kakor dobri delivzi mnogotere milosti Boshje. Ako kdo govori: naj govori, kakor Boshje beséde; ako kdo slushi, naj slushi is mozhi, katero Bog daje: de bo Bog v' vsih rezhéh zheshen po Jesusu Kristusu Gospodu našim.

✠ *Evangeli svetiga Joana*

15, 26 — 27. in 16, 1 — 4.

Tisti zhas je Jesuf rekel svojim uzhénzam: Kedar pride Poterdnik, kteriga vam bom jas poslal od Ozheta, Duh resníze, kateri od Ozhéta is-haja, on bo prizhevál od mene; pa tudi ví bote prizheváli, ker ste od sa-

zhétka per meni. To sim vam govoril, de se ne pohujfshate. Is f-hodniz vas bodo devali; ura zelò pride, de bo sledenj, kteri vas umorí, ménil, de Bogú flushbo storí. In to vam bodo storili, ker ne posnajo ne Ozhéta ne mene. To pa sim vam govóril, de se spomnite, kedar ura pride, de sim vam jas to pravil.

V' god bínkefshne nedélje.

MOLITEV.

Bog! kteri si danashnji dan serza vérnih s' luzhjo svétiga Duhá uzhil, daj nam v' ravno tem Duhu uméti, kar je prav, in njegove pomózhi se vselej veseliti. Po Gospodu našim Jesusu Kristusu Sinu tvojim, kteri f' tebój shiví in kraljuje v' edinosti ravno tega svétiga Duhá Bog vékoma. Amen.

Berilo is djanja aposteljskiga

2, 1 — 11.

Kedar je bilo petdeset dni (po velíki nozhi) dopolnjenih, so bili vsi aposteljni vkupej na

~~~~~  
 tišim méstu. In vřlal je nanaglima s' neba
 řhum, kakor perhajózhiga řilniga piřha, in je
 napolnil vřo hiřho, kjer so ředeli. In so se
 řim perkasali rasdeljěni řesiki kakor ognja, in
 je ředel na njih řléherniga. In so bili napol-
 njeni vři ř' řvétim Duham, in so řeli govoriti
 v' mnogoterih řesikih, kakor řim je řveti Duh
 dal řgovarjati. Prebivali so pa v' Jerusalemu
 Judje, bogabořezhi moshjě, is vřaziga naróda,
 kateri je pod nébam. Kedar se je pa to ras-
 glafiló, ře je mnóřhiza řofhla, in ře je řa-
 vséla, ker řih je řliřhal vřak po řvojim řesiku
 govoriti. Vři pa so ořterméli in ře řhudili,
 rekózh: „Glějte, niřo li vři ti, kateri govoré,
 Galilejzi, in kakó mi řliřhimo vřak řvoj řesik,
 v' katerim řmo rojeni? Partjani, Medjani, in
 Elamljani, in kateri prebivajo v' Mesopotámii,
 v' Judeji in Kapadózii, v' Pontu in v' Asii, v'
 Frigii in Pamfilii, v' Egiptu in v' řranéh Libi-
 je, ktera je per Zireni, in ptujzi is Rima,
 tudi Judje in preobernjeni, Krezhani, in Ara-
 bljani, řmo řih řliřhali govoriti v' nařbih ře-
 sikih velike déla Boshje!“

✠ *Evangelii řvetiga řoana*

14, 23 — 31.

Tiřti zhař je řesuf rekel řvojim u-
 zhěnzam: Ako me kdo řjubi, bo mo-
 je beřéde řpolnovál; in moj Ozhe ga

bo ljubil, in bomo k' njemu prifhli, in per njem prebivali. Kdor me ne ljubi, ne spolnuje mojih beséd. In beséde, ktere ste slifhali, niso moje, ampak Ozheta, kateri me je poslal. To sim vam govóril, dokler sim per vas. Poterdník svéti Duh pa, kteriga bo poslal Ozhe v' mojim iménu, on vas bo uzhíl vsiga, in vas bo opomnil vsiga, kar koli sim vam rékel. Mir vam sapustím, svoj mir vam dam; ne kakor svét daje, vam jas dam. Vashe serzé naj se ne prestrašhi, in naj se ne bojí! Slifhali ste, de sim vam jas rékel: „Grém, in pridem k' vam.“ Ako bi me ljubili, bi se pazh veselíli, de grém k' Ozhétu; sakaj Ozhe je vezhi od mene. In sdej sim vam povédal, préden se sgodí, de bote vérovali, kedar se sgodí. Ne bom ushé velíko s' vami govóril. Pride namrezh vojvoda tega svetá, in per meni nizh nima; ampak de svet sposná, de ljubim Ozheta, in takó delam, kakor mi je Ozhe sapovédal.

Bínkefhtni pondeljik.

MOLITEV.

Bog! kateri si svojim aposteljnám svétiga Duhá dal, dodéli svoji drushíni ispolnjenje pobóshne prošnje, de, katerim si véro dal, jim tudi mir dodelish. Po Gospodu nashim i. t. d. v' edinosti ravno tega svetiga Duhá i. t. d.

Berilo is djanja aposteljskiga

10, 42 — 48.

Tiste dni je Peter odperl svoje usta, in rékel: „Moshjé bratje! nam je Gospod ukasal osnanováti ljudstvu in prizheváti, de je on tisti, kateri je od Bogá postavljen sodnik shivih in mertvih. Temu vsi preroki prizhevánje dajejo, de dobé v' njegovim imenu odpuštenje grehov vsi, kateri va-nj vérujejo.“ Ko je Peter she govoril te besede, je sveti Duh padel na vse, kateri so besédo poslušali. In véрни is obrése, kateri so bili s' Petram prishli, so se savséli, de je bila tudi na nevernike milost svétiga Duhá islita. Slislahi so jih namrezh govoriti mnoge jesike, in Bogá povelizheváti. Tedej je Peter rékel: „Smé li kdo vode brani, de bi ne bili kersheni tí, kateri so svétiga Duha prejéli, kakor tudi mí?“ In jih je ukasal kerstiti v' iménu Gospoda Jesusa Kristusa.

✠ *Evangelij Svetica Joana*

3, 16 — 21.

Tisti zhaš je Jesus rékel Nikodemu: Bog je svét takó ljubil, de je dal svojiga edinorojéniga Sinú, de, kdor kó-li va-nj véruje, se ne pogubí, temuzh ima vézhno shivljenje. Bog namrezh ni poslal svojiga Sinú na svét, de bi svét sodil; temuzh de bi bil svet po njem svelízhan. Kdor va-nj véruje, ne bo sojen; kdor pa ne véruje, je ushé sojen, ker ne véruje v' imé edinorojeniga Sinú Boshjiga. To pa je sodba, ker je luzh prishla na svet, in so ljudjé bolj ljubili temò ko luzh; saka-j njih déla so bile hude. Sledenj namrezh, kteri hudo déla, sovrashi luzh, in ne pride k' luzhi, de niso svarjene njegove déla; kdor pa dela resnizo, pride k' luzhi, de se rasodé-nejo njegove déla, ker so v' Bogu stor-jene.

Binkefhtni tvorik.

MOLITEV.

Naj bo per nas, prósimo, Gospod! mozh svétiga Duhá, de nashe serza usmiljeno ozhísti, in jih vsih sopernošt váruje. Po Gospodu našim i. t. d. v' edinosti ravno tega svétiga Duhá i. t. d.

Berilo is djanja aposteljskiga

8, 14 — 17.

Tiste dni, ko so flishali aposteljni, kateri so bili v' Jerusalemu, de je Samarija sprejela béfédó Boshjo, so jim Petra in Joana poslali. In sta prishla, in sta sa-nje molila, de bi prejéli svetiga Duhá. Sakaj v' njih nobeniga she ni bil prishel, ampak samó keršheni so bili v' iménu Gospoda Jesusa. Tedej sta roké na-nje pokladala, in so prejéli svétiga Duhá.

✠ *Evangeli svetiga Joana*

10, 1 — 10.

Tisti zhaš je Jesus rekel farisejem: „Resnízhno, resnízhno, vam povém: Kdor ne gré skosi duri v' ovzhji hlév, ampak lási drugód va-nj, tisti je tat

in rasbojnik. Kdor pa va-nj gré fko-
 si duri, je pastir ovez. Njemu odpre
 vratár, in ovzé poslušhajo njegov glas,
 in klizhe svoje ovzé po iménu, in jih
 ven vodi. In kedar svoje ovzé ispu-
 stí, gré pred njimi, in ovzé gredó sa
 njim, ker posnajo njegov glas; sa
 ptujim pa ne gredó, temuzh beshé
 od njega, ker ne posnajo ptujih gla-
 sú.“ To priliko jim je Jesuf pravil;
 oní pa niso uméli, kaj jim je govórik.
 Jesuf jim je tedej spet djal: „Resní-
 zhno, resnízhno, vam povém: Jas sim
 duri ovez. Vsi, kolikor jih je prishlo,
 so tatjé in rasbojniki, in ovzé jih ni-
 so poslušhale. Jas sim duri. Ako kdo
 fkosi mé noter gré; bo svelízhan,
 in bo noter in ven hodil, in bo pa-
 sho nashel. Tat ne pride, kakor de
 krade, in kolje in pokonzhá. Jas sim
 prishel, de imajo shivljenje, in ima-
 jo obilnisthi.“

V' prasník presvete Trojize.

MOLITEV.

V figamogózhni, vézhni Bog! kateri si dal svojim flushabnikom v' prizhevánji prave vére zhašt vézhne Trojize sposnati, in v' mogožnosti velizhaštva edinošt moliti; prósimo, de bomo s' terdnostjo ravno te vére vselej vsih sopernost obváróvani. Po Gospodu našim Jesusu Kristufu Sinu trojim, kateri s' tebój shiví in kraljuje i. t. d.

Berilo is lista s. Pavla aposteljna do Rimljanov 11, 33 — 36.

O visokóšt bogastva, Boshje modrósti in snanja! kakó nesapopadljive so njegove sodbe, in neisvedne njegove pota! Sakaj kdo je sposnal misel Gospodovo, ali kdo je bil njegov svetováviz? Ali kdo mu je pred kej dal, de bi se mu povernilo? Sej je vse is njega, in po njem in v' njem; njemu bodi zhašt in hvala vékoma. Amen.

✠ *Evangelij svetiga Matevsha*

28, 18 — 20.

Tisti zhašt je Jesus rékel svojim uzhénzam: Dana mi je vsa oblašt v'

~~~~~  
 nebésih in na semlji. Torej pojdite, in uzhíte vse narode, in kerfhujte jih v' iménu Ozhéta in Sinú in svétiga Duhá; uzhíte jih dopolniti vse, kar koli sim vam sapovédal. In gléjte, jas sim s' vami vse dni do konza svetá.

Pervo nedéljo po bínkefhtih.

MOLITEV.

Bog, mozh tistim, kateri v' té upajo! pridi na nashe klizanje mílostvo k' nam, in ker bres tebe zhlovéfhka slabost nizh ne more, dodéli pomozh svoje milosti, de ti homo v' ispolnjenji tvojih sapóved po volji in djanji dopadli. Po Gospodu nashim Jesusu Kristusu Sinu tvojim, kateri s' tebój shiví in kraljuje i. t. d.

Berilo is 1. lista J. Joana aposteljna

4, 8 — 21.

Predragi! Bog je ljubésen. V' tem se je fksala ljubesen Boshja do nas, de je Bog svo-

jiga edinorojéniga Sina poslal na svet, de bi po njem shivéli. V' tem obstojí ljubésen: ne de kakor bi bili mí Bogá ljubili, ampak de nas je on pred ljubil, in de je poslal svojiga Sina v' spravo sa nashe gréhe. Predragi! ako nas je Bog takó ljubil, moramo tudi mí drugi drusiga ljubiti. Bogá ni nikoli nihzhe vidil. Ako se ljubímo med sebój, ostane Bog v' nas, in njegova ljubésen je v' nas popolna. Is tega sposnámo, de ostanemo v' njem, in on v' nas, ker nam je dal od svojiga Duhá. In mí smo vidili, in prizhujemo, de je Ozhe poslal svojiga Sinu odreshenika svetá. Kdor koli bo prizhal, de je Jesus Sin Boshji; ostane Bog v' njem, in on v' Bogu. In mí smo sposnali, in vérovali ljubésni, ktero ima Bog do nas. Bog je ljubésen; in kdor ostane v' ljubésni, ostane v' Bogu, in Bog v' njem. V' tem je ljubésen Boshja per nas popolna, de imamo saupanje v' dan sodbe; sakaj kakor je on, takó smo tudi mí na tem svétu. V' ljubésni ni strahú; ampak popolna ljubésen isshe ne strah. Sakaj strah ima terpljenje; kdor se pa bojí, ni popoln v' ljubésni. Ljubímo tedej mí Bogá, ker nas je Bog préd ljubil. Ako kdo rezhe: „Ljubim Bogá,“ in sovráshi svojiga brata, je lashnik. Kdor namrezh ne ljubi svojiga brata, kteriga vidi; kakó more Bogá ljubiti, kteriga ne vidi? In to sapóved imamo od Bogá, de, kdor ljubi Bogá, naj ljubi tudi svojiga brata.

✠ *Evangelij svetiga Luka*

6, 36 — 42.

Tisti zhaš je Jesus rékel svojim uzhénzam: „Bodite usmiljeni, kakor je tudi vašh Ozhe usmiljen. Ne sodíte, in ne bote sojeni; ne pogublajte, in ne bote pogubljeni; odpušajte, in vam bo odpušeno. Dajte, in se vam bo dalo; dòbro, natlazheno, in potréseno in sverhano méro vam bodo dali v' vašhe narozhje. S' kakorshno méro namrezh bote mérili, s' tako se vam bo odmérjalo.“ Povedal jim je pa tudi priliko: „Ali more flépez flépza voditi? Ali ne padete obá v' jamo? Uzhéniz ni zhes uzheníka; popoln pa bo vsak, zhe je, kakor njegov uzheník. Kaj pa vidish pesdér v' ozhésu svojiga brata; bruna pa, ki je v' tvojim ozhésu, ne zhutish? Ali kakó moresh rezhi svojimu bratu: Brat, pústi, ti bom isderl pesdér is ozhéfa! ko sam v' svojim ozhésu bruna ne vidish? Hinávez! isderi popréj brun is svojiga ozhéfa, in

potlej gléj, de isderefh pesdér is ozhéfa svojiga brata.“

V' prasník f. réshnjiga teléfa.

MOLITEV.

Bog! kteri si nam v' prezhudnim sakramentu spomin svojiga terpljenja sapuhtil, dodéli, prófimo, de svete skrivnosti tvojiga teléfa in tvoje kervi takó zhestimò, de sad tvojiga odrefhenja védno v' sebi obzhútimo. Kteri shivísh in kraľujesh i. t. d.

*Berilo is 1. lista s. Pavla aposteljna
do Korinzhanov 11, 23 — 29.*

Bratje! jas sim prejél od Gospoda, kar sim vam tudi srozhil, de je Gospod Jesus tisto nozh, ko je bil sdan, vsel kruh, in sahvalil, ter raslomil in rékel: „Vsemite, in jejte; to je moje teló, ktero bo sa val dano. To storíte v' moj spomin!“ Ravno takó tudi kélih po vezhérji, rekózh: „Ta kélih je nova savésa v' moji kervi. To storíte, kolikorkrat bote pili, v' moj spomin!“ Sakaj kolikorkrat bote jédli ta kruh, in kélih pili, bote smert Gospodovo osna-

novali, dokler ne pride. Kdor koli tedej bo nevrédno jédel ta kruh, ali pil kélih Gospodov; bo kriv teléfa in kervi Gospodove. Naj torej zhlovek sam sebe presodi; in takó naj jé od tega kruha, in pije od kélha. Kdor namrezh nevredno jé in pije, si sodbo jé in pije; ker ne raslozhi teléfa Gospodoviga.

✠ *Evangelij svetiga Joana*

6, 56 — 59.

Tisti zhať je **J**esuf rékel Judovskim mnóshizam: Moje mesó je réf jéd, in moja kri je réf pijázha. Kdor jé moje mesó, in pije moja kri; ostane v' meni, in jas v' njem. Kakor je mene poslal shivi Ozhe, in jas shivím savoljo Ozhéta; takó bo tudi tisti, kteri jé mene, shivel savoljo mene. Ta je kruh, kteri je s' nebéf prišel; ne kakor so jédli vafhi ozhétje mano, in so umerli. Kdor jé ta kruh, bo shivel vékoma.

 Drugo nedéljo po bínkefhtih.
MOLITEV.

Stóri, Gospod! de imamo do tvojiga svétiga iména ne le strah, ampak tudi vedno ljubésen, ker jih f' svojim vladanjem níkedar ne sapustish, ktere v' terdnost svoje ljubésni postavish. Po Gospodu našim Jesusu Kristusu Sinu tvojim, kateri f' tebój shiví in kraljuje i. t. d.

Berilo is 1. lista J. Joana aposteljna
3, 13 — 18.

Predragi! nikar se ne zhudite, ako vas svét sovrashi. Mí véme, de smo bili preneseni is smerti v' shivljenje, ker ljubimo brate. Kdor ne ljubi, ostane v' smerti. Slehern, kateri sovrashi svojiga brata, je ubijávez, in véste, de noben ubijávez nima vézhniga shivljenja v' sebi obstojézhiga. V' tem smo sposnali ljubésen Boshjo, de je on svoje shivljenje sa naš postavil; tudi mí moramo sa brate shivljenje postaviti. Kdor ima premoshenje tega svetá, in vidi svojiga brata, de je v' potrebi, in saprè svoje serzé pred njim; kakó prebiva ljubésen Boshja v' njem? Otrozhizhi moji! ne ljubimo

~~~~~  
 s' besédo, tudi ne s' jesíkam, ampak v' dja-
 nji in resnízi.

✠ *Evangelij svetiga Luka*

14, 16 — 24.

Tisti zhať je Jesus farisejem to prí-
 liko govóril: Néki zhlovek je napravil
 velíko vezhérjo, in jih je velíko po-
 vabil. In je posláł svojiga hlapza ob
 uri vezhérje rezhi povabljenim, de
 naj pridejo, ker je ushé vse perpra-
 vljeno. In so se jéli vsi vkupej isgo-
 varjati. Pervi mu je djál: „Pristávo
 sim kupil, in moram iti, in jo oglé-
 dati; te prosim, iméj me isgovorjèni-
 ga.“ In drug je rékel: „Pet jarmov
 volóv sim kupil, in jih grém poskusit;
 te prosim, imej me isgovorjèniga.“ In
 drug je rékel: „Oshenil sim se, in
 torej ne morem priti.“ In hlapez se
 je vernil, in je povédal to svojimu
 gospodu. Tedej se je hishni gospodar
 rasferdil, in je rékel svojimu hlapzu:
 „Pojdi bersh po zestah in úlizah mé-
 šta, in perpelji sem uboge, in hrome,
 in flépe in kruljeve.“ In hlapez je

djal: „Gospod! sgodilo se je, kakor si ukasal; in s'he je proftor.“ In gospod rezhe hlapzu: „Pojdi na pota in prélafe, in permoraj jih priti; de se napolni moja hiſha. Povém vam pa, de nobeden unih mosh, kateri ſo bili povabljeni, ne bo okuſil moje vezhé-
rje.“

Tretjo nedéljo po bínkefhtih.

MOLITEV.

Bog! varh v' té saupajózhih, bres kteriga ni nizh terdniga, nizh svétiga, obifhi naf obilno ſ' ſvojim uſmiljenjem, de od tebe vladani in vojeni pridemo takó ſkosi zhaſne dobrote, de ne ſgubimò vézhnih. Po Gospodu naſhim Jeſusu Kriſtuſu Sinu tvojim, kateri ſ' tebój shiví in kraljuje i. t. d.

Berilo is 1. liſta ſ. Petra apoſteljna
5, 6 — 11.

Predragi! ponishajte ſe pod mogožno roko Boſhjo, de vaſ Bog povifha ob zhaſu obifka-

nja. Vso svojo skerb njemu pušíte, ker njemu je skerb sa vas. Bodite trésní, in zhujte; ker hudízh, vašh soperník, hodi kakorr jovèzh lev okoli, in ishe, kogá bi posherl. Temu se ubraníte terdni v' véri, vedózh, de so vašhi po svetu raskropljeni bratje v' ravno takim terpljenji. Bog vse milosti pa, kateri naš je poklizal k' svoji vézhni zhašti v' Kristufu Jesufu, vaš bo po kratkim terpljenji popolne storil, uterdil in vkorenínil. Njemu bodi slava in gospostvo v' véke vékov. Amen.

✠ *Evangeli Svetiga Luka*

15, 1 — 10.

Tisti zhaš so se zolnarji in gréshniki Jesufu perblishali, de bi ga poslušhali. In fariseji in pismouki so godernjali, rekózh: „Ta gréshnike sprejéma, in jé sh' njimi.“ Pa povédal jim je to príliko, rekózh: Kteri zhlovek smed vaš, ako ima sto ovez, in eno smed njih sgubí, ne popuští devét in devetdesetéríh v' pušhavi, in ne gré sa sgubljeno, dokler je ne najde? In kedar jo najde, jo sadéne vesél na svoje rame; in ko pride domú, poklizhe prijatle in soséde, in jim rezhe: „Ve-

~~~~~  
 felíte se s' menój, ker sim nashel svo-
 jo sgubljeno ovzo!“ Povém vam, de
 takó bo v' nebesih vezhi veselje nad
 enim gréshnikam, kateri se spokorí, ka-
 kor nad devet in devetdesetimi pra-
 vizhnimi, kateri ne potrebujejo poko-
 re. Ali ktera shena, ki ima deset dra-
 hem, ako eno drahmo sgubí, ne per-
 shgè luzhi, in ne pomete hishe, ter ne
 ishe skerbno, dokler je ne najde? In
 kedar jo najde, poklizhe prijátlize in
 solédinje, rekózh: „Veselite se s' me-
 nój, ker sim nashla drahmo, katero
 sim bila sgubila!“ Takó, vam povém,
 bo med angeli Boshjimi veselje nad
 enim gréshnikam, kateri se spokorí.

Zheterto nedéljo po bínke-
 shtih.

MOLITEV.

Daj nam, prósimo, Gospod! de nam per-
 godbe svetá po tvoji volji mirno tekó, in de
 se tvoja zérkev veseli ti v' miru flushiti. Po

~~~~~  
 Gospodu nashim Jesusu Kristusu Sinu tvojim,
 kateri f' tebój shiví in kraljuje i. t. d.

*Berilo is lista f. Pavla aposteljna
 do Rimljanov 8, 18 — 23.*

Bratje! ménim, de se terpljenje sedánjiga zhasa ne dá permériti prihodnji zhasi, ktera ima nad nami rasodéta biti. Sakaj vse stvarí sheljno zhakajo rasodenja Boshjih otrók. Ker stvarí so nizhémernosti podvershene, ne is svoje volje, ampak savoljo tistiga, kateri jih je podvergel v' upanje, de bodo tudi te stvarí reshene is fushnosti trohnjenja v' zhestítljivo prosto otrók Boshjih. Vémo namrezh, de dosdej vse stvarí sdihujejo in stokajo kakor na porodu. Pa ne samó one, ampak tudi mi, kateri imamo pervíne Duhá, tudi mí sami per sebi sdihujemo, ko zhakamo pootrozhjenja Boshjiga in odreshenja svojiga teléfa, v' Kristusu Jesusu Gospodu nashim.

✠ *Evangelij fvetiga Luka*

5, 1 — 11.

Tisti zhas, ko so Jesusa mnóshize obfule, poslufhat beséde Boshje, je on stal per Genesarefhkim jéseru. In je vidil dva zhelna ob jéseru stati; rib-


~~~~~  
zhi pa so bili is nju stopili, in so ispirali mreshe. Stopil je pa v' eniga zhelnov, kateri je bil Simonov, in ga je profil malo od kraja odríniti. In je sedé mnóshize is zhelna uzhil. Ko je pa néhal govoriti, je djal Simonu: „Pelji na globóko, in versite svoje mreshe na lov.“ In Simon je odgovóril, in mu djal: „Úzheník! vso nozh smo lovili, in nismo nizh vjéli; na tvojo besédo pa bom vergel mresho.“ In ko so bili to storili, so sajéli velíko shtevílo rib; njih mréshta pa se je tergala. In so mígnili tovarshem, kateri so bili v' unim zhelnu, de naj pridejo, in jim pomagajo. In so prifhli, in napolnili obá zhelna, takó de sta se topila. Simon Peter pa, ko je to vidil, je padel Jesufu h' kolénam, rekózh: „Gospod! pojdi od mene, ker sim gréshen zhlovek!“ Grosa namrezh je bila obshla njega in vse, kateri so bili sh' njim, nad vlakam rib, ki so ga bili storili; ravno takó pa tudi Jakoba in Janesa, Zebedejeva sinova, ki sta bila Simonova tovarsha. In Jesuf je

~~~~~  
 rékel Simonu: „Ne boj se, odslej bošh ljudi lovíl.“ In so potegnili zhelna h' kraju, in vse popuštíli, ter sa njim shli.

Peto nedéljo po bínkeshtih.

MOLITEV.

Bog! ki si jim, kateri te ljubijo, nevidne do-bróte perprávil, vlij v' nashe serza gorkoto svoje ljubésni, de te v' všim in zhes vse ljubi-mo, in tvoje obljubljene darove sadobimò, kateri vse sheljé preséshejo. Po Gospodu našhim Je-susu Kristusu Sinu tvojim, kateri f' teboj shiví in kraljuje i. t. d.

Berilo is 1. lista J. Petra aposteljna
 3, 8 — 15.

Predragi! bodíte vsi ene misli, usmiljeni, bra-toľjubni, miloserzhni, krotki, ponishni. Ne po-vrazhujte hudiga sa hudo, ne klétve sa klétev, ampak nasproti blagoslovíte; ker ste v' to po-klizani, de blagoslov v' dél posédete. Sakaj kdor hozhe shivljenje ljubiti, in víditi dobre

dni, naj dersí svoj jesik od hudiga, in njegove usta naj ne govore goljfijske; naj se ogiba hudiga, in naj dobro storí; naj ishe mirú, in naj se ga dersí. Ker ozbí Gospodove so obernjene v' pravizhne, in njegove ushesa v' njih molitve; obras Gospodov pa je soper hudodélnike. In kdo vam bo shkódoval, ako ste sa dobro vnéti? Pa zhe tudi kej terpitè sa pravize voljo, blagor vam! Njih strahovánja pa se ne bojte, in ne puštíte se smoliti. Gospoda Kristusa pa posvezhujte v' svojih serzih.

✠ *Evangelij Svetiga Matevsha*

5, 20 — 24.

Tisti zhas je rékel Jesus svojim uzhenzam: Resnizhno vam povém, ako ne bo obilnisthi vasha praviza, kakor pismoukov in farisejev; ne pojdete v' nebeshko kraljestvo. Slisnali ste, de je rezheno starim: „Ne ubijaj; kdor pa ubija, bo sodbe kriv.“ Jas pa vam povém, de vsak, kteri se jesí nad svojim bratom, bo kriv sodbe; kdor pa rezhe svojimu bratu raka, bo kriv sbora, kdor pa rezhe norez, bo kriv peklenfkgiga ognja. Zhe tedej svoj dar pernefsh k' altarju, in se tam spomnisth,

de ima tvoj brat kej soper té; pústi ondi svoj dar pred altarjem, in pojdi poprej spraviti se s' svojim bratom, in tedej pridi, in daruj svoj dar.

Šesto nedéljo po bínkešhtih.

MOLITEV.

Bog vse moží! kteriga je vse, kar je dobri- ga, vsadi v' nashe serza ljubésen tvojiga imé- na, in dodéli nam rast v' keršhanstvu, de, kar je dobriča, boljshash, in kar je boljshaniga, s' dobrótljivo s'kerbjó váruješh. Po Gospodu našim Jesusu Kristusu Sinu tvojim, kteri s' tebój shiví in kraljuje i. t. d.

*Berilo is lista s. Pavla aposteljna
do Rimljanov 6, 3 — 11.*

Bratje! kteri koli smo keršheni v' Jesusu Kri- stusu, smo v' njegovi smerti keršheni. Sh' njim namrezh smo pokopani s' kerštam v' smert, de, kakor je Kristus vstal od mertvih s' zhaštjó O- zhétovo, takó tudi mi v' novim shivljenji ho- dímo. Sakaj ako smo vanj vsajeni v' poboshno- sti njegove smerti, bomo tudi v' poboshnosti

njegoviga vstajenja; ker vémo, de je bil nash štari zhlovek sh' njim vred krishan, de bi se rasdjalo teló gréha, in de bi vezh ne flushili grehu. Kdor je namrezh umerl, je opravízhen od greha. Ako smo pa umerli f' Kristusam, vérujemo, de bomo tudi shivéli sh' njim vred; ker vémo, de Kristus, ko je vstal od mertvih, vezh ne umerje, smert ga ne bo vezh gospodovála. Sakaj de je umerl, je savoljo¹ gréha enkrat umerl; de pa shiví, shiví Bogú. Takó mislite tudi ví, de šte namrezh grehu odmerli, shivitè pa Bogú v' Kristufu Jesufu Gospodu nashim.

✠ *Evangelij svetiga Marka*

8, 1 — 9.

Tisti zhaš, ko je bilo velíko ljudstva per Jesufu, in niso imeli kej jésti, je poklízal svoje uzhenze, in jim rezhe: „Mnóshiza se mi smili; ker gléj, ushé tri dni so per meni, in nimajo kej jésti. In ako jih lazhne spuštím domú, bodo omagali na potu; nékej namrezh jih je od délezh prishlo.“ In njegovi uzhénzi so mu odgovorili: „Kakó jih bo kdo mogel tukej v' puhavi nasítiti f' kruham?“ In jih je vprashal: „Koliko imate kruhov?“ Oni pa so rekli:

„Sedem.“ In je ukasal mnóshizi séfti po tléh. In je vsél sedmére kruhe, in je sahvalil, ter raslomil, in dal svojim uzhénzam, de naj raskladejo; in so raskladli mnóshizi. In so imeli nékej ríbiz; in jih je tudi poblagoflovil, in rékel rasklasti. In so jédli, ter se nafítili; in so pobrali ostanke kozov, sedem jérbafov. Kteri so pa jédli, jih je bilo okoli fhtiri tavshent. In jih je odpravil.

Sédmo nedéljo po bínkefhtih.

MOLITEV.

Bog! kteriga previdnost se v' svojim ravnanji ne goljfa, prósimo te ponishno, de vse shkodljivo odverni, in vse, kar nam je dobro, dodéli. Po Gospodu nashim Jesusu Kristusu Sinu tvojim, kteri f' tebój shivi in kraljuje i. t. d.

*Berilo is lista J. Pavla aposteljna
do Rimljanov 6, 19 — 23.*

Bratje! po zhlovéshko govorím, savoljo slabosti vashiga mesá: Kakor ste podali svoje ude flushiti nezhistosti in krivízi v' hudobijo, takó podajte tudi sdej svoje ude flushiti pravízi v' posvezhenje. Sakaj kedar ste bili sushnji greha, ste bili prosti pravízhnosti. Kákoshen sad ste tedej takrat iméli v' tem, zhesar se sdej sramujete? Konez tega namrezh je smert. Sdej pa, ko ste prosti od greha, slúshite pa Bogú, imate svoj sad posvezhevanje, konez pa vézhno shivljenje. Sakaj plazhilo sa greh je smert; milost Boshja pa je vézhno shivljenje v' Kristusu Jesusu Gospodu nashim.

✠ *Evangelij Svetiga Matevsha*
7, 15 — 21.

Tisti zhas je rekel Jesus svojim uzhenzam: Várujte se lashnjívih prerokov, kateri pridejo k' vam v' óvzhjih oblazhilih, snotrej pa so sgrabljívi volkovi! Po njih sadu jih bote sposnali. Se li bere grosdje s' ternja, ali fige s' osata? Takó rodí vsako dobro drevó dóber sad, malopridno drevó pa rodí

malopriden sad. Dobro drevó ne more malopridniga sadú roditi, tudi ne malopridno drevó dobriga sadú roditi. Vsako drevó, ktero ne storí dobriga sadú, bo posékano, in v' ogenj veršeno. Tedej is njih sadú jih bote sposnali. Ne vsak, kateri mi pravi: Gospod, Gospod! pojde v' nebes'hko kraljestvo; ampak kateri storí voljo mojiga Ozhéta, ki je v' nebesih, tisti pojde v' nebes'hko kraljestvo.

Osmo nedéljo po bínkeshtih.

MOLITEV.

Dodéli nam míloštivo, próšmo, Gospod! duhá vselej mífliti in délati, kar je prav, de, ki nam bres tebe ni mozh biti, po tvoji volji shivéli samoremo. Po Gospodu našim Jesusu Kristusu Sinu tvojim, kateri s' tebój shiví in kraljuje i. t. d.

Berilo is lista J. Pavla aposteljna do Rimljanov 8, 12 — 17.

Bratje! nismo dolshníki mesá, de hi po méšu shivéli. Sakaj ako bote po méšu shivéli, bote

umerli; ako bote pa déla mesá s' duham morili, bote shivéli. Ktere koli namrezh Duh Boshji vodi, tí so otrozi Boshji. Sej níste prejéli duhá fushnosti spet v' strah, ampak prejéli ste duhá posinovljenih otrók, v' katerim klizhemo: Aba, Ozhe! Duh sam namrezh daje prizhevánje nashimu duhu, de smo otrozi Boshji; ako pa otrozi, tudi deléshi, deléshi Boshji, sodeléshi pa Kristusovi.

✠ *Evangelij fvetiga Luka*

16, 1 — 9.

Tisti zhač je Jesus svojim uzhénzam to príliko govóril: Je bil neki bogat zhlovek, kateri je imel híshnika, in ta je bil obdolshèn pred njim, kakor de bi bil napravljajl njegovo premoshenje. In ga je poklizal, ter mu je rekel: „Káj, to flishim od tebe? Daj odgovor od svojiga híshevánja; sakaj posehmal ne bošh mogel vezh hísheváti.“ Híshnik pa je sam per sebi djajl: „Kaj bom storil, ko mi moj gospod odvsame híshevanje? Kopati ne morem, vbogajmé profiti se framujem. Vém, kaj bom storil, de me, kedar sim odstavljen od híshevánja, vsamejo

v' svoje híšhe.“ Tedej je poklízal vse dolshníke svojiga gospoda, in je djál pervimu: „Koliko si dolshán mojemu gospodu?“ On pa je rékel: „Sto zhebrov olja.“ In mu je djál: „Vsemi svoje písmo, usédi se hitro, in sapišhi petdeset.“ Potlej je djál drugimu: „Tí pa koliko si dolshán?“ On pa je rékel: „Sto starjev pšheníze.“ In mu rezhe: „Vsemi svoje písmo, in sapišhi ofemdeset.“ In gospod je hvalil krivízhniga híšhnika, de je bil rasumno storil; sakaj otrozi tega svetá so rasumníshhi, kakor otrozi luzhi v' svojim rodu. In jas vam povém: Délajte si prijatle s' sapeljivim mamonom (bogáštvam), de vas, kedar obnemagate, vsamejo v' vézhne stanoválišha.

Deveto nedéljo po bínkefhtih.

MOLITEV.

Gospod! naj bodo ushésa tvojiga usmiljenja odperte molitvam ponishno prošijózhih, in de

profhnikam, zhesar shelé, dodelísh, stóri, de profíjo, kar je tebi vshezsh. Po Gospodu našim Jesufu Kristufu Sinu tvojim, kteri s' te bój shiví in kraljuje i. t. d.

*Berilo is 1. lista J. Pavla aposteljna
do Korinzhanov 10, 6 — 13.*

Bratje! nikar ne poshelímo hudih rezhí, kakor so jih Judje posheléli. Tudi ne bodite malikovávzi, kakor njih eni, kakor je pisano: „Ljudje so sedli jést in pit, in so vštali igrat.“ Tudi ne kurhajmo se, kakor so se njih eni kurbali; in jih je padlo en dan tri in dvajset tashent. Tudi ne skušhajmo Kristufa, kakor so ga njih nekteri skušhali; in so jih kazhe pokonzhale. Tudi ne godernajate, kakor so njih nekteri godernjali; in so bili pomorjeni od angela moríje. Vse to pa se jim je v' podobi sgodilo; sapifano je pa nam v' posvarjenje, na ktere je konez svetá prishel. Kdor tedej méni, de stojí; naj gléda, de ne pade! Skušhnjáva naj nad vas ne pride druga, ko zhlovéshka! Bog pa je svést, ki vas ne bo pustil skušhati bolj, ko uterpité, temuzh bo storil, de bo skušhnjava tudi dobro isshla, de jo smagate.

✠ *Evangeli svetiga Luka*

19, 41 — 47.

Tifti zhař, ko se je Jenuř perbliřhal Jerusalemu, in je méřto uglédal, se je sjokal nad njim, rekózh: „De bi bilo ťposnalo tudi tí, in slařti ta ťvoj dan, kar je v' tvoj mir! Sdej pa je ťkrito pred tvojimi ozhmí. Ker priřhli bodo dnévi nad té, in tvoji ťovrašniki te bodo obdali s' ťařipam, in te oblegli, in ťiřkali od vřih řtrani; in bodo v' tla pomandrali tebe in tvoje otroke v' tebi, in ne bodo puřtili v' tebi kamna na kamnu, ťató ko niři ťposnalo zhařa ťvojiga obiškanja.“ In je řhel v' tempelj, ter jih je jél iřganjati, kteri ťo v' njem prodajali in kupováli, in jim je djal: Piřano je: „Moja hiřha je hiřha molitve; ví pa řte jo řtorili jamo rařbojnikov.“ In je uzhíl vřak dan v' tempeljnu.

Deseto nedéljo po binkeštih.

MOLITEV.

Bog! kateri svojo vsigamogózhnost posebno s' persanáhanjem in usmiljenjem kashašh, obišhi naš obilno s' svojo milostjo, de, ki proti tvojim obljubam tezhemo, naš vdeléshish nebéshkih daróv. Po Gospodu našim Jesusu Kristusu Sinu tvojim, kateri s' tebój shiví in kraljuje i. t. d.

Berilo is 1. lista s. Pavla aposteljna do Korinzhanov 12, 2 — 11.

Bratje! kedar ste bili nevérniki, véste, de ste k' mutaštim malikam hodili, kakor ste bili peljani. Sató vam na snanje dan, de nihzhe, ki v' Duhu Boshjim govori, Jesusa ne kolne; in nihzhe ne more rezhi Gospod Jesus drugázhi, ko v' svétim Duhu. Daróvi so mnogoteri, Duh pa je eden; in slushbe so mnogotere, Gospod pa je eden; in opravila so mnogotere, Bog pa je eden, kateri déla vse v' vsih. Sléhernimu pa je dano rasodenje Duha v' prid. Enimu je po Duhu dano govorjenje modrósti, enimu pa govorjenje uzhenósti po ravno tistim Duhu, enimu

~~~~~  
 vera v' ravno tístim Duhu, enimu dar osdra-
 vljanja v' ravno tístim Duhu, enimu délanje zhu.
 deshev, enimu prerokovánje, enimu raslozhenje
 duhóv, enimu mnogoteri jesíki, enimu islaga-
 nje jesíkov. Vse to pa déla en in ravno tísti
 Duh, kteri delí slehernimu, kakor hozhe.

✠ *Evangelij Sretiga Luka*

18, 9 — 14.

Tísti zhaš je Jesus enim, kteri so sa-
 mí v' sê saupali, de so pravizhni, in
 so druge sanizheváli, to príliko pové-
 dal: Dva zhlovéka šta shla v' tempelj
 molit, eden farisej, in eden zolnar.
 Farisej je stal, in sam per sebi to mo-
 lil: „Bog! te sahvalim, de nisim ka-
 kor drugi ljudjé, rasbojniki, kriví-
 zhniki, préshefhtniki, ali kakor ta zol-
 nar. Se postim dvakrat v' tédnu, da-
 jem desetíno od vsiga, kar imam.“ In
 zolnar je od délezh stal, in she ozhí
 ni hotel proti nébu vesdvigniti; temuzh
 je terkal na svoje persi, rekózh: „Bog,
 bodi mi gréshniku mílostiv!“ Vam po-
 vé, ta je shel opravízen v' svojo hi-
 sho, uni pa ne: sakaj vsak, kteri se

povifhuje, bo ponishan; kdor se pa ponishuje, bo povifhan.

Enajsto nedéljo po bínkefhtih.

MOLITEV.

V sigamogózhni, vézhni Bog! kateri s' obilnoftjo svoje dobróte saflushenje in shelje svojih profhnikov preféshefh; islij v' naf svoje usmiljenje, de odpuifsh, kar nafho véft strafbi, in perdáfsh, zhefar si profiti ne upamo. Po Gospodu nafhim Jesusu Kristufu Sinu tvojim, kateri f' tebój shiví in kraljuje i. t. d.

Berilo is 1. lista f. Pavla aposteljna do Korinzhanov 15, 1 — 10.

Bratje! opomnim vas evangélja, kteriga sim vam osnanil, kteriga ste tudi sprejéli, v' kterim ste tudi stanovitni, v' kterim bote tudi svelizhani; ako ga takó dershitè, kakor sim vam osnava, zhe le niste saftonj vérovali. Sakaj uzhil sim vas fosebno, kar sim tudi prejél: de je Kristuf sa nafhe grehe umerl po písmih; in de je bil pokopan, in de je tretji dan vstal po

~~~~~  
 písmih; in de se je Kefu perkasal in po tem enajstérim; potlej se je perkasal vezh ko pet sto bratam vsim kmali, smed kterih je sbe sdej veliko shivih, eni pa so saspali. Potlej se je perkasal Jakobu, potlej vsim aposteljnám. Poslednjizh pa se je perkasal tudi meni kakor negodniku. Sakaj jas sim nar manjšhi aposteljnóv, in nisim vréden apostelj imeuován biti, ker sim preganjál zérkev Boshjo. Po milosti Boshji pa sim to, kar sim, in njegova milost v' meni ni bila prasna.

✠ *Evangelij svetiga Marka*

7, 31 — 37.

Tisti zhač je Jesuf shel s' krajev Tira, in je skosi Sidon prishel k' Galilejskimu morju sredi krajev Desetoméstja. In mu perpéljejo gluhiga in mutastiga, in ga profijo, de naj poloshí rokó nanj. In ga je vsel smed mnóshize na stran, in mu je vtaknil svoje perste v' ušhása, ter je pljunil, in se dotaknil njegoviga jesíka; in je pogledal v' nebó in sdihnil, in mu rezhe: „Efeta!“ to je: „odpri se!“ In kar odperle so se mu ušhása, in rasvesala se je vés njegoviga jesíka, in je prav govóril. In


~~~~~  
 jim je sapovédal, de naj nikomur ne pravijo. Pa bolj ko jim je sapovedoval, bolj so osnanováli; in so se s he bolj zhudili, rekózh: „Vse je prav storil; gluhim je dal slifhati, in mutastim govoriti!“

Dvanajsto nedéljo po bínkefhtih.

MOLITEV.

V sigamogózhni in usmiljeni Bog! od zhigar darú pride, de ti tvoji véрни spodobno in hvale vrédno flushijo, dodéli nam, prófimo, de k' tvojim obljubljenim dobrótam bres spodtikanja tezhemo. Po Gospodu nashim Jesusu Kristusu Sinu tvojim, kteri s' tebój shiví in kraljuje i. t. d.

Berilo is 2. lista s. Pavla aposteljna do Korinzhanov 3, 4 — 9.

Bratje! tákofhno saupanje imamo po Kristusu v' Bogá, ne kakor de bi premogli is sebe kej misliti, kakor is sebe, ampak nasha pre-

moshnoft je is Bogá; kteri naf je tudi storil perpravne flushábnike nove savése, ne po zherki, ampak po duhu. Zherka namrezh umorí, duh pa oshivlja. Ako je tedej flushba smerti, f' zherkami v' kamne vdolbena, v' zhafti bila, takó de Israelovi otrozi niso mogli poglédati v' Mojsesov obras savoljo svetlobe njegoviga oblizhja, ktera mine; kakó ne bo veliko bolj flushba duhá v' zhafti? Sakaj ako je flushba pogubljenja v' zhafti, je flushba pravíze v' veliko obilnishi zhafti.

✠ *Evangeli svetiga Luka*

10, 23 — 37.

Tisti zhaf je rékel Jesus svojim uzhénzam: „Sreznhe ozhi, ktere vidijo, kar ví vidite! Ker povém vam, de veliko prerokov in kraljev je hotlo viditi, kar ví vidite, in niso vidili; in flifhati, kar ví flifhite, in niso flifhali.“ In gléj, neki pismoúk je vftal, kteri ga skufha in rezhe: „Uzhenik! kaj naj storím, de bom vézhno shivljenje sadobil?“ On pa mu je rékel: „Kaj je v' postavi pífano? Kakó berefn?“ On je odgovóril in djal: „Ljubi Gospoda svojiga Bogá is vfiga svo-

jiga serza, in is vse svoje dushe, in is vse svoje mozhi, in is vse svoje misli; in svojiga blishnjiga, kakor sam sebe.“ In mu je rékel: „Prav si odgovóril; to stóri, in bofh shivel!“ On pa se je hotel pravízhiti, ter je djal Jesufu: „In kdo je moj blishnji?“ Jesuf pa je odgovóril in djal: „Neki zhlovek je shel is Jerusalema dol v' Jeriho, in je padel med rasbojnike, kateri so ga tudi obropali, in s' ranami obdali, ter so shli, in ga puftili na pol mertviga. Permérilo se je pa, de je neki duhoven shel po tistim potu; in ga je vidil, in je memo shel. Ravno takó je tudi levit, ko je prishel na to mésto, in ga je vidil, mémo shel. Neki popoten Samariján pa je prishel do njega, in ko ga je vidil, se mu je v' serze smilil. In je perstopil, in mu obésal rane, olja in vina va-nje vlivfhi, in ga je posadil na svoje shivínzhe, ter peljal na gostivnizo, in ga ofkerbel. In drugi dan je vsél dva denárja, in ji je dal gostivniku, in je djal: „Skerbi sa-nj,

in kolikor vezh isdáfsh, ti bom jas nasaj gredé povernil. Kteri teh tréh se ti sdí, de je bil blishnji tiftimu, ki je padel med rasbojniké?“ On pa je rékel: „Tifti, kteri mu je storil u-smiljenje.“ In Jesuf mu rezhe: „Idi, in stóri tí takó!“

Trinajsto nedéljo po bínkefhtih.

MOLITEV.

V sigamogózhni, vézhni Bog, daj nam rast v' véri, upanji in ljubésni; in de saflushimo dosézhí, kar obéatsh, stóri, de ljubimo, kar sapovedújesh. Po Gospodu našim Jesusu Kri-stufu Sinu tvojim, kteri f' tebój shiví in kra-ljuje i. t. d.

*Berilo is lista f. Pavla aposteljna
do Galazhanov 3, 16 — 22.*

Bratje! Abrahamu in njegovimu saródu so bile obljuje storjene. (Pismo) ne rezhe: „In

~~~~~  
 sarodam,“ kakor de bi jih vezh bilo, ampak kakor le enimu: „In saródu tvojimu,“ kateri je Kristuf. To pa rezhem: Od Bogá poterjena savésa s' postavo, ktera je shtiri sto in trideset let potlej dana, ni overshena, de bi obljoba nizh ne veljala. Sakaj ako je is postave delesh, tedej ni is obljobe; Abrahamu pa ga je Bog po obljobi dal. Zhemú tedej postava? Savoljo prelomljenja je postavljena, dokler bi ne prishel sarod, katerimu je bil (Bog) obljobil, in je bila po angelih srédniku srozhená. Srédnik pa ni eniga, Bog pa je eden. Je li tedej postava soper obljobe Boshje? To ne! Sakaj ko bi bila postava dana, ktera bi mogla oshivljati, bi bila pravizhnoft ref is postave. Pa písmo je vse pod greh saklenilo, de bi bila obljoba is vére Jesusove vérnim dana.

✠ *Evangelij Svetiga Luka*

17, 11 — 19.

Tisti zhas, ko je Jesus v' Jerusalem shel, je hodil po srédi Samarije in Galileje. In ko je shel v' eno vas, mu je naproti prishlo desét gobovih mosh, kateri so od delezh stali, in so povedvignili glas, rekózh: „Jesus uzheník, usmili se nas!“ In ko jih je saglédal, je djal: „Pojdite, in skashi-

te se duhovnam!“ In pergodilo se je, ko so fhli, so bili ozhifheni. Eden smed njih pa, ko je vidil, de je ozhifhen, se je vernil, in je s' velíkim glasam zheftíl Bogá, in je padel na obras pred njegove nogé, in ga je sa-hvalil. In ta je bil Samarijan. Jesuf pa je odgovóril in djal: „Ali jih ni bilo deset ozhifhenih? Kjé je pa unih devét?“ Nobeden se ni snafhel, de bi se bil vernil, in Bogú zhaft dal, kakor ta ptujiz. In mu je djal: „Vftani in pojdi, kér tvoja véra ti je pomagala!“

Shtirnajsto nedéljo po bínkefhtih.

MOLITEV.

Váruj, prófimo, Gospod! svojo zérkev s' védnim usmiljenjem, in ker umerljivi zhlovek pade bres tebe, vlézi ga f' svojo pomózhjó vselej od fhkodljíviga, in obrazhuj ga na vse, kar je v' svelizhanje. Po Gospodu nashim Jesufu Kristufu Sinu tvojim, kateri f' tebój shiví in kraljuje i. t. d.

*Berilo is lista J. Pavla aposteljna
do Galazhanov 5, 16 — 24.*

Bratje! hodíte po dubu, in ne bote shélj mesá spolnili. Sakaj mesó poshelí soper duhá, duh pa soper mesó; ta dva namrezh sta eden drugimu soper, de ne storitè, kar bi koli hotli. Ako se daste duhu voditi, niste pod postavo. Déla mesá pa so snane, in té so: présheshtovanje, kurbanje, nezhistost, nesramnost, malikovánje, savdajanje, sovrashtva, sdrashbe, savíd, jésa, bòji, krégi, raspertje, nevoshljivosti, ubòji, pijánzhevanje, poshréshnost, in kar je temu podobniga. Od tazih dél vam napovém, kakor sim vam napovedovál, de, kateri take rezhí déljajo, ne bodo kraljéstva Boshjiga doségli. Sad duhá pa je: ljubésen, veselje, mir, poterpeshljivošt, miloserzhnost, dobrótljivošt, persanáshljivošt, krotkošt, véra, pohlévnost, sdershnost, zhistost. Soper tákosihne ni postava. Kteri so pa Kristusovi, so svoje mesó krishali s' gréhi in sheljami vred.

✠ *Evangelij Svetiga Matevsha*

6, 24 — 33.

Tisti zhas je rékel Jesus svojim uzhéizam: Nihzhe ne more dvéma gospodama flushiti: ali bo namrezh e-

niga sovrashil, in eniga ljubil, ali se bo eniga dershal, in bo eniga sanizhevál. Ne morete flushiti Bogú in mamonu. Sató vam povém, ne skerbite sa svoje shivljenje, kaj bote jédli; tudi ne sa svoje teló, kaj bote oblazhili. Ni li shivljenje vezh ko jéd, in teló vezh ko oblazhilo? Pogléjte ptize pod nebam, de ne féjejo, ne shanjejo, in ne spravljajo v' shítnize; in vašh nebéfhki Ozhe jih shiví. Ni ste li ví veliko vezh ko oné? Kdó pa smed vaš samore f' svojo skerbjó perdjati le en komolz k' svoji dolgofti? In sa obléko kaj skerbitè? Poglejte limbarje na polji, kakó rastejo: ne délajo in ne prédejo; pa vam povem, de she Salomon v' vfi svoji zhafti ni bil takó oblézhen, kakor njih eden. Zhe pa travo na polji, ktera danf stóji, in jutri se v' pézh vershe, Bog takó oblazhi; koliko bolj bo vaš, malovérni! Ne skerbíte tedej, rekózh: „Káj bomo jédli, ali káj bomo pili, ali f' zhem se bomo oblazhili?“ Ker po tem všim vprashujejo nevérniki.


~~~~~  
 Sej vé vašh nebéshki Ozhe, de potrebuje-
 te vsiga tega. Ishíte tedej nar-
 popréj Boshjiga kraljéstva in njegove
 pravíze, in vse to vam bo perversheno.

Petnajsto nedéljo po bínke- shtih.

MOLITEV.

Tvojo zérkev, Gospod! naj védno usmiljenje
 zhisti in uterduje, in ker bres tebe ne more
 terdna ostati, vòdi jo vselej s' svojo pomozhjó.
 Po Gospodu našim Jesusu Kristusu Sinu tvo-
 jim, kateri s' tebój shiví in kraljuje i. t. d.

*Berilo is lista s. Pavla aposteljna
 do Galazhanov 5, 25. in 6, 1 — 10.*

Bratje! ako v' duhu shivimò, tudi v' duhu
 hodímo. Ne bodimo sheljni prasne zhasí, de
 bi eden drusiga drashili, eden drugimu nevo-
 shljivi bili. Bratje! ako je kdo od kaziga gré-
 ha prenagljen, taziga ví, kí ste duhovni, pod-
 uzhíte v' duhu krotkosti; in gléj sam na-se,
 de ne bosh tudi tí skufhan. Eden drusiga

~~~~~  
 breména nosíte, in takó bote dopolnili Kristu-
 sovo postavo. Sakaj ako kdo od sebe méni, de
 je kej, ker nizh ni, sam sebe sapélje. Slé-
 hern pa naj preudári svoje délo; in takó bo
 sam v' sebi zhašt imel, in ne v' drugim. Vlak
 namrezn bo svoje breme nosil. Tisti pa, kte-
 ri je v' keršhanstvu poduzhevan, naj podelúje
 njemu, kateri poduzhuje, vse dobro. Nikar se
 ne motíte; s' Bogam se ni sháliti. Sakaj kar
 zhlovek séje, to bo tudi shel. Kdor séje tedej
 v' svojim mésu, bo od mesá tudi shel troh-
 njenje; kdor pa séje v' duhu, bo od duha
 shel vézhno shivljenje. Kedar pa dobro déla-
 mo, nikar se ne utrudimo; ker ob svojim
 zhasu homo shéli, ako se ne utrudimo. Dokler
 tedej zhašt imamo, storímo dobro vsm, slasti
 pa domazhim po véri.

✠ *Evangelij svetiga Luka*

7, 11 — 16.

Tisti zhašt je shel Jesus v' mésto, ki
 se imenuje Najm, in sh' njim so shli
 njegovi uzhénzi in velíka mnóshiza.
 Ko se je pa méstnim vratam perbli-
 shal, glej, so merlízha nefli, edíniga
 finú svoje matere, in ta je bila vdo-
 va; in sh' njo je bilo velíko ljudi is
 mésta. In kedar jo je Gospod vidil,

se mu je v' serze smilila, in ji je rékel: „Ne jokaj!“ In je perstopil, in se par dotáknil, (kteri so pa nosili, so obstali;) in je djal: „Mladénizh, rezhem ti, vftani!“ In merlizh je sédel, in jél govoriti. In ga je dál njegovi materi. Vse pa je strah obfhel, in so slavili Bogá, rekózh: „Velik prerok je vftal med nami, in Bog je obiskal svoje ljudstvo!“

Sheftnajsto nedéljo po bínkefhtih.

MOLITEV.

Gospod! prósimo te, naj hodi tvoja milost vselej pred nami in sa nami, in naj storí, de bomo vselej sa dobre déla fkerbni. Po Gospodu nashim Jesusu Kristusu Sinu tvojim, kteri f' tebój shiví in kraljuje i. t. d.

Berilo is lista J. Pavla aposteljna do Efeshanqv 3, 13 — 21.

Bratje! vas prósim, de ne obnemagajte v' nadlogah mojih sa vas, ktere so vasha zhasf.

Savoljo tega perklanjam svoje koléna pred Ozhetam Gosпода nashiga Jesufa Kristusa, kteri je Ozhe vsiga, kar je v' nehéfh in na semlji, de vam da po bogastvu svoje zhasí možhno uterditi se po njegovim Duhu v' notranjim zhlovéku, prebivati Kristusu po véri v' vasih serzih, de v' ljubésni vkoreninjeni in uterjeni morete uméti s' všimi svetimi, kákosfna je fhirokota in dolgota, visozhína in globozhína; tudi sposnati ljubésen Kristusovo, ktera um preséshe, de ste napolnjeni s' vso polnostjo Boshjo. Njemu pa, kteri premore vse obilníshi storiti, kakor prófimo ali umémo, po mozhí, ktera v' nas déla, njemu zhasť v' zerkvi in v' Kristusu Jesusu v' vse rodove vékoma! Amen.

✠ *Evan geli Svetiga Luka*

14, 1 — 11.

Tisti zhasť, ko je shel Jesuf v' hísho nékiga vishiga farisejev v' sabóto kruh jéšť, so oní na-nj glédali. In gléj, neki vodenízhen zhlovek je bil pred njim. In Jesuf je spregovóril, in djál písmo-úkam in farisejem, rekózh: „Ali se smé v' sabóto osdravljati?“ Oní pa so molzhali. In ga je prijél, osdrávil in spustil. In je odgovóril, in jim rékel:

„Komú smed vaf bo ofel ali vol v' kapnízo padel, in ga ne bo islékel prezej sabótni dan?“ In mu niso mogli na to odgovoriti. Povédal je pa tudi povabljenim príliko, ker je vidil, kakó si perve sédeshe isbirajo, in jim je djál: „Kedar si povabljen na shenitníno, ne sédaj na pervo mésto, de bi kjé zheftítljivfhi kakor tí ne bil od njega povabljen, in ne pride, kteri je tebe in njega povabil, in ti ne re-zhe: Ugáni se tému; in se takrat ne sazhnefh f' framoto na sadnje mésto presédati. Temuzh kedar si povabljen, pojdi, in sédi na poslednje mésto, de, ko pride, kteri te je povabil, ti pore-zhe: Prijatel, pomákni se vífhe! Takrat ti bo zhaft vprizho tífih, kteri so f' tebój vred per misi: sakaj vsak, kteri se povíshuje, bo ponishan; in kdor se ponishuje, bo povíshan.“

~~~~~

Sedemnajsto nedéljo po bín-
kefhtih.

MOLITEV.

Daj, prófimo, Gospod! svojimu ljudstvu hu-
dízheviga sapeljevánja se ogibati, in tebe sa-
miga Bogá s' zhištim duham se dershati. Po
Gospodu nashim Jesusu Kristusu Sinu tvojím,
kteri s' tebój shiví in kraljuje i. t. d.

*Berilo is lista s. Pavla aposteljna
do Efeshanov 4, 1 — 6.*

Bratje! prosim val jas jetník v' Gospodu,
de spodobno shivíte po poklizu, h' kterimu
ste poklizani, s' vso ponishnostjo in krotkóstjo,
s' poterpljenjem; prenesíte drugi drusiga v'
ljubesni, in skerbite ohraniti edinost duhá v'
savési mirú. Bodite eno teló in en duh, ka-
kor ste poklizani v' eno upanje svojiga pokli-
za. En Gospod je, ena véra, en kerst. En
Bog in Ozhe je vsih, kteri je nad vsimi, in
po vsim, in v' nač vsih, kteri je hvaljen vé-
koma. Amen.

✠ *Evangelí Svetiga Matevsha*

22, 34 — 46.

Tisti zhaš so perštopili k' Jesufu fari-seji; in eden smed njih, písmouk, ga je vprašhal škušháje: „Uzheník! ktera je vélika sapóved v' poštavi?“ Jesuf pa mu je rékel: „Ljubi Gospoda svojiga Bogá is vřiga svojiga šerza, in is vse svoje duřhe in is vse svoje miřli. Ta je nar vézhi in perva sapoved. Druga pa je téj enaka: Ljubi svojiga bliřnjiga, kakor sam sebe. V' teh dvéh sapóvedih je sapopadena vsa poštava in preroki.“ Ko so bili pa fariseji sbrani, jih je Jesuf vprašhal, rekózh: „Kaj se vam sdí od Kristufa, zhiǵáv řin je?“ Mu rekó: „Davidov.“ Jim re-zhe: „Kakó ga tedej David v' duhu imenuje Gospoda, rekózh: Gospod je rékel mojimu Gospodu: Uředi se na mojo deřnízo, dokler ne pološím tvo-jih šovrářnikov v' podnořhje tvojim nogam? Ako ga tedej David imenuje Gospoda, kakó je njegov řin?“ In no-beden mu ni mogel odgovoriti beřéde;

tudi se ga ni od tistiga dne nobeden predersnil s'he kej vprašati.

Osemnajsto nedéljo po bínkefhtih.

MOLITEV.

Naj vodi, prófimo, Gospod! nashe serza djanje tvojiga usmiljenja, ker ti bres tebe ne moremo dopasti. Po Gospodu našim Jesusu Kristusu Sinu tvojim, kateri s' tebjó shiví in kraljuje i. t. d.

Berilo is 1. lista J. Pavla aposteljna do Korinzhanov 1, 4 — 8.

Bratje! sahvalim svojiga Bogá vselej sa vas savoljo milosti Boshje, ktera vam je dana v' Kristusu Jesusu; ker ste po njem v' vsm obogatéli, v' vfi besédi in v' vsm snanji, (kakor je bilo prizbevánje Kristusovo poterjeno med vami :) takó de vam ne manjka nobeniga darú, kateri zhakate rasodenja Gospoda našiga Jesusa Kristusa, ki vas bo tudi poterdoval do konza, de bote bres greha v' dan prihoda Gospoda našiga Jesusa Kristusa.

✠ *Evangelij svetiga Matevsha*

9, 1 — 8.

Tisti zhaš je Jezus štopil v' zheldnizh, ter se je prepeljal, in je prišel v' svoje mesto. In gléj, pernešli so mu mertvoudniga, leshézhiga na postelji. In ker je Jezus vidil njih véro, je rékel mertvoudnimu: „Saupaj, sin, odpushteni so ti tvoji grehi!“ In gléj, eni písmoukov so samí per sebi djali: „Ta preklinja.“ In ko je Jezus vidil njih míšli, je rékel: „Šakaj míšlite hudo v' svojih serzih? Káj je loshej, rezhi: Odpushteni so ti tvoji grehi; ali rezhi: Vštani in hòdi? De pa svéste, de ima Šin zhlovékov oblást na semlji odpushtati grehe, (rezhe tedej mertvoudnimu:) Vštani, vsemi svojo pósteljo, in idi na svoj dom!“ In je vstal, ter šhel na svoj dom. Mnóshize pa, to víditi, so šterméle, in zheštíle Bogá, kteri je dal táko oblást ljudém.

Devetnajsto nedéljo po bín-
kefhtih.

MOLITEV.

V sigamogózhni in usmiljeni Bog! odverni míloštivo. od nas vse nam nasprotno, de na dúshí in teléfu od vsíga napotja resheni, kar je tvojíga, s' prošim dúham spolnimo. Po Gospodu našim Jesusu Kristusu (Sinu tvojim, kteri s' tebój shíví in kraljuje i. t. d.

*Berilo is lista s. Pavla aposteljna
do Efeshanov 4, 23 — 28.*

Bratje! ponovíte se v' duhu svojíga uma, in oblézíte novíga zhlovéka, kteri je po Bogu stvarjen v' resnízhni pravízhnosti in svetósti. Sa tega voljo opuštíte lash, govoríte resnízo vsakteri s' svojim blíshnjim; ker smo udje med sebój. Jesíte se, tode nikar ne grešhíte; solnze naj ne sajde v' vaší jési. Ne dajajte prostora hudízhu! Kdor je kradel, naj ne krade vezh; temuzh naj rají pridno déla s' svojími rokami, kar je dobro, de bo imel kej pode-
liti potrébnimu.

✠ *Evangelij Svetiga Matevsha*

22, 1 — 14.

Tisti zhaš je govóril Jesuf vélikim duhovnam in farisejem v' prílikah, rekózh: Nebéfhko kraljéftvo je podobno kralju, kateri je napravil shenitníno svojimu sinu. In je poslál svoje hlapze poklizat povabljenih na shenitníno; pa niso hotli priti. Špet je poslál drugih hlapzov, rekózh: „Povejte povabljenim: Glejte, svoj obéd sim perpravil, moji junzi in pitana shivál je saklana, in vse je perprávljeno; pridite na shenitníno!“ Oní pa niso marali, in so shli, eden na svojo pristávo, eden pa po svoji kupzhii; drugi pa so sgrabili njegove hlapze, ter so jih saframováli in pobili. Ko je pa kralj to flifhal, se je rasferdil; in je poslál svoje vojske, in je konzhal tiste ubijávze, in njih mésto poshgál. Potlej rezhe svojim hlapzam: „Shenitnína je fizer perpravljena; tode povabljeni je niso bili vrédni. Pojdite tedej na raspotja, in ktere koli najdete, poklízhi-

te jih na shenitnino.“ In njegovi hlapzi so fhli na zéfte, in so jih nabrali, kolikor so jih našli, hude in dobre; in shenitnina je bila napolnjena f' svati. Prifhel je pa kralj poglédat svatov; in je vidil tam zhloveka, ki ni bil svatovsko oblézhen, in mu rezhe: „Priatelj, kakó si lesem prifhel, ko nimash svatovskiga oblazhila?“ On pa je umolknil. Tedej je kralj rekel flushabnikom: „Sveshite mu roké in nogé, in versite ga v' vnanjo temò; ondi bo jok in fhkripanje s' sobmí.“ Velíko namrezh jih je poklizanih, ali malo isvoljenih.

Dvajseto nedéljo po bínkefhtih.

MOLITEV.

Prósimo, Gospod! dodéli míloftivo svojim vérnim odpufhenje in mir, de bodo od vsih grehov ozhifheni, in ti s' saupljivim duham flushili. Po Gospodu nashim Jesusu Kristusu Sinu tvojim, kteri f' tebój shiví in kraljuje i. t. d.

*Berilo is lista J. Pavla aposteljna
do Efeshanov 5, 15 — 21.*

Bratje! gléjte, kakó bi ravno hodili, ne kakor nespametni, ampak kakor pametni; odkupljajte zhaš, ker so dnevi hudi. Ne bodite torej neumni, ampak uméjte, kaj je volja Boshja. In nikar se ne upijánite s' vinam, v' katerim je nezhištoš; ampak bodite napolnjeni s' svetim Duham, in govoríte med seboj v' psalmih, in hvalnih in duhovnih pésmih, in pojte in prepévajte Gospodu v' svojih serzih, in dajajte vselej hvalo sa vse Bogú Ozhétu v' imenu Gospoda našhiga Jesusa Kristusa. In bodite drugi drugimu podversheni v' strahu Kristusovim.

✠ *Evangeli Svetiga Joana*
4, 46 — 53.

Tisti zhaš je bil neki kraljizh, kteriga sin je bolán leshal v' Kaparnaumu. Ko je ta slišhal, de je Jesus prishel is Judeje v' Galilejo, je shel k' njemu, in ga je prošil, de naj pride doli, in osdravi njegoviga sinú; sazhél je namrezh umirati. Jesus mu je tedej djal: „Ako ne vídite snamenj in zhu-deshev, ne vérujete!“ Kraljizh mu re-

zhe: „Gospod, pojdi doli, práden moj fin umerje!“ Jesuf mu rezhe: „Idi, tvoj fin shiví!“ In zhlovek je véroval besédi, katero mu je Jesuf rékel, in je shel. Ko je pa bil she na potu tje doli, so mu hlapzi naproti príshli, in osnanili, rekózh, de njegov fin shiví. Tedej jih je vprashal po uri, ob kteri mu je bilo bolje. In so mu rekli: „Vzherej ob sedmi uri ga je pustila mersliza.“ Ozhe je tedej sposnal, de je bilo tisto uro, katero mu je Jesuf rékel: „Tvoj fin shiví;“ in je véroval on in vsa njegova hífha.

En in dvajseto nedéljo po bínkefhtih.

MOLITEV.

Váruj, prófimo, Gospod! s' védnim usmiljenjem svojo drushino, de bo s' tvojo brambo od vsih sopernoft ohranjena, in v' dobrih délih tvojimu iménu svefto flushila. Po Gospodu nashim Jesufu Kristufu Sinu tvojim, kateri s' tebój shiví in kraljuje i. t. d.

*Berilo is lista f. Pavla aposteljna
do Efeshanov 6, 10 — 17.*

Bratje! uterdíte se v' Gospodu in v' mogóznosti njegove mozhi. Oblezite Boshje oroshje, de morete obstati pred salesovanjem hudizhevím, ker se nam ni vojskováti soper mesó in kri, ampak soper poglavárstva in oblasti, soper gospodovávze tega temniga svetá, soper hudobne duhove v' podnébji. Sa tega voljo primite Boshje oroshje, de se morete braniti ob hudim dnevu, in v' vsih rezhéh popolni obstati. Stojte tedej opasani okoli svojih lédijs' resnízo, in oblézheni s' oklepam pravíze, in obuti na nogah sa osnanovánje evangélja mirú; v' vsih rezhéh pa vseмите v' roko shzhít vére, f' kterim samorete vse ognjéne pshize hudóbniga ugasiti, in vseмите zheládo svelizhanja in mezh Duhá, kar je beséda Boshja.

✠ *Evangeli fvetiga Matevsha*

18, 23 — 35.

Tisti zhaš je Jesus svojim uzhéizam to príliko povédal: Nebéshko kraljéstvo je podobno kralju, kteri je hotel obrajt délati f' svojimi hlapzi. Ko je pa jél rajtati, je bil prednj postavljen eden, kteri mu je bil dolshán deset

~~~~~

tavshent talentov. Ker pa ni imel f' zhem plazhati, je ukasal njegov gospod prodati njega, in njegovo sheno, in njegove otroke in vse, kar je imel, in poplazhati. Hlapez pa je padel na koléna, in ga je profil, rekózh: „Poterpi s' menój, in vse ti bom povernil!“ In gospod se je usmilil tistiga hlapza, in ga je spustil, in mu je dolg odpustil. Spred njega gredé pa je tisti hlapez nafhel eniga svojih sohlapzov, kateri mu je bil dolshán sto denárjev; in ga je sgrabil, in davil, rekózh: „Plazhaj, kar si dolshán!“ Tedej je njegov sohlapez pred-nj padel, in ga je profil, rekózh: „Poterpi s' menój, in vse ti bom povernil!“ On pa ni hotel, temuzh je fhel, in ga je vergel v' jézho, dokler ne bo splazhal dolgá. Ko so pa vídili njegovi sohlapzi, kar se je sgodilo; so bili filno shaloftni, ter so fhli, in povédali svojimu gospodu vse, kar se je bilo sgodilo. Tedej ga je pokli- zal njegov gospod, in mu rezhe: „Hudóbní hlapez! ves dolg sim ti odpustil, ker si me profil; ali bi se ne bilo to-

rej tudi tebi spodóbilo usmíliti se svojiga sohlapza, kakor sim se tudi jas tebe usmilil?“ In njegov gospod se je rasferdil, in ga je sdal trinogam, dokler ne bo poplazhal vsiga dolgá. Takó bo tudi moj nebéshki Ozhe vam storil, ako ne odpustitè vsakteri svoji. mu bratu is svojih serz.

Dvé in dvajseto nedéljo po bínkefhtih.

MOLITEV.

Bog, perbeshálishe nashe in mozh! posluháj poboshne proshnje svoje zerkve, ki si edini sazhétnik poboshnosti, in dodéli, de, kar saupljivo prófimo, gotovo doséshemo. Po Gospodu nashim Jesusu Kristusu Sinu tvojim, kteri f' tebój shiví in kraljuje i. t. d.

Berilo is lista s. Pavla aposteljna do Filipljanov 1, 6 — 11.

Bratje! sanesemo se na Gospoda Jesusa, de, kteri je sazhél v' vas dobro délo, ga bo tudi do-

konzhál do dneva Kristusa Jesusa; kakor se mi prav sdí to od vas vsih mísliti, sató ko vas imam v' serzu, tudi v' svojim shelésji, in v' sagovárjanji in poterjenji evangélja, vse, ki ste deléshni mojiga veselja. Sakaj Bog mi je prizha, kakó de vas vse ljubim v' serzu Jesusa Kristusa. In to molim, de bi vasha ljubésen bolj in bolj rastla v' snanji in v' vfi umnosti, de preudárite, kaj je bolj, de ste zhisti in bres spodtikljeja v' dan Kristusov, napolnjeni s' sadam pravize po Jesusu Kristusu, v' zhašt in hvalo Boshjo.

✠ *Evangeli svetiga Matevsha*

22, 15 — 21.

Tisti zhaš so fariseji fhli, in svet iméli, de bi Jesusa vjéli v' besédi. In mu poshljejo svojih uzhenzov s' Herodijani vred, rekózh: „Uzheník! vémo, de si resnízhen, in pot Boshjo po resnízi uzhísh, in ti ni mar sa nikogar, ker ne glédash na veljávo ljudi; povéj nam tedej, kaj se ti sdí, ali se smé dáziya dajati zefárju, ali ne?“ Jesuf pa je posnal njih hudobo, in je djal: „Kaj me skufhate, hinávzi? Pokashite mi dazni denár!“ In oni so mu podáli denár. In Jesuf jim rezhe: „Zhigáva

je ta podóba in napís?“ Mu rekó: „Zefárjeva.“ Tedej jim rezhe: „Dajte torej zefárju, kar je zefárjeviga, in Bogú, kar je Boshjiga.“

Tri in dvajseto nedéljo po bínkefhtih.

MOLITEV.

Odpústi, prófimo, Gospod! svojim ljudstvam sadolshenje, de bomo od svés svojih gréhov, ki smo jih v' svoji slabosti storili, po tvoji dobrótljivosti résheni. Po Gospodu nashim Jesusu Kristusu Sinu tvojim, kateri s' tebój shiví in kraljuje i. t. d.

Berilo is lista s. Pavla aposteljna do Filipljanov 3, 17 — 21. in 4, 1 — 3.

Bratje! posnémajte mene, in glejte na tiste, kateri takó shivé, kakor imate sgled nad nami. Sakaj veliko jih shiví, ktere sim vam vezokrat imenoval, (sdej pa tudi jokáje imenujem) sovrashinike krisha Kristusoviga; katerih konez je poguba, katerih Bog je trébuh; kateri se hvalijo svoje framote, kateri posémeljsko ljubijo. Nashe

prebivánje pa je v' nebesih, od koder tudi Svelizharja zhakamo, Gospoda svojiga Jesufa Kristusa, kateri bo preménil nashe revno teló, ker ga bo upodóbil svojimu svetlimu telésu, po mózhi, f' ktero si tudi samore podvrezhi vse rezhi. Sa tega voljo, bratje moji predragi in perferzhni, moje veselje in moja krona! takó stojte v' Gospodu, preljubi! Prosim Evódijo in Sintiho, de naj bote ene misli v' Gospodu. Prosim tudi tebe, svésti brat in tovarsh! pomagaj jima, ki ste se s' menój trudile v' evangelji f' Kleménam in drugimi mojimi pomagávzi, katerih iména so v' bukvah shivljenja.

✠ *Evangelij Svetiga Matevsha*

9, 18 — 26.

Tisti zhas, ko je Jesus mnóshizam govóril, glej, je neki vikshni prishel, in ga je molil, rekózh: „Gospod! moja hzhi je sdejle umerla; ali pridi, in polóshi svojo rokó na-njo, in bo oshivéla.“ In Jesus je vstal, in je sh' njim shel in njegovu uzhénzi. In gléj, shena, ki je na kervotoku terpéla dvanaajst lét, je perstopila od sadej, in se je dotaknila roba njegoviga oblazhila. Rekla je namrezh sama per sebi: „Ako se dotaknem le njegoviga oblazhila,

bom osdravela.“ Jesuf pa se je ober-
nil, in ko jo je vidil, je rékel: „Sau-
paj, hzhi, tvoja véra te je osdrávila!“
In shena je bila sdrava od tiste ure.
In ko je Jesuf prifhel v' vikfhiga hi-
fho, in je vidil piskázhe in fhumé-
zho mnóshizo, je rékel: „Odfopíte;
fej dékliza ni mertva, ampak spí.“ In
fo se mu posmehováli. Ko je bila pa
mnóshiza isgnana, je fhel v' hifho, in
jo je prijél sa roko; in dékliza je vftala.
In ta flóves je fhel po vfi tifti desheli.

Opomba.		Ako je po binkefhtih vezh ko 24 nedélj; fe		
		po 25. nedélji jemljejo nedélje, ktere so tisto léto po		
		rasglafhenji Gospodovim oftale, po tém le rédu:		
Ako je	25 nedélj, fe	sa 24. ned. vsame	6. ned. po rasgl. kakor na ftr.	48
Ako je	26 nedélj, fe	sa 24. ned. vsame	5. ned. po rasgl. kakor na ftr.	46
	25. " "	" "	6. " " " "	48
Ako je	27 nedélj, fe	sa 24. ned. vsame	4. ned. po rasgl. kakor na ftr.	44
	25. " "	" "	5. " " " "	46
	26. " "	" "	6. " " " "	48
Ako je	28 nedélj, fe	sa 24. ned. vsame	3. ned. po rasgl. kakor na ftr.	42
	25. " "	" "	4. " " " "	44
	26. " "	" "	5. " " " "	46
	27. " "	" "	6. " " " "	48

Poslednjo nedéljo po bín-
kefhtih.

MOLITEV.

Sbúdi, prósimo, Gospod! voljo svojih vérnih, de, ko sad Boshjiga déla fkerbnéji donafhajo, od tvoje dobrótljivosti fhe vezhi pomozh sado- bé. Po Gospodu nafhim i. t. d.

*Berilo is lista f. Pavla aposteljna
do Kolofhanov 1, 9 — 14.*

Bratje! ne jenjamo sa vas moliti in profiti, de bi bili ví napolnjeni s' fposnanjem Boshje volje, v' vfi modrófci in duhovni rasumnofci; de bi fspodobno hodili Bogú v' vfm prijétni, rodovitni v' v'fakim dobrim délu, in raftejozhi v' fposnanji Boshjim, v' vfi mozhi uterjeni po njegovi zheftitljivi mogózhnofci, v' vfm poterpljenji in persanafhanji s' vefeljem, hvalijozhi Bogá Ozhéta, kateri naf je vredne fcoril vdelé- shiti se dédine svetih v' rafsvetljenji, kateri naf je otél od oblafci teme, in preftávil v' kraljéftvo svojiga preljubiga Sina, v' katerim imamo odre- fhenje po njegovi kervi, odpufhenje gréhov.

✠ *Evangelij fvetiga Matevsha*
24, 15 — 35.

Tifti zhaf je rékel Jefuf svojim u- zhénzam: Kedar bote vídili gnjufobo

~~~~~

rasdjanja, ki jo je pravil Daniel prerok, štati na svétim méftu, (kdor bere, naj umé!) tedej naj, kateri so v' Judeji, beshé na goré; in kdor je na stréhi, ne hòdi sh' njé jemat kej is svoje hifhe; in kdor je na polji, se ne vrazhaj jemat svoje suknje. Gorje pa nosezhim in dojézhim tiste dni! Molíte pa, de se vash bég ne sgodí po simi ali v' sabóto. Takrat namrezh bo velíka stíflka, kakorshne ni bilo od sazhetka svetá do sdej, in je ne bo. In ko bi ne bili perkrajshani ti dnevi, bi ne bil otét nobèn zhlovek; tode savoljo isvoljenih bodo perkrajshani tisti dnévi. Takrat ako vam kdo porezhe: „Glejte, tukej je Kristuf, ali tam!“ ne verjemite. Sakaj vštali bodo krivi Kristufi in krivi preróki, in bodo délali velíke snamnja in zhuda, takó de bi bili sa-peljani tudi isvoljeni, (ko bi bilo mogo-zhe.) Gléjte, préd sim vam povédal! Ako vam tedej porekó: „Gléjte, v' pu-shavi je!“ ne hodíte vonkej; „gléjte, v' hramu je!“ ne verjemite. Ker kakor blisk pride od soluzhniga ves-hoda, in se posvéti do sahóda; takó bo tu-

di prihod Sinú zhlovékoviga. Kjer koli namrežh je truplo, ondi se bodo sbirali tudi orli. Kmalí po stíski tístih dnev pa bo solnze otemnélo, in luna ne bo dala svoje svetlobe, in svésde bodo padale s' néba, in moží nebéshke se bodo gibale. In takrat se bo perkasalo snamnje Sinú zhlovékoviga na nébu; in tedej se bodo plakali vsi rodovi na semlji, in bodo vídili Sinú zhlovékoviga priti v' oblakih néba s' velíko mozhjó in velizhaftvam. In bo poslal svoje angele s' trobénto in s' velíkim glasam, in bodo sbrali njegove isvoljene od zhvetérih vetróv, od konza néba do konza njegoviga. Od figoviga drevéša pa se uzhíte prílike: kedar je njegova véja ushé mushéna, in berst poshene; véste, de je blis polétje. Takó tudi ví, kedar bote vídili vse to, véдите, de je blis pred durmi. Resnízhno, vam povém, de ta rod ne bo preshel, dokler se vse to ne sgodí. Nebó in semlja bota preshla, moje beséde pa ne bodo preshle.

II.

LASTINA SVETNIKOV,

to je:

Molitve, Berila

in

Evangelji

v'

prasnike Svetnikov, kateri imajo lastne.

30. listognoja.

V' dan s. Andreja aposteljna.

MOLITEV.

Svetlost tvojo, Gospod! ponishno prófimo; de, kakor je bil svéti apostelj Andrej tvoje zerkve u-zheník in vodník, takó naj bo sa naš per tebi véden prošník. Po Gospodu našim Jesusu Kri-stusu Sinu tvojim, kateri s' tebój shiví in kra-ljuje i. t. d.

Berilo is lista J. Pavla aposteljna

do Rimljanov v' 10. postavi od 10. do 18.

verste.

Bratje! s' serzam se véruje v' pravizhnost, s' ušmi pa se prizha v' svelizhanje. Pismo namrezh govori: „Nobeden, kateri va-nj véruje, ne bo osramotèn.“ Sakaj med Judam in Grékam ni raslozhka; ker eden je Gospod vsih, bogat sa vse, kateri va-nj klizhejo. „Sakaj kdor koli klizhe v' iné Gospodovo, bo svelizhan.“ Kakó bodo tedej va-nj klizali, kteriga niso vérovali? Ali kakó bodo va-nj vérovali, od kteriga niso slisnali? Kakó pa bodo slisnali bres osnanovávza? Kakó pa bodo osnanováli, ako niso poslani? Kakor je pisano: „Kakó lepe so nogé osnanujózhih mir, osnanujózhih dobro!“ Tode osnanovánju niso vsi pokorni. Isaija namrezh pravi: „Gospod! kdo je véroval, kar je od nas slisnal?“ Vera tedej je is poslušanja, poslušanje pa po Kristusovi besédi. Pa vprasham: Niso mar slisnali? „Sej je po vsi semlji ishel njih glas, in do konza svetá njih beséde.“

✠ *Evangelij svetiga Matevsha*

4, 18 — 22.

Tisti zhas, ko je hodil Jesus ob Galilejskim morji, je vidil dva brata, Simona, kateri je imenován Peter, in

Andreja njegoviga brata, metati mrésho v' morje, (bila fta namrezh ribzha;) in jima rezhe: „Hodíta sa me-nój, in vaji bom fstoril ribzha zhlovekov.“ Ona pa fta koj fvoje mréshe popuftila, in fta fhla sa n im. In od tod dalje gredo zh je vidil dva druga brata, Jakoba Zebedéjeviga in Joana njegoviga brata, v' zhelnu s' njunim ozhétam Zebedejem, popravljati fvoje mréshe, in ji je poklizal. Ona pa fta prezej mreshe in ozheta popuftila, in fta fhla sa njim.

3. grudna.

V' dan f. Franzifhka Kfaverja.

MOLITEV.

Bog! ki fi Indijanske narode po uku in zhu-deshih svetiga Franzifhka fvoji zerkvi hotel perdrushiti, dodéli míloftivo, de, ki njegovo predrago saflushenje zhestimò, tudi sgled nje-govih zhédnost posnémamo. Po Gospodu na-fhim i. t. d.

Berilo: „Bratje! f' serzam se veruje“ kakor v' dan f. Andreja apoftejlina na ftrani 344.

✠ *Evangelij svetiga Marka*

16, 15 — 18.

Tisti zhač je rekel Jezus svojim uzhénzam: Pojdite po vsim svetu, in osnanujte evangeli vsi stvar. Kdor véruje, in je keršhen, bo svelízhán, kdor pa ne véruje, bo pogubljen. Kteri pa vérujejo, pojdejo té snamnja sa njimi: v' mojim iménu bodo hudizhe isganjali; nove jesíke govorili; kazhe prijemali; in ako kej štrupéniga pijejo, jim ne bo shkódovalo; na bolníke bodo roke pokladali, in bodo sdravi.

---

4. grudna.

V' dan f. Barbare devize muzhenke.

Molitev: „Bog, kerí si med drugimi zhudeshi“

Berilo: „Zheštil te bom, Gospod kralj!“

Evangelij: „Nebeshko kraljestvo je podobno desetim devizam“ vse kakor v' I. obzhini devize muzhenke na ftr. XLVIII.

---

6. *grudna.*

V' dan f. Nikolaja spovedováva fhkofa.

MOLITEV.

Bog! ki si svetiga Nikolaja fhkofa pozhestil s' veliko zhudeshi; dodéli, prófimo, de homo po njega saflushenji in prošhnjah od peklénfhkiga ognja otéti. Po Gospodu nashim Jesusu Kristusu Sinu tvojim, kateri f' tebój shiví in kraljuje i. t. d.

Berilo: „Spomnite se svojih prédzov“ kakor v' IV. obzhini spovedováva fhkofa na str. XXXV.

Evangelij: „Nekdo, kateri je na ptuje fhel“ kakor v' I. obzhini spovedováva fhkofa na str. XXX.

8. *grudna.*

V' god spozhétja devíze matere Marije.

MOLITEV.

Daj, prófimo, Gospod! svojim flushabnikom dar nebéfhke milosti; de, ki jim je svete de-

víze porod sazhétik svelizhanja bil, jim veselí god njeniga spozhétja rašt mirú dodelí. Po Gospodu našim Jesusu Kristusu Sinu tvojim, kteri s' tebój shiví in kraljuje i. t. d.

Berilo is pripověst Salomona kralja
v' 8, 22 — 36.

Besede modrofti Boshje.

Gospod me je v' lasti imel v' sazhétku svojih pot, preden je kej storil od sazhétka. Od vékoma sim postavljena, in od nékedej, preden je bila semlja storjena. She ni bilo bresnov, in jas sim bila ushé spozhéta; vód studenzi she niso isvirali; gore she niso bile s' svojo tesho vstavljene; preden so bili hribje, sim bila jas rojena. She ni bil semlje storil, ne rék, ne tezhajev semlje. Kedar je naréjal nebésa, sim per njem bila. Kedar je stanovitne postave in pokranje postavljaj bresnam; kedar je oblake sgorej perpenjal, in vód studenze téhtal; kedar je postavljaj meje okoli morja, in postavo dajal vodam, de naj ne preidejo svojih brégov; kedar je uterdoval dno semlje: sim per njem bila, in vse sh' njim ravnála, in sim se veselila vsak dan, in pred njim védno igrala. Sim igrala na svétu, in moje veselje je biti s' zhlovéshkimi otrozi.

Sdej tedej, otrozi! poslušajte me; blagor jim, kateri ohranijo moje pota. Poslušajte nauk, in hodite modri, in nikar ga ne sametujte. Blagor zhlovéku, kateri me poslušha, in kateri zhuje per mojih vratih vsak dan, in streshe per podbojih mojih dur. Kdor mene najde, bo nashel shivljenje, in prejel svelizhanje od Gospoda.

✠ *Evangelij Svetiga Matevsha*

v' 1, 1 — 16.

Bukve rodú Jesusa Kristusa, sinú Davidoviga, sinú Abrahamoviga. Abraham je rodil Isaka, Isak pa je rodil Jakoba, Jakob pa je rodil Judata in njegove brate. Juda pa je rodil Fáresa in Zárama s' Támaro, Fáres pa je rodil Esrona, Esron pa je rodil Arama. Aram pa je rodil Aminadaba, Aminadab pa je rodil Násona, Náson pa je rodil Sálmona. Salmon pa je rodil Bóza s' Ráhabo, Bóz pa je rodil Obeda s' Ruto, Obed pa je rodil Jefeta. Jefe pa je rodil Dávida kralja, Dávid kralj pa je rodil Sálomona sh' njo, ki je bila Urijeva. Sálomon pa je rodil Róboama, Róboam pa je ro-

díl Abija, Abija pa je rodíl Asata. Asa pa je rodíl Jósafata, Jósafat pa je rodíl Jórama, Jóram pa je rodíl Ozíja. Ozíja pa je rodíl Jóatama, Jóatam pa je rodíl Ahaza, Ahaz pa je rodíl Ezekíja. Ezekíja pa je rodíl Manáfeta, Manáfe pa je rodíl Amona, Amon pa je rodíl Josíja. Josíja pa je rodíl Jehoníja in njegove brate ob Babilonskim preselovánji. In po Babilonskim preselovánji je Jehoníja rodíl Salátíela, Salátíel pa je rodíl Zoróbabela. Zoróbabel pa je rodíl Abiuda, Abiud pa je rodíl Eliákima, Eliákim pa je rodíl Azorja. Azor pa je rodíl Sádoka, Sádok pa je rodíl Ahima, Ahim pa je rodíl Eliuda. Eliud pa je rodíl Eleázarja, Eleázar pa je rodíl Matana, Matan pa je rodíl Jákoba. Jákob pa je rodíl Joshefa, moshá Marije, od ktere je rojen Jesuf, ki je imenován Kristuf.

13. grudna.

V' dan f. Luzije devíze muzhenke.

Molitev: „Uflifhi nas, Bog nash Svelizhar!“

Berilo: „Bratje! kdor se hvali,“ oboje kakor v' I. obzhini devíze ne muzhenke na ftr. LIV.

Evangeli: „Nebefhko kraljestvo je podobno sakladu“ kakor v' II. obzhini devíze muzhenke na ftr. LII.

18. grudna.

V' dan perzhakovanja poroda devíze matere Marije. ✝

Molitev, Berilo in Evangeli: kakor 25. dan fufhza na ftr. 377.

21. grudna.

V' dan f. Tomasha apofteľjna.

MOLITEV.

Daj nam, prófimo, Gospod! godú tvojiga svetiga apofteľjna Tomasha se veseliti; de se nam vselej po njegovih prošnjah pomaga, in de

njegovo vero s' spodobno poboshnostjo posnéma-
mo. Po Gospodu našim i. t. d.

Berilo is lista s. Pavla aposteljna
do Efeshanov v' 2, 19 — 22.

Bratje! sdej niste gostje in ptujzi, ampak ste méstnjani svetih in domazhi Boshji, vsidani na stalo aposteljnov in prerokov, in poglavitni ogelnik je sam Kristuf Jesus, na katerim je vse sidovje sostavljeno, in raste v' svet tempelj v' Gospodu, v' kteriga ste tudi ví vsidani v' prebivalíshe Boshje v' duhu.

✠ *Evangelij s'vetiga Joana*
v' 20, 24 — 29.

Tisti zhas Tomasha, dvanajsterih eniga, kteri je imenován dvojzhizh, ni bilo per njih, ko je Jesus prishel. Drugi uzhénzi tedej so mu povédali: „Gospoda smo vidili!“ On pa jim je djal: „Ako ne vidim na njegovih rokah snamenj shebljev, in ne dénem svojiga persta v' rane shebljev, in ne pološim svoje roke v' njegovo stran; ne bom véroval.“ In zhes ofem dni so bili

njegovi uzhenzi spet notri, in Tomash sh' njimi. Jesuf pride, akoravno so bile duri saklénjene, in je stal na fré-di, in je rekel: „Mir vam bodi!“ Potlej rezhe Tomashu: „Vlòshi svoj perst semkej, in pogléj moje roke; in podàj semkej svojo roko, in polòshi jo v' mojo stran: in ne bodi nevéren, ampak véren!“ In Tomash je odgovóril, in mu djal: „Moj Gospod in moj Bog!“ Jesuf mu rezhe: „Ker si me vidil, Tomash! si véroval; blagor jim, kateri ni so vídili, in so vérovali!“

Drugo nedéljo po rasglashenji Gospodovim.

V' prasník presvetiga iména Jesufovíga.

MOLITEV.

Bog! kateri si svojiga edinorojeniga Sinú dal odrešheníka zhlovéshkiga rodú, in si ga Jesu-fa rekel imenováti; dodéli míloštivo, de, ki njegovo sveto imé zhestimò na semlji, tudi njegov pogled vshivamo v' nebésih. Po ravno tém Gospodu nashim i. t. d.

Berilo is djanja aposteljskiga

4, 8 — 12.

Tiste dni je Peter napolnjen s' svetim Duham rekel: Poglavarji ljudstva in starashini, poslušajte! Ako sva midva danš vprashana sa dobroto, bolnimu zhlovéku storjeno, po kateri je ta osdravljen; bodi snano vam všim in všimu Israelovimu ljudstvu, de v' iménu Gospoda našhiga Jesusa Kristusa Nazarešhkiga, ki ste ga ví krishali, Bog pa ga je obudil od mertvih, v' tém stoji ta pred vami sdrav. Ta je kamen, kateri je bil savershen od vas sidavzov, kateri je bil v' ógelnik. In v' nikomur drugim ni svelizhanja; sakaj nobeno drugo imé pod neham ni dano ljudém, v' katerim bi mogli svelizhani biti.

✠ *Evangelij svetiga Luka*

2, 21.

Tisti zhaš, ko je bilo ofem dni dopolnjenih, de je bil otrok obrésan, mu je bilo dano imé Jesus, ktero je bilo imenováno od angela, preden je bil spozhét v' máterinim telésu.

17. profénza.

V' dan s. Antonja pufhávnika.

Molitev: „Naj naš, profimo, Gospod!“*Berilo*: „Je bil ljub Bogú in ljudém“ kakor v' obzhini abata na ftr. XLVI.*Evangelij*: „Naj bo opafano vashe lédje“ kakor v' I. obzhini spovedováva ne fhkofa na ftr. XLI.

18. profénza.

V' dan stola s. Petra v' Rimu.

Molitev, Berilo in Evangelij: kakor 22. dan svezhána na ftr. 367.

20. profénza.

V' dan ff. Fabjana in Sebstjana muzhénzov.

MOLITEV.

Osri se na našho slabost, vsigamogózhni Bog! in ker breme lastnih dél teshí, naj nam svetih Fabjana in Sebstjana muzhénzov tvojih zhestita prošnja pomaga. Po Gospodu našim i. t. d.

*Berilo is lista J. Pavla aposteljna
do Hebrejev v' 11, 33 — 39.*

Bratje! svetníki so s' vero premagali kraljé-
stvo, délali pravízo, doségli obljuje, samafhili
levam shréla, ugasili filne ognje, ubéshali ostri-
mu mezhu, se osdrávilí od bolésni, možhni bí-
li v' bóji, in odgnali vnanjih vojske; prejéle
so shene svoje mertve is mertvih obujene. Eni
pa so bili raspéti, ker niso hotli reshénja, de
bi nashli bolji vstajenje. Eni pa so saframovánje
in tepenje terpéli, sraven tudi shelésje in jezhe;
so bili kamnjani, preshagovani, skufhani, s' me-
zhem morjeni; so hodili v' kosuhih, v' kosjih
koshah, uboshni, stískani, satirani, kterih svét
ni bil vreden; in so se potikali po pufhavah, po
gorah, in berlogih in podsémeljjskih jamah. In
ti vsi so bili s' prizhevánjem vére pravizhni naj-
deni v' Kristusu Jesusu Gospodu nashim.

*Evangelij: „Tísi zhas je shel Jesus s' gore“
kakor v' II. obzhini vezh muzhénzov na str. XXV.*

21. profenza.

V' dan f. Néshe devíze mu-
zhénke.

MOLITEV.

V sigamogozhni vezhni Bog! kteri slabost sve-
tá isvolísh, de vso mozh osramotísh, dodéli

míloftivo, de, ki svete Néshe devíze in muzhenke god zheftimò, njeno perporozhevánje per tebi obzhútimo.

Berilo: „Zheftíl te bom, Gospod kralj!“

Evangeli: „Nebefhko kraljestvo je podobno desetim devízam“ oboje kakor v' I. obzhini devíze muzhenke na ftr. XLVIII.

---

22. profénza.

V' dan ff. Vinzenzja in Anastasja muzhénzov.

MOLITEV.

Perstopi, Gospod! nashim ponishnim proshnjam, de, ki se svoje krivíze dolshne sposnamo, smo po proshnji tvojih svetih muzhénzov Vinzenzja in Anastasja otéti. Po Gospodu nashim i. t. d.

Berilo: „Pravizhnih dushe so v' roki Boshji“

Evangeli: „Kedar bote slifhali vojske“ oboje kakor v' I. obzhini vezh muzhénzov na ftr. XXII.

---

25. profénza.

V' dan sarozhenja devíze Ma-
rije.**MOLITEV.**

Svojim flushábnikam, prófimo, Gospod! dar nebéfhke milosti dodéli; de, ki nam je svete devíze porod svelizhanja sazhetik, nam njeniga sarozhenja zhestitljivi god da rast v' miru. Po Gospodu nashim i. t. d.

Berilo: „Gospod me je v' lasti imel“ kakor 8. dan grudna na str. 348.

Evangeli: „Ko je bila Marija, mati Jesufova, Joshefu sarozhena“ kakor 19. fuhza na str. 374.

25. profénza.

V' dan spreobernjenja s. Pavla
aposteljna.**MOLITEV.**

Bog! kateri si ves svét po uku svetiga Pavla aposteljna podúzhil; daj nam, prófimo, de, ki

danf njegovo spreobrnjenje zheftimò, po njegovih sglédih proti tebi hódimo. Po Gospodu našim i. t. d.

Berilo is djanja aposteljskiga

v' 9, 1 — 21.

Tiste dni je Savl, kateri je she puhal pertenje in morijo v' uzhénze Gospodove, shel k' vélikimu duhovnu, in je profil od njega pisma v' Damask do s-hodniz; de, ako bi našel ktere moshé ali shené tega uka, bi jih svésane perpeljal v' Jerusalem. In ko je bil na potu, se je sgodilo, de se je blishal Damasku, in ga je nanáglima obsvetila luzh s' neba. In je padel na tla, in slifhal glas, kateri mu je rekel: „Savl, Savl! kaj me preganjash?“ On pa je rekel: „Kdo si? Gospod!“ In on rezhe: „Jas sim Jesus, kteriga ti preganjash; tesbko ti je proti ostnu berzati.“ In trepetáje in stermé je rekel: „Gospod! kaj hozhefh, de naj storim?“ In Gospod mu rezhe: „Vstani, in pojdi v' mésto, in tam se ti bo povédalo, kaj ti je stori ti.“ Tisti moshjé pa, kateri so sh' njim hodili, so osterméli in stali, ker so sizer glas slifhali, pa nikogar vidili. Vstal je pa Savl od tal, in s' odpertimi ozhmí nizh ni vidil. Tedej so ga sa roke peljali, in perpeljali v' Damask. In tam tri dni ni vidil, in ni ne jédel ne pil. Bil je pa neki uzhéniz v' Damasku, Ananija po iménu. In Gospod mu je rékel v' perkasni:

„Ananija!“ On pa je rekel: „Glej, Gospod, tukej sim!“ In Gospod mu rezhe: „Vstani, in pojdi v' úlize, ki se imenujejo ravne, in vprašaj v' Judovi hišhi po Tarshanu, Savlu po imenu; sakaj glej, moli.“ (In je vidil v' perkasni moshá, Ananija po iménu, priti, in nanj roke poloshiti, de bi spreglédal.) Ananija pa je odgovóril: „Gospod! slisihal sim od veliko ljudí, koliko hudiga je storil ta mosh tvojim svetim v' Jerusalemu; in on ima oblast od vélizih duhovnov svesati vse, kateri klizhejo v' tvoje imé.“ Gospod pa mu je rekel: „Pojdi, ker isvoljena posóda mi je on, de nese moje imé pred nevérnike, in kralje in Israelove otroke. Sakaj jas mu bom pokasal, koliko mu je tréba sa moje imé terpéti.“ In Ananija je shel, in v' hišho stopil, in je roke na-nj poloshil, ter rekel: „Savl, brat! Gospod Jesus, kateri se ti je perkasal na potu, po katerim si shel, me je poslal, de spreglédash, in si napolnjen s' svetim Duham.“ In sdajzi so padle od njegovih ozhi nekakoshne luskinje, in je spreglédal. Tedej je vstal, in je bil keršben. In je vsél jedí, in se je pokrepzhal. In je bil nékej dni per uzhenzih, ki so bili v' Damasku; in je prezej v' f-hodnizah osnanovál od Jesufa, de je ta Sin Boshji. Savséli pa so se, kateri so ga slisihali, in so rekli: „Ali ni ta tisti, ki jih je preganjal v' Jerusalemu, kateri so klizali v' to imé, in je sató sem prisbel, de bi jih svésane peljal k' vélikim duhovnam?“ Savl pa je zheldaljej mozhnejshi perhajal, in savrazhevál Ju-

de, kateri so prebivali v' Damasku, ker je terdil, de je ta Kristuf.

✠ *Evangelij Svetiga Matevsha*

v' 19, 27 — 29.

Tisti zhaš je rekel Simon Peter Jesu-
fu: „Glej, mí smo vse sapuštili, in smo
shli sa tebój; kaj tedej nam bo?“ Je-
suf pa jim je rékel: „Resnízhno, vam
povém, de ob prerojenji, kedar bo
Sin zhlovékov sedel na sédeshi svojiga
velizhaftva, bote tudi ví, kateri ste shli
sa menój, sedéli na dvanajšt sédeshih,
in sodili dvanajstere Israelove rodove.
In slehern, kateri sapuští hišho, ali bra-
te, ali sestre, ali ozhéta, ali mater, ali
sheno, ali otroke, ali njive savoljo
mojiga iména, bo stoterno prejél, in
vezhno shivljenje doségel.“

2. *svezhána,*

V' god darovanja Jesufa Kristufa, in ozhišhevánja devíze matere Marije ali v' svézhnizo.

MOLITEV.

V sigamogózhni vézhni Bog! tvoje velizhastvo ponishno prófimo, de, kakor je bil tvoj edinorojéni Sin, s' nashim méfam obdan, danashnji dan v' tempeljnu pred té postavljen, takó stóri, de homo mí s' ozhišhenimi serzi pred té postavljeni. Po ravno tem Gospodu nashim Jesufu Kristufu Sinu tvojim, kateri s' tebój shiví in kraljuje i. t. d.

Berilo is Malahija preroka

v' 3, 1 — 4.

To rezhe Gospod Bog: Glejte, jas pošljem svojiga angela, in bo perpravljajal pot pred menój. In sdajzi bo prišhel v' svoj tempelj Gospod, ki ga ví ishete, in angel savése, kteriga ví shelitè. Glejte, gré! rezhe Gospod vojsknh trum; in kdo bo mogel uméti dan njegoviga prihoda? ali kdo bo prenésel njegov pogled? Sakaj on bo kakor topezb ogenj in kakor valjávzov sél; in bo sedel, kakor kateri topí in

zhisti frebró, in bo ozhistil otroke Levjeve, in jih prezédil kakor slató in frebró, in bodo darovali Gospodu darí v' pravízi. In dopadel bo Gospodu dar Judatov in Jerusalemov kakor poprejshnje dni in kakor nékedanje léta, rezhe Gospod vsigamogózhni.

✠ *Evangelii Svetiga Luka*

v' 2, 22 — 31.

Tisti zhas, ko so bili dopolnjeni dnevi ozhishévánja Marije po Mojsefovi postavi, so Jesufa pernefli v' Jerúsalem, de so ga postavili pred Gospoda, (kakor je pisano v' postavi Gospódovi: „Vfák otrok moshkiga spola, kateri pervizh odprè máterino teló, bodi Gospodu posvezhèn,“) in de so dár oprávilí, kakor je rezhenó v' postavi Gospódovi, dvoje gerliz ali dva mlada golóba. In glej, bil je zhlovek v' Jerúsalemu, kterimu je bilo imé Simeon; in ta zhlovek je bil pravízhen in bogabojèzh, in je zhakal oveseljenja Israeloviga, in sveti Duh je bil v' njem. In mu je bilo rasodéto od svetiga Duha, de ne bo vidil smerti, preden ne vidi Gospodoviga Kristusa. In je prishel v' duhu v'

tempelj. In ko so pernefli otroka Jesusa njegoví starshi, de bi storili sa-nj po shegi postave; ga je tudi on vsél na svoje narozhje, ter je hvalil Bogá, in rekel: „Sdej spustísh svojiga hlapza, Gospod! po svoji besédi v' miru, ker so vídile moje ozhí tvoje svelizhanje, ktero si perprávil pred oblizhjem vsíh naródom, luzh v' rasvetljenje nevérikam in v' zhasť svojimu Israelovimu ljudstvu.“

5. svezhána.

V' dan f. Blasha muzhénza fhkofa.

Molitev: „Bog! kteri nas s' oblétnim godam“

Berilo: „Bratje! hvaljen bodi Bog“

Evangelij: „Ako hozhe kdo sa menój priti“
vse kakor v' II. obzhini muzhenza fhkofa na str. V.

5. svezhána.

V' dan f. Agate devíze muzhénke.

Molitev: „Bog! kteri si med drugimi zhudeshi“
kakor v' obzhini devíze muzhénke na str. XLVIII.

*Berilo is 1. lista f. Pavla aposteljna
do Korinzhanov v' 1, 26 — 31.*

Bratje! pogledjte svoj pokliz: ker ne veliko modrih po mesu, ne veliko mogozhnih, ne veliko plemenitih, ampak kar je nespametniga pred svétam, je isvolil Bog, de bi oframotil modre; in kar je slabiga pred svétam, je isvolil Bog, de bi oframotil, kar je mogózhniga; in kar je neplemenitiga in sanizbljiviga pred svétam, je isvolil Bog, in kar nizh ni, de bi rasdjaj, kar je; de se nobèn zhlovek ne hvali pred njegovim oblizhjem. Is njega pa ste ví v' Kristufu Jesufu, kateri nam je bil dan od Bogá v' modrost, in pravízhnost, in posvezhenje in odrešhenje, de, kakor je pisano, kdor se hvali, naj se v' Gospodu hvali.

Evangelij: „Je li perpusheno moshu lozhiti se“
kakor v' II. obzhini devíze muzhenke na str. LIII.

6. *svezhána.*

V' dan f. Doroteje devíze muzhenke.

Molitev: „Naj nam, prósimo, Gospod!“

Berilo: „Gospod moj Bog! povedvígnil si“

Evangelij: „Nebeshko kraljestvo je podobno sakladu“ vse kakor v' II. obzhini devíze muzhenke na str. L.

9. *svezhána.*V' dan f. Apolónije devíze
muzhénke.*Molitev:* „Bog! kteri si med drugimi zhudeshi“*Berilo:* „Zhestil te bom, Gospod kralj!“*Evangeli:* „Nebeshko kraljestvo je podobno de-
setim devízam“ vse kakor v' I. obzhini devize
muzhenke na str. XLVIII.14. *svezhána.*

V' dan f. Valentina muzhenza.

MOLITEV.**D**odéli, prófimo, vsigamogózhni Bog! de, ki
svetiga Valentina muzhénza tvojiga god zhesti-
mò, smo od vsih prihodnjih slegov po njego-
vi profhnji otéti. Po Gospodu nashim i. t. d.*Berilo:* „Pravizhniga je peljal Gospod“*Evangeli:* „Nikar ne mislite“ oboje kakor v' I. ob-
zhini muzhénza ne shkofa na str. VIII.

22. *svezhána.*

V' dan stola f. Petra v' Antiohii.

MOLITEV.

Bog! kateri si svetimu Petru aposteljnau svojimu dal kljuzhe nebéshkiga kraljéstva, in oblast savesati in rasvesati srozhil; dodéli, de smo f' pomozhjó njegove proshnje od svés svojih grehov résheni. Kteri shivísh in kraljujesh i. t. d.

Berilo is 1. lista f. Petra aposteljna

1, 1 — 7.

Peter, apostelj Jesusa Kristusa, isvoljenim ptujzam, raskropljenim v' Pontu, Galázii, Kapadózii, Asii in Bitinii, po prevédnosti Bogá ozhe-ta, v' posvezhenji Duha, v' pokórsrhino in pokropljenje kervi Jesusa Kristusa: Milost vam in mir naj se pomnóshi. Hvaljen bodi Bog in Ozhe Gosпода nashiga Jesusa Kristusa, kateri nas je savoljo svojiga veliziga usmiljenja pre-rodil v' shivo upanje po vstajenji Jesusa Kristusa od mertvih, v' nestrohljiv, in neognjushen in nesvenljiv del, perhranjen vam v' nebésh, kateri ste v' Boshji mozhi ohranjeni po véri v' svelizhanje, ktero ima rasodéto biti poslednji zhas; v' katerim se bote veselili, zhe morate

sdej malo shalováti v' mnogoterih skusfnjah, de se skusfnja vashe vére velíko drajšhi ko slató, ktero se s' ognjem skusha, pokashe v' hvalo, in slavo in zhasť v' rasodétji Jesufa Kristusa Gospoda nashiga.

Evangelij: „Tisti zhasť je prishel Jesus v' kraje Zesareje Filipove“ kakor 29. dan reshniga zvéta na str. 405.

25. *svezhána.*

V' dan s. Margaréte Kortonske.

MOLITEV.

Bog! kteri si flushábnizo svojo Margaréto s' pota pogubljenja na pot svelízhanja mílostivo perpeljal; dodéli nam po ravno téj mílosti, de, ki se nismo framováli je préd gréshnize naslédovati, jo sdej spokórnizo s' veseljem posné-mamo. Po Gospodu nashim i. t. d.

Berilo is visóke pésmi Salomonove

3, 2 — 5. in 8, 6 — 7.

Vstala bom, in obhodila mésto; po tergih in úlizah ga bom iskala, kteriga ljubi moja dušha. Sim ga iskala, in ga nisim nashla. Na-

~~~~~
 fhli so me zhuváji, kateri várujejo mésto. Ste ga li vídili, kteriga ljubi moja dusha? Ko sim bila odshla malo od njih, sim ga našhla, kteriga ljubi moja dusha; udershala sim ga, in ga ne bom spustila, dokler ga ne perpeljem v' hišho svoje matere in v' hram svoje porodníze. Sarotím vaš, hzhere Jerusalemske! per fernah in jelénih na polji, de ne sbudíte in ne predramíte ljubke, dokler ne bo sama hotla. — Polòshi me kakor pezhat na svoje serze, kakor pezhátnik na svojo rokó: ker možna ko smert je ljubésén, in hude ko pekel so serza shelje; njih sharki so ko sharki ognja in plaména. Veliko vod ne more ugasiti ljubésni, in réke je ne potopé. Ako da zhlovek vse premoshenje svoje hišhe sa ljubésén, ga bo kakor nizh zhiflal.

Evangelij: „Nebeshko kraljestvo je podobno sakladu“ kakor v' obzhini muzhenke ne devize na ftr. LX.

24. ali 25. svezhána.

V' dan f. Matija aposteljna.

MOLITEV.

Bog! kateri si svetiga Matija svojih aposteljnov tovarštvu perdrúshil; dodéli, prósimo, de na njegove prošnje tvoje perferzhno usmiljenje

do nas vselej obzhútimo. Po Gospodu našim
i. t. d.

Berilo is djanja aposteljskiga

1, 15 — 26.

Tiste dni je Peter v' srédi bratov stal, in je rekel, (bilo je pa okoli sto in dvajset ljudi vkupej:) „Moshjé bratje! se mora dopolniti pismo, katero je prerokoval sveti Duh po Davidovih ustih od Judata, kateri je bil vodnik tistih, ki so Jesufa vjéli, kateri je bil med nas pershtét, in je prejél dél té slushbe. (In ta je dobil njivo is krivízhniga plazhíla, in se je obéfil, in se po srédi raspózhil, in se je isul ves njegov drob, in se rassnanilo vsm v' Jerusalemu prebivajózhim, takó de se je reklo tisti njivi po njih jesíku Hakeldama, to je, njiva kervi). Sakaj pisano je v' bukvah psalmov: Naj bo pušto njih prebivalíshe, in nihzhe naj v' njem ne prebiva; in njegovo shkoffstvo naj prejme kdo drugi. Teh mosh tedej, kateri so bili s' nami sbrani ves zhas, v' katerim je Gospod Jesus med nami prebival in hodil, od Joanoviga kersta do dne, ko je bil od nas v' nebo vsét, teh eden mora biti s' nami prizha njegoviga vstajenja.“ In so postávilí dva, Joshefa, kateri je bil imenován Barsaba, s' primkam Pravízhni, in Matíja. In so molili, rekózh: „Tí, Gospod! ki posnash vsih serza, pokashi, kateriga teh dveh si isvolil, de prejme mésto té slushbe in apo-

steljstva, od kteriga je odpadel Juda, de je shel v' svoje mesto.“ In so vadjáli sa nji; in sadélo je Matija, in je bil peršhtét enajšterim aposteljnám.

✠ *Evangelij svetiga Matevsha*

11, 25 — 30.

Tisti zhaš je Jesus odgovóril in djal: Hvalim te, Ozhe, Gospod nebéf in semlje! de si to skril modrim in rasumnim, in rasodel malim. Prav, Ozhe! ker takó je bilo tebi vshezh. Vše mi je srozhenó od mojiga Ozheta. In nihzhe ne posná Sinú, kakor le Ozhe; tudi Ozhéta nihzhe ne posná, kakor le Sin, in komur hozhe Sin rasodéti. Prídite k' meni, vsi, kteri se trúдите, in šte obtesheni; in jas vas bom pošivil! Vsemite moj jarm na sé, in uzhíte se od mene, ker sim krotak, in is serza ponishen; in bote pokoj našli svojim dušham. Moj jarm nam-rezh je fladek, in moje breme je lahko.

11. *fufhza.*V' dan s. Franzífhke Rimfke
vdove.**MOLITEV.**

Bog! kteri si sveto Franzífhko, slushábnizo svojó, med drusimi darmí s' saupljivim prijateljstvam angelovim pozhestil; dodéli, prófimo, de s' pomozhjó njene profhnje angelov drushbo samoremo dosezhi. Po Gospodu nashim i. t. d.

Berilo: „Serzhno sheno kdo bo nashel?“

Evangelij: „Nebéshko kraljéstvo je podobno sakladu“ oboje kakor v' obzhini svetnize ne devize ne muzhenke na ftr. LXII.

12. *fufhza.*V' dan s. Gregorja papesha,
zerkvéniga uzheníka.**MOLITEV.**

Bog! kteri si dushi svojiga slushábnika Gregorja vézhniga svelizhanja plazhílo dodélil; daj milostivo, de, ki naf breme nashih pregréh te-

shí, se nam po njegovih prošnjah per tebi polajsha. Po Gospodu našim i. t. d.

Berilo: „Predragi! saprizham pred Bogam“

Evangelij: „Vi ste sol semlje“ oboje kakor v' obzhini zerkvéniga uzhenika na ftr. XXXVII.

17. *sushza.*

V' dan svete Jederti devíze.

Molitev: „Uslifhi nas, Bog našh Svelizhar!“

Berilo: „Bratje! od devíz nimam“ kakor v' II. obzhini devíze ne muzhenke na ftr. LVI.

Evangelij: „Nebéshko kraljestvo je podobno desetim devízam“ kakor v' I. obzhini devíze ne muzhenke na ftr. LV.

19. *sushza.*

V' dan f. Jóshefa shenina devíze matere Marije.

MOLITEV.

Naj nam, prósimo, Gospod! saflushenje shenina tvoje presvete matere pomaga, de, kar naša slabost ne premore, nam bode po njegovi prošnji dodeljeno. Kteri shivísh in kraljujesh i. t. d.

Berilo is bukev Sirahovih

45, 1 — 6.

Je bil ljub Bogú in ljudém, njegov spomin je v' blagru. Bog ga je v' flavi svetníkam upodóbil; in ga je povelízhal v' strah sovráshnikam, in je s' njegovimi besédami snamnja ukrotil. Pozhestil ga je pred kralji, in mu dal povelje sa svoje ljudstvo, in mu pokásal svojo flavo. V' njegovi véri in krotkósti ga je svétiga storil, in ga isvolil smed vsíga zhlovéshtva. Sakaj slishal je njegov glas, in ga je peljal v' oblak; in mu je dal ozhitno sapóvedi in postavo shiavljenja in modrósti.

✠ *Evangelij svétiga Matevsha*

1, 18 — 21.

Ko je bila Marija mati Jesufova Joshefu sarozhena, se je, preden sta vkup prišla, snashla nosezha od svétiga Duhá. Joshef pa njen mosh, ker je bil pravižhen, in je ni hotel rasglasiti, jo je hotel skrivej sapuštiti. Kedar je pa to mislil, glej, se mu je angel Gospodov v' spanji perkasal, rekózh: „Joshef, sin Davidov! ne boj se k' sebi vséti Marije svoje shene; sakaj kar je v' njej

rojeno, je od svétiga Duha. Rodíla pa bo Sinú, in imé Jesuf mu daj; on bo namrezh svoje ljudstvo odréfhil od njih gréhov.“

21. *fushza.*

V' dan f. Benedikta abáta.

Molitev: „Naj naf, prófimo, Gospod!“

Berilo: „Je bil ljub Bogú in ljudém“

Evangelij: Glej, mi smo vse sapuřili“ vse kakor v' obzhini abáta na ftr. XLVI.

24. *fushza.*

V' dan f. Gabriela véliziga angela.

MOLITEV.

Bog! kteri si smed drusih angelov Gabriela véliziga angela isvolil osnaniti tvojiga vzhlovézhenja skrivnořt; dodéli mílořtivo, de, ki njegov prasník obhajamo na semlji, njegovo perporozhenje obzhútimo v' nebéřih. Kteri shivířh in kraljuješh i. t. d.

Berilo is Daniela preroka

9, 21 — 26

Tiste dni, glej, je mosh Gabriel, kteriga sim vidil v' perkasni v' sazhétku, hitro perletel, in se me je dotáknil ob zhasu vezhérne daritve. In me je uzhíl, in mi govóril in rékel: „Daniel! sdej sim isfhel, de te poduzhim, in de umésh. V' sazhétku tvojih proshenj je isfblo povelje; jas pa sim prishel, de ti rasodénem, de si ljubi mosh. Poslufhaj tedej svestó govorjenje, in rasuméj perkasen. Sedemdeset tednov se je perkrajshalo nad tvojim ljudstvam in nad tvojim svetim mestam, de jénja pregreshenje, in konez vsame greh, in se sbrishe krivíza, in se perblisha vezhna pravíza, in se dopolni rasodenje in prerokovánje, in se pomashe Svéti svétih. Védi tedej in rasuméj: Od is-hóda povelja, de naj se spet sosida Jerusalem, do Kristusa vladnika bo sedem tednov, in dva in shestdeset tednov; in spet bodo sosidane zéste in sidovi v' níski zhasov. In po dva in shestdesetih tednih bo umorjen Kristus; in ne bo njegovo ljudstvo, ktero ga bo satajilo. In mésto in svetíshe bo rasdjál ljud f' prihodnjim vojvodam; in njegov konez bo rasfip, in po dokonzhánim bóji bo naménjena pushava.“

Evangelij: „Tisti zhas je bil angel Gabriel od Bogá poslan“ kakor 25. dan fushza na str. 378.

25. fushza.

V' god vzhlovézhenja Sinú Boshjiga in osnanjenja devízi materi Marii.

MOLITEV.

Bog! ki si hotel, de je od teléfa devize Ma-
rije tvoja Beséda po angelovim osnanjenji me-
ló na-se vsela, dodéli svojim proshnikam, de,
ki jo res porodnizo Boshjo vérujemo, nam
se po njenih proshnjah per tebi pomaga. Po-
ravno tem Gospodu nashim Jesusu Kristusu
Sinu tvojim, kateri s' tebój shiví in kraljuje
i, t, d.

Berilo is Isaija preróka

7, 10 — 15.

Tiste dni je govóril Gospod Ahazu, rekózh:
„Prósi si snamnje od Gospodu svojiga Bogá ali
od sdolej is globozhíne, ali od sgorej s' visozhí-
ne.“ In je rekel Ahaz: „Ne bom prošil, in
ne skušhal Gospoda.“ In (Isaija) je rekel: „Po-
slušhajite tedej, Davidova híska! Vam je li pre-
malo nadlégovati ljudi, de ste nadléshni tu-
di mojimu Bogú? Sa tega voljo vam bo dal
Gospod sam snamnje: glejte, deviza bo spo-

zhéla, in rodíla Sinú, in se bo imenoválo nje-
govo imé Emanuel. Siróvo maslo in méd bo
jédel, de bo védil savrézhi hudo, in isvolíti
dóbro.“

✠ *Evangelij Svetiga Luka.*

1, 26 — 38.

Tisti zhať je bil angel Gabriel od
Bogá poslán v' mésto Galilejsko, ki mu
je imé Názaret, k' devízi, sarozheni
moshu, kterimu je bilo imé Joshef,
is hišhe Dávidove; in devízi je bilo
imé Marija. In angel je prishel k' njej,
in je djál: „Zhefhena, milosti polna!
Gospod je f' teboj, blagoslovljena si med
shenami!“ Ko je pa to slis'hala, se
je prestráfhila nad njegovim govorje-
njem, in je míslila, kákos'hno bi bi-
lo to posdravljenje. In angel ji je djál:
„Ne boj se, Marija! ker si milost na-
shla per Bogu. Glej, spozhéla bošh
v' svojim telésu, in rodíla Sinú, in
imé Jesus mu daj. Ta bo velik, in
Sin Narvis'higa imenován; in dal mu
bo Gospod Bog sédesh Davida njego-
viga ozhéta, in bo kraljevál v' hišhi

Jákobovi vékoma, in njegoviga kraljé-
ſtva ne bo konza.“ Marija pa je rekla
angelu: „Kakó ſe bo to ſgodilo, ker
mohá ne posnam?“ In angel je od-
govóril, in ji djal: „Sveti Duh bo
priſhel v' té, in mozh Narviſhiga te
bo obſénzhila; in ſa tega voljo bo Své-
to, ktero bo rojeno is tebe, imenová-
no Sin Boſhji. In glej, Elisabeta, tvo-
ja teta, je tudi ſpohéla ſinú v' ſvoji
ſtároſti, in ta méſiz ji je ſheſti, ki je
imenována nerodovítna; ſej per Bogu
ni nemogózha nobena rézh.“ Marija
pa je rekla: „Gléj, dékla ſim Gospo-
dova; ſgòdi ſe mi po tvoji beſédi.“

V' pétik po tihi nedélji.

V' dan VII. ſhaloſt devíze
matere Marije.

MOLITEV.

Bog! ki je o tvojim terpljenji po Simeono-
vim prerokovánji ljubesnjivo ſerze prezheſtite
devíze in matere Marije mezh britkoſti preſu-
nil; dodéli míloſtivo, de, ki njeno britkoſt in

terpljenje s' zhasljó obhajamo, po zhestitljivim saflushenji in prošnjah vsih poleg krisha vé-
no stojézhih svetníkov tvojiga terpljenja srezhni
sad doséshemo. Kteri shivísh in kraljujesh i. t. d.

Berilo is bukev Juditinih

13, 22 — 25.

Gospod te je s' svojo mozhjó oblagodáril, ker
je po tebi v' nizh storil nashe sovráshnike. O-
blagodarjena si tí, hzhi! od Gospoda previ-
sóziga Bogá pred vsimi shenami na semlji. Hva-
ljen bodi Gospod, kteri je stvaril nebó in sem-
ljo; ker je danš tvoje imé takó povíshal, de
ne prejde tvoja hvala is ust ljudí, kteri bodo
pómnilí Gospodovo mozh vékoma. Savoljo brit-
kosti in nadloge svojiga ljudstva svojimu shi-
vljenju nisi persanesla, ampak si odverníla po-
konzhánje pred oblízhjem nasliga Bogá.

✠ *Evangelí s'vetiga Joana*

19, 25 — 27.

Tisti zhas so stale poleg krisha Jesu-
soviga njegova mati, in sestra njegove
matere Marija Kleosova, in Marija
Magdaléna. Ko je tedej Jesus mater
in uzhénza, kteriga je ljubí, vidil

stati, rezhe svoji materi: „Shena, glej, tvoj sin!“ Potlej rezhe uzhénzu: „Glej, tvoja mati!“ In od tiste ure jo je uzhénež vsél k' sebi.

27. *sushza.*

V' dan s. Ruperta spovedovávza shkosa.

Molitev: „Daj, prósimo, vsigamogózhni Bog!“

Berilo: „Glej, véliki duhoven“

Evangeli: „Nékdo, kteri, je na ptuje shel“

vse kakor v' I. obzhini spovedovávza shkosa na ftr.

XXIX.

24. *maliga travna.*

V' dan s. Jurja muzhénza.

MOLITEV.

Bog! kteri nas s' saflushenjem in prošnjo s. Jurja muzhénza svojiga oveselísh, dodéli mílostivo, de, ki po njem tvojih dobrot prósimo, jih po tvoji milosti doféshemo. Po Gospodu našim i. t. d.

Berilo: „Predragi! pomni,“

Evangeli: „Jas sim prava vinska terta“ oboje kakor v' obzhini muzhenza o velikonozhnim zhasu na ftr. XVI.

25. maliga travna.

V' dan f. Marka evangelista.

Per máshhi pred prozéfijo.

MOLITEV.

Bog! kteri si svetiga Marka evangelista svojiga s' daram evangelskiga uka povishal; dodéli nam, prósimo, vedno v' njegovim uku rasti, in po njegovi molitvi obvárovanim biti. Po Gospodu nashim i. t. d.

Berilo is Ezehiela preroka

1, 10 — 14.

Podoba obrasov zhvetérik shivál: Obras zhlovékov in obras levov je bil na désni njih zhvetérik, obras volov pa na lévi njih zhvetérik, in obras orlov nad njimi zhvetérimi. Njih obrasi in njih perute so bile sgorej prosterte; dvé peruti fléherne ste se stikale, in dvé ste pokrivalo njeno teló. In fléherna njih je shla

pred seboj; kamor jih je duh gnal, tje so
 šhle, in se niso obrazhale, kedar so hodile.
 In podoba shival je bila viditi kakor gorezhi
 ogli ognja in kakor bakle. To je bila perka-
 sen, ki je shvigala v' frédi shival: svetloba
 ognja, in is ognja is-hajozh blisk. In shivali
 so tékale, in se vrazhevále, kakor svetel blisk.

✠ *Evangelij Svetiga Luka*

10, 1 — 9.

Tisti zhaš je Gospod šhe drusih dva
 in sedemdeset isvolil, in jih je poslal
 po dva pred svojim oblizhjem v' vsa-
 ko mésto in kraj, kamor je on imel
 priti. In jim je djal: „Shétev je fizer
 velíka, ali délavzov je malo. Prošíte
 tedej Gospoda shétve, de poshlje dé-
 lavzov v' svojo shétev. Pojdite, jas vas
 poshljem kakor jagnjeta med volke!
 Ne nosíte moshne, ne torbe, ne zhév-
 ljev, in nikogar na potu ne posdrav-
 ljajte. V' katero hišho koli pridete, re-
 zite nar poprej: „Mir tej hišhi!“ In
 ako je tam otrok mirú, bo pozhival
 nad njim vašh mir; ako pa ne, se
 bo k' vam vernil. V' tisti hišhi pa o-
 staníte, ter jejte in píte, kar je per

njih; délavez namrežh je vreden svojiga plazhila. Ne hodíte od hišhe do hišhe. In v' ktero mésto koli pridete, in vaš sprejmejo; jejte, kar se pred vaš postavi, in osdravljajte bolníke, kateri so ondi, in rezite jim: „Perblišhalo se vam je Boshje kraljestvo.“

Berilo in Evangeli per našhi med prozélijo sta tista ko o krishevini tednu na ftr. 270.

50. *maliga travna.*

V' dan f. Katarine Sienske devíze.

MOLITEV.

Daj, prósimo, vsigamogózhni Bog! de, ki svéte Katarine devíze tvoje god zhestimò, se njene oblétnize veselimò, in po sgledu tolike zhednosti boljshi perhajamo. Po Gospodu našhim i. t. d.

Berilo: „Bratje, kdor se hvali“

Evangeli: „Nebeshko kraljestvo je podobno desetim devízam“ oboje kakor v' I. obzhini devíze ne muzhenke na ftr. LV.

1. veliziga travna.

V' dan ff. Filipa in Jakoba
aposteljnov.**MOLITEV.**

Bog! kateri nas s' oblétnim godam aposteljnov svojih Filipa in Jakoba oveselujesh: daj, prósimo, de, ki se veselimò njuniga saflushenja, se tudi poduzhimò od njunih sgledov. Po Gospodu nashim i. t. d.

Berilo is bukev modrosti

8, 1 — 5.

Pravizhni bodo s' veliko serzhnostjo stali pred njimi, kateri so jih stiskali, in odvseli njih dela. To viditi bodo omoteni od grosniga stráha, in se bodo sazhudili savoljo naglosti neúpaniga svelizhanja, ter bodo sami per sebi rekli, káje se, in od britkósti dahá sdihováje: Tí so, ktere smo nékedej sasmehováli, in v' sasramljiv pregovor iméli. Mi neumni smo njih shivljenje iméli sa nespámet, in njih konez sa nezhasi; glejte, kakó so sdej pershtéti med Boshje otroke, in njih déf je med svetníki!

✠ *Evangelij Svetiga Joana*

14, 1 — 13.

Tisti zhaš je rekel Jesus svojim uzhénzam: „Naj se ne prestrašhi vaše serzé; vérujete v' Bogá, tudi v' mé vérujte. V' hišhi mojiga Ozhéta je veliko prebivališt. Ko bi jih ne bilo, bi vam bil povédal; ker vam grém perpraviti mesta. In ko odidem, in vam perpravim mesto; bom spet prišel, in vaš k' sebi vsél, de bote tudi ví, kjer sim jas. In kam jas grem, véste, in pot véste.“ Mu rezhe Tomash: „Gospod! ne vémo, kam gréšh; in kakó moremo pot véditi?“ Mu rezhe Jesus: „Jas sim pot, resníza in shivljenje. Nihzhe ne pride k' Ozhetu drugázhi, kakor po meni. Ko bi mene posnali, bi tudi mojiga Ozheta gotovo posnali; in odsihmal ga bote posnali, in ste ga vídili.“ Mu rezhe Filip: „Gospod! pokashi nam Ozhéta, in nam je došti.“ Mu rezhe Jesus: „Toliko zhasa sim per vaš, in me ne posnate? Filip! kdor mene vidi, vidi

tudi Ozhéta. Kakó pravíh tí: Pokashi nam Ozhéta? Ali ne vérujete, de fim jas v' Ozhétu, in Ozhe v' meni? Beséd, ktere vam jas govorím, ne govorím sam od sebe; ampak Ozhe, kteri v' meni prebiva, on opravlja déla. Ali ne vérujete, de fim jas v' Ozhétu, in Ozhe v' meni? Zhe ne, vsaj savoljo dél vérujte. Resnízhno, resnízhno, vam povém, kdor véruje v' mé; bo déla, ktere jas délam, tudi on délal, in she vézhi kakor té bo délal, ker grém jas k' Ozhétu. In kar koli bote Ozhéta v' mojim imenu profili, to bom storil.“

3. *véliziga travna.*

V' dan snajdenja svetiga krisha.

MOLITEV.

Bog! kteri si v' predragim snajdenji svelizhavniga krisha zhudeshe svojiga terpljenja obudil; dodéli, de po zéni lesá shivljenja dél vézhniga shivljenja doséshemo. Kteri shivíh in kraljujesh i. t. d.

*Berilo is lista f. Pavla aposteljna
do Filipljanov 2, 5 — 11.*

Bratje! ravno to mislite med seboj, kar Kristus Jesus, kateri, desiravno je bil v' Boshji podobni, ni v' rop shtel Bogú enak biti, temuzh je sam sebe v' nizh storil, ko je podobo hlapza na-se vsel, zhlovékam se upodóbil, in po vnanjim najden bil kakor zhlovek. Ponishal je sam sebe, ko je bil pokoren do smerti, smerti pa na krishi. Sató ga je tudi Bog povishal, in mu dal imé, katero je zhes vse iména, de se v' iménu Jesusovim (túkej se poklékne) vsako koléno perpogne teh, ki so v' nebésih, na semlji in pod semljo, in de vsak jesik sprizhuje, de je Gospod Jesus Kristus v' zhasi Bogá Ozhéta.

✠ *Evangelij svetiga Joana*

3, 1 — 15.

Tisti zhas je bil zhlovek smed fari-sejev, Nikodem po iménu, vishi med Judi. Ta je prishel po nozhi k' Jesusu, in mu je rekel: „Uzheník! vémo, de si uzheník od Bogá prishel; sakaj nihzhe ne more teh zhudeshev délati, ktere tí délash, zhe Bog ni sh' njim.“ Jesus je odgovóril, in mu djal: „Re-

~~~~~
 snízno, resnízno, ti povém, ako kdo
 ni vnovizh prerojen, ne more víditi
 Boshjiga kraljéftva.“ Mu rezhe Niko-
 dem: „Kakó more zhlovek rojen biti,
 ko je star? Ali more v' teló svoje ma-
 tere vdrugizh iti, in prerojen biti?“
 Jesuf je odgovóril: „Resnízno, re-
 snízno, ti povém, ako kdo ni prero-
 jen is vode in svetiga Duha, ne mo-
 re iti v' Boshje kraljéftvo. Kar je ro-
 jeno is mesá, je mesó; in kar je ro-
 jeno is Duhá, je duh. Ne zhudi se,
 de sim ti rékel: Vnovizh morate ro-
 jeni biti. Duh diha, kjer hozhe, in
 glaf njegov slifhifh; pa ne véfh, od
 kod pride, ali kam gré. Takó je slé-
 hern, kteri je rojen is Duhá.“ Niko-
 dem je odgovóril, in mu djal: „Ka-
 kó se more to sgoditi?“ Jesuf je od-
 govóril, in mu rekel: „Tí si uzheník
 v' Israelu, in tega ne véfh? Resní-
 zhno, resnízno, ti povém, de, kar vé-
 mo, govorimò, in kar smo vídili, pri-
 zhujemo; in ne sprejmete nashiga pri-
 zhevánja! Zhe vam posémeljfke re-
 zhi pravim, in ne verjamete; kakó

bote vérovali, ako vam bom nebé-
fhke pravil? In nihzhe ni fhel v' nebé-
fa, kakor, kateri je prifhel s' nebés,
Sin zhlovékov, kateri je v' nebésih. In
kakor je Mojsef povifhal kazho v' pu-
fhávi, takó mora povifhan biti Sin
zhlovékov; de, kdor koli vanj véruje,
se ne pogubí, temuzh ima vézhno
shivljenje.“

---

4. véliziga travna.

V' dan f. Florjana in tovar-
šhev muzhenzov.

Molitev. „Bog! kateri nam dodelifh“

Berilo: „Hvaljen bodi Bog in Ozhe“

Evangelij: „Jas sim terta, ví mladíke“ vse kakor
v' obzhini vezh muzhénzov o velíkonozhnim zhasu na
str. XVIII.

---

5. véliziga travna.

V' dan f. Gotharda spove-
dovávza fhkofa.

Molitev: „Uflifhi, prófimo, Gospod!“

Berilo: „Bratje! duhovnov je bilo vezh“

Evangelij: „Zhujte, ker ne véfte“ vse kakor v' II.
obzhini spovedovávza fhkofa na str. XXXI.

16. véliziga travna.

V' dan s. Joana Nepomu-
zhana muzhénza.

MOLITEV.

Bog! kateri si savoljo nepremaganiga spóvedni-
ga samolzhanja svetiga Joana svojo zerkev s'
novim vénzam muzhenstva pozhestil; daj, de
po njega sgledu in prošnji svojim ustam stra-
sho postávimo, in smo svetim, kateri s' jesikam
niso greshili, peršhtéti. Po Gospodu našim i. t. d.

Berilo is bukev Sirahovih

21, 26 — 31.

Neumni skosi okno gléda v' hišho; rasumni
mosh pa sunej stojí. Nespamet zhlovékova je
poslušhati per durih; modriga pa teshí framota.
Usta neumnih nespametno govoré; beséde
modrih pa so s' méro pretéhtane. Trapasti
imajo na jesiku svoje serze, modri pa v' ser-
zu svoj jesik. Kedar kolne hudóbni hudízha,
kolne sam svojo dusho. Sheptáviz oskrúni svo-
jo dusho, in je povsod zherten; in kdor se
ga dershi, je sovrashen: molzhézhi in rasumni
je zheshen.

Evangelij: „Tisti zhal je Joan, ko je v' jézhi“
kakor drugo nedéljo v' adventu na str. 6.

25. véliziga travna.

V' dan f. Urbana muzhénza
papasha.

MOLITEV.

Daj, prósimo, vsigamogózhni Bog! de, ki svetiga Urbana muzhénza tvojiga in papasha god zhestimò, se nam po njegovih prošnjah per tebi pomaga. Po Gospodu nashim i, t. d.

Berilo: „Bratje! hvaljen bodi Bog“ kakor v' II. obzhini muzhénza shkofa na str. VI.

Evangelij: „Nékdo, kteri je na pluje fhet“ kakor v' I. obzhini spovedovávza shkofa na str. XXX.

31. véliziga travna.

V' dan ff. Kanzjana in tovar-
shev muzhénzov.

MOLITEV.

Dodéli, prósimo, vsigamogózhni Bog! de se tvoje ljudstvo k' serzhni pobóshnosti po godu svetih muzhénzov Kanzjana in njegovih tovarshev obudí, in s' pomozhjó njih perporozhe-

nja raft Boshijiga mirú sadobí. Po Gospodu nashim i. t. d.

O velikonožhnim zhasu.

Berilo: „Hvaljen bodi Bog in Ozhe“

Evangelí: „Jas sim terta, ví mladíke“ kakor v' obzhini vezh muzhénzov na str. XVIII.

Sunej velikonožhniga zhasa.

Berilo: „Pravizhni pa bodo vékoma shiveli“

Evangelí: „Tísi zhas je shel Jesus s' gore“ kakor v' II. obzhini vezh muzhénzov na str. XXV.

2. reshniga zvéta.

V' dan ff. Marzelina, Petra in Erasma muzhénzov.

MOLITEV.

Bog! kateri nas s' oblétnim godam svetih muzhénzov svojih Marzelina, Petra in Erasma rasveselísh; dodéli, prósimo, de, ki se njih saflushenja veselímò, se od njih sgledov vname-mo. Po Gospodu nashim i. t. d.

Berilo: „Bratje! ménim, de se terpljenje sídánjiga zhasa ne da permériti“ kakor zhe-terto nedéljo po binkefhtih na str. 294.

Evangelij: „Redar hote slifhali vojske“ kakor v' I. obzhini vezh muzhenzov sunej velikonozhniga zhafa na str. XXIII.

9. *reshniga zvéta.*

V' dan ff. Prima in Felizjana muzhénzov.

MOLITEV.

Daj nam, prošimo, Gospod! svetih muzhénzov tvojih Prima in Felizjana prasnika védno veseliti se, de po njih perporozhenji tvojiga varstva darove obzhútimo. Po Gospodu našim i. t. d.

Berilo: „Pravizhni pa bodo vékoma shivéli“ kakor v' II. obzhini vezh muzhénzov sunej velikonozhniga zhafa na str. XXV.

Evangelij: „Hvalim te, Ozhe!“ kakor 24. dan svezhána na str. 36g.

10. *reshniga zvéta.*

V' dan f. Margarete kraljíze.

MOLITEV.

Bog! kteri si sveto Margareto, Skolovsko kraljízo v posebni ljubesni do ubosih slovézho

storil; daj, de se po nje prošnji in sgledu tvoja ljubesen v' naših serzih vedno mnoshi. Po Gospodu našim i. t. d.

Berilo: „Serzhno sheno kdo bo našel?“

Evangelij: „Nebesko kraljestvo je podobno sakladu“ oboje kakor v' obzhini fvetnize ne devize ne muzhenke na str. LXII.

15. reshniga zveča.

V' dan s. Antonja Padovskega.

MOLITEV.

Naj tvojo zerkev, o Bog! svetiga Antonja tvojiga spovedovavza zhestitljivi god rasveseli; de bo s' duhovno pomozhjo vselej obvarovana, in vezhno veselje saflushila vshivati. Po Gospodu našim i. t. d.

Berilo: „Bratje! v' rasgledovanje smo svetu“ kakor v' II. obzhini spovedovavza na str. XLII.

Evangelij: „Naj bo opafano vashe ledje“ kakor v' I. obzhini spovedovavza na str. XLI.

15. *reshniga zvéta.*V' dan ff. Vida in tovarfhev
muzhénzov.**MOLITEV.**

Daj svoji zérkvi, prósimo, Gospod! po prošnjah svojih svetih muzhénzov Vida, Modesta in Kreszenzije ne prevsétno modrováti, temuzh v' ponishnosti, ki ti je prijétna, rasti; de, kar je hudobno, sanizhuje, in kar koli je prav, s' prošto ljubésnijo dopolnuje. Po Gospodu nashim i. t. d.

Berilo: „Pravizhnih dushe so v' roki Boshji“
kakor v' I. obzhini vezh muzhénzov na str. XXII.

✠ *Evangelii Svetiga Luka*

10, 16 — 20.

Tisti zhaf je rekel Jesus svojim uzhénzam: „Kdor vas poslufha, mene poslufha; in kdor vas sanizhuje, mene sanizhuje. Kdor pa mene sanizhuje; sanizhuje njega, kateri me je poslal.“ Dva in sedemdeseteri pa so se s' veleljem vernili, rekózh: „Gospod, tudi

hudízhi so nam pokorni v' tvojim imenu!“ In jim je djal: „Vidil sim sata-
na kakor blisk s' néba pasti. Glejte,
dam vam oblast stopati na kazhe in
shkorpijóne in soper vso mozli so-
vráshnikovo; in nizh vam ne bo shkó-
dovalo. Vender ne veselíte se tega, de
so vam duhóvi pokorni; veselíte se pa,
de so vashe iména sapisane v' nebésh!“

21. *reshniga zvéta.*

V' dan f. Alojsja spovedo-
vávza.

MOLITEV.

Bog! delívez nebéshkih daróv, kteri si v' an-
gelskim mladenzhi Alojsji prezhudno nedol-
shnost shivljenja s' enako pokoro sdrushil; dodé-
li po njega saflushenji in proshnjah, de, ki ga
nedolshniga nismo naslédovali, ga spokorniga
posnémamo. Po Gospodu nashim i. t. d.

Berilo: „Blagor zhloveku, kteri je najden bres
madeshá“ kakor v' I. obzhini spovedovávza ne shkófa
na str. XI.

✠ *Evangelij Svetiga Matevsha*

22, 29 — 40.

Tisti zhaš je odgovóril Jesuf, Saduzejem, in je rekel: „Se móтите, ker ne uméte ne pisem ne mozhí Boshje. Ob vstajenji namrezh se ne bodo ne shenili, ne moshile, temuzh bodo kakor angeli Boshji v' nebésh. Od vstajenja mertvih pa ali niste brali, kar vam je govoril Bog, rekózh: „Jas sim Bog Abrahamov in Bog Isakov in Bog Jakobov? Bog ni mertvih, ampak shivih.“ In ljudsto, to slishati, se je savselo nad njegovim ukam. Ko so pa fariseji slisnali, de je Saduzeje k' molzhanju perpravil, so se sofhli, in eden smed njih, pismouk, ga je vprashal skusháje: „Uzhenik! ktera je vélika sapoved v' postavi?“ Jesuf pa mu je rékel: „Ljubi Gospoda svojiga Bogá is vsiga svojiga serza, in is vse svoje dushe in is vse svoje misli. Ta je nar vézhi in pervá sapóved. Druga pa je téj enaka: Ljubi svojiga blishnjiga, kakor sam sebe. V' teh dvéh sapóvedih je

~~~~~
 sapopádena vsa postava in preroki.“
 Ko so bili pa fariseji sbrani, jih je
 Jesus vprašhal, rekózh: „Kaj se vam
 sdí od Kristusa, zhigáv sin je?“ Mu
 rekó: „Davidov.“ Jim rezhe: „Ka-
 kó ga tedej David v' duhu imenuje
 Gospoda, rekózh: Gospod je rékel mo-
 jimu Gospodu: Usédi se na mojo de-
 snízo, dokler ne poloshím tvojih so-
 vráshnikov v' podnoshje tvojim nogam?
 Ako ga tedej David imenuje Gospoda,
 kakó je njegov sin?“ In nobeden mu
 ni mogel odgovoriti beséde; tudi se
 ga ni od tistiga dne nobeden preder-
 snil she kej vprašhati.

22. *reshniga zvéta.*

V' dan ff. Aházja in tovar-
 shev muzhénzov.

Molitev: „Bog, kteri nam dodelísh“
Berilo: „Pavizhni pa bodo vékoma shivéli“
Evangelij: „Tisti zhas je shel Jesus s' gore“
 kakor v' II. obzhini vezh muzhénzov sunej vélikono-
 zhniga zhasa na str. XXV.

24. *reshniga zvéta.*

V' dan rojstva s. Joana kerstnika.

MOLITEV.

Bog! kateri si nam danashnji dan v' rojstvu svetiga Joana zhestitljiviga storil; daj svojim ljudstvam dar duhovniga veselja, in vodi vsih vernih misli na pot vézhniga svelizhanja. Po Gospodu nashim i. t. d.

Berilo is Isaija preroka

49, 1 — 7.

Poslušajte, otoki, in vsebite si v' serze, daljne ljudstva! Gospod me je v' materinim telésu poklizal; ko sim sbe v' telésu svoje matere bil, se je spomnil mojiga imena. In je storil moje usta kakor oster mezh; v' sénzo svoje roke me je skril, in me je vsel ko isbrano pshizo, v' svoj tul me je skril. In mi je rekel: „Moj hlapez si tí, Israel! ker v' tebi bom rasvetlovan.“ In sdej rezhe Gospod, ki me je is materiniga telésa sebi hlapza storil: „Glej, dal sim te naročam v' svetlobo, de si moje svelizhanje do konza svetá. Kralji bodo vidili, in knesi vstali, ter te molili savoljo Gospoda tvojiga Boga, in savoljo Svetníka Israeloviga, kateri te je isvolil.“

✠ *Evangelij Svetiga Luka*

1, 57 — 68.

Elisabeti se je spolnil z haf poroditi, in je rodila sinú. In njeni sosédje in rodovina so slišhali, de je skasal Gospod svoje veliko usmiljenje nad njo, in so se sh' njo vred veselili. In sgodilo se je, osmi dan so prishli obresovat déteta, in so ga imenováli po imenu njegoviga ozheta Zaharija. In je odgovorila njegova mati in djala: „Te ga ne, ampak Joan naj se imenuje.“ In so ji rekli: „Sej ni nikogar v' tvojim rodu, kterimu bi bilo takó imé.“ Pomígnili so pa njegovimu ozhetu, kakó hozhe, de bi se imenováł. In si je rékel dati deshzhízo, in je sapisal, rekózh: „Joan je njegovo imé.“ In so se zhudili vsi. Per tej prizhi pa so se mu odperle usta in jesik, in je spregovóril, in Bogá hvalil. In opadel je strah vse njih soséde, in po vsih gorah Judejskih so se rasglasile vse té rezhi. In vsi, kteri so slišhali, so si k' serzu vseli, rekózh: „Kaj koli bo

is tega détetu?“ Sakaj roka Gospodova je bila sh' njim. In Zaharija njegov ozhe je bil napolnjen s' svetim Duham, in je prerokoval, rekózh: „Hvaljen Gospod Israelov Bog, ker je obiskal, in storil odrefhenje svojimu ljudstvu!“

26. *reshniga zvéta.*

V' dan ff. Joana in Pavla
muzhénzov.

MOLITEV.

Prósimo, vsigamogózhni Bog! de naj naš dvojno veselje danashnjiga prasnika obide, ki is povelizhanja svetiga Joana in Pavla is-baja, ktera je enaka véra in enako terpljenje v' resnizi brata storila. Po Gospodu nashim i. t. d.

Berilo is bukev Sirahovih

44, 10 — 15.

Ti so usmiljeni moshjé, kterih pravizhnosti niso posabljene; per njih sarodu ostane njih blagó, svet dél so njih vnuki; in v' savési je ostal njih sarod, in njih otrozi savoljo njih vékoma ostanejo; njih rod in njih slava ne

bota preshla. Njih telefa so v' miru pokopane, in njih iména shivé od roda do roda. Njih modrost bodo perpovedovale vse ljudstva, in njih hvalo bo osnanovál ves sbor svetníkov.

✠ *Evangelij šestiga Luka*

12, 1 —

Tisti zhal je rekel Jesus svojim uzhenzam: Varujte se kvasa farisejev, kteri je hinávshina. Nizh pa ni skritiga, kar bi se ne rasodélo; tudi nizh skrivniga, kar bi se ne svédilo. Torej kar ste v' temi rekli, se bo na svetlim govorilo; in kar ste na uhó govorili v' hramih, bo osnanováno na stréhah. Povém pa vam svojim prijatlam: Ne bojte se jih, kteri teló umoré, in po tem nimajo kej storiti. Hozhem vam pa povédati, koga se bojte. Bojte se tistiga, kteri, ko je umoril, ima oblast vrézhi v' pekel. Res, vam povém, tega se bojte! Ali se ne prodaja pét vrabzov sa dva belízha? In ne eden smed njih ni posabljen per Bogu. Pa tudi lasjé vase glave so vsi soshtéti. Ne bojte se tedej; vezh ko velíko vrabzov ste ví

vredni. Povém vam pa: Kdor koli bo same prizhal pred ljudmi, bo tudi Sin zhlovékov sanj prizhal pred angeli Boshjimi.

29. *reshniga zvéta.*

V' god ff. aposteljnov Petra in Pavla.

MOLITEV.

Bog! kteri si danashnji dan s' muzhenstvam svojih aposteljnov Petra in Pavla posvétil; daj svoji zerkvi v' vsm spolnováti tistih sapoved, po kterih je véra sazhétik dobila. Po Gospodu nashim Jesusu Kristusu Sinu tvojim, kteri s' tebój shiví in kraljuje i. t. d.

Berilo is djanja aposteljskiga

12, 1 — 11.

Tiste dni jih je kralj Herod jel nékej v' zerkvi preganjati. Umoril pa je Jakoba, Joannoviga brata, s' mezhem. Viditi pa, de je to Judam vshez, je ukasal tudi she Petra vjeti. Bili so pa dnevi oprésnikov. Ko ga je bil te dej vjél, ga je poslal v' jézho, in dal shtirim

zhvetéršvam vojakov várovati, ker ga je hotel po veliki nozhi postaviti pred ljudstvo. In Peter je bil sizer sapert v' jézho, zerkev pa je sanj neprenéhama k' Bogu molila. Kedar ga je pa Herod imel pred ljudi postaviti, je tisto nozh Peter spal med dvema vojakama vklenjen v' dvé kétini; in varhi so pred durmi varovali jezho. In glej, angel Gospodov je perstopil, in luzh se je safvetila v' jezhi; in je udáril Petra v' bok, in ga isbudil, rekózh: „Vstani hitro!“ In so padle kétine od njegovih rok. Rekel pa mu je angel: „Opasni se, in obuj svoje zhevlje!“ In je storil takó. In (angel) mu je rékel: „Ógerni svoj plajsh, in pojdi sa menój!“ In je shel von sa njim, in ni védil, de je réf, kar se je godilo po angelu; ampak je ménil, de perkasen vidi. Kedar sta bila pa odsšla memo perve in druge strashe, sta prishla do shelésnih vrat, ktere peljejo v' mésto, in té so se jima same od sebe odperle. In sta shla skosi nje, in prishla v' ene úlize, in sdajzi je odstopil angel od njega. In Peter se savé, in rezhe: „Sdej vém réf, de je poslal Gospod svojiga angela, in me je otél od Herodove roke in od vsiga zhakanja Judovskiga ljudstva.“

✠ *Evangelij svetiga Matevsha*

16, 13 — 19.

Tisti zhas je prishel Jesus v' kraje Zesareje Filipove, in je vprashal svoje

uzhénze, rekózh: „Kdo, právijo ljudjé, de je Sin zhlovékov?“ Oni pa so rekli: „Nekteri, de Joan kerstník, nekteri pa, de Elija, nekteri pa, de Jeremija ali prerokov kdo.“ Jesuf jim rezhe: „Kdo pa ví, právite, de sim?“ Je odgovóril Simon Peter in rekel: „Tí si Kristuf, Sin shiviga Bogá!“ In Jesuf je odgovóril, in mu djal: „Blagor ti, Simon, Jonov sin! ker mesó in kri ti ništa tega rasodéla, ampak moj Ozhe, ki je v' nebésih. In jas ti povém, de tí si Peter (škala), in na to škalo bom sosidal svojo zérkev, in peklénske vrata je ne bodo smagale. In tebi bom dal kljuzhe nebésihkiga kraljéstva. In kar koli bošh svésal na semlji, bo svesano tudi v' nebésih; in kar koli bošh rasvésal na semlji, bo rasvesano tudi v' nebésih.“

2. maliga serpána.

V' dan obiskanja s. Marije devíze.

MOLITEV.

Daj, prófimo, Gospod! svojim flushabnikom dar nebéshke milosti; de, ki jim je svete devíze porod bil sazhétik svelizhanja, jim njeniga spozhétja veseli god rast mirú dodelí. Po Gospodu nashim i. t. d.

Berilo is visóke pésni Salomonove
2, 8 — 14.

Glej, on pride, in skazhe po gorah, in preskakuje hribe. Podoben je moj ljubik ferni in mladimu jelénu. Glej, on stoji sa nasho sténo, in gleda skosi okna, in pogleduje skosi mrésho. Glej, moj ljubik mi govori: „Vstani, híti, prijatliza moja, golobíza moja, lépa moja! in pridi: ker sima je ushé minúla, desh je odschel in nehal; zvetlíze so se perkasale v' nashi desheli, zhas obresovánja je prishel; glas gerlize se je saslifhal v' nashi desheli; figovo drevó je pogna-lo svoj zvet, zvetozhi vinógradje dajó svoj duh. Vstani, prijatliza moja, lépa moja! in pridi. Golobíza moja v' raspokih skale, v' luknjah kamnate ograje! pokashi mi svoje oblizhje,

daj slishati svoj glas v' mojih ushéh; ker tvoj glas je sladák, in tvoje oblizhje lepó.“

✠ *Evangelij svetiga Luka*

1, 39 — 47.

Tisti zhas se je vesdvignila Marija, in je jaderno shla v' goré v' mésto na Judovim. In je stopila v' hisho Zaharijeva, in posdrávila Elisabeto. In sgodilo se je, ko je saflisjala Elisabeta posdravljenje Mariino, je poskozhilo déte v' njenim telésu. In Elisabeta je bila napolnjena s' svetim Duham, in je savpila s' velíkim glasam, in djala: „Blagoflovljena si tí med shenami, in blagoflovljen je sad tvojiga telésa! In od kod to meni, de pride mati mojiga Gospoda k' meni? Sakaj glej, ko je prishel glas tvojiga posdravljenja v' moje ushesa, je poskozhilo v' veselji déte v' mojim telésu. In blagor ti, ki si vérovala; ker se bo dopolnilo, kar ti je povédano od Gospoda.“ In Marija je rekla: „Moja dusha povelizhuje Gospoda, in moj duh se veselí v' Bogu mojim Svelizharji!“

4. *maliga serpána.*

V' dan f. Ulrika spovedovavza fhkosa.

Molitev: „Uslifhi, prófimo, Gospod“*Berilo:* „Bratje! duhovnov je bilo vezh“*Evangeli:* „Zhujte, ker ne veste“ vse kakor v'

II. obzhini spovedovavza fhkosa na ftr. XXXI.

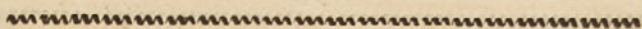
12. *maliga serpána.*

V' dan ff. Hermagora fhkosa in Fortunata diakona, muzhénzov, Kranjske deshele perporozhnikov.

MOLITEV.

Bog! kateri naš danashnji dan s' mnogo zhasljó svojih svetih muzhénzov Hermagora in Fortunata oveselísh, dodéli, prófimo, de naš vselej njuna poboshna bramba obváruje, in se nam po njunih molitvah pomaga. Po Gospodu našim i. t. d.

Berilo: „Pravizhnih dushe so v' roki Boshji!“*Evangeli:* „Kedar bote slifhali vojske“ oboje kakor v' II. obzhini vezh muzhénzov sunej velikonozhniga zhafa na ftr. XXII.

15. *maligu serpána.*

V' dan f. Margaréte devíze
muzhénke.

MOLITEV.

Bog! kateri si sveto Margaréto devízo po smagi v' mukah svojiga kraljestva storil deléshno; dodéli nam, prófimo, de po njenih sgledih k' tebi priti saflushimo. Po Gospodu nashim i. t. d.

Berilo: „Gospod, moj Bog! povedvignil si“

Evangelij: „Nebeshko kraljéstvo je podobno sakladu“ oboje kakor v' II. obzhini devize muzhénke na str. LI.

16. *maliga serpána.*

V' dan f. devíze Marije Karmelfke.

MOLITEV.

Bog! kateri si s' posébnim imenam presvete vselej devíze in matere svoje Marije Karmelfki réd pozhestil; dodéli mílostivo, de, ki danš njen spomin s' zhestítljivim opravilam obhaja-

mo, po njeni brambi obvárovani v' vezhno veselje priti saflushimo. Kteri shivísh in kra-
ljujeh i. t. d.

Berilo is bukev Sirahovih

24, 23 — 31.

Jas sim ko terta sladek in dishezsh sad rodi-
la, in is mojiga zvéjtja je zhestit in obilen sad.
Jas sim mati zhište ljubésni, in strahú, in spo-
snanja in svétiga upanja. Per meni je vsa mi-
lost póta in resníze, per meni vse upanje shi-
vljenja in zhédnosti. Perstopíte k' meni vsi,
kteri me shelitè, in mojiga sadú se nasitite.
Sakaj moj duh je slajshi od medú, in moj dél
slajshi od medú ino satovja. Moj spomin je
v' vézhne rodove. Kteri mene jedó, bodo she
lazhni; in kteri mene pijó, bodo she shejni.
Kdor mene poslusha, ne bo osramotèn; in
kteri po moje déljajo, ne bodo greshili. Kteri
mene osnanujejo, bodo vézhno shivljenje iméli.

✠ *Evangelij Svetiga Luka*

11, 27 — 28.

Tisti zhas, ko je Jesus mnóshizam go-
vóril, je povesdvígnila néka shena glas-
smed njih, in mu je rekla: „Blagor
telésu, ktero je tebe nosilo, in persam,
ktere si sesal!“ On pa je rékel: „Pazh,

blagor tiſtim, kateri poſluſhajo Boſhjo beſedo, in jo ohranijo!“

17. *maliga ſerpána.*

V' dan f. Alekſia ſpovedovávza.

MOLITEV.

Bog! kateri naſ ſ' obletnim godam ſvetiga Alekſia ſpovedovávza ſvojiga oveſelíſh; dodéli míloſtivo, de, ki njegov god zheſtimò, tudi njegove dela poſnémamo. Po Goſpodu naſhim i. t. d.

Berilo is 1. liſta ſ. Pavla apoſteljna do Timoteja 6, 6 — 12.

Predragi! velik dobízhek je poboshnoſt ſ' ſadovóljnoſtjo. Nízh namrezh níſmo perneſli na ta ſvét; javalne moremo tudi kej odneſti. Ako pa imamo ſhíveſh in obléko, bodimo ſ' tem dovoljni. Sakaj kateri hozhejo obogatéti, padejo v' ſkuſhnjavo, in v' ſadergo hudízhevo, in v' velíko neprídnih in ſhkodljivih ſhélj, ktere potopé zhloyéka v' pogubljenje in konzhanje. Korenina vſiga hudiga namrezh je lakomnoſt; nekteri, ki ſo po njej hrepenéli, ſo ſaſhli od

vere, in se sapletli v' velíke nadloge. Tí pa, o zhlovek Boshji! béshi od tega; dershi se pa pravíze, poboshnosti, vére, ljubésni, poterpe-shljívoſti, krotkóſti. Vojſkuj dobro vojsko vére, fégaſj po vézhnim ſhívljenſi.

Evangelí: „Glej, mi ſmo vſe ſapuſtili“ kakor v' obzhíni abata na ſtr. XLVII.

20. *maliga ſerpána.*

V' dan f. Elija preroka.

MOLITEV.

Dodéli, próſimo, vſigamogózhni Bog! de, ki vérujemo, de je bil f. Elija prerok tvoj na ognjénim vosu prezhudno vedsvignjen, ſe na njegovo proſhnjo proti nebeſam povedsvigne-mo, in ſe tvojih ſvetníkov drushbe veſelimò. Po Goſpodu naſhim i. t. d.

Berilo is bukev Sirahovih

48, 1 — 10.

Je vſtal Elija prerok kakor ogenj, in njegova beſeda je ko bakla goréla. On je perpeljal nad ljudítva lakoto, in ker ſo ga rasdrashili í' ſvojim ſavidam, jih je manj perhajalo, niſo namrezh mógli terpéti ſapóved Goſpodovih. S'

besedo Gospodovo je saperl nebó, in je perklizal s' neba ogenj trikrat. Takó se je pove-
lizhal Elija v' svojih zhudeshih. In kdo se
more takó slaviti kakor tí? Tí si vesdvígnil
mertviga is groba, is smertne oblasti po besé-
di Gospod Bogá. Tí si vergel kralje v' pogu-
bo, in rasterl lahko njih mozh, in slavne is
njih póstelje. Tí si slishal na Sinaji svarje-
nje in na Horebu sodbo mashevánja. Tí si
masal kralje v' pokorjenje, in si preroke stavlil
naslédnike sa sebój. Tí si bil vsét v' ognjénim
vihárji na vosu s' ognjénimi kónji. Tí si bil
namenjen ob sodbah zhasov tolashiti serd Go-
spodov, spraviti ozhetovo serze f' finam, in
spet ustanoviti rodove Jakobove.

Evangelij: „Tisti zhas vsame Jesus sebój Petra
in Jakoba in Joana“ kakor drugo postno nedé-
ljo na str. 91.

22. *maliga serpána.*

V' dan f. Marije Magdaléne.

MOLITEV.

Naj nam, prófimo, Gospod! svéte Marije
Magdaléne perporozhenje pomaga, ki si po
njenih proshnjah shtirnévniga brata Lazarja
od mertvih v' shivljenje obudil. Kteri shivish
in kraljujesh i. t. d.

Berilo: „Vstala bom, in obodila mésto“ kakor
23. dan svezhána na ftr. 368.

Evangelij: „Tisti zhaš je nékdo smed farisejev“
kakor véliki zhetertik na ftr. 175.

25. *maliga serpána.*

V' dan s. Jakoba aposteljna.

MOLITEV.

Bodi, Gospod! svojimu ljudstvu posvezhevá-
vez in varih, de s' pomozhjó aposteljna tvoji-
ga Jakoba obvárovano ti v' djanji dopade, in
s' saupljivim serzam flushi. Po Gospodu na-
šhim i. t. d.

*Berilo is 1. lista s. Pavla aposteljna
do Korinzhanov 4, 9 — 15.*

Bratje! ménim, de je Bog naš aposteljne po-
slednje postavil, kakor k' smerti naménjene:
ker smo v' rasgledovánje svétu, in angelam in
ljudém. Mí smo neúmni savoljo Kristusa, ví
pa modri v' Kristusu; mí slabi, ví pa možni;
ví zhestiti, mí pa breszhestni. Do té ure smo
lazhni, shejni in nagi, in naš sa uhó bijejo,
in nimamo stanovitniga prebiválissha. In se trú-
dimo s' svojimi rokami delajózhi; naš kolnejo,
in blagoslovimò; naš preganjajo, in prenese-

mo; naf preklinjajo, in prófimo; kakor smeti tega svetá smo postali, vsiga isvershik do sdej. Tega ne pissem, de bi val osramotil, ampak val opominjam kakor svoje preljube otroke. Sakaj ko bi ravno deset tavshent uzhenikov imeli v' Kristusu, vender nimate veliko ozhétov; ker v' Kristusu Jesusu sim val jas s' evangeljem rodil.

✠ *Evangelij svetiga Matevsha*

20, 20 — 23.

Tisti zhas je perstopila k' Jesusu mati Zebedejevih otrók s' svojima sinama, ter ga je molila, in nekej profila. On pa ji je rékel: „Kaj hozhesh?“ Mu rezhe: „Rezi, de sedita ta dva moja sina eden na tvoji desnizi, in eden na levizi v' tvojim kraljéstvu.“ Jesus pa je odgovóril in djal: „Ne vésta, kaj prófita. Ali móreta piti kélih, ki ga bom jas pil?“ Mu rezheta: „Moreva.“ In jima rezhe: „Moj kélih bo ta sizer pila; sedéti pa na moji desnizi ali levizi ni moje vama dati, ampak kterim je perpravljeno od mojiga Ozheta.“

Ravno ta dan.

V' dan f. Krištofa muzhenza.

Molitev: „Dodéli, prófimo,“

Berilo: „Pravizhniga je peljal Gospod“

Evangelij: „Nikar ne mislite“ vse kakor v' I. obzhini muzhenza ne shkofa na str. VII.

26. maliga serpána.

V' dan f. Ane, matere Marije devíze.

MOLITEV.

Bog! kteri si sveli Ani toliko milost skasal, de je bila vredna mati biti matere trojiga edinorojeniga Sinú; dodéli míloštivo, de, ki njén god obhajamo, se nam po njenim perporozhevanji per tebi pomaga. Po ravno tém Gospodu našim i. t. d.

Berilo: „Serzhno sheno kdo bo našel?“

Evangelij: „Nebeshko kraljestvo je podobno sakladu“ kakor v' obzhini svetnize ne devize ne muzhenke na str. LXII.

2. véliziga serpána.

V' dan f. Shtéfana papasha
muzhenza.

Molitev: „Bog! kateri naf s' oblétnim godam“
kakor v' II. obzhini muzhenza fhkofa na ftr. V.

Berilo is djanja aposteljskiga

20, 17 — 21.

Tiste dni je s' Mileta Pavl poslal v' Efes, poklizat starashíne zérkve. Kedar so bili tí k' njemu prishli, in so vkupej bili, jim je rékel: „V' véste od perviga dné, ko sim prishel v' Asijo, kakó sim s' vami ves zhal bil. slushijozh Gospodu s' vso ponishnostjo in s' sol-sami in skufhnjami, ktere so se mi godile sa-voljo salesovánja Judov; kakó nisim nizh od-tegnil koristniga, de bi vam ne bil osnanil, in vas uzbil ozhitno in po hishah, osnanujozh Judam in nevérnikam spreobernjenje k' Bogu in vero v' nashiga Gospoda Jesusa Kristusa.“

Evangelij: „Ako hozbe kdo sa menój priti“
kakor v' II. obzhini muzhenza fhkofa na ftr. VI.

5. *véliziga serpána.*

V' dan f. Marije devize Sneshníze.

MOLITEV.

Dodéli nam svojim flushábnikam, prófimo, Gospod Bog! vedniga sdravja na dufhi in telesu se veseliti, in po zhestíti proshnji svete Marije vselej devize otétim biti od fidánje shalosti, in vs Shivati vézhno veselje. Po Gospodu nashim i. t. d.

Berilo is bukev Sirahovih

24, 14 — 16.

Od sazhetka in pred véki sim stvarjena, in nikedar ne bom nehala, in v' svetim prebivališhi sim pred njim flushila. In takó sim se v' Sionu uterdila, in v' svetim mestu sim ravno takó pozhivala, in v' Jerusalemu je bila moja oblást. In sim se vkoreninila v' zhestitim ljudstvu, in v' mojim Bogu je njegov dél, in v' drushbi svetníkov moje stanoválishe.

✠ *Evangelij svetiga Luka*

11, 27 — 28.

Tisti zhaš, ko je Jezus mnóshizam govoril, je povedvígnila néka shena glaf smed njih, in mu je rekla: „Blagor teléfu, ktero je tebe nosilo, in persam, ktere si sesal!“ On pa je rékel: „Pazh, blagor tistim, kateri posluhajo Boshjo besedo, in jo ohranijo!“

Ravno ta dan.

V' dan f. Osvalda spovedovávza.

MOLITEV.

V sigamogózhni vezhni Bog! kateri si današnjiga dneva zhešlito in sveto veselje s' prasnikam svétiga Osvalda spovedovávza svojiga posvétil; daj našim serzam rast tvoje ljubeshni, de, ki njegovo poboshno saflushenje zheštimò ná semlji, njegovo perporózhenje obzhutimò v' nebésih. Po Gospodu našim i. t. d.

Berilo: „Bratje! v' rasgledovánje smo svetu“

Evangelij: „Ne bojte se, malo kerdelo“ oboje kakor v' II. obzhini spovedovávza ne shkofa na str. XLII

6. *véliziga serpána.*V' dan ff. Kfista in tovaršhev
muzhénzov.*Molitev:* „Bog! kteri nam dodelišh“*Berilo:* „Pravizhni pa bodo vékoma shivéli“*Evangeli:* „Tisti zhaš je shel Jesuf s' gore“
vše kakor v' obzhini vezh muzhénzov sunej veliko-
nozhniga zhasa na str. XXV.10. *véliziga serpána.*

V' dan f. Lavrenzja muzhenza.

MOLITEV.**D**aj nam, prósimo, vsigamogozhni Bog! plamen svojih pregréh ugasiti, ki si svétimu Lavrenzju dodéliš ogenj svojih muk premagati. Po Gospodu našim i. t. d.*Berilo is 2. lista f. Pavla aposteljná*
*do Korinžanov 9, 6 — 10.***B**ratje! kdor fkopo séje, bo tudi fkopo shel; in kdor séje v' obilnosti, bo tudi v' obilnosti shel. Slehern (daruj), kakor je v' svojim serzu naménil, ne s' shalostjo ali po sili; sakaj veséliga darovávza ljubi Bog. Bog pa je mo-

~~~~~  
 gozhen vsak dar sobilshati med vami, de imate vselej vsiga dovolj, in ste bogati v' vsako dobro délo; kakor je pisano: „Delí, daje ubogim; njegova pravizhnost ostane vékoma.“ Kteri pa daje séme sejávzu, bo tudi kruba jésti dal, in bo namnoshil vashe séme, in dal rasti obilnisthi sad vashti pravizhnosti.

*Evangelj:* „Resnízhno, resnízhno, vam povém, ako pshenizhno serno“ kakor v' III. obzhiñi muzhénza ne fhkosa na ftr. XIII.

15. *véliziga serpána.*

Véliko gospódnizo, ali v' god vnebovsétja Marije devíze.

**MOLITEV.**

**S**lushabnikam svojim, prósimo, Gospod! dolgove sanesi; de, ki ti s' svojimi déli ne moremo dopasti, smo po prošnji porodníze tvojiga Sinú, Gospoda nashiga, svelizhani. Kteri s' teboj shiví in kraljuje i. t. d.

*Berilo is bukev Sirahovih*

24, 11 — 20.

**V'** vsim sim pokoja iskala, in v' dédini Gospodovi hotla stanováti. Tedej je sapovédal, in



mi rékel stvarnik vsih rezhi; in kateri me je stvaril, je pozhíval v' mojim shtoru, in mi je rekel: „V' Jakobu prebivaj, v' Israelu imej svoj dél, in med mojimi isvoljenimi se vkorenini.“ — In takó sim se v' Sionu uterdila, in v' svetim mestu sim ravno takó pozhivala, in v' Jerusalemu je bila moja oblast. In sim se vkoreninila v' zhestitim ljudstvu, in v' mojim Bogú je njegov del, in v' drushbi svetnikov moje stanoválishe. Kakor zeder na Libanu sim povishana, in kakor zipresa na gori Sionski. Visoko kakor palma v' Kadesu sim srašla, in kakor safajena rosha v' Jerihu; kakor lépa oljka na polji in kakor javor ob vodi na potih sim visoko srašla. Kakor sladka skorja in lepó dishézhe masilo sim dishála, kakor isbrana mira sim dajala prijéten duh od sebe.

### ✠ *Evangelij svetiga Luka*

10, 38 — 42.

**T**isti zhas je shel Jesus v' néko vas; in néka shena, Marta po iménu, ga je sprejéla v' svojo hisho. In ona je iméla sestro, po iménu Marijo, ktera je tudi sedla Gospodu k' nogam, in poslušhala njegovo besedo. Marta pa si je dajala f' postréshbo velíko opraviti; ter je perstopila in rekla: „Gospod! ti ni mar, de me moja se-

stra samo puští strezhi? Rezi ji tedej, de naj mi pomaga!“ In Gospod je odgovóril, in ji djal: „Marta, Marta! si fkerbna, in si persadévash velíko; pa le eno je potrebno. Marija je nar bolji dél isvolila, kteri ji ne bo odvset.“

16. *veliziga serpana.*

V' dan f. Roka spovedovávza.

**MOLITEV.**

**S**voje ljudstvo, prófimo, Gospod! vselej mílostivo obváruj, in po saflushenji svetiga Roka vse dušhne in telesne kuge otmi. Po Gospodu nashim i. t. d.

*Berilo:* „Bratje! v' rasgledovánje smo svétu“

*Evangelij:* „Ne bojte se, malo kerdelo“ oboje kakor v' II. obzhini spovedovávza ne fhkofa na str. XLII.

24. *veliziga serpana.*

V' dan f. Jerneja aposteljna.

**MOLITEV.**

**V**sigamogózhni vezhni Bog! kteri si ta dan savoljo goda svetiga Jerneja svojiga aposteljna

f' zhestitljivim in svetim veseljem napolnil; daj, prošimo, svoji zérkvi ljubiti, kar je véroval, in osnanovati, kar je uzhil. Po Gospodu našim i. t. d.

*Berilo is 1. lista f. Pavla aposteljna  
do Korinzhanov 12, 27 — 31.*

**B**ratje! ví ste teló Kristusovo in udje med sebjó. In Bog je v' zerkvi postavil pervizh aposteljne, drugizh preroke, tretjizh uzhenike, potlej mozhi, po tem darí osdravljati, pomagati, vladati, mnogotere jesike govoriti, jesike islagati. So mar vsi aposteljni? ali vsi preroki? ali vsi uzheniki? ali imajo vsi mozhi? ali vsi darí osdravljati? ali vsi mnogotere jesike govore? ali vsi islagajo? Hitite pa po boljshih darovih.

✠ *Evangelij svetiga Luka*

6, 12 — 19.

**T**isti zhaf je shel Jesus na goro molit, in je prenózhil v' molitvi Boshji. In ko se je bil dan storil, je poklizal uzhenze, in jih je isvolil dvanajst smed njih, (ktere je tudi aposteljne imenoval:) Simona, kteriga je Petra imenoval, in Andreja njegoviga brata, Jakoba

in Joana, Filipa in Jerneja, Matevsha in Tomasha, Jakoba Alfejeviga, in Simona, imenovániga Zelota, in Juda Jakoboviga, in Juda Ishkarjota, kateri je bil sdajavez. In je fhel dol sh' nji-mi, in je ftal na ravnim polji, in truma njegovih uzhénzov in velíka mnóshiza ljudi is vse Judeje, in is Jerusalema, in od primorja, od Tira in Sidona, kateri so ga bili prifhli poflufhat, in osdravljeni bit od svojih bolésen. In ktere so nadlégovali nezhisti duhovi, so bili osdravljeni. In vfa mnóshiza se ga je ifkala dotakniti, ker je mozh fhla is njega, in je vse osdrávila.

---

28. *veliziga serpana.*

V' dan f. Avgufhtina fhkofa  
in uzhenika.

**MOLITEV.**

**P**erftopi nashim ponishnim proshnjam, vsigamogózhni Bog! in ko nam das h upanje milost dosézhi, dodéli nam dobrótljivo po pro-

~~~~~  
shnji svetiga Avgushtina spovedováva svojiga
in shkosa tvoje neskonzhno usmiljenje obzhu-
titi. Po Gospodu nashim i. t. d.

Berilo: „Predragi! saprizham pred Bogam“

Evangelij: „Vi ste sol semlje“ oboje kakor v' ob-
zhini zerkveniga uzhenika na str. XXXVII.

29. *véliziga serpána.*

V' dan obglavljenja s. Joana
kerstníka.

MOLITEV.

Naj nam, prófimo, Gospod! svetiga Joana
kerstníka, predhódnika in muzhenza tvojiga,
zhestiti god svelizhavno pomozh da obzhutiti.
Kteri shivísh in kraljujesh i. t. d.

Berilo is Jeremija preroka

1, 17 — 19.

Tiste dni mi je govóril Gospod, rekózh: Pre-
pashí svoje lédje, in vstani, in govóri Judu
vse, kar ti jas sapovém. Ne boj se jih; tudi
namrezh ne bom perpuštil, de bi se jih bal.
Sakaj jas te danš storim terdno mésto, in she-
lesen šteber, in bronast sid po vsi desheli;

~~~~~  
 kraljem v' Judu, njegovim knesam, in duhovnam in ljudstvu deshele. In se bodo bojevali soper té, pa ne bodo premogli; ker sim jas s' tebój, rezhe Gospod, de te réfhim.

✠ *Evangelij svetiga Marka*

6, 17 — 29.

**T**isti zhas je poslal Herod, in vjel Joana, in ga svesal v' jezhi savoljo Herodiade, shene svojiga brata Filipa, ker jo je bil sa sheno vsel. Sakaj Joan je djal Herodu: „Ni ti perpusheno iméti shene svojiga brata.“ Herodiada pa ga je salesovala, in ga je hotla umoriti; pa ni mogla. Herod namrezh se je bal Joana, ker je védil, de je pravizhen in svét mosh; in ga je vároval, in je, kakor je od njega slishal, veliko storil, in ga je rad posluschal. In ko je bil perloshen dan prishel, je Herod o svojim rojstvu vezhérjo napravil knésam, in tisúzhnikam in starashínam Galilejskim. In ko je bila prishla hzhi Herodiadina, in je plesala, in dopadla Herodu in sh' njim sedézhim; je ré-

kel kralj deklétu: „Pròsi me, kar ho-  
 zhešh, in dal ti bom!“ In ji je per-  
 ségel: „Kar koli me proših, ti bom  
 dal, tudi polovízo svojiga kraljestva!“  
 In je ven shlà, in rekla svoji materi:  
 „Kaj naj prošim?“ Ona pa je djala:  
 „Glavo Joana kerstníka.“ In je shla  
 sdajzi hitro noter h' kralju, in je pro-  
 fila, rekózh: „Hozhem, de mi dasz  
 jaderno v' skledi glavo Joana kerstní-  
 ka.“ In kralj se je ushálil, pa savoljo  
 persége in savoljo sh' njim sedézhih je  
 ní hotel shaliti; temuzh je poslal ra-  
 beljna, in ukasal pernešti njegovo gla-  
 vo v' skledi. In ga je obglavil v' jézhi;  
 in je pernéšel njegovo glavo v' skledi,  
 in jo dal deklétu, in dekle jo je dalo  
 svoji materi. Kedar so to flifhali nje-  
 goví uzhénzi, so prišhli, in vseli njego-  
 vo truplo, in so ga poloshili v' grob.

*Pervo nedeljo kimovza.*

## V' god vseh angelov varhov.

### MOLITEV.

**B**og! kateri po neisrezheni previdnosti svoje svete angele v' nashe varstvo poshiljash; dodéli nam svojim ponishnim proshnikam, de bomo po njih brambi vselej ohranjeni, in v' njih drushbi se vezhno veselili. Po Gospodu nashim Jesusu Kristusu Sinu tvojim, kateri s' tebój shiví in kraljuje i. t. d.

*Berilo is 2. bukev Mojsefovih.*

23, 20 — 23.

**T**o govori Gospod Bog: Glej, jas bom poslal svojiga angela, kateri pojde pred tebój, in te bo vároval na potu, in perpeljal v' kraj, kteriga sim perpravil. Sposhtuj ga, in poslušhaj njegov glas, in glej, de ga ne sanizhujesh, ker ne bo sanéfel, kedar greshísh, in moje imé je v' njem. Ako poslušhast njegov glas, in storísh vse, kar govorím; bom sovráshnik tvojim sovráshnikam, in bom nasprótoval tvojim nasprótnikam. In moj angel pojde pred tebój.



✠ *Evangelij Svetiga Matevsha*

18, 1 — 10.

**T**isti zhaš so perštopili uzhénzi k' Jesusu, rekózh: „Kteri je le vézhi v' nebéšhkim kraljéštvu?“ In Jesuf je poklizal otroka, in ga je poštávil v' frédo med njé, in je rékel: „Resnízhno, vam povém, ako se ne spreoberneté, in ne bote kakor otrozi, ne pojdeté v' nebéšhko kraljéštvó. Kdor koli se tedej ponisha, kakor ta otrok, on je vézhi v' nebéšhkim kraljéštvu. In kdor sprejme kteriga taziga otroka v' mojim iménu, mene sprejme. Kdor pa pohújšha kteriga teh malih, ki v' mé vérujejo; bi mu bilo bolje, de bi se mu obéšil mlinšk kamen na vrat, in se potópil v' globozhíno morja. Gorjé svétu sa- voljo pohújšhanja! Pohújšhanje sizer mora priti; ali vender gorjé tistimu zhlovéku, po kterim pohújšhanje pride! Ako te pa tvoja roka ali tvoja noga pohújšha, odšékaj jo, in versi od sebe; bolje ti je hromimu ali krú- ljevimu iti v' shivljenje, kakor dvé

roké ali dvé nogé iméti, pa vershenimu biti v' vézhni ogenj. In ako te tvoje okó pohujšha, isderi ga, in versi od sebe; bolje ti je s' enim ozhesam ili v' shivljenje, kakor dvé ozhéfi iméti, pa vershenimu biti v' peklénski ogenj. Glejte, de ne sanizhujete kteriga teh malih! ker povém vam, de njih angeli v' nebésih védno glédajo oblizhje mójiga Ozhéta, ki je v' nebésih.“

---

1. kimovza.

## V' dan f. Egidja abata.

*Molitev:* „Naj nas, prósimo, Gospod!“

*Berilo:* „Je bil ljub Bogú in ljudém“

*Evangelij:* „Gléj, mí smo vse sápuštili“ vse kakor v' obzhini abata na str. XLVI.

---

4. kimovza.

## V' dan f. Rosálie devíze.

### **MOLITEV.**

**U**slisli nas, Bog našh Svelizhar! de, kakor se prasnika svete Rosálie devíze tvoje veselil

~~~~~  
mò, takó se nauzhimò njene perferzhne poboshnosti, in smo po njeni proshnji shib tvoje jese usmiljeno otéti. Po Gospodu nashim i. t. d.

Berilo: „Bratje! kdor se hvali“

Evangelij: „Nebeshko kraljéstvo je podobno desetim devízam“ oboje kakor v' I. obzhini devíze ne muzhénke na str. LV.

8. *kimovza.*

Malo gospódnizo ali v' god rojstva Marije devíze.

Molitev, Berilo in Evangelij se najdejo v' prasník spozhetja devíze Marije na strani 347. samó de se v' molitvi namesti: njéniga spozhetja, rezhe: njéniga rojstva.

Pervo nedéljo po mali gospódnizi.

V' prasník svetiga iména Marije.

MOLITEV.

Dodéli, prósimo, vfigamogózhni Bog! de tvoji véрни, kteri se veselé iména in varstva

presvéte devíze Marije, so po njeni poboshni prošnji vsih slegov otéti na semlji, in saflushijo v' vezhno veselje priti v' nebesih. Po Gospodu našim Jesusu Kristusu Sinu tvojim, kateri s' tebój shiví in kraljuje i. t. d.

Berilo: „Jas sim ko terta sladok in dishezhad rodila“ kakor 16. dan maliga serpána na str. 411.

Evangelij: „Tisti zhas je bil angel Gabriel od Bogá poslan“ kakor 25. dan sushza na str. 378.

14. kimovza.

V' dan povishanja svetiga krisha.

MOLITEV.

Bog! kateri nas danashnji dan s' obletnim godam povishanja svetiga krisha oveselish, daj, prófimo, de, ki njegovo skrivnost na semlji sposnámo, plazhilo njegoviga odreshenja v' nebesih saflushimo. Po ravno tem Gospodu našim i. t. d.

Berilo is lista s. Pavla aposteljna do Filipjanov 2, 5 — 11.

Bratje! ravno to mislite med seboj, kar Kristus Jesus, kateri, desiravno je bil v' Boshji po-

~~~~~  
 dobi, ni v' rop shtel Bogú enak biti, temuzh je sam sebe v' nizh storil, ko je podobo hlapza na-se vsél, zhlovekam se upodóbil, in po vnanjim najden bil kakor zhlovek. Poníshal je sam sebe, ko je bil pokoren do smerti, smerti pa na kríshi. Sató ga je tudi Bog povíshal, in mu dal imé, ktero je zhes vse iména, de se v' iménu Jesufovím (tujej se poklékne) vsako koleno perpogne teh, ki so v' nebésh, na semlji in pod semljo, in de vsak jesik sprízhuje, de je Gospod Jesus Krístuf v' zhasi Bogá Ozhéta.

### ✠ *Evangeli svetiga Joana*

12, 31 — 36.

**T**ífti zhas je rekel Jesus Judovskím mnóshizam: „Sdej je sodba svetá; sdej bo vojvoda tega svetá isvershen. In jas, kedar bom povíshan od semlje, bom vse k' sebi vlékel.“ (To pa je rekel, de je na snanje dal, f' kákoshno smertjo de bo umerl.) Mnóshiza mu je odgovorila: „Mí smo slíshali is postave, de Krístuf vékoma ostane; in kakó pravísh tí: Sin zhlovékov mora povíshan biti? Kdo je tífti Sin zhlovékov?“ Jesus jim je tedej rékel: „She malo zhasa je luzh per vas. Hodíte, dokler

imate luzh, de vas tema ne obide; in kdor hodi v' temr, ne vé, kam gré. Dokler imate luzh, vérujte v' luzh, de bote otrozi luzhi.“

## 17. kimovza.

## V' dan f. Lamberta fhkofa muzhénza.

*Molitev:* „Osri se na nasho slabost,“

*Berilo:* „Predragi! blagor zhloveku“

*Evangelij:* „Ako pride kdo k' meni“ vse kakor v' I. obzhini muzhénza fhkofa na ftr. III.

## 21. kimovza.

## V' dan f. Matevsha aposteljna in evangelista.

**MOLITEV.**

**N**aj nam, Gospod! svetiga aposteljna in evangelista Matevsha proshnje pomagajo; de, kar nasha premoshnoft ne sadobí, nam je po nje-govim perporozhevánji dodeljéno. Po Gospo-du nashim i. t. d.

*Berilo is Ezehiela preroka*

1, 10 — 14.

**P**odoba obrasov zhvetérah shivál: Obras zhlovékov in obras levov je bíl na d'ésni njih zhvetérah, obras volov pa na lévi njih zhvetérah, in obras orlov nad njimi zhvetérimi. Njih obrasi in njih perute so bile sgorej prosterte; dvé peruti sléherne ste se stikale, in dvé ste pokrivalo njeno teló. In sléherna njih je shla pred sebój; kamor jih je duh gnal, tje so shle, in se niso obrazhale, kedar so hodile. In podoba shivál je bila viditi kakor gorezhi ogli ognja in kakor bakle. To je bila perkasen, ki je shvigala v' frédi shivál: svetloba ognja, in is ognja is-hajozh blisk. In shiváli so tékale, in se vrazhevále, kakor svetel blisk.

✠ *Evangelij Svetiga Matevsha*

9, 9 — 13.

**T**isti zhas je vidil Jesus zhlovéka sedéti na zolu, Matevsha po imenu, in mu rezhe: „Hódi sa menoj!“ In je vstal, in shel sh' njim. In pergodilo se je, ko je bil v' hishi per jédi, glej, je velíko zolnarjev in gréshnikov prišlo, in so k' jédi sédli s' Jesusam

in njegovimi uzhénzi. In fariseji, to víditi, so rekli njegovim uzhénzam: „Sakaj je vašh Uzhénik f' zolnarji in gréshniki?“ Ko je pa Jesus to slišhal, je djal: „Ni treba sdravnika sdravim, ampak bolnim. Pojdite pa, in uzhíte se, kaj je to: Milost hozhem in ne darú. Sakaj ne pravizhnih, ampak gréshnikov sim prishel klizat.“

---

27. kimovza.

## V' dan ff. Kosma in Damjana mužhénzov.

### MOLITEV.

**D**odéli, prófimo, vsigamogózhni Bog! de, ki svetih mužhénzov tvojih Kosma in Damjana god zhešimò, smo vsih prihodnjih slegov po njunih prošnjah otéti. Po Gospodu našhim i. t. d.

*Berilo:* „Pravizhni pa bodo vékoma shiveli“

*Evangelij:* „Tisti zhaš je shel Jesus s' gore“  
 oboje kakor v' II. obzhini vezh mužhénzov sunej velikonozhniga zhaša na str. XXV.

---



29. kimovza.

## V' dan s. Mihaela véliziga angela.

## MOLITEV.

**B**og! kateri po prezhudnim rédu opravila angelov in ljudi odlozhish, dodéli mílostvo, de, kateri ti v' nebésih vedno slushijo, tudi na semlji nashe shivljenje várujejo. Po Gospodu našim i. t. d.

*Berilo is skrivniga rasodènja s. Joana aposteljna 1, 1 — 5.*

**T**iste dni je Bog pokasal, kar se mora skorej sgoditi, govorezh po svojim angelu svojimu hlapzu Joanu, kateri je prizhevánje dajal besédi Boshji, in prizhevánje od Jesusa Kristusa, kar koli je vidil. Blagor mu, kateri bere in slishti beséde tega prerokovánja, in dopolni, kar je v' njem písono; ker zhas je blis. Joan sedmérím zerkvam, ktere so v' Asii. Milost in mir vam bodi od njega, kateri je, in kateri je bil, in kateri bo prishel; in od sedmérih duhov, kateri so pred njegovim sédeshem; in od Jesusa Kristusa, kateri je svésta prizha, pervorojéniz is mertvih in poglavár kraljev semlje:

~~~~~  
kteri naf je ljubil, in naf opral od nafhig
gréhov v' svoji kervi.

Evangeli kakor v' god angelov varhov na str. 431.

~~~~~
Pervo nedéljo kosoperška.

V' prasník Marije devíze sve-
tiga roshniga kranza.

MOLITEV.

Bog! ki nam je tvoj Edinorojéni po svojim
shivljenji, smerti in vstajenji vézhniga svelizha-
nja plazhilo perdóbil; dodéli, prófimo, de, ki
té skrivnosti s' svetim roshnim kranzami svete
Marije devíze zhestimò, tudi posnémamo, kar
imajo v' sebi, in kar obétajo, doséshemo. Po
ravno tém Gospodu nafhím Jesufu Krístufu
Sinu tvojim, kteri s' teboj shiví in kraljuje i. t. d.

Berilo: „Od sazhetka in pred véki fim stvarjena“

Evangeli: „Tífi zhaf, ko je Jesuf mnóshizam
govóril, je povesevígnila néka shena“ oboje
kakor 5. dan vélizaga serpána na str. 419.

4. kosoperfka.

V' dan f. Franzifhka Seraf-
fkiga.

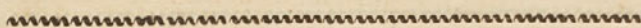
MOLITEV.

Bog! kateri svojo zérkev po saflushenji svetiga Franzifhka s' novimi otrozi rashirjash; daj nam po njegovim sgledu posémeljfko sanizheváti, in se deléshnosti nebéfhkih daróv vselej veseliti. Po Gospodu nashim i. t. d.

*Berilo is lista f. Pavla aposteljna
do Galazhanov 6, 14 — 18.*

Bratje! mene pa Bog váruj, de bi se s' drugim hvalil, kakor f' krishem Gospoda nashiga Jesusa Kristusa, po katerim je meni svét krishan in jas svétu. Sakaj v' Kristusu Jesusu nizh ne veljá ne obrésa, ne neobresa, ampak nova stvar. In kateri koli se po tém pravilu ravnájo, mir in milost nad njimi in nad Israelam Boshjim. Sizer pa mi nihzhe ne bodi nadléshen; sakaj jas nosim snamnja ran Gospoda Jesusa na svojim telésu. Milost Gospoda nashiga Jesusa Kristusa bodi s' vashim duham, bratje! Amen.

*Evangelij: „Hvalim te, Ozhe“ kakof 24. dan svezha-
na na str. 371.*

12. kosoperjska.

V' dan f. Makfimiliana fhkofa muzhénza.

Molitev: „Bog, kateri naš s' obletnim godam“

Berilo: „Hvaljen bodi Bog in Ozhe“ oboje kakor v' II. obzhini muzhénza fhkofa na str. V.

Evangelij: „Ako pride kdo k' meni“ kakor v' I. obzhini muzhénza fhkofa na str. IV.

15. kosoperjska.

V' dan f. Teresije devíze.

MOLITEV.

Uslisli naš, Bog našh Svelizhar! de, kakor se prasnika svete Teresije devíze tvoje veselimo, takó se poshivimo f' hrano njeniga nebéfhkiga uka, in nauzhimò njene perferzhne poboshnosti. Po Gospodu našhim i. t. d.

Berilo: „Bratje! kdor se hvali“

Evangelij: „Nebefhko kraljestvo je podobno desetim devízam“ oboje kakor v' obzhini devíze ne muzhénke na str. LV.

16. *kosoperska.*

V' dan f. Gala abata.

Molitev: „Naj nas, prósimo, Gospod!“

Berilo: „Je bil ljub Bogu in ljudém“

Evangelij: „Glej, mi smo vse sapustili“ vse kakor v' obzhini abata na str. XLVI.

18. *kosoperska.*

V' dan f. Luka evangelista.

MOLITEV.

Naj bo sa nas, prósimo, Gospod! tvoj sveti evangelist Luka besédnik, kateri je krisha smert na svojim telésu vedno v' tvojiga imena zhaft nosil. Po Gospodu nashim i. t. d.

Berilo is 2. lista J. Pavla aposteljna do Korinzhanov 8, 16 — 24.

Bratje! hvala Bogú, kateri je dal ravno tako skerben sa vas Titu v' serze. Sakaj opominjanje sizer je prejél; pa ker je bil selò skerben, je s' svojo voljo k' vam shel. Poslali smo sh' njim tudi brata, kteriga hvala je v' evangelji po vsih zérkvah; ne pa samó to, ampak je tudi postavljen od zérkev tovársh nashiga popotovanja v' to míloshinjo, ki jo dajemo v' zhaft

Gospodovo in v' rasodétje svoje volje. Takó se várujemo tega, de naf kdo ne obrekuje savoljo té obilnosti, katero delimò. Škerbimò namrezh sa dobro ne le pred Bogam, ampak tudi pred ljudmí. Poslali smo pa sh' njima tudi nashiga brata, kteriga smo skusili v' mnogoterih rezhéh velikokrat škerbniga, sdej pa veliko škerbnejshiga, s' velikim saupanjem v' vas; ali savoljo Tita, kteri je moj tovarsh in pomagavez per vas, ali savoljo nashih bratov, kteri so aposteljni zérkev in zhaft Kristusova. Pokáshite tedej vprizho zerkev sprizhevánje svoje ljubésni do njih in nafhe hvale savoljo vas.

Evangeli kakor v' dan f. Marka na strani 383.

21. kosoperska.

V' dan f. Urshule in njenih tovarshiz, devíz in muzhénk.

MOLITEV.

Daj nam, prósimo, Gospod nash Bog! svetih devíz in muzhénk tvojih Urshule in njenih tovarshiz smago s' vedno poboshnostjo prasnovati, de, ki jih ne moremo vredno hvaliti, jih vsaj s' ponishno proshnjó pozhestimò. Po Gospodu nashim i. t. d.

Berilo: „Bratje! od devíz nimam“ kakor v' II. obzhini devíze famó na ftr. LVII.

Evangelij: „Nebeshko kraljestvo je podobno desetim devízam,“ kakor v' I. obzhini devíze famo na ftr. LV.

28. *kosoperska.*

V' dan ff. Simona in Juda
aposteljnov.

MOLITEV.

Bog! kateri si nam po svojih svetih aposteljnih, Simonu in Judu v' sposnanje tvojiga imena priti dodélil; daj nam njune vezhne zhaští spomín s' vedno rastjo v' dobrim posvezheváti, in s' posvezhevánjem v' dobrim rasti. Po Gospodu nashim i. t. d.

*Berilo is lista J. Pavla aposteljna
do Efeshanov 4, 7 — 13.*

Bratje! vsakterimu smed naf je dana milost po méri darovanja Kristusoviga. Sa téga voljo rezhe písmo: „Je shel na visoko, in vjéte peljal jetníke; je dal darove ljudém.“ De je pa gor shel, kaj je drusiga, kakor de je poprej tudi shel v' dolne strani semlje? Kteri je dol shel, ravno tisti je tudi gor shel zhes vse ne-

béfa, de bi vse napolnil. In on je ene postávil aposteljne, ene pa preroke, ene pa evange-
liste, ene pa pastirje in uzhenike v' popolnost
svelih, v' opravljanje flushbe, v' rasfhirjanje te-
léfa Kristusoviga; dokler se ne snidemo vfi v'
edinosti vére in sposnanja Sinú Boshjiga, v' po-
polniga moshé, v' méro polne starosti Kristusove.

✠ *Evangelij svetiga Joana*

15, 17 — 25.

Tisti zhaš je rekel Jesus svojim u-
zhénzam: To vam sapovém, de se lju-
bite med sebój. Ako vas svét sovrá-
shi, véдите, de je mene poprej sovrá-
shil ko vas. Ko bi bili is svetá, bi
svét svoje ljubil; ker pa niste is svetá,
ampak sim vas jas od svetá odbral,
torej vas svet sovráshi. Spomnite se
beséd, ktere sim vam jas govóril:
Hlapez ni vézhi kakor njegov gospod.
Ako so mene preganjali, bodo tudi
vas preganjali; ako so moje beséde
dershali, bodo tudi vashe dershali.
Vse to pa vam bodo storili savoljo
mojiga iména, ker ne posnajo njega,
kteri me je poslal. Ko bi ne bil pri-
shel, in bi jim ne bil govóril, bi ne

iméli greha; sdej pa nimajo isgóvora sa svoj greh. Kdor mene sovráshi, sovráshi tudi mojiga Ozheta. Ako bi med njimi ne bil storil dél, katerih nihzhe drugi ni storil, bi ne imeli gréha; sdej pa so vídili, in sovrashijo mene in mojiga Ozhéta. Pa de se dopolni govorjenje, ktero je v' njih postavi sapifano: „Saftonj so me sovrashili.“

1. *listognoja.*

V' god vsih svetnikov.

MOLITEV.

V figamogózhni vézhni Bog! kateri si nam dodélil vsih tvojih svetnikov saflushenje s' enim godam zhestíti, prósimo, de nam sashelena obilnost svojiga usmiljenja po veliko perporozhnikih dodéli. Po Gospodu nashim Jesufu Kristusu Sinu tvojim, kateri f' tebój shiví in kra-ljuje i. t. d.

*Berilo is skrivniga rasodenja S. Joana
aposteljna 7, 2 — 12.*

Tiste dni, glejte, sim jas Joan vidil drusiga an-gela priti od solnzhniga ves-hoda, kateri je imel

snamnje shiviga Bogá; in je vpil s' velikim
 glasam zhvetérim angelam, kterim je bilo da-
 no shkódovati semlji in morju, rekózh: „Ne
 shkoduajte semlji in morju, tudi ne drevésam,
 dokler ne sasnamnjamo hlapzov Bogá nashiga
 na njih zhelih.“ In sim slisihal shtevílo sa-
 snamnjanih; sto shtiri in shtirdefet tavshent je
 bilo sasnamnjanih is vsih rodóv Israelovih otrók.
 Is roda Judoviga dvanajst tavshent sasnamnja-
 nih; is roda Rubnoviga dvanajst tavshent sa-
 snamnjanih; is roda Gadoviga dvanajst tav-
 shent sasnamnjanih; is roda Aserjeviga dva-
 najst tavshent sasnamnjanih; is roda Nestalje-
 viga dvanajst tavshent sasnamnjanih; is roda
 Manasoviga dvanajst tavshent sasnamnjanih; is
 roda Simeonoviga dvanajst tavshent sasnamnja-
 nih; is roda Levjeviga dvanajst tavshent sa-
 snamnjanih; is roda Isaharjeviga dvanajst tav-
 shent sasnamnjanih; is roda Zabulonoviga dva-
 najst tavshent sasnamnjanih; is roda Joshefo-
 viga dvanajst tavshent sasnamnjanih; is roda
 Benjaminoviga dvanajst tavshent sasnamnjanih.
 Po tém sim jih vidil veliko trumo, ktere nih-
 zhe ni mogel preshtéti, is vsih naródov, in
 rodov, in ljudstev in jesíkov, stali pred séde-
 shem in pred Jagnjetam, oblézhene v' béle
 dolge oblazhila, in palmove véje v' njih ro-
 kah; in so vpili s' velikim glasam, rekózh:
 „Zhaft Bogú nashimu, ki sedí na sédeshi, in
 Jagnjetu!“ In vsi angeli so stali okrog séde-
 sha, in starashínov in zhvetérim shivál; in so

padli pred sédeshem na svoje obrase, in molili Bogá, rekózh: „Amen! hvala in slava, in modrost in sahvála, zhašt in krepost in mozh Bogú našimu v' véke vékov. Amen.

✠ *Evangelij svetiga Matevsha*

5, 1 — 12.

Tisti zhašt, ko je vidil Jesus mnóshize, je shel na goro, in ko se je bil ušedel, so perštopili k' njemu njegovi uzhénzi, in je odperl svoje usta, in jih je uzhl, rekózh: Blagor ubogim v' duhu, ker njih je nebéshko kraljéstvo. Blagor krotkim, ker oni bodo semljo posedli. Blagor shaloštnim, ker oni bodo oveseljeni. Blagor lazhnim in shejnim pravíze, ker oni bodo našiteni. Blagor usmiljenim, ker oni bodo usmiljenje došegli. Blagor jim, kateri so zhištiga serza; ker oni bodo Bogá gledali. Blagor mírnim, ker bodo otrozi Boshji imenováni. Blagor savoljo pravíze preganjanim, ker njih je nebéshko kraljéstvo. Blagor vam, kedar vas bodo kléli in preganjali, in vse hudo soper vas lashnjivo govorili sa-

~~~~~  
 voljo mene; veselíte in radujte se, ker je vashe plazhilo obilno v' nebéfh.

2. listognoja.

V' dan f. Justa muzhénza.

Molitev: „Dodéli, prófimo“

Berilo: „Pravizhniga je peljal Gospod“ oboje kakor v' I. obzhini muzhénza ne škofa na str. VII.

Evangelij: „Resnizhno, resnizhno, vam povém, ako pshenizhno serno,“ kakor v' obzhini muzhénza ne škofa na str. XIII.

~~~~~  
 Molitev, Berilo in Evangelij v' dan spomina vsih vernih mertvih se najdejo na strani LXIX.

4. listognoja.

V' dan f. Karola Boromeja škofa.

MOLITEV.

Ohváruj, Gospod! svoja zérkev s' vedno bram-
 ba svetiga Karola spovedóvázva svojiga in škofa,
 de, kakor ga je pastirfka skerh zhestitiga storila,
 takó naf njegova prošnja stori vselej sa tvoje ljubesen vnéte. Po Gospodu nashim
 i. t. d.

Berilo: „Glej, véliki duhoven“

Evangeli: „Nékdo, kteri je na ptuje fhel“

oboje kakor v' I. obzhini spovedováva fhkofa na str.

XXIX.

6. listognoja.

V' dan f. Leonarda abata.

MOLITEV.

Perstopi, Gospod! našim ponishnim prošnjam, ktere ti o godu svetiga Leonarda abata tvojiga darújemo, de, ki v' svojo pravízhnost nimamo saupanja, se nam po njega prošnjah, kteri ti je dopadel, pomaga. Po Gospodu našim i. t. d.

Berilo: „Je bil ljub Bogú in ljudém“ kakor v' obzhini abata na str. XLVI.

Evangeli: „Naj bo opašano vašhe lédje“ kakor v' I. obzhini spovedováva ne fhkofa na str. XLl.

11. listognoja.

V' dan f. Martina fhkofa.

MOLITEV.

Bog! kteri vidish, de samí is sebe nizh ne premoremo, dodéli mílostivo, de homo po prošnji svetiga Martina tvojiga spovedováva

in fhkofa vsih nadlog obvárovani. Po Gospodu nashim i. t. d.

Berilo: „Glej, véliki duhoven“ kakor v' I. obzhini spovedovavza fhkofa na str. XXIX.

Evangeli: „Nihzhe luzhi, ko jo ushgè,“ kakor v' III. obzhini spovedovávza fhkofa na str. XXXIV.

15. listognoja.

V' dan f. Brikzija spovedovávza fhkofa.

Molitev: „Uflisbi, prósimo, Gospod“

Berilo: „Bratje! duhovnov je bilo vezh“

Evangeli: „Zhujte, ker ne veste“ vse kakor v' II. obzhini spovedovávza fhkofa na str. XXXI.

15. listognoja.

V' dan f. Leopolda spovedovávza.

MOLITEV.

Bog! kateri si svetiga Leopolda od skerbi svéta k' nebeshki zhasli prepeljal; dodéli nam, prósimo, také skosi to zhasno hoditi, de vezhniga shivljenja dél saflushimo dosézhi. Po Gospodu nashim i. t. d.

Berilo: „Blagor zhloveku, kateri je najden“

kakor v' I. obzhini spovedováva ne fhkosa na str. XL.

Evangeli: „Neki blagoroden zhlovek“ kakor v'

III. obzhini spovedováva ne fhkosa na str. XLIV.

19. listognoja.

V' dan s. Elisabete kraljize
vdove.

MOLITEV.

Rasvetli, usmiljeni Bog! serza svojih vérnih,
in daj nam po zhestitih prošnjah svete Elisa-
bete posvetno srezho sanizheváti, in se nebé-
fhkih daróv vselej veseliti. Po Gospodu nashim
i. t. d.

Berilo: „Serzhno sheno kdo bo nashel?“

Evangeli: „Nebeshko kraljestvo je podobno sa-
kladu“ oboje kakor v' obzhini svetnize ne devize
ne muzhenke na str. LXII.

21. listognoja.

V' dan darovanja Marije
devíze.

MOLITEV.

Bog! kateri si hotel, de je bila sveta Marija
vselej deviza, prebivalishe svetiga Duha, da-

nashnji dan v' tempeljnu darována; dodéli, prósimo, de po njeni prošnji v' tempeljnu tvojiga velizhastva darováni biti saflúshimo. Po Gospodu nashim — v' edinosti ravno tistiga svetiga Duha i. t. d.

Berilo: „Od sazhetka in pred véki sim stvarjena“
Evangeli: „Tisti zhas, ko je Jesuf mnóshizam govóril, je povesdvignila néka shena“ oboje kakor 5. dan veliziga serpána na str. 419.

---

22. listognoja.

V' dan f. Zezílije devíze muzhénke.

MOLITEV.

Bog! kateri nas s' oblétnim godam svete Zezílije devíze in muzhénke svoje oveselish; daj, de, ki obhajamo njen prasník, se tudi po sgledu njeniga poboshniga shivljenja ravnámo. Po Gospodu nashim i. t. d.

Berilo: „Gospod, moj Bog! povesdvignil si“ kakor v' II. obzhini devíze muzhénke na str. LI.

Evangeli: „Nebéshko kraljéstvo je podobno desetim devízam“ kakor v' I. obzhini devíze muzhénke na str. XLIX.

---

25. listognoja.

V' dan s. Klemena muzhén-
za papesha.

MOLITEV.

Bog! kateri naš s' obletnim godam svetiga Klemena muzhénza svojiga in papesha oveselísh; dodéli míloštivo, de, ki njegov god zhestimò, tudi njegovo serzhnost v' terpljenji posnémamo. Po Gospodu našim i, t, d.

Berilo: „Bratje! posnémajte mene“ kakor 23. nedéljo po binkeštih na str. 321.

Evangelij: „Zhujte, ker ne véste“ kakor v' II. obzhini spovedovávza shkofa na str. XXXII.

25. listognoja.

V' dan s. Katarine devíze muzhénke.

MOLITEV.

Bog! kateri si dal Mojsefu sapovedi na verhi Sinajške gore, in si ravno na tisto mesto po svojih svetih angelih teló svete Katarine devíze in muzhénke svoje prezhudno polóshil; daj,

prósimo, de po nje saflushenji in prošnji na hrib, kateri je Kristuf, moremo priti. Po ravno tém Gospodu našim i. t. d.

Berilo: „Zhestil te bom, Gospod kralj!“

Evangeli: „Nebéshko kraljestvo je podobno desetim devízam,“ oboje kakor v' 1. obzhini devíze muzhénke na str. XLVIII.

17. *véliziga travna.*

V' dan f. Jodoka spovedováv-
za.

Molitev: „Perstopi, Gospod! našim molitvam“

Berilo: „Bratje! v' rasgledovanje sino svétu“

Evangeli: „Ne bojte se, malo kerdelo“ vse kakor v' obzhini spovedovávza na str. XLII.

III.

OBZHINA SVETNIKOV,

to je:

Molitve, Berila

in

Evangelji

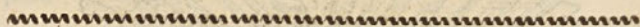
v

prasnike Svetnikov, kateri nimajo lastnih.

V' predgod apósteljna.

MOLITEV.

Daj, prófimo, vsigamogózhni Bog! de nam svetiga I. aposteljna tvojiga zhestíti predgod, ki ga obhájamo, pomnóshi poboshnost in svelízha nje. Po Gospodu našhim Jesusu Kristusu Sínu tvojim, kateri s' tebój shiví in kraljuje i. t. d.

Berilo is bukev Sirahovih

44, 25 — 27. in 45, 2 — 9.

Blagoslov Gospodov je nad glavó pravízhniga. Sató mu je dal Gospod lastíno, in je rasdélil njegov del med dvanajst rodov; in nashel je milost pred oblizhjem vsíga zhlovéshva. In ga je povelízhal v' strah sovráshnikam, in je s' njegovimi besédami snamnja ukrotil. Pzhestil ga je pred kralji, in mu pokásal svojo slávo. V' njegoví véri in krotkósti ga je svétiga storil, in ga isvolil smed vsíga zhlovéshva. In mu je dal ozhitno sapóvedi in postavo shivljénja in modrósti; in ga je povíshal. Storil je sh' njim vézhno savéso, in ga je opásal s' pasam pravízhnosti, in oblékel Gospod s' vénzam slave.

✠ *Evangelí svetiqa Joana*

15, 12 — 16.

Tisti zhal je rékel Jesus svojim uzhénzam: To je moja sapoved, de se ljubíte med sebój, kakor sim vas jas ljubil. Vézbi ljubésni od té nima nihzhè, de kdo svoje shivljénje da sa svoje prijátle. Ví ste moji prijátli, ako storitè, kar vam jas sapovém. Pofihmal vas ne bom vezh imenovál

hlapzov, ker hlapez ne vé, kaj déla njegov gospod; pa prijátle sim val imenoval, ker sim vse, kar koli sim slishal od svojiga Ozhéta, vam osnánil. Niste vi mene isvolili, ampak jas sim val isvolil, in sim val postávil, de gréste, in sad obrodité, in de valh sad ostane; de, kar koli bote profíli Ozhéta v' mojim iménu, vam da.

V' dan eniga muzhénza shkofa *).

I.

MOLITEV.

Osri se na nasho slabóst, vsigamogózhni Bog! in ker breme lastnih dél teshí, naj nam svéti-ga I. muzhénza tvojiga in shkofa zhestita proshnja pomága. Po Gospodu nashim Jesusu Kri-stusu Sínu tvojim, ktéri s' tebój shiví in kra-ljuje i. t. d.

*) Muzhéniz ali marternik se imenuje vsak svetnik, kteri je kerhanfko véro stanovitno prizhal, in je bil sató umorjen. V' besédi shkof pa je tudi Papesh sapo-paden.

Berilo is lista s. Jakoba aposteljna

1, 12 — 18.

Predragi! blágor zhlovéku, kteri preterpí skufhnjo, ker skufhen bo prejél vénez shivljénja, ki ga je Bog tistim obljubil, kteri ga ljúbijo. Nihzhè, ko je skufhan, ne rezi, de je od Bogá skufhan; sakaj Bog se ne da skufhati v' húdo, in tudi nikógar ne skufha. Vřak pa je skufhan, kedar je od svojiga poshelénja vlézhén in vabljen. Potlej ko poshelenje spozhnè, rodí gréh; gréh pa, ko je storjén, rodí smert. Ne motíte se tedej, bratje moji preljubi! Vřak dober dar in vřako popólno darílo je od sgorej, in pride od Ozhéta svetlòbe, per kterim ni premenjenja, tudi ne sénze kaziga preobrázhanja. Sakaj radovoljno naf je rodil s' besédo reřníze, de smo nekake pervíne njegovih řvari.

✠ *Evangeli řvetiga Luka*

14, 26 — 33.

Tisti zhař je rékel Jesuf mnóshizam: Ako pride kdo k' meni, in ne sovráři svojiga ozhéta in matere, in shene, in otrók, in bratov, in séřter, pa řhe tudi svojiga shivljénja; ne more biti moj uzhéniz. In kdor ne nóři svojiga kri-

sha, in ne hódí sa menój; ne more biti moj uzhéniz. Kdo namrezh smed vas, kedar hozhe turn sidati, ne séde poprej, in ne rasfhtéje potrebnih isdájkov, ali ima dosti ga dodélati; de se mu, kedar vstávi stálo, in ne more dovershíti, ne sazhnó vsi, kateri vidi-jo, posmehováti, rekózh: „Ta zhlovek je sazhél sidati, pa ni mogel dovershíti?“ Ali kateri kralj, kedar gré vojkovát se soper drusiga kralja, ne séde poprej, in ne premisli, ali mu more s' desetimi tavshenti naproti iti, kateri gré s' dvajsetimi tavshenti nad-nj? Sizer poshlje, dokler je s'he delezh, sporozhnikov do njega, in prósi mirú. Takó tedej nobeden smed vas, kateri se ne odpové všimu svojimu premoshénju, ne more biti moj uzhéniz.

II.

MOLITEV.

Bog! kateri nas s' oblétnim godam svétiga I. muzhénza svojiga in shkofa oveselísh, dodéli milostivo, de, ki njegov god zhestimò, se tudi njegoviga varstva rasveselimò. Po Gospodu na-

shim Jesusu Kristusu Sínu tvojim, kateri s' te-
bój shiví in kraljuje i. t. d.

*Berilo is 2. lista f. Pavla aposteljna
do Korinzhanov 1, 3 — 7.*

Bratje! hvaljen bodi Bog in Ozhe Gospóda
nashiga Jesusa Kristusa, Ozhe usmiljenja in
Bog vsiga poveseljenja; kateri nas poveseľuje v'
slednji nashi nadłogi, de jih tudi mí moremo
poveseľiti, kateri so v' mnogi stiski s' poveseľe-
njem, s' katerim smo tudi mí od Bogá pove-
seljeni. Sakaj kakor je obilno terpljenje Kri-
stusovo v' nas, takó je tudi po Kristusu obilno
nashe poveseľjenje. Pa bodimo stiskani, je v'
vashe opominjanje in svelizhanje; ali bodimo
poveseľeni, je v' vashe poveseľjenje; ali bodi-
mo opominjani, je v' vashe opominjanje in
svelizhanje, ktero storí, de terpitè ravno tiste
nadloge, ktere tudi mí terpimò: de je nashe
upanje sa vas terdno, ker vémo, de, kakor ste
tovarshi v' terpljenji, takó bote tudi v' povese-
ljenji v' Kristusu Jesusu Gospodu nashim.

✠ *Evangelij svetiga Matevsha*

16, 24 — 27.

Tisti zhas je rékel Jesus svojim uzhén-
zam: Ako hozhe kdo sa menój priti,

naj se satají, in naj vsame svoj krish, in naj hódí sa menój. Sakaj kdor ho-zhe svoje shivljenje ohraniti, ga bo sgu-bil; kdor pa sgubí svoje shivljenje sa-voljo mene, ga bo nashel. Kaj nam-rezh pomaga zhlovéku, zhe ves svét per-dobí, svojo dusho pa pogubí? Ali ká-kofhno ménjshino bo zhlovek dal sa svojo dusho? Ker Sin zhlovékov bo prishel v' velizhástvu svojiga Ozhéta f' svojimi angeli, in takrat bo povernil vsaktérimu po njegovih délih.

V' dan eniga muzhénza ne shkofa.

I.

MOLITEV.

Dodéli, prósimo, vsigamogózhni Bog! de, ki svétiga I. muzhénza tvojiga god zhestimò, se po njegovi prošnji v' ljubésni do tvojiga imé-na uterdimò. Po Gospodu nashim Jesusu Kri-stusu Sínu tvojim, kateri f' tebój shiví in kra-ljuje i. t. d.

Berilo is bukev modrosti

10, 10 — 14.

Pravízhniga je peljal Gospod po ravnih potih, in mu je pokasal kraljéstvo Boshje, ter mu je dal umnost svétih; obogátil ga je v' njegovim trudu, in je dopolnil njegove déla. Per svijazhi njegovih sópernikov mu je na strani stal, in ga je obogátil. Ubranal ga je pred sovra-shniki, in pred sapeljívzi ga je obvároval, in mu je terd boj napravil, de bi premagal, in svédil, de je modrost možhnéji od vsih rezhí. Ta pravízhniga prodániga ni sapustila, ampak ga je od gréshnikov reshila; in je shla sh' njim v' jézho, in ga v' veséh ni sapustila, dokler mu ni pernefla kraljéve pálize in oblasti do tistih, kateri so ga stiskali. In jih je lashnike pokasala, kateri so ga omádeshevali, in dal mu je vézhno svetlost Gospod nash Bog.

✠ *Evangelij Svetiga Matevsha*

10, 34 — 42.

Tisti zhaf je rékel Jesus svojim uzhénzam: Nikar ne mislite, de sim mir prishel pernešt na sémljo; ne mirú, ampak mezh sim prishel pernešt. Prishel sim namrezh rasdvojit zhlovéka soper njegoviga ozhéta, in hzhér soper

njeno mater, in sináho soper njeno tafho; in zhlovéku sovráshniki bodo njegovi domazhi. Kdor ljubi ozhéta ali mater bolj ko mene, me ni vréden; in kdor ljubi sinú ali hzhér bolj ko mene, me ni vréden. In kdor ne vsame svojiga krisha, in ne hódi sa menój, me ni vréden. Kdor najde svoje shivljenje, ga bo sgubil; in kdor sgubí svoje shivljenje savoljo mene, ga bo nafhel. Kdor val sprejme, mene sprejme; in kdor sprejme mene, sprejme njega, kateri me je poslal. Kdor sprejme preróka v' iménu preroka, bo plazhílo preroka prejél; in kdor sprejme pravízhniga v' iménu pravízhniga, bo plazhílo pravízhniga prejél. In kdor koli da piti komu smed teh nar mánjshih le kosárez mersle vode v' iménu uzhénza; resnízhno, vam povém, ne bo sgubil svojiga plazhíla.

II.

MOLITEV.

Dodéli, prófimo, vsigamogózhni Bog! de bomo po profhnji svétiga I. muzhénza tvojiga od

10
X V' dan eniga muzhénza ne shkofa.

~~~~~  
vših nadlóg otéti na teléfu, in od hudih misel
ozhísheni v' serzu. Po Gospodu nashim Jesu-
su Kristusu Sínu tvojim, kateri s' tebój shiví
in kraljuje i. t. d.

*Berilo is 2. lista Svetiga Pavla
do Timóteja 2, 8 — 10. in 3, 10 — 12.*

Predragi! pomni, de je Gospod Jesus Kristus
is saróda Dávidoviga vstal od mertvih po mo-
jim osnanovánji, savoljo kteriga terpím do she-
lésja, kakor hudodélnik; tode Boshja beséda ni
vklénjena. Sato vse preterpím savoljo isvolje-
nih, de tudi oni svelízhanje doséshejo, ktero je
v' Kristusu Jesusu s' nebéshko zhaštjó. — Tí pa
si slisihal moj nauk, poduzhénje, persadovánje,
véro, krotkóst, ljubésen, poterpeshljivošt, pre-
gánjanje, terpljenje; kar se mi je pergodilo v'
Antiohii, v' Ikonii in v' Listrah, kákoshno pre-
gánjanje sim preterpel, in is vsiga me je ré-
shil Gospod. In vsi, kateri hozhejo pobóshno
shivéti v' Kristusu Jesusu, bodo pregánjani.

✠ *Evangelii Svetiga Matevsha*

10, 26 — 32.

Tisti zhas je rékel Jesus svojim uzhen-
zam: Nizh ni skritiga, kar bi se ne
rasodélo, in skrivniga, kar bi se ne

svédilo. Kar vam govorím v' temi, pravite na svetlim; in kar na uhó flífhite, osnanújte na stréhah. In ne bójte se jih, kteri umoré teló, dushe pa ne morejo umoríti; temuzh bojte se veliko bolj tistiga, kteri more dushe in teló pogubiti v' pekel! Ali se ne prodája dvoje vrabzov po vínarji? In le eden smed njih ne bo padel na sém-ljo bres vashiga Ozhéta. Vashi lasjé na glavi pa so vsi rasfhtéti. Nikar se tedej ne bojte; boljshi ko veliko vrabzov ste ví. Kdor koli tedej bo sa-me prizhal pred ljudmí, bom prizhal tudi jas sa-nj pred svojim Ozhétam, ki je v' nebésih.

III.

MOLITEV.

Dodéli, prófimo, vsigamogózhni Bog! de bomo po profhnji svétiga I. muzhénza tvojiga od vsih nadlóg otéti na telésu, in od hudih misel ozhísheni v' serzu. Po Gospodu nashim Jesusu Kristufu Sínu tvojim, kteri f' tebój shiví in kraljuje i. t. d.

Berilo is lista s. Jakoba aposteljna

1, 2 — 12.

Predragi! v' veliko veselje si shtéjte, kedar padete v' mnogotére skushnje, ker véste, de skushnja vashe vére obrodi poterpeshljívošt, poterpeshljívošt pa délo dopolni; de ste popolni in pravízni, in v' nizhemur pomankljívi. Ako pa kdo vas potrebúje modrósti, naj jo prósi od Bogá, kteri da vsim obílno, in ne oponáshta; in mu bo dana. Naj pa prósi s' saupanjem bres vsiga pomishljanja; sakaj kdor si pomishlja, je enak morškemu valovu, kteriga véter goni, in semtertje mézhe. Naj tedej ne misli tak zhlovek, de bo kej prejél od Gospoda. Zhlovek dvojnih misel je nestanovíten v' vsih svojih potih. Hvali pa naj se siromáshki brat v' svojim povíshanji, bogati pa v' svojim poníshanji, ker bo ko zvét trave preshel. Solnze namrezh vstáne s' vrozhíno, in posushí travo, in njen zvét odpáde, in njena lépa podóba pogíne; takó bo tudi bogatin v' svojih potih svénil. Blagor zhlovéku, kteri preterpí skushnjo, ker skushen bo prejél véniz shívljenja, ki ga je Bog tistim obljubil, kteri ga ljubijo.

Vzhafi se bere tudi:

Berilo is 1. lista s. Petra aposteljna

4, 13 — 19.

Predragi! ker ste deléshni Kristusoviga terpljenja, veselíte se, de se tudi v' rasodenji njegor

ve zhaslí veselité in radujete. Ako ste saframováni savoljo iména Kristusoviga, blágor vam, sakaj kar je hvale, zhaslí in mozhi Boshje, in duh Boshji, nad vami pozhíva. Nobeden vas pa naj ne terpí, kakor ubijáviz, ali tát, ali preklinjevávez, ali ptujiga blagá lakomen. Ako pa terpí kakor kristjan, naj se ne framúje; ampak naj zhestí Boga v' tem iménu. Sakaj zhas' je, de se sazgne sodba per hishi Boshji; ako pa pervizh per nas, kakoshen konez bo tistih, kteri ne vérujejo Boshjimu evangelju. In ako bo pravízhni komej svelizhan, kakó bo hudobnik in gréshnik obstal? Tedej naj tudi tisti, kteri terpé po volji Boshji, svestimu svárniku perporozhé svoje dushe v' dobrih délih.

✠ *Evangelij Svetiga Joana*

12, 24 — 26.

Tisti zhas' je rékel Jesus svojim uzhénzam: Resnízhno, resnízhno, vam povém, ako pshenízhno serno ne pade v' sémljo, in ne umerje, ostane ono famó; ako pa umerje, storí veliko sadú. Kdor ljubi svoje shivljenje, ga bo sgubil; in kdor sovráshi svoje shivljenje na tem svétu, ga bo perhranil v' vézhno shivljenje. Ako kdo me-

ni flushi, naj sa menój hódí; in kjer sim jas, tamkej bo tudi moj flusháb-nik. In ako kdo meni flushi, ga bo moj Ozhe pozhestil, ki je v' nebésih.

V' dan eniga muzhénza o velikonozhnim zhasu *).

MOLITEV.

Sa muzhénza shkofa.

Osri se na nasho slabost, vsigamogózhni Bog! in ker breme lastnih dél teshí, naj nam svétiga I. muzhénza tvojiga in shkofa zhestíta proshnja pomaga. Po Gospodu nashim Jesusu Kristusu Sinu tvojim, kteri s' tebój shiví in kraljuje i. t. d.

Vzhasi pa:

Bog! kteri naf s' oblétnim godam svétiga I. muzhénza svojiga in shkofa oveselísh, dodéli míloštivo, de, ki njegov god zhestimò, se tudi njegoviga varštva rasveselimò. Po Gospodu nashim Jesusu Kristusu Sinu tvojim, kteri s' tebój shiví in kraljuje i. t. d.

*) Zerkvéni velikonozhni zhas se shteje od vélike sabóte do prasnika s. Trojize ali I. nedélje po binkefhtih.

Sa muzhénza famó.

Dodéli, prófimo, vsigamogózhni Bog! de, ki god svétiga I. muzhénza tvojiga zhestimò, se po njegovi prošnji v' ljubésni tvojiga iména úterdimò. Po Gospodu nashim Jesusu Kristusu Sinu tvojim, kateri f' tebój shiví in kraljuje i. t. d.

Vzhafi pa:

Dodéli, prófimo, vsigamogózhni Bog! de homo po prošnji svétiga I. muzhénza tvojiga od vsih nadlóg otéti na telésu, in od hudih misel ozhisheni v' serzu. Po Gospodu nashim Jesusu Kristusu Sinu tvojim, kateri f' tebój shiví in kraljuje i. t. d.

Berilo is bukev modrosti

5, 1 — 5.

Pravizhni bodo s' velíko serzhnostjo stali pred njimi, ktéri so jih stiskali, in njih déla odvseli. To viditi bodo prepádeni od grosniga stráha, in se bodo sazhudili savoljo naglosti neúpaniga svelizhanja, ter bodo samí per sebi rekli, káfaje se, in od britkósti duhá sdihováje: Tí so, ktere smo nékedej sasmehováli, in v' saframljiv pregovor iméli. Mi neumni smo njih shivljenje sa nespámet iméli, in njih konez sa nezhas; glejte,

~~~~~  
kakó so sdej pershtéti med Boshje otroke, in njih dél je med svetniki!

Namésti tega se bere vzhafi:

Berilo is lista J. Pavla.

do Timóteja 2, 8 — 10. in 3, 10 — 12.

Predragi! pomni, de je Gospod Jesus Kristus is saróda Dávidoviga vstal od mertvih po mojim osnanovánji, savoljo kteriga terpím do shelésja kakor hudodélnik; tode Boshja beséda ni vklénjena. Sató vse preterpím savoljo isvóljenih, de tudi oni svelizhanje doséshejo, ktero je v' Kristusu Jesusu s' nebéshko zhashtjó. — Tí pa si slishal moj nauk, poduzhénje, persadovánje, véro, krotkóst, ljubésen, poterpeshljivo, pregánjanje, terpljenje, kar se mi je pergódilo v' Antiohii, v' Ikonii in v' Listráh, kákoshno pregánjanje sim preterpel, in is vsiga me je réshil Gospod. In vsi, kteri hozhejo pobóshno shivéti v' Kristusu Jesusu, bodo pregánjani.

✠ *Evangelii Svetiga Joana*

15, 1 — 7.

Tisti zhaf je rékel Jesus svojim uzhénzam: Jas sim prava vinska terta, in moj Ozhe je vinógradnik. Vfako mladíko, ktera v' meni ne rodí sadú, bo

odrésal, in vsako, ktera rodí sad, bo otrébil, de vezh sadú rodí. Ví ste sdej zhifiti savoljo beséd, ktere sim vam govóril. Ostaníte v' meni, in jas v' vas. Kakor mladíka ne more rodíti sadú sama od sebe, ako ne ostane na terti; takó tudi ví ne, ako v' meni ne ostanete. Jas sim terta, ví mladíke. Kdor ostane v' meni, in jas v' njem, on rodí veliko sadú; ker bres mene ne morete nizh storiti. Ako kdo v' meni ne ostane, bo isvershen, ko mladíka, in bo usahníla, in jo bodo pobráli, in v' ogenj vergli, in sgorí. Ako ostanete v' meni, in moje beséde v' vas ostanejo; profíte, kar koli hozhete, in se vam bo sgodilo.

V' dan vezh muzhénzov o velikonozhnim zhasu.

MOLITEV.

Sa vezh muzhénzov shkofov.

Prófimo, Gospod! naj naf godovi svetih muzhénzov in shkofov I. I. várujejo, in njih zhe-

18
XVIII V' dan vezh muzhénzov o velikon. zhasu.

~~~~~
slita molitev perporózha. Po Gospodu nashim
Jesusu Kristusu Sinu tvojim, kteri s' tebój
shiví in kraljuje i. t. d.

Sa vezh muzhénzov samó.

Bog! kteri nam dodelish svetih muzhénzov
tvojih I. I. god zhestíti; daj nam v' vezhnim
svelizhanji njih drushbe se veseliti. Po Gospo-
du nashim Jesusu Kristusu Sinu tvojim, kteri
s' tebój shiví in kraljuje i. t. d.

V zhasi pa:

Bog! kteri nas s' oblétnim godam svetih
muzhénzov svojih I. I. oveselish; dodéli mílo-
stivo, de, ki se veselimò njih saflushenja, se
vnámemo tudi od njih sglédov. Po Gospodu
nashim Jesusu Kristusu Sinu tvojim, kteri s'
tebój shiví in kraljuje i. t. d.

Berilo is 1. lista s. Petra aposteljna

1, 3 — 7.

Hvaljen bodi Bog in Ozhe Gospoda nashiga
Jesusa Kristusa, kteri nas je savoljo svojiga veli-
ziga usmiljenja prerodil v' shivo upanje po vsta-
jenji Jesusa Kristusa od mertvih, v' nestrohljiv,
in neognjúshen in nesvenljiv dél, perhranjen

vam v' nebélih, kteri šte v' Boshji mozhi ohránjeni po véri v' svelizhanje, ktero ima rasodéto biti poslednji zhas; v' kterim se bote veselili, zhe morate sdej malo shalováti v' mnogoterih skushnjah, de se skushnja vaše vére veliko drajšhi ko slató, ktero se s' ognjem skusha, pokashe v' hvalo, in slavo in zhasť o rasodétji Jesusa Kristusa Gospoda nashiga.

✠ *Evangelij Svetiga Joana*

15, 5 — 11.

Tisti zhas je rékel Jesus svojim uzhénzam: Jas sim terta, ví mladíke. Kdor ostane v' meni, in jas v' njem, on rodi veliko sadú; ker bres mene ne morete nize storiti. Ako kdo v' meni ne ostane, bo isvershen, ko mladíka; in bo ufahníla, in jo bodo pobráli, in v' ogenj vergli, in sgorí. Ako ostanete v' meni, in moje beséde v' vas ostanajo; prošite, kar koli hozhete, in se vam bo sgodilo. V' tém je povelizhan moj Ozhe, de veliko sadú obrodíte, in de bote moji uzhénzi. Kakor je Ozhe mene ljubil, sim tudi jas vas ljubil. Ostaníte v' moji ljubésni! Ako bote moje sapóvedi spolnováli, bote ostali v' moji

ljubésni; kakor sim tudi jas sapóvedi svojiga Ozhéta spolnil, in ostanem v' njegovi ljubésni. To sim vam govóril, de moje veselje v' vas ostane, in de se vashe veselje dopolni.

Namésti poprejsnjiga berila in evangelja se vzhafi bereta:

Berilo is rasodénja s. Joana aposteljna

19, 1 — 9.

Tiste dni sim jas Joan slishal kakor glas véviko trum na nébu, ki so rekle: „Aleluja! zheshenje, in slava in mozh bódi Bogú nashimu! Ker resnizhne in pravizhne so njegove sodbe, ki je obsodil véliko kurbo, ktera je pazhila semljo s' svojim kurbanjem, in se je smashevál savoljo kervi svojih flushábnikov nad njénimi rokami!“ In so spét rekli: „Aleluja!“ In njén dim se ves-hája v' véke vékov. In so padli shtiri in dvajsetéri starashíni in zhvetére shiváli, in so molíli Bogá sedézhiga na sédeshi, rekózh: „Amen, aleluja!“ In glas je od sédesha isshel, rekózh: „Hyalíte Bogá nashiga, vsi njegovi flushabniki, in kteri se ga bojtè, mali in véliki!“ In sim slishal kakor glas velike mnóshize, in kakor shum véliko vód, in kakor bobnenje velizih gromov rezhi: „Aleluja, ker kraljuje Gospod nash vsigamogózhni Bog! Ra-

dújmo in veselímo se, in dajajmo mu flavo: ker je prishla shenitnána Jagnjeta, in se je njegova nevésta perpráвила!“ In dano ji je bilo, de se je oblékla v' svetlo in bélo tanzhízo; tanzhíza namrezh so pravízhne déla svetníkov. In mi je rékel: „Sapíshi: Blagor jim, kateri so na shenitno vezhérjo Jagnjeta poklizani!“

✠ *Evangelí svetiga Joana*

16, 20 — 22.

Tisti zhas je rékel Jesus svojim uzhénzam: Resnízhno, resnízhno, vam povém, ví bote jokali in plakali, svét pa se bo veselíl; ví bote shalováli, ali vasha shalost se bo spreobernila v' veselje. Shena, kedar je na poródu, ima shalost, ker je prishla njena ura; kedar je pa porodíla déte, ne misli vezh v' britkost od veselja, de je zhlovek rojen na svét. Tudi ví tedej imate sdej fizer shalost; pa spét vas bom vidil, in vashe serzé se bo veselílo, in vasliga veselja vam ne bo nihzhe vsél.

V' dan vezh muzhénzov sunej
velikonozhniga zhafa.

I.

MOLITEV.

Sa vezh muzhénzov shkofov.

Prósimo, Gospod! naj naš godovi svétih muzhénzov in shkofov I. I. várujejo, in njih zhešlita molitev perporózha. Po Gospodu našim Jesusu Kristusu Sinu tvojim, kteri s' tebój shiví in kraljuje i. t. d.

Sa vezh muzhénzov samó.

Bog! kteri nam dodelísh svetih muzhénzov tvojih I. I. god zhešliti; daj nam v' vézhnim svelízhANJI njih drushbe se veselíti. Po Gospodu našim Jesusu Kristusu Sinu tvojim, kteri s' tebój shiví in kraljuje i. t. d.

Berilo is bukev modrosti

3, 1 — 8.

Pravízhne dúshe so v' roki Boshji, in ne bó jih doséglo terpljenje smerti. Nespámetnih ózhém se je sdélo, de umerjejo, in njih lo

zhenje, so menili, de je nadlóga, in njih odhod od nas pogubljenje; pa oni so v' miru. In zhe so pred ljudmí bolezhíne terpéli, je njih upanje polno neumerljivoſti. Malo hudiga so preneſli, ali veliko dobriga bodo prejéli; ker Bog jih je ſkufil, in jih je naſhel ſebe vrédne. Kakor ſlató v' pezhi jih je ſkufil, in kakor ſhgavni dar jih je prejél, in ob ſvojim zhaſu ſe bo nanje oserl. Pravizhni ſe bodo ſvetili, in kakor iſkre po ſterniſhi bodo tékali. Sodili bodo narode, in goſpodováli zhes ljudſtva, in Goſpod bo kraljeváł zhes nje vékoma.

✠ *Evangelii Svetiga Luka*

21, 9 — 19.

Tiſti zhaſ je rékel Jeſuf ſvojim uzhénzam: Kedar bote ſliſhali vojske in punte, nikar ſe ne preſtraſhite; to ſe mora poprej ſgoditi, ali konez ſhe ni prezej. Potlej, jim je rékel, bo vſtal narod ſoper narod, in kraljéſtvo ſoper kraljéſtvo. In velíki potrési bodo po deſhelah, in kuga, in lakota; in ſtrahovi s' néba in ſnamnja velíke bodo. Pred vſim tém pa bodo po vaſ ſegli ſ' ſvojimi rokami, in vaſ bodo pregaňjali, in sdajali v' ſ-hodníze in v' je-

zhe, in vlazhili pred kralje in oblastníke savoljo mojiga iména. To se vam bo pa godilo v' prizhevánje. Vtísnite si tedej v' serza, in ne skerbíte, kakó bote odgovárjali; jas namrezh vam bom dal ufta in modroft, ki je ne bodo mogli uftaviti, ne obrezhi vsi vashi sóperniki. Sdajani pa bote od starfhev, in bratov, in soródnikov in prijatlov; in morili jih bodo smed vas. In bote od vsih sovrásheni savoljo mojiga iména. Pa laf vam s' glave ne bo pogínil; v' svoji poterpeshljívofti bote ohranili svoje dushe.

II.

MOLITEV.

Sa vezh muzhénzov fhkofov.

Prósimo, Gospod! naj naf godovi svetih muzhénzov in fhkofov I. I. várujejo, in njih zbeftíta molitev perporózha. Po Gospodu nafhim Jesusu Kristusu Sinu tvojim, kteri f' tebój shíví in kraljuje i. t. d.

Sa vezh muzhénzov famó.

Bog! kateri nam dodelíh svétih muzhénzov tvojih I. I. god zhestíti; daj nam v' vézhnim svelizhanji njih drushbe se veselíti. Po Gospodu nashim Jesufu Kristufu Sinu tvojim, kateri s' tebój shiví in kraljuje i. t. d.

Berilo is bukev modrosti

5, 16 — 20.

Pravizhni pa bodo vékoma shivéli, in per Gospodu je njih plazhilo, in skerb sa-nje per Narvishim. Sató bodo prejéli zhestitljivo kraljéstvo in lépo krono is Gospodove roke; ker s' svojo desnízo jih bo pokríl, in s' svojo svétó roko jih branil. Prijél bo oroshje njegov serd, in oboroshil stvarí v' mashevánje nad sovráshniki. Oblékel bo namésti oklépa pravízo, in vsél namésti zheláde pravízžno sodbo. Prijél bo nepremagavni shzhít, svetóft,

✠ *Evangeli svetiga Luka*

6, 17 — 23.

Tísti zhas je shel Jesuf s' gore, in je stal na ravnim polji, in truma njegovih uzhénzov in velíka mnóshiza ljudí is vse Judeje, in is Jerusalema, in

od primorja, od Tira in Sidona, kteri so ga bili prishli poslušhat, in osdravljeni bit od svojih bolésen. In ktére so nadlégovali nezhisti duhóvi, so bili osdravljeni. In vsa mnóshiza se ga je iskala dotakniti, ker je mozh shla is njega, in je vse osdrávila. In on je ozhí obernil v' svoje uzhénze, in je rékel: „Blagor vam ubogim, ker vashe je Boshje kraljéstvo! Blagor vam, ki ste sdej lazhni, ker bote nasíteni! Blagor vam, ki sdej jokate, ker se bote smejali! Blagor vam bo, ko vas bodo ljudjé sovrashili, in ko vas bodo odlozhevali in saframováli, in sametováli vashe imé kakor hudo, savoljo Sinú zhlovékoviga! Veselite se tisti dan, in radujte se; ker glejte, vashe plazhilo je velíko v' nebésih!“

III.

MOLITEV.

Sa vezh muzhénzov shkofov.

Prósimo, Gospod! naj nas godovi svétih muzhénzov in shkofov I. I. várujejo, in njih zhe-

stíta molitev perporózha. Po Gospodu nashim
Jesusu Kristusu Sinu tvojim, kteri s' tebój shi-
ví in kraljuje i. t. d.

Sa vezh muzhénzov samó.

Bog! kteri nas s' oblétnim godam svétih mu-
zhénzov svojih I. I. oveselísh; dodéli milostivo,
de, ki se veselímò njih saflushenja, se vname-
mo tudi od njih sglédov. Po Gospodu nashim
Jesusu Kristusu Sinu tvojim, kteri s' tebój shi-
ví in kraljuje i. t. d.

Berilo is lista svetiga Pavla aposteljna do Hebrejev 10, 32 — 38.

Bratje! Spómnite se nékedanjih dni, v' kterih
rasvetljeni ste velik boj prestali v' terpljenji,
ko ste bili ali saframováni in stiskani v' rasgle-
dovanje, ali tovarshi tistim, kterim se je takó
godilo. Sakaj tudi s' jetniki ste usmíljenje iméli,
in rop svojiga blagá s' veseljem preterpéli, ker
ste védili, de imate boljshi in stanovitno pre-
moshenje. Nikár tedej ne sgrabljajte svojiga sa-
úpanja, ktero ima veliko plazhílo! Poterpeshljí-
vošt namrezh vam je potrebna, de Boshjo voljo
storité, in doséshete oblubo. Sakaj zelò malo
zhafa je s'he; in bo prishel, kteri ima priti, in
se ne bo mudíl. Moj pravízni pa is vére shiví.

✠ *Evangelij svetiga Matevsha*

24, 3 — 13.

Tisti zhaš, ko je Jezus sedel na olj-
fki gori, so perstopili k' njemu uzhén-
zi, rekózh: „Povéj nam, kedáj bo to?
in kákosno bo snamnje tvojiga pri-
hóda in konzhánya svetá?“ In Jezus
je odgovóril, in jim djál: „Glejte, de
vaš kdo ne sapélje! Velíko namrezh
jih bo prišhlo v' mojim iménu, ki po-
rekó: Jas sim Kristus, in jih bodo ve-
líko sapeljáli. Slisnali pa bote vojské
in govorízo vojsk. Glejte, de se ne pre-
stráshite; ker to se mora sgoditi, pa
šhe ni konez. Vesdvignil namrezh se
bo narod nad narod, kraljéstvo nad
kraljéstvo; in kuga, in lakota in potrési
bodo po krajéh. Vse to pa je le sa-
zhétik nadlóg. Potlej vaš bodo sdajali
v' britkost, in vaš bodo morili; in bo-
te sovrásheni od vsih narodov savoljo
mojiga iména. In takrat se jih bo ve-
líko pohújshalo, in se bodo med se-
bój sdajali, in med sebój sovrashili.
In velíko krivih prerókov bo vštalo,

in jih bodo velíko sapeljáli. In ker bo hudobíja obilno rastla, bo ljubésen per mnogih omersnila. Kdor bo pa do konza stanoviten, bo svelizhan.“

V' dan spovedováva *)

fhkofa.

L

MOLITEV.

Daj, prófimo, vsígamogózhni Bog! de nam svetiga I. spovedováva tvojiga in fhkofa zheftíti god pomnóshi pobóshnost in svelizhanje. Po Gospodu nashim Jesusu Kristusu Sinu tvojim, kteri s' tebój shiví in kraljuje i. t. d.

Berilo is bukev Sirahovih

44, in 45.

Glej, véliki duhoven, kteri je v' svojih dnéh dopadel Bogú, in je bil najden pravizhen, in je bil ob zhafu serda v' spravo. Ni mu bil naj-

*) Spovedovávez se imenuje vsak svetník, kteri je kerfhanfko véro pred svetam spovedováł ali na snanje dajal, pa ni bil sató umorjen, ampak je mirno umerł.

den enak, kteri bi bil spolnovál postavo Previsó-
ziga. Sa tega voljo ga je Gospod f' perségo po-
vesdvígnil med svojim ljudstvam. Blagoslov vsih
narodov mu je dal, in svoj savét poterdil nad
njegovo glavo. Obiskal ga je f' svojimi dobró-
tami, ohranil mu je svoje usmiljenje; in nahel
je milost pred Gospodovimi ozhmí. Povelizhal
ga je pred kralji, in mu je dal vénez slave. Storil
je sh' njim vezhno savéso, in dal mu véliko
duhovstvo, in ga je oblagodáril v' slavi; de oprá-
vlja duhovsko slushbo, in ima hvalo v' njego-
vim iménu, in mu daruje vrédno kadilo v' pri-
jéten duh.

✠ *Evangelij svetiga Matevsha*

25, 14 — 23.

Tisti zhas je Jesus svojim uzhénzam
to príliko govoril: Nékdo, kteri je na
ptuje shel, je poklizal svoje hlapze,
in jim je srozhil svoje blagó. In je dal
enimu pét talentov, enimu pa dva,
enimu pa eniga, vsakimu po njegovi
smoshnosti; in je sdajzi odrínil. Shel
je pa, kteri je bil pét talentov prejél,
in je kupzhevál sh' njimi, in perdóbil
pét drusih. Rávno takó je tudi, kteri
je bil dva prejél, perdóbil dva druga.
Kteri je bil pa le eniga prejél, je shel,

in je sakòpal v' sémljo, in fkril de-
nárje svojiga gospoda. Zhes velíko zha-
fa pa pride gospod tistih hlapzov, in
ima obrajt sh' njimi. In je perštopil,
kteri je bil pét talentov prejél, in je
pernéfel pét drusih talentov, rekózh:
„Gospod! pét talentov si mi srozhil;
glej, pét drusih sim sh' njimi perdó-
bil.“ Njegov gospod mu je djal: „Prav,
dobri in svésti hlapez! ker si bil v' ma-
lim svéft, te bom zhes velíko poštavil;
pojdi v' veselje svojiga gospóda.“ Pa
tudi, kteri je bil dva talenta prejél,
je perštopil, in rékel: „Gospod! dva
talenta si mi srozhil; glej, dva druga
sim perdóbil.“ Njegov gospod mu je
djali: „Prav, dóbri in svésti hlapez!
ker si bil v' malim svéft, te bom zhes
velíko poštavil; pojdi v' veselje svojiga
gospóda.“

II.

MOLITEV.

Uslifhi, prófimo, Gospod! našhe prošnje,
ktere ti o gòdu svétiga I. spovedovávza tvojiga
in škofa darujemo; in po njega saflushenji,

ki ti je s' tvojo pomozhjó vrédno flushil, naš odvéshi od vsih gréhov. Po Gospodu našim Jesusu Kristusu Sinu tvojim, kteri s' tebój shiví in kraljuje i. t. d.

*Berilo is lista s. Pavla aposteljna
do Hebrejev 7, 23 — 27.*

Bratje! duhovnov je bilo vezh po postavi, sató ko jim je smert branila ostati; Jesus pa, ker ostane vékoma, ima vézhno duhovstvo. Torej jih premore tudi vékoma svelizhati, kteri pridejo po njem k' Bogu, ker védno shiví, de sa naš prósi. Spodóbilo se je namrezh, de imamo taziga véliziga duhovna, svétiga, nedolshniga, neomádeshaniga, odlózheniga od gréshnikov, in vishiga, ko so nebésa: kterimu ni tréba kakor duhovnam vsak dan popréj sa svoje gréhe darováti, potlej sa gréhe ljudstva; sakaj to je storil enkrat, ker je sam sé daroval, Jesus Kristus naš Gospod.

✠ *Evangelij svetiga Matevsha*

24, 42 — 47.

Tisti zhaš je rékel Jesus svojim uzhénzam: Zhujte, ker ne véste, ktero uro bo vašh Gospod prishel. To pa véдите, de, ko bi védil hišni gospodár, ktero

uro bi tát prishel, bi gotovo zhul, in bi ne pustil slomiti v' svojo hišho. Torej bodite tudi vi perprávljeni; ker ob uri, ki je ne véste, bo Sin zhlovékov prishel. Kdo néki je svésti in rasumni hlapez, kteriga je postavil gospod zhes svojo drushíno, de jim daje ob zhasu jéd? Blagor tistimu hlapzu, kteriga njegov gospod, kedár pride, najde takó délati. Resnízhno, vam povém, de ga bo zhes vse svoje premošènje postavil.

III.

MOLITEV.

Uslíshi, prósimo, Gospod! naše próshnje, ktere ti o godu svétiga I. Spovedovávza tvojiga in shkosa darujemo, in po njega saflushenji, ki ti je s' tvojo pomozhjó vrédno flushil, naš odvéshi od vsih grébov. Po Gospodu našim Jesusu Kristusu Sinu tvojim, kteri s' teboj shivi in kraljuje i. t. d.

*Berilo is lista J. Pavla aposteljna
do Hebrejev 5, 1 — 4.*

Bratje! vsak véliki duhoven, smed ljudi isbran, je sa ljudi postavljen v' to, kar Bogá sadéne, de daruje, in opravlja darítve sa gréhe, in de samore usmiljenje iméti s' tístimi, kateri so nevédni in sajdejo, ker je tudi on obdan s' slabóstjo. In torej mora kakor sa ljudstvo, takó tudi sa sé darovati savoljo grehov. In nihzhe si ne vsame zhaslí, rasun kateri je poklízan od Bogá, kakor Aron.

✠ *Evangeli Svetiga Luka*
11, 33 — 36.

Tisti zhas je rékel Jesus svojim uzhénzam: Nihzhè luzhi, ko jo ushgè, ne postavlja na skrit kraj, ne pod mérnik; ampak na svézhenik, de, kateri noter gredó, svetlòbo vidijo. Svetílo tvojiga teléfa je tvoje okó. Ako je tvoje okó zhisto, bo svetlo vse tvoje teló; ako je pa slabo, bo temno tudi tvoje teló. Glej tedej, de luzh, ktera je v' tebi, ne bo tema! Ako je tedej vse tvoje teló svetlo, in nima nikjer nizh

temniga; bo vse svetlo, in te bo kakor svetla luzh rasvetlilo.

IV.

Uslisli, prósimo, Gospod! nashe prošnje, ktere ti o godu svétiga I. Spovedovávza tvojiga in shkofa darujemo, in po njega saflushenji, ki ti je s' tvojo pomozhjó vrédno flushil, naf odvéshi od vsih gréhov. Po Gospodu naslim Jesusu Kristusu Sinu tvojim, kteri s' tebój shivi in kraljuje i. t. d.

*Berilo is lista s. Pavla aposteljna
do Hebrejev 13, 7 — 17.*

Bratje! Spómnite se svojih prédzov, kteri so vam govorili besédo Boshjo; glejte konez njih shivljenja, in ravnajte se po njih véri. Jesus Kristus je ravno tisti vzhérej in danf, vékoma. Ne dajte se s' drugázbnimi in ptujimi nauki sapeljati. Sej je nar bolje serze s' milostjo uterditi, ne s' jedmi, ktere niso pomagale tistim, ki so v' njih shivéli. Imamo altar, od kteriga nimajo oblasti jésti, kteri shtoru flushijo. Sakaj kterih shival kri sa gréh véliki duhoven v' svetíshe nese, njih trupla se soshigajo sunej shtoríshta. Torej je tudi Jesus, de bi posvétíl s' svojo kervjó ljudstvo,

sunej vrát terpel. Pojdimo tedej k' njemu is fhotorísha, in nosimo njegovo saframovánje. Sej nimamo tukej obstojézhiga mésta, ampak prihodnjiga íshemo. Po njem tedej darujmo vselej Bogú hvalni dar, to je, sad ust, ktere zhesté njegovo imé. Ne posabíte pa dobrótljivosti in darovitosti; ker taki darovi dopádejo Bogú. Bodite pokorni svojim vishim, in bodite jim podloshni; sakaj oni zhujejo kakor taki, kteri bodo sa vashe dushe odgóvor dajali.

✠ *Evangelij svetiga Marka*

13, 33 — 37.

Tisti zhas je rékel Jesus svojim uzhénzam: Glejte, zhujte in molíte, ker ne véste, kedáj je zhas; ravno kakor zhlovek, kteri je na ptuje fhel, in svojim dom sapustil, in svojim hlapzam oblast dál sa vsako opravílo, in je sapovédal vratárju, de naj zhuje. Zhujte tedej, ker ne véste, kedáj hishni gospodár pride, svezhér, ali o polnozhi, ali o petelínjim pétji ali sjutrej, de vas, ko bi prishel nanaglima, ne najde spati. Kar pa vam pravim, všim pravim: Zhujte.

V' dan zerkvé'niga uzheníka.

MOLITEV.

Bog! kateri si svojimu ljudstvu svétiga I. dal flushabnika vézhníga svelizhanja; dodéli, prófimo, de, ki smo ga uzheníka shivljenja iméli na semlji, ga saflúshimo iméti besédnika v' nebésih. Po Gospodu nashim Jesusu Kristusu Sinu tvojim, kateri s' tebój shiví in kraljuje i. t. d.

*Berilo is 2. lista J. Pavla aposteljna
do Timóteja 4, 1 — 8.*

Predragi! saprizham pred Bogam in Jesusam Kristusam, kateri bo sodil shive mertve v' svojim prihodu in svojim kraljéstvu: osnanuj besédo, ne jenjaj, bodi si perloshno ali neperloshno, preprizhúj, prósi, svári s' v'fim poterpljenjem in ukam. Sakaj prishel bo zhas, ko sdravíga uka ne bodo terpéli, ampak si bodo po svojih sheljah uzheníke isbirali, kakor jih bodo ufhéfa serbéle; in bodo od rehníze ufhéfa odvrazhali, k' basnam pa se obrazhali. Tí pa zhuj, vse preterpi, oprávi délo evangelísta, spolni svojo flushbo, bódi tréšen. Jas namrezh sim she darován, in zhas moje rasvése nastaja. Dobro vojskovanje sim vojsko-

vál, ték dokonzhàl, véro ohránil. Sdej mi je perhranjena krona pravíze, ktero mi bo dal Gospod, pravizhni sodnik, tisti dan; pa ne le meni, ampak tudi tistim, kateri ljubijo njegov príhod.

Namésti téga berila se vzhafi bere:

Berilo is bukev Sirahovik

39, 6 — 14.

Pravizhni bo dal svoje serze, de bo zhulo o soru per Gospodu, kateri ga je stvaril, in bo pred oblizhjem Narvishiga profil. Odperl bo svoje usta v' molitev, in savoljo svojih gréhov profil. Ako bo tedej véliki Gospod hotel, ga bo s' duham umnosti napolnil, in on bo kakor desh islival beséde svoje modrosti, in v' molitvi hvalil Gospóda; in on bo ispeljal njegov svet in nauk, in bo njegove skrivnosti premishljeval. On bo osnansoval nauk njegove resnize, in se bo postave Gospodove savése hvalil. Veliko jih bo hvalilo njegovo modrost, in ne bo níkedar posabljena. Njega spomin ne bo preshel, in po njegovim iménu se bo vprashevalo od roda do roda. Njegovo modróst bodo perpovedovali narodje, in njegovo hvalo bo osnansovalo shiralishe.

✠ *Evangelij svetiga Matevsha*

5, 13 — 19.

Tisti zhaš je rékel Jesus svojim uzhen-
 zam: Ví ste sol semlje. Ako se pa sol
 spridi, s' zhém se bo solila? Ni sa dru-
 siga vezh, kakor de se isvershe, in po-
 taptá od ljudi. Ví ste luzh svéta. Ne
 more mésto skriti se, ktero na gori
 stoji. Tudi ne pershígajo luzhi, de bi
 jo pod mérnik postáveli, ampak na
 svézhnik, de svéti všim, kteri so v'
 hishi. Takó naj svéti vašha luzh pred
 ljudmi, de vidijo vašhe dobre déla,
 in zhešté vašhiga Ozhéta, ki je v' ne-
 bésh. Nikar ne mislite, de sim pri-
 shel rasvesovát postave ali prerokov,
 ne rasvesovát, ampak dopólnit sim jih
 prishel. Sakaj refnízho vam povém,
 dokler ne preide nebó in semlja, le
 ena zherka ali ena pízhiza ne bo pre-
 shla od postave, preden se vse ne sgo-
 dí. Kdor tedej rasvéshe le eno téh nar-
 manjšhih sapóved, in uzhi takó ljudi,
 bo nar manjšhi imenován v' nebé-
 shkim kraljéstvu; kdor pa storí in uzhi,

40
XL V' dan spovedovávza ne škofa.

bo velik imenován v' nebéškimi kraljéstvu.

V' dan spovedovávza ne škofa.

I.

MOLITEV.

Bog! kteri naš s' oblétnim godam svétiga I. spovedovávza svojiga oveselíš; dedéli mílostivo, de, ki njegov god zhestimò, tudi njegove déla pošnémamo. Po Gospodu našim Jesusu Kristusu Sinu tvojim, kteri f' tebój shiví in kraljuje i. t. d.

Berilo is bukev Sirahovih

31, 8 — 11.

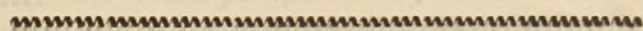
Blagor zhlovéku, kteri je najden bres madešha, in kteri sa slátam ne ide, in se ne sanašha na salóge denárjev. Kdo je ta, in ga bomo hvalili? Sakaj prezhudne rezhí je délal v' svojim shivljenji. On je skušhen v' tém, in popolu najden, in mu bo vézhna zhašt. On bi hil samogel grešhíti, in ni grešhíl; hudo storiti, in ni storil. Sató je uterjeno nje-

govo blagó v' Gospodu, in njegovo míloshinjo bo osnanovála vsa mnóshiza svétih.

✠ *Evangelij svetiga Luka*

12, 35 — 40.

Tisti zhas je rékel Jesus svojim uzhénzam: Naj bo opasano vashe lédje, in svetíla gorézhe v' vaslih rokah, in ví enaki ljudém, kteri zhakajo svojiga gospóda, kedáj se bo vernil od she-nitnéne, de mu, kedar pride in poterka, sdajzi odpró. Blagor tistim hlapzam, ktere gospod, kedar pride, najde zhuti! Resnízno, vam povém, de se bo opásal, in jih bo k' misi posá-dil, in jim bo okoli njih gredé stré-gel. In ako pride ob drugi strashi, in ako ob trétji strashi pride, in jih takó najde; blagor tistim hlapzam! To pa véдите, de, ko bi hifhni gospo-dár védil, ktero uro bi tát prifhel, bi gotovo zhul, in bi ne pustil slomiti v' svojo hifho. Tudi ví bodite per-právljeni; ker ob uri, ko se vam ne sdí, bo Sin zhlovékov prifhel.

II.

MOLITEV.

Perstopi, Gospod! našim molitvam, ktere ti o godu svétiga I. spovedovávza tvojiga darujemo, de, ki v' svojo pravízhnost nimamo saupanja, nam se po njega prošnjah, kateri ti je dopadel, pomága. Po Gospodu našim Jesufu Kristusu Sinu tvojim, kateri s' tebój shiví in kraljuje i. t. d.

*Berilo is 1. lista s. Pavla aposteljna
do Korinzhanov 4, 9 — 14.*

Bratje! v' rasgledovánje smo svétu, in angelam in ljudém. Mi smo neúmni savoljo Kristusa, ví pa modri v' Kristusu; mí slabi, ví pa možni; ví zhestíti, mí pa brezhestni. Do té ure smo lazhni, shejni in nagi, in naš sa uhó bijejo, in nimamo stanovitniga prebivalísha. In se trúdimo s' svojimi rokami délajozhi; naš kolnejo, in blagoslovimò; naš preganjajo, in prenesemo; naš prekljinajo, in prósimo; kakor smetí tega svetá smo postali, vsiga isvershik do sdej. Tega ne pissem, de bi vas osramotil, ampak vas opominjam kakor svoje predrage otroke, v' Kristusu Jesufu Gospodu našim.

✠ *Evangelij svetiga Luka*

12, 32 — 34.

Tisti zhaš je rékel Jesus svojim uzhén-
zam: Ne bojte se, malo kerdelo; ker
je dopadlo vašimu Ozhétu vam dati
kraljéstvo. Prodajte svoje premoshenje,
in dajte vbogajme. Storíte si mošhné,
ktere se ne starajo; saklad, kateri ne
mine, v' nebésih, kamor se tát ne per-
blisha, in kateriga molj ne rasjéda.
Kjer je namrezh vašh saklad, tam bo
tudi vašhe serzé.

III.**MOLITEV.**

Perstopi, Gospod! našim molitvam, ktere ti
o godu svetiga I. spovedováva tvojiga daruje-
mo, de, ki v' svojo pravizhnoš nimamo sau-
panja, nam se po njega prošnjah, kateri ti je
dopadel, pomoga. Po Gospodu našim Jesusu
Kristusu Sinu tvojim, kateri s' tehoj shiví in
kraljuje i. t. d.

*Berilo is lista J. Pavla aposteljna
do Filipljanov 3, 7 — 12.*

Bratje! kar mi je bilo dobízhek, to sim shtel savoljo Kristusa v' sgubo. Vender pa ménim, de je vse sguba próti visókimu sposnanju Jesusa Kristusa Gospoda mojiga, sa kteriga voljo sim vse sgubil, in imam sa blato, de Kristusa perdo- bim, in de sim najden v' njem ne tak, de bi imel svojo pravízhnost, ktera je is postave, ampak tisto, ktera je is vére v' Kristusa Jesusa, pravízhnost, ktera je is Bogá v' véri, de sposnam njega, in mozh njegoviga vstajenja in deléshnost njegoviga terpljenja, in de bom podoben njegovi smerti, de takó pridem v' vstajenje od mertvih: ne kakor de bi bil ushé doségel, ali de bi bil ushé popoln; shenem se pa, de bi kako doségel, v' zhimur sim bil tudi doséshen od Kristusa Jesusa.

✠ *Evangelij fvetiga Luka*

19, 12 — 26.

Tisti zhaf je rékel Jesus svojim uzhen- zam to priliko: Néki blagoróden zhlovek je shel v' daljno deshelo, de bi vsél kraljéstvo v' last, in se je vernil. Poklizal je pa svojih desét hlapzov, in jim je dal desét liber, ter jim je ré-

kel: „Kupzhújte, dokler ne pridem.“ Njegovi méstnjani pa so ga sovrasili, in so poslali sporozhènje sa njim, rekózh: „Nozhemo, de bi ta kraljevál zhes naf.“ In sgodilo se je, de je, ko je bil kraljéftvo prevsél, nasaj prishel; in je ukasal poklizati hlapze, kterim je bil dal denárje, de bi svédil, koliko je vsakteri perkupzhevál. Prishel je pa prvi, rekózh: „Gospod! tvoja libra je desét liber perdobila.“ In mu je djal: „Prav, dobri hlapez! ker si bil v' malim svéft, imej oblast zhes desét méft.“ In drugi je prishel, rekózh: „Gospod! tvoja libra je storila pét liber.“ In temu je rékel: „Tudi tí bodi zhes pét méft.“ In eden je prishel, rekózh: „Gospod! ná svojo libro, ktero sim imel s-hranjeno v' ruti. Bal namrezh sim se te, kér si oster zhlovek; jemljesh, zhesar nisi nalóshil, in shanjesh, zhesar nisi sejál.“ Mu rezhe: „Is tvojih ust te sodim, hudóbní hlapez! Si védil, de sim jas oster zhlovek, ki jemljem, zhesar nisim naloshil, in shanjem, zhesar nisim sejál; in sa-

káj nisi dal mojih denárjev na menjáv-
fko miso, de bi jih bil jas, kedar
bi bil prifhel, s' obréftjo potégnil?"
In je rékel sraven stojézhim: „Vsemi-
te mu libro, in jo dajte tistimu, kte-
ri ima defét liber!“ In so mu rekli:
„Gospod! ima defét liber.“ Povém vam
pa, de vsakimu, kateri ima, se bo da-
lo, in bo obilno imel; kdor pa nima,
mu bo s'he, kar ima, odvséto.

V' dan abáta.

MOLITEV.

Naj nas, prósimo, Gospod! prošnja I. abá-
ta perporozhí, de, zhesár po svojim saflushenji
ne premóremo, s' njegovo pomózhjó doséshe-
mo. Po Gospodu našim Jesusu Kristusu Sinu
tvojim, kateri s' tebój shiví in kraljuje i. t. d.

Berilo is bukev Sirahovih

45, 1 — 6.

Je bil ljub Bogú in ljudém, njegov spomin
je v' blagru. Bog ga je v' slavi svetníkam upo-

dóbil; in ga je povelízhál v' strah sovráshnikam, in je s' njegovimi besédami snamnja ukrotil. Pozhestil ga je pred kralji, in mu dal povelje sa svoje ljudstvo, in mu pokásal svojo slavo. V' njegovi véri in krotkósti ga je svétiga storil, in ga isvolil smed vsiga zhlovéshtva. Sakaj flíshal je njegov glas, in ga je peljal v' oblak; in mu je dal ozhitno sapóvedi in postavo shívljenja in modrósti.

✠ *Evangelí svétiga Matevsha*

19, 27 — 29.

Tisti zhas je rékel Simon Péter Jesufu: „Glej, mí smo vse sapustili, in smo shli sa tebój; kaj tedej nam bo?“ Jesuf pa jim je rékel: „Resnízhno, vam povém, de ob prerojenji, kedar bo Sin zhlovékov sedel na sédeshi svojiga velizhastva, bote tudi ví, kateri ste shli sa menój, sedéli na dvanajst sédeshih, in sodili dvanajstere Israelove rodove. In fléhern, kateri sapustí hífho, ali brate, ali sestre, ali ozhéta, ali mater, ali sheno, ali otroke, ali njíve savoljo mojiga iména, bo stotérno prejél, in vezhno shívljenje doségel.

V' dan devíze muzhénke.

I.

MOLITEV.

Bog! kateri si med drugimi zhudeshi svoje mogućnosti tudi slabimu spolu smago v' mukah dal; dodéli milostivo, de, ki svéte I. devíze in muzhénke tvoje god zhestimò, po njenih sglédih k' tebi pridemo. Po Gospodu našim Jesusu Kristusu Sinu tvojim, kateri s' tebój shiví in kraljuje i. t. d.

Sa vezh devíz muzhénk.

Daj nam, prófimo, Gospod naš Bog! svétih devíz in muzhénk tvojih I. I. smago s' vedno pobóshnostjo prasnovati; de, ki jih ne moremo vředno hvaliti, jih vsaj s' poníshno prošnje pozhestimò. Po Gospodu našim Jesusu Kristusu Sinu tvojim, kateri s' tebój shiví in kraljuje i. t. d.

Berilo is bukev Sirahovih

51, 1 — 8. 12.

Zhestil te bom, Gospod kralj! in te hvalil Bogá svojiga Svelizharja; zhestil bom tvoje imé;

ker si mi bil pomozhník in varh, in si otél moje teló od pogubljenja, od saderge krivízhniga jesíka, in od lashnjívih uft, in si mi vprizho mojih sópernikov bil pomozhník. In si me odréfhil po obilnim usmíljenji svojiga iména od rjovézhih svér, ki so perprávljene na jéd; is rok tístih, kateri so mi strégli po shívljenji, in is veliko britkóft, ktere so me obdajale; is file plaména, kateri je shvigal okoli mene, in v' frédi ognja nisim sgoréla; is globozhíne peklénskiga bresna, od ognjúsheniga jesíka, od lashnjíviga govorjénja, od hudóbniga kralja in od krivízhniga jesíka. Hvalila bo do smerti moja dúsha Gospóda; ker jim pomagash is nadlóg, kateri v' té saupajo, in jih réfhífh is rok narodov, Gospod nash Bog!

✠ *Evangelí Svetiga Matevsha*

25, 1 — 13.

Tísti zhas je Jesus svojim uzhénzam to príliko govóril: Nebéfhko kraljéftvo je podobno desetim devízam, ktere so vséle svoje svetíla, in so shle shéninu in nevésti naproti. Pa pét jih je bilo nespámetnih, in pét pametnih. Petére nespámetne so vséle svetíla, olja pa niso vséle sebój. Pametne pa so vséle olja v' svojih posodah s' sve-

tíli vred. Ker se je pa shénin mudíl, so vse podremale in saspale. O polnozhí pa je shum vftal: „Glejte, shénin gré, pojdite mu naproti!“ Takrat so vftale vse tiste devíze, in so napravljále svoje svetíla. Nespámetne pa so modrim rekly: „Dajte nam svojiga olja, ker našhe svetíla ugasújejo!“ Pametne pa so odgovorile, rekózh: „De ga kje ne smanjka nam in vam, pojdite raji k' prodajávzam, in si ga kupíte!“ Kedar so pa shle kupovat, je prishel shénin; in perpravljene so shle sh' njim na shenitníno, in duri so se saperle. Poslednjizh pa pridejo tudi une devíze, rekózh: „Gospod, gospod, odprí nam!“ On pa je odgovóril, in djal: „Resnízhno, vam povém, val ne posnam!“ Zhujte tedej, ker ne véfte ne dnéva, ne ure!

II.

MOLITEV.

Naj nam, prófimo, Gospod! svéta devíza in muzhénka I. sprósi míloflivo odpufhenje, ktera ti je bila védno prijétna po saflushenji zbi-

~~~~~  
 slosti in po prizhanji tvoje mozgí. Po Gospodu  
 našim Jesusu Kristusu Sinu tvojim, kteri s' t'ebój  
 shiví in kraljuje i. t. d.

### Sa vezh devíz muzhénk.

**D**aj nam, prósimo, Gospod, naš Bog! své-  
 tih devíz in muzhénk tvojih I. I. smago s' vé-  
 dno poboshnostjo prasnováti; de, ki jih ne mo-  
 remo vrédno hvaliti, jih vsaj s' poníshno pro-  
 shno pozhestimò. Po Gospodu našim Jesusu  
 Kristusu Sinu tvojim, kteri s' t'ebój shiví in  
 kraljuje i. t. d.

### *Berilo is bukev Sirahovih*

51, 13 — 17.

**G**ospod moj Bog! povedvígnil si na sémlji  
 moje prebiválishe, in sim prošil reshenje  
 od smerti. Klizal sim v' Gospoda, ozhéta mo-  
 jiga Gospoda, de bi me ne sapustil v' dan mo-  
 je nadloge, in v' zhasu prevsétnih bres po-  
 mozhi. Hvalil bom tvoje imé védno, in ga  
 zhestil s' hvaléshnostjo. Sakaj uflishana je mo-  
 ja molitev, réshil si me od pogubljenja, in  
 me otél od hudiga zhasa. Sa tega voljo te bom  
 zhestil, in hvalo dajál tvojimu iménu, Gospod  
 naš Bog!

✠ *Evangelij svetiga Matevsha*

13, 44 — 52.

**T**isti zhaš je Jesus svojim uzhenzam to priliko govóril: „Nebéshko kraljéstvo je podobno sakladu skritimu v' njivi, ktériga je zhlovek, ki ga je nashel, skril, in od veselja nad njim gré, in prodá vse, kar ima, in kupi tisto njivo. Tudi je nebéshko kraljéstvo podobno kupzu, ki je iskal dobrih biserov; kteri, ko je bil en drag biser nashel, je shel, in prodál vse, kar je imel, in ga je kupil. Tudi je podobno nebéshko kraljéstvo mréshi, ki je bila vershena v' morje, in je vsaziga rodú rib sajémala; ktero, ko je bila napolnjena, so islékli, in so na bregu sedé odbráli dóbre v' posóde, malovréдне pa so ismetáli. Takó bo ob konzú svetá: pojdejo angeli, in bodo odlozhili hudóбne is srede pravízhnih, in jih bodo vergli v' pézh ognja; tam bo jok in shkripanje s' sóbmí. Ali ste rasuméli vse to?“ Mu réko: „Smo.“ On pa je rékel: „Sató je

~~~~~  
 vsak pismar, ki je poduzhèn v' nebé-
 fhkim kraljéstvu, podoben hišhnimu
 gospodárju, kateri nósi is svojiga sakla-
 da novo in staro.“

Namesti tega evangelja se vzha-
 fi bere:

✠ *Evangelij Svetiga Matevsha*

19, 3 — 12.

Tisti zhaš so fariseji k' Jesusu per-
 stopili, ter so ga skufhali in rekli: „Je
 li perpushèno moshu lozhiti se od svo-
 je shene, savoljo zhesar koli si bodi?“
 On pa je odgovóril, in jim djal: „Ali
 niste brali, de, kateri je od sazhétka
 stvaril zhloveka, je stvaril moshá in
 sheno, in je rékel: Sa tega voljo bo
 zhlovek ozhéta in mater popužil, in
 se bo svoje shene dershal, in bota
 dva v' enim méfu? Torej nista vezh dva,
 ampak eno mesó. Kar je tedej Bog
 sklenil, naj zhlovek ne lozhi.“ Mu re-
 kó: „Sakaj je tedej Mojsef sapovédal
 lozhitni list dati, in lozhiti se od nje?“
 Jim rezhe: „Mojsef vam je savoljo ter-

dobe vašhiga ferza perpuštil lozhiti se od svojih shén, od sazhétka pa ni bilo takó. Povém vam pa, de, kdor koli se od svoje shene lozhi, rasun savoljo kurbanja, in drugo vsame, préshefhtuje; in kdor lozhenó vsame, préshefhtuje.“ Mu rekó njegovi uzhenzi: „Zhe je takó rézh zhlovekova s' shenó, ní dobro sheniti se.“ On pa jim je rékel: „Všé te beséde ne rasuméjo, ampak kterim je dano. So namrežh škopljenzi, kteri so is máteriniga teléfa takó rojeni; in so škopljenzi, kteri so od ljudi škopljeni; in so škopljenzi, kteri so sami sebe škopili savoljo nebéshkiga kraljéstva. Kdor samore uméti, naj umé.“

V' dan devíze ne mužénke.

I.

MOLITEV.

Uslíshí nas, Bog nash Svelizhar! de, kakor se prasnika svete I. devíze tvoje veselimò, takó se nauzhimò njene perferzhne pobóshnosti.


~~~~~  
 Po Gospodu našim Jeshúsu Kristufu Sinu tyo-  
 jim, kateri s' tebój shiví in kraljuje i. t. d.

*Berilo is 2. lista s. Pavla aposteljna  
 do Korinžanov 10, 17. in 11, 1 — 2.*

**B**ratje! kdor se hvali, naj se v' Gospodu hvali. Sakaj ne, kdor se sam hvali, je skufhen, ampak tišti, letériga Bog hvali. O, de bi ví prenesli malo moje nespameti! Pa poterpáte s' menój. Sakaj vnét sim sa vas s' Boshjim ognjem; ker sarozhil in dal sim vas enimu mo-  
 shu, zhišto devízo, Kristufu.

✠ *Evangelij svetiga Matevsha*  
 25, 1 — 13.

**T**isti zhal je Jeshuf svojim uzhenzam to priliko govoril: Nebeshko kraljestvo je podobno desetim devízam, ktere so vséle svoje svetíla, in so shle sheninu in nevésti naproti. Pa pét jih je bilo nespametnih, in pét pametnih. Petére nespámetne so vséle svetíla, olja pa niso vséle seboj. Pametne pa so vséle olja v' svojih posodah s' svetíli vred. Ker se je pa shénin mudíl, so vse podremale in saspále. O polnozhi

pa je shum vftal: „Glejte shénin gré, pojdite mu naproti!“ Takrat so vftale vse tiste devíze, in so napravljale svoje svetíla. Nespámetne pa so modrim rek-le: „Dajte nam svojiga olja, ker na-she svetíla ugafujejo!“ Pametne pa so odgovorile, rekózh: „De ga kje ne smanjka nam in vam, pojdite raji k' prodajávzam, in si ga kupíte!“ Kedar so pa shle kupovat, je prishel shénin; in perpravljene so shle sh' njim na she-nitnino, in duri so se saperle. Posle-dnjizh pa pridejo tudi une devíze, re-kózh: „Gospod, gospod, odpri nam!“ On pa je odgovóril, in djal: „Resní-zhno, vam povém, vas ne posnam!“ Zhujte tedej, ker ne véste ne dnéva, ne ure!

## II.

### MOLITEV.

**U**slíshi nas, Bog nash Svelizhar! de, kakor se prasnika svete I. devíze tvoje veselímò, takó se nauzhímò njene perferzhne pobóshnosti. Po Gospodu nashim Jesusu Kristusu Sinu tvojim, kteri s' tebój shiví in kraljuje i. t. d.

*Berilo is 1. lista J. Pavla aposteljna  
do Korinzhanov 7, 25 — 34.*

**B**ratje! od devíz nimam Gospodoviga povelja; svet pa dam, ker sim mílost doségel od Gospoda svést biti. Ménim tedej, de je to dobro sa- voljo sidánje nadloge; réf, dobro je zhlovéku takó biti. Si svésan s' shenó; ne íshí rasvése. Si prost od shene; ne íshí shene. Ako se pa oshénísh, nísi greshíl; in ako se devíza omoshí, ní greshíla: tode nadloge mesá bodo iméli taki. Jas pa vam persanesem. To tedej rezhem, bratje! Zhaš je kratik, tedej naj bodo tudi, kateri ima- jo shene, kakor bi jih ne iméli; in kateri jokajo, kakor bi ne jokali; in kateri se veselé, kakor bi se ne veselili; in kateri kupújejo, kakor bi ne iméli; in kateri vshívajo ta svét, kakor bi ga ne vshivali: ker podoba tega svetá prejde. Shelím pa, de bi bili ví bres skerbí. Kdor je bres she- ne, skerbí sa to, kar je Gospodoviga, kakó bi Bogú vshézh bil; kdor je pa oshénjen, skerbí sa to, kar je svétoviga, kakó bi sheni vshézh bil, in je rasdeljèn. In shena neomoshena in de- víza mífli, kar je Gospodoviga, de bi bila svéta na telésu in duhu, v' Kristufu Jesufu Gospodu nashim.

✠ *Evangelij Svetiga Matevsha*

— 13, 44 — 52.

**T**isti zhal je Jesus svojim uzhénzam to priliko govóril: „Nebéshko kraljéstvo je podobno sakládu skritimu v' njivi, ktériga je zhlovek, ki ga je nahel, skril, in od veselja nad njim gré, in prodá vse, kar ima, in kupi tisto njivo. Tudi je nebéshko kraljéstvo podobno kupzu, ki je iskal dobrih biserov; kteri, ko je bil en drag biser nahel, je shel, in prodál vse, kar je imel, in ga je kupil. Tudi je podobno nebéshko kraljéstvo mréshi, ki je bila vershena v' morje, in je vsaziga rodú rib sajémala; katero, ko je bila napolnjena, so islékli, in so na bregu sedé odbráli dóbre v' posóde, malovrédne pa so ismetáli. Takó bo ob konzu svetá: pojdejo angeli, in bodo odlozhili hudóbné is fréde pravizhnih, in jih bodo vergli v' pézh ognja; tam bo jok in shkripanje s' sobmí. Ali ste rasuméli vse to?“ Mu rekó: „Smo.“ On pa je rékel: „Sató je vsak pismar, ki je

poduzhèn v' nebéshkim kraljéstvu, podoben hishnimu gospodárju, kateri nósi is svojiga saklada novo in staro.“

## V' dan muzhénke ne devíze.

### MOLITEV.

**B**og! kateri si med drugimi zhudeshi svoje mogózhnosti tudi slabimu spolu smago v' mukah dodélil; daj míloštivo, de, ki svéte I. muzhénke tvoje god zhestimò, po njenih sglédih proti tebi hódimo. Po Gospodu nashim Jesusu Kristufu Sinu tvojim, kateri s' tebój shiví in kraljuje i. t. d.

Sa vezh muzhénk ne devíz.

### MOLITEV.

**D**aj nam, prófimo, Gospod nash Bog! svétih muzhénk tvojih I. I. smago s' védno pobóshnostjo prasnovati, de, ki jih ne moremo vrédno hvaliti, jih vsaj s' ponishno prošnjo pozhestimò. Po Gospodu nashim Jesusu Kristufu Sinu tvojim, kateri s' tebój shiví in kraljuje i. t. d.

*Berilo is bukev Sirahovih*

51, 1 — 8. 12.

**Z**heštil te bom, Gospod kralj! in te hvalil Bogá svojiga Svelizharjá; zheštil bom tvoje imé, ker si mi bil pomozhnik in varh, in si otél moje teló od pogubljenja, od saderge krivízhniga jesíka, in od lashnjívih ust, in si mi vpri-zho mojih sópernikov bil pomozhnik. In si me odréšhil po obilnim usmiljenji svojiga iména od rjovézhnih svér, ki so perpravljene na jéd; is rok tistih, kateri so mi strégli po shivljenji, in is veliko britkost, ktere so me obdajale; is file plaména, kateri je shvigal okoli mene, in v' frédi ognja nisim sgoréla; is globozhíne peklén-skiga bresna, od ognjusheniga jesíka, od lash-njíviga govorjenja, od hudóbniga kralja in od krivízhniga jesíka. Hvalila bo do smerti moja dusha Gospóda; ker jim pomagash is nadlog, kateri v' té saupajo, in jih réšhish is rok narodov, Gospod nash Bog!

✠ *Evangeli Svetiga Matevsha*

13, 44 — 52.

**T**isti zhas je Jesus svojim uzhénzam to priliko govóril: „Nebéshko kraljéstvo je podobno sakládu skritimu v' njivi, ktériga je zhlovek, ki ga je nashel,

skril, in od veselja nad njim gré, in prodá vse, kar ima, in kupi tisto nji-vo. Tudi je nebéfhko kraljéstvo podobno kupzu, ki je iskàl dobrih biferov; kateri, ko je bil en drag bifer našel, je šhel, in prodál vse, kar je imel, in ga je kupil. Tudi je podobno nebéfhko kraljéstvo mréshi, ki je bila vershena v' morje, in je vsaziga rodú rib sajémala; katero, ko je bila napolnjena, so islékli, in so na bregu sedé odbrali dóbre v' posóde, malovrédne pa so ismetáli. Takó bo ob konzú svetá: pojdejo angeli, in bodo odlozhili hudóbne is fréde pravízhnih, in jih bodo vergli v' pézh ognja; tam bo jok in shkripánje s' sobmí. Ali ste rasuméli vse to? Mu rekó: „Smo.“ On pa je rékel: „Sató je vsak písmar, ki je poduzhèn v' nebéfhkim kraljéstvu, podoben híshnimu gospodárju, kateri nósi is svojiga saklada novo in staro.“

62  
LXII V' dan svetníze ne devíze ne muzhénke.

V' dan svetníze ne devíze  
ne muzhénke.

**MOLITEV.**

**U**slíshi nás, Bog náš Svelizhar! de, kakor se prasnika svéte I. veselímò, se tudi vnameno od njene gorézhe pobóshnosti. Po Gospodu našim Jesusu Kristusu Sinu tvojim, kateri s' tebój shiví in kraljuje i. t. d.

*Berilo is bukev Salomonovih pripovést 31, 10 — 31.*

**S**erzhno sheno kdo bo našel? Zhes to, kar je is daljniga in od sadnjih pokranj, je njéna zéna. Sanese se na-njo serze njéniga moshá, in ropa ne bo potreboval. Déla mu dobro, in ne hudiga vse dni svojiga shivljenja. Poishe volne in predíva, in déla s' svétam svojih rok. Je kakor barka kupza, ktera is daljniga pernese njegov kruh. She po nozhi vstane, in da breshno svojim domazhim, in délo svojim déklam. Ogléda njivo, in jo kupi; od perdelka svojih rok sadí vinograd, prepashe s' mozhjó svoje lédje, in uterdi svojo roko. Skufi in vidi, de je dobra njéna kupzhija; ne ugasne po nozhi njéna luzh. Istégne svojo roko po koshélji, in njéni persti primejo vretèno.



Svojo roko odprè ubogimu, in svoje dlani pro-  
 frè potrebnimu. Ne bojí se sa svojo hišho sne-  
 shéniga mrasa; sakaj vsi njéni domazhi imajo  
 dvojno obléko. Zhestiljivo ogrinjálo si na-  
 pravi, tanzhíza in shkérlát je njéna nosha.  
 Zhèsten per vratih je njén mosh, kedar sedí  
 s' deshélnimi starashíni. Déla tanko platno,  
 in prodaja, in paš daje Kananeju. Mozh in  
 lepota je njéno oblazhilo, in smejala se bo  
 poslednji dan. Svoje usta odpira modrosti, in  
 postava milosti je na njenim jesíku. Pregledu-  
 je pota svoje hišhe, in ne jé lena kruha.  
 Njeni otrozi vstanejo, in jo blagrujejo; tudi  
 njén mosh jo hvali. Velíko hzber sbira krepost,  
 ti premagash vse. Lashnjíva je lepota, in pra-  
 sna je brehkòta; shena, ktera se Gospoda bo-  
 jí, ona bo hvaljena. Dajte ji sadú njénih rok  
 in hvalijo naj jo ozhitno njéne déla.

✠ *Evangelii svetiga Matevsha*

13, 44 — 52.

**T**isti zhaš je Jesus svojim uzhénzam  
 to priliko govóril: Nebéshko kralje-  
 stvo je podobno sakladu shkritimu v'  
 njivi, kteriga je zhlovek, ki ga je nashel,  
 skril, in od veselja nad njim gré, in  
 prodá vse, kar ima, in kupi tisto nji-  
 vo. Tudi je nebéshko kraljéstvo podó-  
 bno kupzu, ki je iskal dobrih biserov;

~~~~~  
 kteri, ko je bil en drag biser nashel, je shel, in prodál vse, kar je imél, in ga je kupil. Tudi je podobno nebéshko kraljéstvo mréshi, ki je bila vershe-na v' morje, in je vsaziga rodú rib sa-jémala; ktero, ko je bila napolnjena, so islékli, in so na bregu sedé od-bráli dóbre v' posóde, malovrédne pa so ismetáli. Takó bo ob konzu svetá: pojdejo angeli, in bodo odlozhili hu-dóbne is fréde pravízhnih, in jih bo-do vergli v' pézh ognja; tam bo jok in shkripánje s' sobmí. Ali ste rasu-méli vse to?“ Mu rekó: „Smo.“ On pa je rékel: „Sató je vsak písmar, ki je poduzhén v' nebéshkim kraljéstvu, podoben hishnimu gospodárju, kteri nósi is svojiga saklada novo in staro.“

Sa vdovo se namésti poprej-
 shnjiga berila bere:

*Berilo is 1. lista J. Pavla aposteljna
 do Timoteja 5, 3 — 10.*

Predragi! sposhtuj vdove, ktere so réš vdove. Ako pa ima kaka vdova otroke ali vnuke, naj

se uzhí poprej svojo hišho vládati, in dobro sa dobro povrazheváti staršhem; to namrezh je pri-jétno pred Bogam. Ktera je pa réf vdova in sapušhena, naj upa v' Bogá, in naj prebí v' molitvah in prošnjah nozh in dan; sakaj ktéra v' hladnosti shiví, je shiva mertva. In to saterdi, de bodo nesvarne. Ako pa kdo sa svoje in sláši sa domazhe nima skerbi, je véro satájil, in je hujšhi od nevérnika. Vdóva naj se isbere ne spod shešdesetih lét, ktera je bila eniga mo-shá shena, in ima prizhevánje dobrih dél, ako je otroke sredíla, ako je popotne sprejémala, ako je svétim noge umivala, ako je révnim stré-gla, ako si je po vsakim dobrim délu persadévála.

V' god oblétznize posvezhenja vsih zérkev.

MOLITEV.

Bog! kteri nam slednje léto dan posvezhenja tega svojiga svétiga tempeljna ponovíš, in nam dašh k' svétim skrivnoštim spét sdravim per-stopiti; ušlíšhi molitve svojiga ljudstva, in do-déli, de, kdor koli v' ta tempelj dobrot pride profit, se veselí, de je vse sprosil. Po Gospo-du našim Jesusu Kristusu Sinu tvojim, kteri s' tebój shiví in kraljuje i. t. d.

Berilo is Skrivniga rasod'jenja s. Joana

21, 2 — 5.

Tiste dni sim jas Joan vidil svéto mésto, novi Jerusalem, priti s' néba od Bogá, perpravljeno, kakor nevésto, ki je napravljena svojimu moshu. In sim slisihal velik glas f' sédesha govoriti: „Glej, prebivalishe Boshje s' ljudmi, in prebival bo sh' njimi! In oni bodo njegovo ljudstvo, in Bog sam, njih Bog, bo sh' njimi. In Bog bo obrisal vse solsé od njih ozhi, in smerti ne bo vezh; tudi ne bo vezh ne shalovánja, ne vpitja, ne bolezhíne, ker je poprejšhnje minulo.“ In kateri je sedel na sédeshi, je rékel: „Glej, novo storim vse!“

✠ *Evangelij Svetiga Luka*

19, 1 — 10.

Tisti zhas je Jesus prishel, in po Jerihu shel. In glej, bil je mosh, Zahaj po iménu, in ta je bil vishi zolnarjev in pa bogat. In je shelel Jesusa viditi, kdo de je; in ni mogel savoljo mnóshize, ker je bil majhne postáve. In je naprej tékel, in slésel na divje figovo drevó, de bi ga vidil; ker tam je imél mémo iti. In ko je bil

Jesuf na tisto mésto príshel, se je vsel,
 in ga je vidil, ter mu je rékel: „Za-
 hej! stopi hitro doli, ker danf moram
 v' tvoji hihi ostáti.“ In je hitro doli
 stópil, in ga je véfél sprejél. In vídi-
 ti to, so vsi godernjáli, rekózh: „K'
 gréfhnemu zhlovéku je shel v' hiho!“
 Zahej pa je perfstopil, in djál Gospodu:
 „Glej, Gospod! polovízo svojiga blagá
 dam ubógim, in ako sim koga kej
 ogoljfal, povernem zhvetérno.“ Jesuf
 pa mu je djál: „Danf je téj hihi sve-
 lizhanje dofhlo, sató ko je tudi on
 sin Abrahamov. Sin zhlovékov namrezh
 je príshel ískat in svelizhat, kar je
 bilo sgubljeniga.“

V' dan kàkòfhne sahvale.

MOLITEV.

Bog! kteriga úsmiljenje nima shtevíla, in kte-
 riga dobrote bogastvo je nefkonzhno, sahvali-
 mo tvoje velizhastvo sa dodeljéne dari, in pró-
 simo védno tvojo milost, de, kí prošnikam
 dodelísh, zhefar shelé, jih ne sapústi, temuzh.

perpravljaj k' prihodnjimu plazhílu. Po Gos-
podu nashim Jesusu Kristufu Sinu tvojim,
kteri s' tebój shiví in kraljuje i. t. d.

*Berilo is 2. lista J. Pavla aposteljna
do Korinzhanov 13, 11. 13.*

Bratje! veselíte se, bodite popolni, opomi-
njajte se, bodite ene misli, imejte mir, in
Bog mirú in ljubésni bo s' vami. — Milost
Gospoda nashiga Jesusa Kristufa, in ljubésen
Boshja in deléshnost svétiga Duha bodi s' va-
mi vsimi. Amen.

✠ *Evangelí svétiga Joana*

15, 26 — 27. in 16, 1 — 4.

Tisti zhal je rékel Jesus svojim uzhén-
zam: Kedar pride Poterdník, kteriga
vam bom jas poslal od Ozhéta, Duh
refníze, kteri od Ozhéta is-hája, on
bo prizhevál od mene; pa tudi ví bo-
te prizheváli, ker ste od sazhétka per
meni. To sim vam govóril, de se ne
pohujshate. Is s-hodníz vas bodo dé-
vali; ura zelò pride, de bo sledenj,
kteri vas umorí, ménil, de Bogú flu-
shbo storí. In to vam bodo storili,

ker ne posnajo ne Ozhéta ne mene. To pa sim vam govóril, de se spomnite, kedar ura pride, de sim vam jas to pravil.

Molitve, Berila

in

Evangelji

per masnah po mertvih.

I.

V' dan spomina vsih vérnih mertvih.

MOLITEV.

Bog, stvarnik in odreshenik vsihvérnih! dodéli dušham svojih flushabnikov in flushábniz odpushtenje vsih gréhov, de milostivo odpushtenje, kteriga so vselej sheléli, po bogabojézskih prošnjah doséshejo. Kteri shivísh in kraljujesh i. t. d.

*Beribo is 1. lista J. Pavla aposteljna
do Korinzhanov 15, 51 — 57.*

Bratje! glejte, skrivnost vam povém: Vsi fi-
zer bomo vstali, tode spremenili se ne bomo
vsi. Naglo, kakor bi s' ozhmí trenil, na po-
slednjo trobénto, (ker sapéla bo trobénta,) in
mertvi bodo vstali nestrohljivi, in mí se bo-
mo spremenili. To trohljivo namrezh mora
oblézhi nestrohljivošt, in to umerljivo mora
oblézhi neumerljivošt. Kedar bo pa to umer-
ljivo obléklo neumerljivošt, takrat se bodo spol-
nile beséde, ktere so pišane: „Posherta je smert
v' smagi.“ Kjú, smert! je tvoja smaga? „Kjú,
smert! je tvoje shelo?“ Shelo smerti pa je gréh,
mozh gréha pa postáva. Bogú pa bodi hvala,
kteri nam je dal smago po Gospodu našhim
Jesufu Kristufu.

✠ *Evangelij svetiga Joana*
5, 25 — 29.

Tisti zhaš je rékel Jesuf Judovskim
mnóshizam: Resnízhno, resnízhno, vam
povém, de pride ura, in je ushé sdeš,
ko bodo mertvi slišhali glaf Sinú Bo-
shjiga; in kteri ga bodo slišhali, bodo
shivéli. Kakor ima namrezh Ozhe shi-
vljenje sam v' sebi, takó je tudi Sinu

dal iméti shivljenje samimu v' sebi. In mu je oblast dal tudi sodbo délati, ker je Sin zhlovékov. Ne zhudíte se temu; ker ura pride, ob kateri bodo vsi, ki so v' grobéh, flifhali glas Sinú Boshjiga, in pojdejo is njih: kateri so dóbro délali, v' vstajenje shivljenja; kateri so pa húdo délali, v' vstajenje obsojenja.

II.

V' dan smerti ali pokópa merlízheviga.

MOLITEV.

Bog! ki ti je lastno usmálitú se vselej in persanefti, prósmo te ponishno sa dúsho tvojiga slushabnika I. (tvoje slushábnize I.), ktero si s' tega svetá poklízal, ne daj je sovráshniku v' roke, in ne posabi je vékoma; temuzh daj jo svetim angelam sprejéti, in v' nebéfhki dom perpeljati, de, ker je v' té upala in véroyala, ne terpí peklénskiga terpljenja, ampak poséde vezhno veselje. Po Gospodu našim Jesufu Krístufu Sinu tvojim, kateri s' tebój shiví in kraljuje i. t. d.

LXXII V' dan smerti ali pokópa merlizheviga.

Osmi dan.

Prósimo, Gospod! dodéli dushi svojiga slushábnika I. (svoje slushábnize I.), ki obhajamo osmi dan njegoviga (njeniga) pokópa, svojih svetnikov in isvoljenih drushbo, in pokròpi jo s' vézhno rosó svoje milosti. Po Gospodu nashim Jesusu Kristusu Sinu tvojim, kateri s' tebój shiví in kraljuje i. t. d.

*Berilo is 1. lista J. Pavla aposteljna
do Tesalonizhanov 4, 12 — 17.*

Bratje! nozhemo, de bi ví ne védili od spijózhnih, de ne shalújete, kakor uni, kateri upanja nimajo. Sakaj ako vérujemo, de je Jesuf umerl in vstal, tedej bo Bog tudi tiste, kateri so saspáli v' Jesusu, sh' njim perpeljal. To nam-rezh vam povémo po besédi Gospodovi, de mí, ki shivimò, ki ostanemo v' prihod Gospodov, ne bomo pred tistimi prishli, kateri so saspáli. Ker sam Gospod bo s' poveljem in glasam véliziga angela in s' trobénto Boshjo prishel s' néba: in kateri so umerli v' Kristusu, bodo vstali pervi; po tém homo mí, ki shivimò, ki ostanemo, vséti sh' njimi vred v' oblakih Kristusu naproti v' srak, in takó homo védno s' Gospodam. Torej se povesejújte med seboj s' temi besédami.

✠ *Evangelij svetiga Joana*

11, 21 — 27.

Tisti zhaš je Marta rekla Jesusu: „Gospod, ko bi bil tí takej, bi moj brat ne bíl umerl! Pa tudi sdej véem, de, kar koli bošh Bogá profil, ti bo Bog dal.“ Jesuf ji rezhe: „Tvoj brat bo vstal.“ Mu rezhe Marta: „Vém, de bo vstal ob vstajenji, poslednji dan.“ Jesuf ji je djal: „Jas sim vstajenje in shivljeenje; kdor v' mé véruje, bo shivel, ako ravno umerje. In kdor koli shiví, in v' mé véruje, ne bo umerl vékoma ne. Véruješh to?“ Mu rezhe: „Kaj pa de jas vérujem, Gospod! de si tí Kristuf, Sin shiviga Bogá, ki si na ta svét prišel.“

III.

V' dan oblétznize po mertvih.

MOLITEV.

Bog, Gospod usmiljenja! daj dušham svojih flushábnikov in flushábniz, ki obhajamo létni

~~~~~  
Spomin njih smerti, sédesh hladú, svelizhanje pokoja in svetlòbo luzhi. Po Gospodu našim Jesufu Kristufu, Sinu tvojim, kateri s' tebój shiví in kraljuje í, t. d.

*Berilo is 2. bukav Makabejev*

12, 43 — 46.

**T**iste dni je Juda nar serzhnejí mosh, ko so bili bíro storili, dvanašt tarshent drabem srebrá poslal v' Jerusalem, de bi opravil sa grébe mertvih daritev, ker je dobro in vérno od vstajenja mislil; (ko bi namrezh ne bil upal, de bodo, kateri so bili pobíti, vstali, bi bilo nepotrébno in prasno moliti sa mertve,) in ker je mislil, de imajo tísti, kateri so v' pobòshnosti umerli, obilno milost perhranjeno. Svéta in dobra je tedej mísel moliti sa mertve, de bi bili od grébov résheni.

✠ *Evangelí Svetiga Joana*

6, 37 — 40.

**T**ísti zhaf je rékel Jesuf Judovskim mnòshizam: Vse, kar mi da Ozhe, bo k' meni prishlo, in kateri k' meni pride, ga ne bom vergel venkej; ker is nebés sim prishel, ne de bi délal svojo voljo, ampak voljo tístiga, kateri me

je poslal. To pa je volja Ozhéta, kateri me je poslal, de vsiga tistiga, kar mi je dal, nizh ne sgubím, temuzh de obudím tisto poslednji dan. To pa je volja mojiga Ozhéta, kateri me je poslal, de ima sléhern, kateri vidi Sinú, in va-nj véruje, vézhno shivljenje; in jas ga bom obúdil poslednji dan.

---

#### IV.

### Po mertvih fkosi léto.

#### MOLITEV.

**B**og! ki si med aposteljskimi máshniki svoje flushábnike k' zhasli shkostíva ali mashtva povsedvignil, daj, prófimo, de pridejo tudi v' njih vézhno drushbo. Po Gospodu nashim Jesusu Kristusu Sinu tvojim, kateri s' tebój shiví in kraljuje i. t. d.

**B**og! ki delísh odpushenje, in ljubísh zhlovéko svelizhanje, prófimo tvojo milost, de všim nashim bratom, soródnikam in dobrótnikam, kateri so se is tega svetá lozhili, po pro-

~~~~~  
 fhnjah Marije vselej devíze in vsih svojih svetní-
 kov, dodéli priti v' vézhniga svelizhanja drushbo.

Bog, stvarnik in odrefheník vsih vérnih! do-
 déli dúsham svojih flushábnikov in flushábniz
 odpúshenje vsih gréhov, de míloftivo odpúshenje,
 kteriga so vselej sheléli, po bogabojézskih pro-
 fhnjah doféshejo. Kteri shivísh in kraljuješh i. t. d.

Berilo is rasodenja J. Joana aposteljna

14, 13.

Tiste dni sim flíshal glaf s' néba, kteri mi
 je rékel: „Sapíshi: Blagor mertvim, kteri v'
 Gospodu umerjejo! Odflej, rezhe Duh, naj po-
 zhivajo od svojiga truda; sakaj njih déla gre-
 dó sa njimi.“

✠ *Evangelí svetiga Joana*

6, 51 — 55.

Tisti zhaš je rékel Jesuf Judovskim
 mnóshizam: „Jas sim shivi kruh, ki sim
 s' nebéf príshel. Ako kdo jé od te-
 ga kruha, bo shivel vékoma; in kruh,
 kteriga bom jas dal, je moje mesó sa
 svetá shivljenje.“ Judje so se tedej pre-
 pírali med sebój, rekózh: „Kakó nam

more ta svoje mesó dati jésti?“ Jesuf jim je tedej rékel: „Resnízhno, resnízhno, vam povém: Ako ne bote jédli mesá Sinú zhlovékoviga, in pili njegove kerví; ne bote iméli shivljenja v sebi.“ Kdor je moje mesó, in pije moja kri; ima vézhno shivljenje, in jas ga bom obudil poslednji dan.

78
LXXVII

Perstavek.

TERPLJENJE

*Gospoda našiga Jesusa Kristusa
po spisu vsih štirik evangelistov.*

Perblisheval se je prasnik oprésnih kruhov, kateri se imenuje velíka nozh. Tedej je Jesus rekel svojim uzhénzam: „Véste, de bo zhes dva dni velíka nozh, in Sin zhlovékov bo sdan, de bo kri-shan.“ In vélika duhóvshina in pi-smouki so ískali Jesusa umoriti. Sbrali so se f' starashíni ljudstva v' dvor vé-liziga duhovna, kateri je bil imenován Kajfa; in so svet iméli, kakó bi Jesu-sa s' svijázho vjéli in umorili. Rekli so pa: „Nikar v' prasnik, de kje hrup ne vftane med ljudstvam!“ Bali nam-rezh so se ljudstva. Satan pa je shel

v' Judata, s' primkam Ishkarjota, ki je bil eden smed dvanajstérih. In je shel do vélizih duhovnov, de bi jim ga sdal; in je govóril sh' njimi in s' poglavárji, in je rékel: „Kaj mi daste, in jas vam ga bom sdal?“ Ko so to slifhali, so se obveselili, in so mu obljubili trideset srebernikov. On pa jim je dal besédo, in je iskal perloshnosti, de bi jim ga sdal bres hrupa.

Prifhel je prvi dan opréšnikov, ob kterim se je moglo velikonozhno jagnje saklati. Tedej so uzhénzi k' Jesusu stopili, in mu rekó: „Kam hozhesh, de gremo, in ti perpráximo jesti velikonozhno jagnje?“ In poshlje dva smed njih, Petra in Joana, in jima rezhe: „Pojdita, in perprávida nam velikonozhno jagnje.“ Ona sta pa rekla: „Kjé hozhesh, de perpráviva?“ In jima je djal: „Pojdita v' mésto. Ko va-nj prideta, vaji bo srézhal néki zhlovek, ki poneše verzh vode; idi-ta sa njim v' hisho, v' katero gré, in rezita hishnimu gospodárju: Uzheník ti rezhe: Moj zhas je blis; per tebi

hozhem imeti veliko nozh s' svojimi
 uzhénzi; kjé je obédniza, kjer bom ve-
 likonozhno jagnje sh' njimi jédel? In
 on vama bo pokasal veliko obédnizo
 pogernjeno; ondi nam perprávida.“ U-
 zhenza sta shla v' mésto, in sta nashla,
 kakor jima je bil Jesus povédal; in sta
 perprávila velikonozhno jagnje.

Ko se je bil vezher stóril, je pri-
 shel Jesus s' unimi uzhénzi, in je k'
 jédi sédel, in dvanajsteri sh' njim, in
 jim je djál: „Is serza sim shelel to ve-
 likonozhno jagnje jésti s' vami, preden
 terpím; sakaj povém vam, de od sdej
 ga ne bom vezh jédel, dokler ne bo
 dopolnjeno v' Boshjim kraljéstvu.“ In je
 vsél kélih, ter je sahvalil, in rékel:
 „Vsemite, in rasdelíte si med sebój;
 sakaj povém vam, de ne bom pil od
 tertniga sadú, dokler Boshje kraljéstvo
 ne pride.“

In je vftal, flékel poverhnje obla-
 zhilo, in je vsel pert, ter se opafal,
 potlej je vlil vode v' umiválnizo, in je jél
 uzhenzam noge umivati, in otirati s'
 pertam, ki je bil opafan sh' njim. Ke-

dar je pa do Petra prifhel, mu rezhe Peter: „Gospod, tí mi bofh noge umival?“ Jesuf je odgovóril, in mu djal: „Kar jas délam, tí sdej ne véfh; pa potlej bofh védil.“ Mu rezhe Peter: „Ne bofh mi nog umival vékoma ne!“ Jesuf mu je odgovóril: „Ako te ne umijem, ne bofh imel déla s' menój.“ Tedej mu Peter rezhe: „Gospod! ne le mojih nog, ampak tudi roke in glavo!“ Jesuf rezhe: „Kdor je umit, mu ni tréba, ko de noge umije, in je ves zhist. Tudi ví ste zhisti; pa ne vfi.“ Védil ga je namrezh, kateri ga bo sdal; sató je djal: „Nisté vfi zhisti.“

Ko jim je bil noge umil, je svoje oblazhilo vsel, in spet k' misi sédel, in jim je rekel: „Ali véste, kaj sim vam storil? Ví me klizhete Uzheník in Gospod, in prav pravite; sej sim tudi. Ako sim tedej jas, Gospod in Uzheník, vam noge umil, si jih morate tudi ví drugi drugimu umivati; sgled namrezh sim vam dal, de, kakor sim jas vam storil, takó tudi ví storíte. Sej hlapez ni vezhi ko njegov gospod; ne

~~~~~  
 poslancez vezhi ko tisti, kateri ga je poslal. To véste; blagor vam, zhe bote tudi storili. Ne rezhem od vas vseh. Jas véim, ktere sim isvolil; ali dopolniti se morajo beséde pisma: Kteri s' menój kruh jé, bo svojo nogo soper mé vesdvignil. Glejte, sdej vam to povém, préden se sgodi, de, kedar se sgodi, vérujete, de sim jas. Resnízhno, resnízhno, vam povém: Kdor kteriga, ki ga poshljem, sprejme, mene sprejme; kdor pa mene sprejme, sprejme njega, kateri me je poslal.“ Ko je bil Jesus to isrekel; se mu je v serze ushalilo, in je prizhal in rekel: „Roka mojiga sdajávza je s' menój per misi. Resnízhno, vam povém, eden smed vas me bo sdal, kateri jé s' menój.“ Uzhénzi so se drugi drusiga pogledováli pomishljeváje, od kteriga de govori, in silno shaloftni pravijo drugi sa drugim: „Gospod! ali sim jas?“ On pa je odgovóril, in rekel: „Vas dvanajsternih eden, kateri pomaka s' menój roko v' sklédo, me bo sdal. Sin zhlovékov gré fizèr, kakor je pisano od

njega. Tode gorje mu, po komur bo  
 sdan; bolje bi mu bilo, de bi ne bil  
 rojen tisti zhlovek.“ Eden uzhénzov,  
 kteriga je Jesus posebno ljubil, Joan  
 po imenu, je sflonel na Jesusovih per-  
 sifih. Temu je Simon Peter pomignil,  
 de naj vprasha, kdo de je, od kteri-  
 ga govori. On se je tedej Jesusu bolj  
 k' persim persflonil, in mu tiho rezhe:  
 „Gospod! kdo pa je?“ Jesus je tiho od-  
 govóril: „Tisti je, kterimu bom jas po-  
 mózheni kruh podál.“ In je pomozhil  
 grishljeje kruha, in ga dal Judatu Is-  
 hkarjotu Simonovimu. Juda Is-  
 hkarjot pa je djal: „Uzhenik! sim mar jas?“ Je-  
 sus mu rezhe: „Tí si rékel.“ In ko je  
 bil Juda grishljeje vsel, je sflhel satan vanj.  
 Tedej mu Jesus rezhe: „Kar mislisch  
 storiti, stóri bersh.“ Nobeden njih pa  
 ni védil, zhimú mu je Jesus to rékel.  
 Ker je Juda mofhno hranil, so eni me-  
 nili, de mu veléva kupiti, kar je v'  
 prasniki potrebniga; eni pa, de naj med  
 uboge kej da.

In kedar so vezhérjali, je vsel Je-  
 sus kruh v' svoje roke, ter je sahvalil,

LXXXIV Terpljenje Gosp. po vsih evangelistih.

ga posvétel, raslomil, in podál svojim uzhénzam, rekózh: „Vsemite, in jejte; to je moje teló, ktero je sa vas v' smert dano.“ Ravno takó je vsél tudi kélih s' vinam, ter je sahvalil, in jim ga podál, rekózh: „Vsemite, in pite is njega vsi; to namrezh je moja kri, kri nove savese, ktéra bo sa njih veliko prelita v' odpushtenje grehov. To storíte v' moj spomin.“

In ko je bil Jesus s'he v' obédnizi, je rekel enajstérim, (Juda namrezh je bil ods'hel:) „Sdej je Sin zhlovékov povelizheván, in Bog je v' njem povelizheván. Ako je pa Bog v' njem povelizheván, bo tudi Bog njega sam v' sebi povelizhal, in kmali ga bo povelizhal. Otrozhízi! s'he malo sim per vas. Me bote iskali; pa kar sim Judam rekel, tudi vam rezhem: Kamor jas grem, ví sdej ne morete iti. S' noviga torej vam dam sapóved: Ljubíte se med seboj; kakor sim jas vas ljubil, se tudi ví ljubíte med seboj. Is tega bodo vsi sposnali, de ste moji uzhenzi, ako bote ljubésen iméli med

~~~~~  
seboj.“ In so ispéli hvalno pésem, in
shli proti oljski gori.

Simon Peter pa je rekel: „Gospod!
kam pa grésh?“ Jesuf je odgovóril:
„Kamor jas grém, sdej ne moresh sa
menój iti; potlej pa pojdesh sa me-
nój.“ Peter mu rezhe: „Sakaj ne mo-
rem sdej sa tebój iti?“ Gospod je re-
kel: „Simon, Simon! glej, satan val
je hotel imeti, de bi val presejál ka-
kor pshenizo: jas pa sim profil sa-te,
de ne jenja tvoja véra; in tí, kedar
se bosh nékedej spreobernal, poterdi
svoje brate.“ Peter pa mu je djal:
„Gospod, f' tebój sim perpravljen v'
jézhó in v' smert iti! Svoje shivljenje
postavim sa-te.“ Jesuf mu je odgovó-
ril: „Svoje shivljenje postavish sa mé?
Resnízžno, resnízžno, ti povém: Petè-
lin nozój ne bo pél, dokler me tri-
krat ne satajish. In pa she vsi se bo-
te pohujshali nad menój to nozh; ker
pisano je: Bom udáril pastirja, in ras-
kropile se bodo ovze. Kedar pa od
smerti vstanem, pojdem pred vami v'
Galilejo.“ Peter je rekel: „Ko bi se

~~~~~

ravno vsi pohujšhali nad teboj, se jas ne bom nikedar pohujšhal!“ Jesuf mu je rekel: „Resničhno, ti povém, de s he to nozh, preden petèlin dvakrat sapoje, me bošh trikrat satájl!“ Peter pa je le s he bolj terdil: „Ko bi mi bilo tudi umréti f' teboj, te ne bom satájl.“ Takó so mu tudi drugi uzhenzi rekli, in gredó vsi shalofni sa njim. Jesuf pa jih je milo uzhíl in tolashil: „Jas sim prava vinska terta, ví mladike. Ako v' meni ostanete, in moje beséde v' vas; prošite, kar koli hozhete, in se vam bo sgodilo. Ako vas svét sovrashi, véдите, de je mene poprej sovrashil ko vas. Ko bi bili smed svetá, bi vas svét ljubil; ker sim vas pa jas od svetá odbral, vas sovráshi. Pomnite beséde, ktere sim vam jas govóril: Hlapez ni vezhi ko njegov gospod. Ako so mene preganjali, bodo tudi vas preganjali. Preklizovali in is f-hodníz vas bodo paháli; ura zelò bo prishla, de bo Bogú ménil ustrézhí, kdor vas umorí. Shalofst, ker od vas grem, in vam to pravim, je vas he

~~~~~

ferze napolnila. Pa jas vam resnižo povém: Dobro je sa vas, de jas grem. Sakaj ako ne grem, Pomozhnik sveti Duh k' vam ne bo prifhel; ako pa grém, vam ga bo Ozhe v' mojim ime-
nu poslal, in vas bo vse uzhil. Ví bo-
te jokali in plakali, svét pa se bo ve-
felil; ví bote shalováli, ali vasha sha-
loft se bo v' veselje spreobernila. Sa-
kaj spet vas bom vidil, in vashe ferze se
bo veselilo, in vasliga veselja vam ne
bo nihzhe odvsel. Jas sim svét prema-
gal; le v' mé saupajte, tudi ví ga bo-
te.“ Tedej je postál, ozhí v' nebó ves-
dvignil, in molil sa svoje uzhénze
in sa vse, kateri bodo po njih vérova-
li. „Ozhe, sveti Ozhe!“ je djal, „pro-
sim te, váruj jih hudiga, de bodo eno,
kakor sva midva le eno; naj bodo
vsi, ktere si mi dal, kjer sim jas, de
bodo vídili moje velizhastvo.“

Ko je bil odmolil, je shel zhes po-
tok Zedron na oljsko goro. Sh' njim
so shli tudi uzhénzi. Pridejo k' pristá-
vi, ki se ji je reklo v' Getsemani. Okoli
nje je bil vert, ki so oljke v' njem

raſtle. Va-nj ſo ſhli on in njegovi uzhénzi. Védil je pa tudi Juda sdajáviz ta kraj, ker je Jeſuf ſ' ſvojimi uzhénzi pogosto tje hodil. Ko ſo na-nj priſhli, jim je Jeſuf rekel: „Poſédite tukej, de grem tje, in molim; molíte tudi ví, de ne pridete v' ſkuſhnjavo.“ In je vſel ſebój Petra, Joana in Jakoba, in gre bolj v' vert ſh' njimi. In sdaj je jél ſhaloſten in otoshen prihajati, in jim rezhe: „Moja duſha je ſhaloſtna do ſmerti; oſtanite tukej, in zhujte s' menój.“ In ſe je odtégnil od njih ſa luzháj kamna, in je na koléna padel, in molil, rekózh: „Ozhe! ako je mogoſzhe, odvſemi mi kélih terpljenja; vender ne' moja, ampak tvoja volja naj ſe ſgodí.“ In je vſtal od molitve, ter ſe verne k' uzhénzam, in najde vſe tri ſpati. In je rekel: „Simon! kaj tudi tí ſpiſh? Niſi mogel eno uro s' menój zhuti! Zhujte in molíte, de ne padete v' ſkuſhnjavo; duh je ſizer voljen, ali meſó je flabo.“

Spet ga obidejo teſhave. Vdrugizh je ſhel, in ſe verſhe na ſvoj obras,

~~~~~  
 ter moli: „Ozhe, ljubi Ozhe! ako je  
 mogoche, odverni od mene grenko ter-  
 pljenje; vender ne, kakor jas, ampak  
 kakor tí hozhefh, naj se sgodi.“ Na  
 to se je vernil k' uzhénzam, in jih naj-  
 de spet spati, in rezhe: „Kakó more-  
 te vender sdej spati? O, zhujte in mo-  
 líte, de v' skufhnjavo ne padete!“ Pa  
 njih ozhi so bile vse dremotne, in ni-  
 so védili, kaj bi mu odgovorili.

In jih je popuhtil vtretjizh. Smertne  
 teshave namrezh mu hodijo; njegov pot  
 je bil kakor frage kervi tekózhe na  
 semljo. In je she perferzhnishi molil:  
 „Ako se ne more ogniti kélih terplje-  
 nja, de bi ga ne pil; sgodi se tvoja  
 volja.“ Tedej se mu je angel s' nebés  
 perkasal, kateri ga je potolashil in po-  
 krepzhàl. In se je vernil k' svojim u-  
 zhénzam, in jim rezhe: „Spíte sdej  
 in pozhivajte! Dosti je; ura je prishla,  
 in Sin zhlovekov bo sdan gréshnikam  
 v' roke! Vstanite, pojdimo! Glejte, per-  
 blishal se je, kateri me bo sdal.“

She je govóril, in glej, Juda Ish-  
 karjot, eden dvanajsterih, pride, in sh'

njim strasha vojakov in velika derhal hlapzov velike duhovshine, pismoukov in starashinov ljudstva s' svetili in baklami, mezhmi in kolmi. Dal jim je bil pa njegov sdajavez snamnje, rekózh: „Kteriga bom kufhnil, tisti je; njega primite, in peljite varno!“ In ko je bil prishel, je shinil pred derhaljo, in se bersh k' Jesusu spustil, in rekel: „Bodi posdravljen, Uzhenik!“ In ga je kufhnil. Jesus mu je djal: „Priatelj! zhimú si prishel? Juda! kufheváje sdajesh Sinú zhlovékoviga?“ In potlej, ko je védil vse, kar je imelo zhesnj priti, je proti mnóshizi stopil, in djal: „Koga ishete?“ So mu odgovorili: „Jesusa Nazarefhkiga!“ Jesus jim rezhe: „Jas sim!“ Per tej besédi so vsi odkozhili, in po tléh popadali. In Jesus jih je vdrugizh vprashal: „Koga ishete?“ Spet rekó: „Jesusa Nazarefhkiga!“ Jesus rezhe: „Povédal sim vam, de sim jas; ako tedej mene ishete, pustite té le, (pokashe svoje uzhenze,) de gredó.“ Takó so se dopolnile beséde, ktere je rekel: „Ktere si mi dal, ni sim nobeniga smed njih sgubil.“

Tedej so perstopili vojaki in hlapzi, in so po Jesufu segli, in ga prijéli. Ko so njegovi uzhénzi to vídili, mu rekó: „Gospod! ali naj mahnemo s' mezhem?“ In Simon Peter, ki je mezh imel, ga je bersh isderl, in je mahnil po hlapzu véliziga duhovna; kterimu je bilo Malh imé, in mu je odsékal desno uhó. Jesuf pa je uzhenze savernil, in djal: „Jénjajte od téga! In tí, Peter! vtakni svoj mezh v' nóshnico; vsi namrezh, kteri sa mezh prijémajo, bodo s' mezhem konzhani. Ali ménish, de bi ne mogel profiti svojiga Ozheta, in bi mi poslal vezh ko dvanajst legijonov angelov. Tode kakó se bodo pa dopolnile písmá prerokov, ki osnanujejo, de se mora takó sгодiti? Ne bom li pil kélha, ktériga mi je Ozhe dal?“ In Jesuf se je hlapzheviga ufhesa dotáknil, in ga je osdravil. Potlej se je obernil proti mnóshizi in nje poglavarjem, in je rekel: „Kakor rasbojnika ste me prishli lovit s' mezhmí in kolmí. Vlak dan sim bil per yaf, in sim uzhlil v' tempeljnu, in

me niste prijéli; tode to je vašha ura, in oblast teme. Pa to vse se je sgodilo, de se dopolnijo písmá prerokov.“ Tedej so strasha in poglavár in hlapzi Judov Jesusa svesali in peljali. Njegovi uzhenzi pa so ga popuštili, in so sbeshali; le Peter in Joan sta shla od délezh sa njim.

Peljali pa so Jesusa v' Jerusalemi pervizh k' Anatu; kateri je bil poprej véliki duhoven, in v' zhafti per ljudéh. Ana ga je vprašhal sa njegove uzhenze in sa njegov uk. Jesus mu je odgovóril: „Jas sim ozhitno govóril pred svetam; jas sim vselej uzhl' v' s-hodnizah in v' tempeljnu, kamor se vsi Jude s-hajajo, in na skrivnim nisim nizh govóril. Kaj tedej me vprašhasth? Vprašhaj jih, kateri so me slis'hali; oni vedó, kaj sim govóril.“ Kedar je bil to rekel, ga je eden flushábnikov, kateri je sraven stal, sa uhó udáril, rekózh: „Takó odgovárjasth vélikimu duhovnu?“ Jesus pa mu je krotko odgovóril: „Ako sim hudo govóril, sprizhaj od hudiga; ako sim pa prav govóril, kaj me bijesth?“

Ana je poslal Jesufa svesaniga h' Kajfatu, svojimu sétu, ki je bil tisto léto véliki duhoven. Bil pa je Kajfa prav tisti, ki je bil Judam svet dal, de je bolje, de en zhlovek umerje, kakor de bi bilo vse ljudstvo konzhanó. Per njem se je ves Judovski véliki svet sofhel, to je, duhovshina, pismoúki in starashíni ljudstva. In so iskali kriviga prizhevánja soper Jesufa, de bi ga v' smert sdali; pa ga ni so nashli. Perstopilo je sizer veliko podkupljenih krivih prizh, ktere so soper njega prizhevále; ali njih prizhevanje se ni vjemalo. Sadnjizh ste prishle shte dvé krive prizhi, in ste rekly: „Mí smo ga slishali rezhi: Jas bom rasdjat ta s' rokami storjen tempelj, in v' tréh dneh sosidal drusiga ne s' rokami storjeniga.“ Pa tudi nju prizhevánje ni obstalo. Tedej je véliki duhoven vstal, stopi v' sredo, in rezhe Jesufu: „Ali nizm ne odgovorísh na to, kar tí soper té prizhujejo?“ Jesuf je molzhal, in ni nizm odgovóril. Véliki duhoven ga je spet vprashal, in mu je djal:

„Sarotím te per shivim Bogu, de nam povéj, ali si tí Krístuf, Sin hvaljeniga Bogá?“ Jesuf je djál: „Tí si rekel, jas sim! In pa povém vam, posihmal bote vidili Sinú zhlovékoviga sedéti na desnízi mozhí Boshje, in priti v' oblakih néba.“ Na to je véliki duhoven pretergal oblazhilo na sebi, in rezhe: „Bogá je klél, kaj potrebujemo s'he prizh? Slíshali ste njegovo bogókletstvo; kaj se vam sdí?“ In vsi so vpili: „Smerti je vreden!“ In ga vojákam in brizhem dajo do jutra.

Med tem se je na dvoríshhi nekej shalofniga godilo. Peter, ki je s' Joanam od délezh sa Jesufam hodil, je tudi príshel pred dvor véliziga duhovna. Joan je shel prezej na dvor, snan namrezh je bil v' híshhi véliziga duhovna; Peter pa je oftal sunej per' vratih. Tedej je Joan shel, in govóril s' vratarízo, in je Petra na dvoríshhe peljal. Nozh je bila mersla. Hlapzi in brizhi so na fredí dvoríshha sakurili, so stali in sedéti okrog ognja, ter se gréli. Peter je med njé sédel, in se



grel, in zhaka, de bi konez vidil. Pri-  
shla pa je ena smed dékel véliziga du-  
hovna, vrataríza, in ko ga je vídila,  
je djala: „Ta le je bil tudi uniga Ga-  
lilejza nekdo!“ In ga pray pogléda,  
in rezhe: „Je she takó, tí si bil tudi  
s' Jesufam Nazarefhkim!“ On pa je  
tajíl vprizho vsih, rekózh: „Jas ne!  
Shena, ga ne posnam! Ne véim in ne  
umém, kaj pravísh.“ In je ven shel  
pred dvoríshe, in petèlin je vpervizh  
sapél. Pa Peter, ves prestrafhen, ni  
flíshal. Ko je pa skosi vrata shel,  
ga je vídila druga dékla, in je rekla  
tístim, kteri so bili tam: „Glejte, tu-  
di ta je bil s' Jesufam Nazarefhkim!“  
„In pa réf,“ rezhe Petru hlapzov eden,  
„tudi tí si njegovih eden!“ On pa je  
vdrugizh tajíl, in terdil: „Nísim ne!  
she ne posnam tega zhlovéka!“ Neka-  
ko uro zhasa potlej, ko je ravno po  
dvoríshi safhumélo, de je Jesuf k' smer-  
ti obsojen, je drug hlapez v' Petra  
pokasal, rekózh: „Resnízhno, tudi ta  
je bil sh' njim, sej je tudi Galilejiz!“  
„Res,“ pravijo ondi stójezhi, „tudi tí si

smed njegovih! Galilejiz si, tvoj jesik namrežh te rasodéva.“ Peter se brani, kar perstopi s he drug hlapez véliziga duhovna, striz tistiga, kterimu je bil Peter uhó odsékal, in rezhe: „Kaj? te mar nisim jas vidil na vertu per njem?“ On pa je vtretjizh tajíl, in djal: „Ne, ne, nisim ne!“ In je jél rotiti se: „She ne posnam zhlovéka, od kteriga govoritè!“ In sdajzi je petèlin vdrugizh sapél, in vojaki in brizhi peljejo Jesufa na dvoríshe poslopja. Takrat se je Gospod oserl, in je poglédal v' Petra. In Peter se je spomnil Jesusovih beséd: „Preden nozój petèlin dvakrat sapoje, me bosh trikrat satájil.“ In je is dvorísha shel, in je britko jokal.

Jesufa pa so na dvoríshi, kar so mogli, zhes nozh saframováli. Nekteri so mu pljeváli v' obras, in mu jih sa uhó dajali; drugi so mu ozhí sakrivali, in ga s' pestmí v' obras bili, rekózh: „Krisfte! prerokuj nam, kdo te je udáril?“ In s he vezh hudiga so pozhéli.

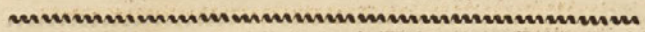
Ko se je jutro storilo, se je véliki svet vnovizh sbral, in so se posvetovali

~~~~~  
 kakó bi Jesufa v' smert sdali. Pred sé v' sbórnizo so ga rekli perpeljati, in s'he enkrat ga vprašajo: „Ali si tí Kristuf? povej nam.“ Je odgovóril: „Ako vam povém, mi ne bote verjéli; ako vaš pa vprašam, mi ne bote odgovorili, ne me spustili. Pa odflej bo Šin zhlovékov sedel na desnízi Boshje mozhi.“ So mu rekli vsi: „Tí si tedej vender le Šin Boshji?“ Je djal: „Ví pravite, de jas sim.“ Oni pa so rekli: „Kaj potrebujemo s'he prizhevánja? Sej smo sami slišhali is njegovih ust.“ In vsi, kar jih je bilo, so vstali, in so ga svesaniga peljali, in sdali Ponzju Pilatu, deshelnimu poglavárju.

Tedej je Juda, kteri je Jesufa sdál, ko ga je vidil k' smerti obsojeniga, se skesal, in je nésel duhovnam nasaj tistih trideset sreberníkov, ter je rekel: „Greshíl sim, ker sim sdál nedolshno kri!“ Oni pa so rekli: „Kaj nam mar? tí glej!“ In je vergel od sebe sreberníke v' tempeljnu, in se je vernil, in je shel, vsel verv, ter se obéfil. In se je po sredi na dvoje raspozhlil, in vse

njegovo oserzhje se je isfulo. Duhovni pa so vséli sreberníke, in so djali: „Ne spodóbi se jih devati v' zerkvéno skrí-njizo, ker to je zéna kerví.“ In so svet imeli, in kupili sa nje lonzhárjevo njivo sa pokopalíshe ptujzov. Sató se imenuje tista njiva njiva kerví do danashnjiga dne. Tedej se je dopolnilo, kar je bilo govorjeno po Jeremii preroku, ki pravi: „In so vseli tride-set sreberníkov, zéno ozenjeniga, kteriga so skupzheváli od Israelovih otrók, in so jih dali sa njivo lonzhárjevo.“

Judje, ko so bili Jesusa na dvor deshelniga poglavárja perpeljali, niso shli v' sodno hisho, de bi se ne omádeshevali, temuzh de bi smeli jésti veliko-nozhno jagnje. Sunej na visokim mestu, ki so bile stopnjíze nanj, so ostali. Pilat je torej is svoje hishe tje k' njim pri-shel, in je rekel: „Kakoshno toshbo pernesete soper tega zhloveka?“ So odgovorili, in mu djali: „Ko bi ta ne bil hudodélnik, bi ti ga ne bili sda-li!“ Pilat jim je rekel: „Vsemite ga tedej ví, in obsodíte ga po svoji po-

stavi.“ Judje so mu rekli: „Mí ne smémo nikogar umoriti.“ Takó se je dopolnila beséda Jesufova, katero je govoril, na snanje dajózh, f' kákosfno smertjo bo umerl. In so ga sazheli toshiti, rekózh: „Nashli smo nad tem zhlovékam, de sapeljuje nash národ, in de brani zesárju davkov dajati, in pravi, de je on Kristuf, kralj Judovfki.“ Pilat ga je vprashal: „Si tí kralj Judovfki?“ Jesuf mu rezhe: „Tí pravisf.“ Na toshbe duhóvfshine, písmoúk in starashínov ljudstva pa ni odgovóril. Pilat mu rezhe: „Ali ne flifhifh, kólizih rezhí te toshijo? Nizh ne odgovorísh?“ Jesuf pa je le molzhal, in ni odgovóril na nobeno besédo, takó de se je poglavár filno zhudil.

Pilat se je v' hifho vernil, in je Jesufa sa sebój poklizal, in ga vpassha: „Ali si réf tí kralj Judovfki?“ Jesuf rezhe: „Govorísh li to sam is sebe, ali le, ker so ti drugi to povédali od mene?“ Pilat pravi: „Kaj sim jas Jùd? Tvoj narod in véliki duhovni so mi te sdali; kaj si sfóril?“ Jesuf odgovo-

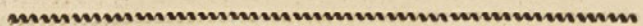
ri: „Moje kraljéstvo ni tega svetá. Ko bi bilo moje kraljéstvo tega svetá, bi se moji flushábniki pazh bojeváli, de bi ne bil Judam sdan. Tode moje kraljéstvo ni od tod.“ Pilat pravi: „Tedej si tí vender le kralj?“ Jesuf odgovorí: „Ti pravísh, de sim jas kralj. Jas sim v' to rojen, in v' to prishel na svet, de prizham resnízi. Kdor je is resníze, poslusha moj glaf.“ Pilat rezhe: „Kaj je resníza?“ In je shel spet vùn k' Judam, in jim rezhe: „Jas ne najdem nobene krivíze nad njim.“ Oni pa so le svojo terdili, in ga she huje toshijo. „Ljudstvo shunta,“ so djali, „ker uzbí po vsi Judeji, sazhénsihi od Galileje do sem.“ Ko je pa Pilat slishal Galilejo, je vprashal, ali je on Galilejiz. In ko je svédil, de je spod Herodove oblásti, ga je poslal k' Herodu, kteri je bil tiste dni tudi v' Jerusalemu.

Herod, víditi Jesufa, se je silno obvesélil; sdavno namrezh ga je ushé shel víditi, ker je slishal velíko od nje-ga, in je upal, de ga bo vidil kak zhudesh storiti. Vse lvoje dvórnike in

vojshake je sbral okoli sebe, in ga vprašuje s' mnogimi besédami. Ali Jezus mu ni beséde odgovóril. Duhovni pa in pismoúki so mu ga terdo toshili. Tedej ga je Herod s' svojimi vred sanizheval in saframoval. In ga je oblékel v' bélo oblazhilo, ter poslal nasaj Pilatu. Tisti dan sta se Herod in Pilat poprijátlila, poprej namrežh sta bila v' sovrashtvu med sebój.

Ko so Jesusa spet pred Pilata perpeljali, je ta duhovshino in ljudstvo s' poglavárji vred pred sé poklizal, in jim je djal: „Perpeljali ste mi tega zhlovéka, kakor de bi ljudstvo sapeljeval; in glejte, jas sim ga vprizho val isprashal, in nisim nashel nobene krivize nad njim v' tem, zhesar ga toshite. Tudi Herod ni nizeh kriviga pernjem dobil; k' njemu namrežh sim val bil poslal, in glejte, nizeh smerti vredniga se ni nashlo nad njim. Ker je pa navada, de vam o velíki nozhi eniga jetníka spuštím, kteriga koli prósite; kteriga hozhete, de vam spuštím, Barába, ali Jesusa, ki je imenován Kri-

stuf?“ Bil je Barába savoljo nekiga v' mestu storjeniga punta in uboja v' jezho vershen; Jesufa pa, je védil, de so mu le is nevoshljivosti sdali. Tedej ravno je Pilata flushabnik na stran poklizal, po katerim mu je njegova shena sporozhila, rekózh: „Nizh si ne dajaj opraviti s' tem pravizhnim; ker veliko sim terpéla nozój v' sanjah savoljo njega.“ Duhóvshina pa in starashíni so ljudstvo podshuntali, de naj raji sa Barába profijo, Jesufa pa pogubé. Ko je torej Pilat povsél vprafhanje: „Kteriga teh dveh hozhete, de vam spuštím?“ so vsi vpili: „Ne tega, prozh sh' njim; spústi nam Barába!“ Pilat, kateri bi bil Jesufa rad spuštíl, jim rezhe: „Kaj pa naj storím s' Jesusam, kateri je imenován Kristuf, kralj Judovški?“ Vsi vpijejo: „Krishaj ga, krishaj!“ Pilat she rezhe: „Kaj pa je hudiga storil? Nizh smerti vredniga ne najdem nad njim. Bizhati tedej ga porezhem, potlej pa ga bom spuštíl.“ Oni pa she bolj vpijejo: „Krishaj ga, krishaj!“

Tedej je oblastnik Jesufa dal bi-
 zhati. Vojaki so ga vseli, ga peljali
 na dvorišhe sodne hišhe, in sklizali vso
 derhál. In so ga slékli, in mu shker-
 latast plajsh ogernili, in so spletli kro-
 no is ternja, in mu jo na glavo dja-
 li, in terst v' njegovo desnízo dali, ter
 so pred-nj poklekováli, in ga saframo-
 váli, rekózh: „Posdravljen bodi, kralj
 Judovski!“ In so vanj pljeváli, in mu
 jih sa uhó dajali, terst jemali, in ga
 po glavi tolkli, in na koléna padali, ter
 ga molili.

Po tem je Pilat spet shel is sodne
 hišhe, in rezhe ljudstvu: „Glejte, per-
 peljem vam ga vun, de sposnate, de
 ne najdem nad njim nobene krivíze.“
 Tedej je Jesus prishel, nesózh ternje-
 vo krono in shkerlatasto oblazhilo. In
 Pilat jim rezhe: „Poglejte, zhlovek!“
 Ko so ga pa vídili vélíki duhovni in
 flushábniki, so vpili, rekózh: „Kri-
 shaj ga, krishaj!“ Pilat jim rezhe: „Vse-
 mite, in krishajte ga ví; jas ne naj-
 dem krivíze nad njim.“ Judje so mu
 odgovorili: „Mí imamo postavo, in po

tej postavi mora umréti; ker se je Sinú Boshjiga délal.“

Ko je Pilat slišhal to govorjenje, se je s he bolj bal. In je s hel spet v' sodno hišo, in je djal Jesusu: „Od kod si tí?“ Jesuf pa mu ni dal odgovóra. Pilat mu tedej rezhe: „Meni ne odgovoríš? Ne véš li, de imam oblast te krishati, in imam oblast te spuštiti?“ Jesuf je odgovóril: „Ne imel bi nobene oblasti do mene, ko bi ti ne bilo dano od sgorej. Sa tega voljo ima tísti, kateri ti me je sdal, vezhi greh.“ In odslej je Pilat s he bolj iskral ga spuštiti. Judje pa so vpili, rekózh: „Ako tega spuštíš, nisi prijátel zesarjev; kdor se namrezh kralja déla, zesarju soper govóri.“

Pilat tedej, ko je slišhal to govorjenje, je Jesusa vun perpeljal, in je sédel na sodni stol na mestu, ktero se imenuje litostrotos, po hebrejsko pa gabata. Bilo je pa dan perpravljanja velíke nozhi okoli s heste ure. In rezhe Judam: „Glejte, vašh kralj!“ Oni pa so vpili: „Prozh sh' njim, prozh

sh' njim, krishaj ga!“ Pilat jim rezhe: „Vafhiga kralja bom krishal?“ Vélíki duhovni so odgovorili: „Nimamo kralja, rasun zesarja.“ In so tifhali s' velíkim vpitjem, in hotli, de naj bo Jesuf krishan.

Ko je Pilat vidil, de nizh ne opravi, temuzh de hrup fhe le vezhi vftaja; je vsel vode, in si je roké umil vprizho ljudstva, rekózh: „Jas sim nedolshen nad kervjó tega pravizhniga, ví glejte!“ In ljudstvo je odgovorilo, in djalo: „Njegova krí pridi na nas in na nashe otroke!“ In Pilat je persodil, de bi se njih proshnja dopolnila. Spustil je Barába, Jesufa pa je sdal njih volji, de naj bo krishan.

Tedej so vojaki Jesufa vseli, in mu flekli fhkerlatasti plajfh, in ga oblékli v' njegovo oblazhilo, ter peljali is mesta, de bi ga krishali. In je néfel svoj krish. Gredé pa so dobili zhloveka is Zirene, Simona po imenu, ki je fhel is polja, ozheta Aleksandrovi-ga in Rufoviga, in so ga permorali, de je Jesufu krish néfel. Sa njim je

~~~~~  
 shla velika množica ljudi in shen, ktere so jokale, in ga milovale. Jesuf pa se je proti njim obernal, in je rekel: „Izhére Jerusalemske, nikar ne jokajte nad menój, ampak jokajte same nad sebjój in nad svojimi otrózi! Sakaj glejte, pridejo dnevi, ob kterih porekó: Sreznhe so nerodovítne, in telésa, ktere niso rodile, in perfi, ktere niso dojile! Takrat bodo jeli rezhi goram: Padite na nas! in hribam: Pokrite nas! Zhe namrezn nad fróvim lesam to délajo, kaj se bo godilo nad suhim?“ Peljana sta bila pa sh' njim tudi dva hudodélnika, de bi bila umorjena.

Kedar so bili prishli na goro, ki se imenuje po hebrejsko Golgota, po latinško pa Kalvárija, to je, mesto mertvashkih glav, so mu dali piti vina s' miro in shelzhem sméshaniga. Ga je pokufil, pa ni hotel piti.

In ondi so krishali njega in hudodélnika, eniga na desnízi, in eniga na levízi, v' sredi pa Jesufa. Takó je bilo dopolnjeno písmo, ktero pravi: „Med krivízhne je bil shtet.“ Jesuf pa je

rekel: „Ozhe, odpústi jim; sej ne vedó, kaj délajo!“ Bila je tretja ura, ko so ga krishali. In Pilat je napisal nadpis njegoviga sadolshenja, in ga je rekel verh krisha obésti: „Jesuf Nazarefhki, kralj Judovfki.“ Pisano je bilo po hebrejsko, po gresfhko in po latinfsko. Vojaki so djali ta nadpis nad njegovo glavo, in velíko Judov ga je bralo; kraj namrezh, kjer je bil Jesuf krishan, je bil blis mesta. Velíki duhovni so tedej rekli Pilatu: „Nikar ne pishti: Kralj Judovfki, ampak de je on rekel: Kralj Judovfki sim.“ Pilat pa je odgovóril: „Kar sim pisal, sim pisal.“

Ko so bili vojaki Jesusa na krish perbili, so vseli njegove oblazhila, in med sé rasdelili. Naredili so shtiri déle, vsakterimu vojaku eniga, in so vadljáli, kdo bo kej dobil. Suknja pa je bila bres fhiva, od verha szélama tkana; rekli so tedej med sebój: „Nikar je ne réshimo, ampak vadljájmo raji sa-njo, zhigava bode.“ Takó se je dopolnilo, kar je rezhenó po preroku,

ki pravi: „Rasdelili so moje oblazhila med sé, in sa moja suktnjo so vadljáli.“ Vojaki so tedej to storili; potlej so sédli, in ga várovali.

Judje pa, ki so mémo hodili, so ga preklinjali, in so f' svojimi glavami smajevali, in rekli: „De te, kakó tempelj Boshji podirash, in ga v' tréh dneh spet sosidash! Pomagaj sam sebi! Zhe si Sin Boshji, stopi f' krisha!“ Ravno takó so ga saframovali tudi véliki duhovni f' pismouki in starashíni vred, rekózh: „Drugim je pomagal, in sam sebi ne more pomagati! Sdej naj sam sebi pomaga; ako je on Kristuf, isvoljeni Boshji. Ako je Israelski kralj; naj stopi sdej f' krisha, in vérujemo vanj! Je saupal v' Boga; naj ga sdej réfhi, zhe ga rad ima! Sej je rekel: Sin Boshji sim!“ Saframovali so ga tudi vojaki, kateri so perstopali, in mu jésiha ponujali, in rekli: „Ako si tí kralj Judovfki, pomagaj si!“ Zelò eden rasbojnikov, ktera sta sh' njim viséla, ga je preklinjal, rekózh: „Ako si tí Kristuf, pomagaj sam sebi

in nama?“ Drugi pa ga je svaril, rekózh: „Se tudi tí ne bojísh Bogá, ker si ravno v' tistim obsojenji? In pa nama se pravíza godí, prejémava namrezh po saflushenji svojih dél; ta pa ni nizh hudiga storil.“ In je rekel Jesufu: „Gospod, spomni se me, kedar pridešh v' svoje kraljéstvo!“ In Jesuf mu je djal: „Resnízhno, ti povém; danš bošh s' menój v' raji.“

Poleg krisha Jesusoviga so stale njegova mati, in sestra njegove matere Marija Kleofova, in Marija Magdaléna. Ko je tedej Jesuf mater in uzhénza, kateriga je ljubil, vidil stati; rezhe svoji materi: „Shena, glej, tvoj sin!“ Potlej rezhe uzhénzu: „Glej, tvoja mati!“ In od tiste ure jo je uzhénez k' sebi vsél.

Ko je bilo okoli s'hefte ure, je solnze otemnélo, in po vsi semlji je bila tema do devete ure. In ob deveti uri je Jesuf s' velíkim glasam savpil: „Eli, Eli! lama sabáktani?“ to je: „Moj Bog, moj Bog! sakaj si me sapustil?“ Eni tam stojezhnih, to flishati, so rekli: „Glejte, Elija klizhe.“

Po tem je Jezus, de se je pisno dopolnilo, djal: „Shejin sim!“ Stala je pa ondi posoda polna jésiha. In bersh je stékel eden smed njih, in je vsél gobo, jo s' jésiham napojil, in nataknil na hisopov terst, ter mu jo k' uštam podál. Drugi pa so djali: „Pústi, glejmo, ali pride Elija ga réshit!“ Ko je bil Jezus jésiha vsél, je rekel: „Dopolnjeno je!“ — Kmalí po tem je velik glas sagnal, in rekel: „Ozhe, v' tvoje roke srozhím svojo dušho!“ In ko je bil to isrékel, je glavo nagnil, in dušho isdihnil. (Tukej se nekoliko preneha in poklékne.) In glej, ságrinjalo v' tempeljnu se je pretergalo na dvoje od verha do tál. In semlja se je tresla, in skale so pókale, in grobje so se odpirali, in veliko teléf svetníkov, kateri so spali, se je obudilo. Stótnik pa, ki je prek krišha stal, in kateri so sh' njim bili, in Jesusa várovali, víditi potref, in kar se je godilo, so se silno bali, in so djali: „Saréf, ta je bil Sin Boshji!“ In vsi ljudjé, kateri so se bili sofhli glédát, so terkali na svoje persi, in se



vernili. Vsi njegovi snanzi pa, in she-  
ne, ktere so bile prishle sa njim is  
Galileje, in so mu stregle, so od dé-  
lezh stali, in to glédali. Med temi je  
bila Marija Magdalena, in Marija ma-  
ti Jakoba mlajshiga in Joshefova, in  
Salóma mati Zebedejevih sinov, in ve-  
liko drusih, ktere so bile sh' njim vred  
v' Jerusalem prishle.

Bil je dan perpravljanja. De bi  
tedej v' sabóto (tisti sabótni dan nam-  
rezh je bil velik) trupla na krishi ne  
ostale, so Judje Pilata prošili, de bi  
se jim goléni poterle, in de bi se snéli.  
Torej so prishli vojaki, in so pervimu  
goléni sterli in drugimu, ktera sta bila  
sh' njim kríshana; ko so pa do Jesufa  
prishli, so vídili, de je she mertev,  
in mu niso golén sterli, ampak eden  
vojakov je s' sulizo njegovo stran od-  
perl, in sdajzi je tekla kri in voda  
is nje. — In kateri je vidil, je prizhe-  
vål, in njegovo prizhevánje je resní-  
zhno; in on vé, de resnízo govóri, de  
tudi ví vérujete. To se je namrezh  
sgodilo, de je dopolnjeno písmo: „No-

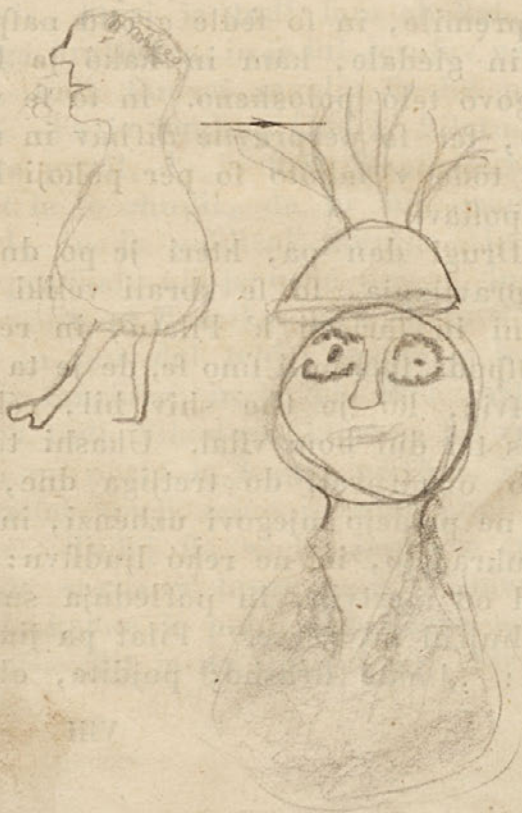
~~~~~  
 bene kostí mu ne stríte.“ In spet drugo pismo pravi: „Glédali bodo vanj, kteriga so prebodli.“

Kedar se je vezher storil, je prishel bogat zhlovek is Arimateje Judovskiga mesta, po imenu Joshef, imeniten svétnik, dober in pravízhen mosh, kteri ni bil pervolil v' drusih svet in djanje, kteri je tudi sam zhakal Boshjiga kraljéstva, in je bil Jesusov uzhénež, tode skrivej savoljo strahú pred Judi. Ta je serzhno shel k' Pilatu, in ga je profil, de bi snél Jesusovo teló. Pilat se je zhudil, de bi bil ushé umerl; in je poklizal stótnika, in ga je vprashal, ali je ushé umerl. In ko je svédil od stótnika, je Joshefu dovolil, in mu dal teló. Joshef je kupil zhiste tanzhíze, in je teló snél. Prishel je pa tudi Nikodem, kteri je bil vpervizh po nozhi k' Jesusu prishel, in je pernésel sméši mire in aloe okoli sto liber. Tedej sta vsela Jesusovo teló, in ga savila v' tanzhízo s' dishávami vred, kakor je per Judih shega pokopávati. Bil je na tistim kraji, kjer je

bil krishan, vert, in na vertu nov grob, kteriga je bil Joshef sebi v' fka-lo isfekal, in v' kteriga s'he nihzhe ni bil poloshen. Tam tedej s'fa savoljo dneva perpravljanja Judov Jesusa poloshila, velik kamen savalila pred du-ri groba, in s'hla. Shene pa, ktere so bile s' Jesusam is Galileje prishle, so ji spremile, in so sedle grobu naspro-ti, in glédale, kam in kakó je bilo njegovo teló polosheno. In so se ver-nile, ter so perpravile disháv in ma-sil; tode v' sabóto so per pokoji bile po postavi.

Drugi dan pa, kteri je po dnevu perpravljanja, so se sbrali véliki du-hovni in fariseji k' Pilatu, in rekó: „Gospod! spomnili smo se, de je ta sa-peljíviz, ko je s'he shiv bil, rékel: Zhes tri dni bom vftal. Ukashi tedej grob obvárovati do tretjiga dne, de kje ne pridejo njegovi uzhénzi, in ga ne ukradejo, in ne rekó ljudstvu: Je vftal od mertvih, in poslednja smota bò hujshi od perve.“ Pilat pa jim je djal: „Imate strasho; pojdite, obvá-

rujte, kakor véste.“ In oni so šhli,
grob obdali s' varhi, in kamen sape-
zhátili.

715

IV.

M o l i t v e

per ozhitni službi boshji,

f' poglavitnimi resnizami

kerfhanškiga nauka.

Po pridigi in kerfhanškim nauku se molijo

BOSHJE ZHEDNOSTI

Djanje vere.

Vérujem v' tebe, pravi trojedini Bog, Ozhe, Sin in s. Duh! kateri si vse vstvaril, kateri vse ohraniš in vishash, kateri dobro polonash, in hudo shtrafash. Vérujem, de je Sin Boshji zhlovek postal, de nas je f' svojo smertijo na kriški odreshil, in de nas s. Duh f' svojo

gnado posvezhúje. Vérujem in terdim vse, kar si ti, o Bog! rasodèl, kar je Jesus Kristus uzhíl, kar so aposteljni pridigvali, in kar nam sveta Rimfka katólfhka zerkev sapoveduje vérovati. Vse to vérujem, ker si tí, o Bog! vezhna in neskonzhna resníza in modróft, ki ne morefh ne goljféati, ne goljfan biti. O Bog sturi mozhnejfhi mojo véro.

Djanje upanja.

Upam in se sanèsem na tvojo neskonzhno dobroto in milóft, o Bog! de mi bosh po neskonzhnim saflushejni svojiga edinorojéniga Sina Jesusa Kristusa v' tém shivljenji sposnanje, pravo obshalovanje, in odpufhenje mojih grehov, po smerti pa vezhno svelizhanje dal, in dodelil tebe od oblizhja do oblizhja glédati, ljubiti in bres konza vshivati. Tudi upam od tebe potrebne pomozhi vse to dosézhi. Upam to od tebe, ker si tí to obljudil, kateri si vfigamogózhen, svéft, neskonzhno dobrótljiv in usmiljen. O Bog! poterdi moje upanje.

Djanje ljubesni.

O moj Bog! ljubim te is vsiga svojiga serza, zhes vse, ker si nar vezhi dobróta, nefkonzhno popolnoma, in vse ljubésni vreden; ljubim te tudi sato, ker si do mene in do vsih stvarí nefkonzhno dobrótljiv. Voslim si is zeliga serza, de bi te jest ravno takó ljubil, kakor so te tvoji nar sveštejsihi flushábniki ljubili, in te she ljubijo. S' njih ljubésnijo sklénem svojo nepopolnoma ljubésen; povikshaj jo v' meni, o dobrótljivi Gospod! bolj in bolj. Ker te tedej resnízhno in is serza ljubiti shelím, in si to terdno persadénem; mi je is serza shal, de sim tebe, svojo nefkonzhno dobróta, ktero zhes vse ljubim, tebe, svojiga stvarnika, odreshenika in posvezhvávza, rasferdil. Shal mi je, de sim greshíl, de sim tebe, svojiga vsigamogozhniga Gospoda, svojiga nar boljshiga Ozheta rasshalil. Terdno sklénem vse grehe in hude perloshnosti sapuštiti, storjene grehe zhedalje bolj obshalováti,

in níkdar vezh soper tvojo sveto voljo ravnáti. Vsemi me spet sa svojiga otroka, in dodéli mi gnado ta svoj sklep dopolniti. To te prósim skosi nefkonzhno saflushenje tvojiga Boshjiga Sinú, nashiga Gospoda in Svelizharja, Jesusa Kristusa. Amen.

Ozhe nash i. t. d. Zhesheha si Marija! i. t. d.

V. Zhašt bodi Ozhetu in Sinu in svetimu Duhu;

O. Kakor je bila v' sazhétku in sdaj in vselej, in vékomaj. Amen.

LITANIJE

V S I H S V E T N I K O V.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, flifhi nas!

Kriste, uflifhi nas!

Ozhe nebeshki, vfigamogozhni Bog, usmili se nas!

~~~~~
Sin vsiga svetá réshnji Bog, usmili se naš!

Svéti Duh, resnízhni Bog, usmili se naš!

Sveta Trojíza, en sam Bog, usmili se naš!

S. Maríja,

S. mati Boshja,

S. devíz devíza,

S. Mihael,

S. Gabriel,

S. Rafael,

Vsi sveti angeli in arhangeli, sa naš Boga prošite!

Vše svete veršte svelízhanih duhov, sa naš Boga prošite!

S. Janes kerstník, sa naš Boga prošite!

S. Joshef, sa naš Boga prošite!

Vsi svéti ozhaki in preroki, sa naš Boga prošite!

S. Peter,

S. Paul,

S. Andrej,

S. Jakob,

S. Janes,

S. Tomash,

} sa naš Boga prošite!

S. Jakop,
 S. Filip,
 S. Jernej,
 S. Matevsh,
 S. Simon,
 S. Tadej,
 S. Matija,
 S. Barnaba,
 S. Lukesh,
 S. Marka,

sa naf Boga
 pròsi!

Vsi sveti aposteljni in evangelisti, sa naf Boga profíte!

Vsi sveti uzhénzi Gospodovi, sa naf Boga profíte!

Vsi sveti nedolshni otrozi, sa naf Boga profíte!

S. Shtefan,
 S. Lavrenz,
 S. Vinzenz,

sa naf Boga
 pròsi!

S. Fabjánin, Sebastjan,
 S. Janes in Paul,
 S. Kosma in Damjan,
 S. Gervasi in Protasi,

sa naf Boga
 profíta!

Vsi sveti marterniki, sa naf Boga profíte!

S. Silvester,
 S. Gregor,

sa naf Boga
 pròsi!

S. Ambrosh,
 S. Avgufhtin,
 S. Hieronim,
 S. Martin,
 S. Nikolavsh,

} sa naš Boga
pròsi!

Vsi sveti škofje in sposnovávzi, sa
naš Boga prošite!

Vsi sveti uzheníki, sa naš Boga prošite!

S. Anton,
 S. Benedikt,
 S. Bernard,
 S. Dominik,
 S. Franzífhk,

} sa naš Boga
pròsi!

Vsi sveti mafhniki in leviti, sa naš
Boga prošite!

Vsi sveti mníhi in pušhávniki, sa naš
Boga prošite!

S. Marija Magdaléna,
 S. Agata,
 S. Luzija,
 S. Neshá,
 S. Zezílija,
 S. Katarina,
 S. Anaftásija,

} sa naš Boga
pròsi!

Vse svete devíze in vdove, sa naš Bo-
ga prošite!

Vsi svetniki in svetnice Boshje, sa naš
Boga prosite!

Bodi nam milostiv; sanesi nam, o Go-
spod!

Bodi nam milostiv; usliši naš, o Gospod!

Od vsiga hudiga,
Od vsiga greha,
Od svoje jese,
Od shibe potrésa,
Od nagle in neprevidene smerti,
Od skušnjáv hudízhovih,
Od jése, sovrashtva in vse hude volje,
Od duha nezhistosti,
Od tréška in hudiga vreména,
Od vézhne smerti,
Skosi skrivnost svojiga svetiga vzhlo-
vézhenja,
Skosi svoj prihod,
Skosi svoje rojstvo,
Skosi svoj kerst in sveti post,
Skosi svoj krish in terpljenje,
Skosi svojo smert in svoj pokop,
Skosi svoje sveto vstajenje,
Skosi svoj zhudni vnebohòd,
Skosi prihod Troshhtarja svetiga Duha,
V' dan sodbe,

réšhi naš, o Gospod!

- Mí gréshniki,
 De nam sanefesh,
 De nam odpušišh,
 De naš k' pravi pokori perpeljesh,
 De svojo s. zérkev vishash in ohranišh,
 De pastirja apostoljskiga in vse zerkvene stanove v' svoji sveti véri ohranišh,
 De sovráshnike svete zérkve ponišash,
 De keršhanskim kraljam in oblastnikam mir in pravo enovoljnost darujesh,
 De všimu keršhanskimu ljudstvu mir in edinost dash,
 De naš vse v' svoji sveti službi poterdišh in obdershišh,
 De naše mišli k' nebeshkim sheljam povsdígnesh,
 De všim našim dobrótnikam vezhne darí dodélišh,
 De dušhe naše, in naših bratov, blišnjih in dobrótnikov od vezhniga pogubljenja rešhišh,
 De sad semlje dash in ohranišh,

te prófmo, slišhi naš!

De vsem vernim dušam vézhni pokoj
dodeliš, te prošimo, slišhi naš!

De naš ušlišhiš, te prošimo, slišhi
naš!

Sin Boshji! te prošimo, slišhi naš!

Jagnje Boshje, ki grehe svetá odjem-
lješh; sanesi nam, o Gospod!

Jagnje Boshje, ki grehe svetá odjem-
lješh; ušlišhi naš, o Gospod!

Jagnje Boshje, ki grehe svetá odjem-
lješh; usmili se naš, o Gospod!

Kriste, slišhi naš!

Kriste, ušlišhi naš!

Gospod, usmili se naš!

Kriste, usmili se naš!

Gospod, usmili se naš!

Ozhe našh (i. t. d. tiho.)

V. In naš ne vpelji v' skufhnjavo:

O. Temuzh réšhi naš od hudiga. Amen.

MOLITVE**P O L I T A N I J A H**

v' dan s. Marka in krishov téden.

69. Pŕalm.

- Bog! híti me otét;
 Gospod! tezi mi pomagat.
 Omoteni, in oframoteni naj bodo, kte-
 ri mi stréshejo po shivljenji.
 Odstopijo naj, in fram jih bodi, kte-
 ri mi hozhejo hudo.
 Obernejo naj se sdajzi oframoteni, kte-
 ri pravijo: Haha! haha!
 Vŕi pa, kateri tebe ishejo, naj se vese-
 lé in radujejo.
 Vedno naj rekó: „Hvaljen bodi Bog!“
 kateri ljubijo tvoje odrefhenje.
 Jest pa sim révesh in siromak, o Bog!
 híti k' meni.
 Moj pomozhnik in moj odrefheník,
 Bog! nikar se ne múdi.
 Zhaŕt bodi Ozhetu i. t. d.
 V. Pomagaj svojim flushábnikam,
 O. Ki v' té saupajo, moj Bog!
 V. Bodi nam, Gospod! mozhen turn,

O. Pred sovráshnikam.

V. Nizh naj ne opravi sovráshnik per
nas,

O. In otrok krivíze naj se ne lóti nam
shkódvati.

V. Gospod! ne ravnáj s' nami po na-
shih gréhih,

O. In ne povrazhuj nam po nashih
hudobíjah.

V. Molímo sa nashiga papesha I.

O. Ohrani ga, Gospod! oshivljaj in o-
frézhi ga na semlji, in ne daj ga
v' voljo njegovih sovráshnikov.

V. Molímo sa svoje dobrótnike.

O. Poverni, Gospod! míloftivo savoljo
svojiga iména vézhno shivljenje
všim, kateri nam kaj dobriga storé.

V. Molímo sa verne mertve.

O. Gospod! daj jim vézhni mir in po-
koj, in vezhna luzh naj jim svéti.

V. Naj pezhivajo v' miru.

O. Amen.

V. Molímo sa svoje brate, katerih ni
tukej.

O. Pomagaj svojim flushábnikam, ki v'
té saupajo, moj Bog!

V. Pòfhljí jim, Gospod! pomozh is
svetísha.

O. In váruj jih is Siona.

V. Gospod! uflifhi mojo molítev.

O. In moje vpitje naj do tebe pride.

M o l í m o.

O Bog! ki ti je lastno usmiliti se vselej in persaneſti, uflifli naſhe pohlévne proſhnje, de naſ in vse tvoje fluſhábnike, ktere grehov ketina véſhe, miloſt tvoje dobróte odvéshe.

Uflifhi, te próſimo, o Bog! naſho pohlévno molitev, in odpúſti nam grehe, ki ſe ti jih obtóſhimo, de nam dobrótljivo s' odpuſhenjam vred mir dodelíſh.

Skashi nam dobrótljivo, o Gospod! ſvojo neisrezhenó miloſt, de naſ od vſih grehov odvesheſh, in od ſhtrafeng ktere ſa-nje ſafluſhimo, réſhiſh.

Bog! ki te greh raſſháli, in pokora potoláſhi, osrì ſe míloſtivo na proſhnjo k' tebi klizhejózhiga ljudſtva, in ſhibe ſvoje jése, ki jih ſa ſvoje grehe ſafluſhimo, od naſ odverni.

Vfigamogózhni vezhni Bog! usmili se svojiga flushábnika I. nashiga papesha, in vòdi ga pa potu vézhniga shivljenja, de bo f' tvojo pomozhjó, kar je tebi dopadljivo shelel, in s' vso mozhjó sturil.

O Bog! od kteriga pridejo svete shelje, dobre misli in pravizhne dela, daj svojim flushábnikom ták mir, ki ga svét ne more dati, de bodo nashe serza tvojim sapóvedim vdáne, in po satertim strahu sovráshnikov zhafi f' tvojo pomozhjó varni in mirni.

O Bog! vshgi nashe serza s' ognjam svojiga svetiga Duhá, de ti bomo f' zhifitim telésam flushili, in s' ozhi-fhenim serzam dopadli.

Bog, stvarnik in odrefheník vsih vernih! dodéli dušham svojih flushábnikov in flushábniz odpufhenje vsih grehov, de míloftivo odpufhenje, kteriga so vselej sheléli, po bogabojezhnih prošnjah doféshejo.

Sazhni, prófimo, Gospod! f' svojim Duham nashe djanje, in sprémljaj ga f' svojo sveto pomozhjó, de se vse na-

~~~~~  
 she molitve in déla vselej is tebe sa-
 zhnó, in is tebe sažete, tudi v' tebi
 konzhajo.

Všigamogózhni vezhni Bog! ki go-
 spodujesh zhes shive in mertve, in se
 usmilish vših, ktere is vere in dobrih
 dél sa svoje sposnash, prósimo te po-
 hlevno, de vši, sa ktere smo se na-
 menili moliti, kateri so she per shi-
 vljenji, ali pa so se shé is sveta lozhili,
 po prošnjah vših tvojih svetníkov od
 tvoje dobrote odpushtenje vših svojih
 grehov doséshejo. Po Gospodu našim
 Jesusu Kristusu Sinu tvojim, kateri s'
 tebój shiví in kraljuje v' edinosti sve-
 tiga Duhá, Bog vékomaj. Amen.

V. Bog, uflifhi mojo molitev.

O. In moje vpitje naj pride do tebe.

V. Všigamogozhni in usmiljeni Bog
 naj naf uflifhi.

O. Amen.

V. In vernih dushe naj po milosti Bo-
 shji pozhivajo v' miru.

O. Amen.

MOLITVE**P O L I T A N I J A H**

per popoldanji flushbi Boshji ob nedeljah in prasníkih, kteri niso matere Boshje.

K' svetimu réshnjimu telestu,

(kadar je ispostavljeno.)

V. Krúh s' nebél si jim dodélil.

O. Kteri ima vso sladkost v' sebi.

M o l í m o.

O Bog! kteri si nam v' prezhudnim sakramentu spomín svojiga terpljenja sapustil, daj, te prósimo, skrivnosti tvojiga telésa in tvoje kerví takó zhaštíti, de sad tvojiga odreshenja vedno v' sebi zhutimo. Kteri shivísh in kraljuješh s' Bogam Ozhetam v' edinosti svetiga Duha Bog vékomaj. Amen.

Sa odvernjenje vsih nadlog in nevarnost.

V sigamogózhni vezhni Bog, nebeshki Ozhe! poglej s' ozhmí svoje neskonzhne

milosti naše reve in nadloge. Usmili se vseh vernih kristjanov, sa ktere se je tvoj edinorojéni Sin, našh Gospod in Svelizhar Jesus Kristus, voljno gréshnikam v' roke dal, in je tudi svojo drago kri na lésu svetiga krisha prelil. Po tem Gospodu Jesusu odverni, míloštivi Ozhe! saflushene shibe, sidánje in prihódne nevarnosti, punte, vojfko, kugo, lakoto, dragíno, bolésni in shalofne revne zhase.

Všigamogózhni vezhni Bog! usmili se svojiga flushábnika našhiga papeša I., in vòdi ga po potu vezhniga shivljenja, de bo s' tvojo pomozhjó, kar je tebi prijetno shelel, in s' vso mozhjó sturil.

O Bog, pastir in vishar vseh vernikov! glej míloštivo na svojiga flushabnika našhiga shkofa I., ki si ga pastirja naše shkofije postavil; dodéli mu, de tistim, zhes ktere je postavljen, s' besédo in s' djanjam k' dobri-mu flushi, in takó s' zhedo, ki mu je srozhená, vezhno shivljenje doféshe.

Bog, varh vſih kraljéſtev, dodéli ſvojimu ſluſhábniku naſhimu zefárju I. tvojo mozh, f' ktero ſe ſovráſhnik premaga, ſposnati in zhaſtíti, de bo, ker je is tvoje volje zefar poſtal, tudi v' tvojim varſtvu vſelej mogozen.

Rasſvetli in poterdi v' vſim dobrim duhovſke in deſhellke oblaſtnike in goſpoſke, de naſ bodo na vſe to napeljevali, kar ſamore k' tvoji Boſhji zhaſti, k' naſhimu ſvelizhanju in k' miru in ſrezhi vſiga kerſhanſtva per-pomòzhi.

Próſimo tudi, kakor hozheſh de nam je proſiti, ſa ſvoje prijátle in neprijátle, ſa ſdrave in bolne, ſa vſe ſhaloſtne in revne kriſtjane, ſa ſhivive in mertve.

Vſigamogozhni vezhni Bog, ki goſpodujeſh zheſ ſhivive in mertve, in ſe uſmilifh vſih, ktere is vere in dobrih del ſa ſvoje ſposnaſh, pohlevno te proſimo, de vſi, ſa ktere ſmo ſe namenili moliti, kteri ſo ſhe per ſhivljenji, ali pa ſo ſe ſhe s' ſveta lozhili, na


~~~~~  
Ozhe nash i. t. d. Zhefhena si, Mari-
ja! i. t. d. (petkrat).

O posebnih potrebah se po tèm she moli, ali pa tudi po
f. mashi ali pridigi

M O L I T E V

Ob Jushti.

Bog! v' kterim shivimò, se giblremo
in smo, dodéli nam potrebna de-
shja, de v' zhasnih rezhéh potrebno
pomozh doséshemo, in f' toliko ve-
zhim saupanjem nebeshkih prófimo.

Dodéli, prófimo, vsigamogózhni Bog!
de, ker v' svojih nadlogah v' tvojo mi-
lost saupamo, naf tvoja pomozh vedno
vsih nevarnost obváruje.

Daj nam, prófimo, Gospod! sdra-
viga deshja, in semlje suho oblizhje
s' nebéshkimi potoki míloftivo namò-
zhi. Po Gospodu nashim i. t. d.

Ozhe nash i. t. d. Zhefhena si, Mari-
ja! i. t. d. (petkrat).

Sa lepo vreme.

Bog! ki te greh rasshali, in pokora potolashi, osri se milostivo na proshnje k' tebi klizhejózhiga ljudstva, in shibe svoje jese, ki smo jih po svojih grehah saflushili, od nas odverni.

K' tebi, Gospod! klizhejózhe uflishi, in dodéli nam, te prófimo, lépo vreme, de, ker sa svoje grehe po pravízi terpimò, f' pomozhjó tvoje milosti tvojo dobroto obzhutimo.

Prófimo, vsigamogózhni Bog! tvoje dobroto, de nalive deshja ustanovish, in nam svoje jasno oblizhje dobrótljivo pokashefh. Po Gospodu nashim i. t. d. Ozhe nash i. t. d. Zheshehena si, Marija! i. t. d. (petkrat).

Ob hudi uri.

Bog! ki te greh rasshali, in pokora potoláshi, osri se milostivo na proshnje k' tebi klizhejózhiga ljudstva, in shibe svoje jese, ki smo jih po svojih grehah saflushili, od nas odverni.

Od svoje hiše, prošimo, Gospod! duhovno hudobo presheni, in odverni nadsémeljško napako hudiga vreména.

Všigamogózhni vezhni Bog! sanefi, ker se bojimò; bodi mílostiv, ker prófimo, de naf po shkodljivim ognji v' oblakih, in po silnim vihárji shuganje hudiga vremena napelje tebe hvaliti.

Gospod Jesus! ki si vetrovam in morju sapóvedal, in je bila velika ti-hota, uflifhi prošnje svojiga ljudstva, in dodéli, de po tem snamnji svetiga krisha † preide vse divjanje hudiga vremena.

Všigamogózhni in usmiljeni Bog! ki naf s' tepenjem sdravifh, in s' od-pufhenjem ohranujefh, dodéli, te prófimo, de se mirú sasheljeniga potola-shenja rasveselimò, in dar tvoje do-brote vselej vshivamo. Po Gospodu nafhim i. t. d.

Ozhe nafh i. t. d. Zhesheha si, Mari-ja! i. t. d. (petkrat).

O flabi létini in lakoti.

Neisrezhenó svojo milost, Gospod! nam dobrótljiv pokashi, de nas od vsih grehov odvéshešh, in od shtrafeng réshihh, ki si jih s' njimi saflúshimo.

Uslíshi, prófimo, Gospod! nashe pohlevne prošnje, in lakoto míloftivo odverni, de umerljivi zhlovek spósná, de po tvoji jesi take shibe pridejo, in po tvoji milosti odidejo.

Tebi podversheno ljudstvo, ki savoljo svojih grehov lakoto terpí, Gospod! míloftivo k' sebi spreoberni, ki si rekel, de bo tistim vse perversheno, kateri tvojiga kraljestva ishejo. Kteri shivísh in kraljuješh i. t. d.

Ozhe nas h i. t. d. Zhefhena si, Marija! i. t. d. (petkrat).

Ob merjenji in kugi.

Uslíshi nas, Bog, nas h Svelizhar! in na prošnje svete in zhaftítljive Boshje porodnize Marije vselej devíze, in sveti-

ga Sebaštjana marternika in vsih svetnikov svoje ljudstvo od strahu tvoje jese odrefhi, in po obilnosti svojiga usmiljenja otmi.

Skashi milost, Gospod! našim ponishnim prošnjam, in osdravi dušne in telesne bolesni, de odpušhenje prejmemo, in se vedno v' tvojim shegnu veselimo.

Uflishi, prošimo, Gospod! naše pohlevne prošnje, in kugo in merjenje míloftivo odverni, de umerljivi zhlovek sposna, de po tvoji jesi take shibe pridejo, in po tvoji milosti odidejo. Po Gospodu našim i. t. d.

Ozhe našh i. t. d. Zhesheha si, Marija! i. t. d. (petkrat).

Ob shivinski kugi.

O Bog! kateri si zhloveku tudi neumno shivino per delu v' pomozh dal, pohlevno prošimo, de nam shival, bres kterih se zhloveshki rod ne more shiviti, per naših potrebah ne puftish poginiti. Po Gospodu našim i. t. d.

Ozhe nash i. t. d. Zhesheha si, Marija! i. t. d. (petkrat).

Ob vojfki.

Bog! kateri vojfke potirash, in nasprótnike tistih, kateri v' té saupajo, s' mozhjó svoje brambe premagash, pomagaj svojim flushábnikam, ki tvojo milost prosijo, de svojih sovráshnikov filo sataremo, in tebe s' neprenehano sahvalo zhaftimò.

Bog! od kteriga pridejo svete shelje, prave misli, in pravizhne dela, daj svojim flushábnikam tak mir, ki ga svet ne more dati, de bodo nashe serza tvojim sapovedim vdane, in po satertim strahu sovráshnikov zhafi s' tvojo pomozhjò varni in mirni.

Poteri, prófimo, Gospod! napuh nashih sovrashnikov, in pobíj njih neukretnost s' mozhjó svoje desníze. Po Gospodu nashim i. t. d.

Ozhe nash i. t. d. Zhesheha si, Marija! i. t. d. (petkrat).

Ob sleherni nadlogi.

Ne saversi, vsigamogózhni Bog! svojiga ljudstva, ki v' nadlogi sdihuje, temuzh savoljo flave svojiga imena stiskaním usmiljen pridi na pomozh.

Neisrezhenó svojo milost, Gospod! nam dobrótljiv pokashi, de naf od vsih grehov odvéshefh, in od shtrafeng réshifh, ki si jih sa-nje saflúshimo.

Dodéli nam svojim flushabnikam, prófimo, Gospod Bog! de vedno sdravje na dúshí in na telesu vshivamo, in de bomo po zhaftítih prošnjah svete Marije vselej devíze od sidánje shalostí refheni, in vezhniga veselja deléshni.

Poglej dobrotljivo, prófimo, Gospod! nafho nadlogo, in odverni serd svoje jese, ktero po pravizi saflúshimo.

Bog, nafhe perbeshálifhe in mozh, sazhétik dobrote! poslušhaj ponishne prošnje svoje zerkve, in dodéli, de, kar s' saupanjam prófimo, gotovo dosešemo. Po Gospodu nafhim i. t. d.

Ozhe nash i. t. d. Zhesheņa si, Mari-
ja! i. t. d. (petkrat).

Sa mir.

O Bog! od kteriga pridejo svete shelje, dobre misli in pravizhne dela; daj svojim flushabnikom tak mir, ki ga svet ne more dati, de bodo nashe serza tvojim sapovedim vdane, in po sater-tim strahu sovrashnikov zhasi f' tvojo pomozhjo varni in mirni. Po Gospo-du nashim i. t. d.

Ozhe nash i. t. d. Zhesheņa si, Mari-
ja! i. t. d. (petkrat).

Sa srezhno isvoljo noviga papesha.

S' ponishnim serzam, Gospod! te pró-simo, de po svoji neskozorni dobroti sveti Rimski zerkvi taziga papesha do-delish, kteri bo tebi savoljo dobrotljive skerbi do nas vselej prijeten, in nam, tvojimu ljudstvu, savoljo sveftiga vlada-nja, v' slavo tvojiga imena, vselej zha-slitljiv. Po Gospodu nashim i. t. d.

Ozhe nash i. t. d. Zhesheņa si, Mari-
ja! i. t. d. (petkrat).

Ob kaki sahvati.

Bog! kteriga usmiljenje nima shtevila, in kteriga dobrote bogastvo je neskonzhno, sahvavimo tvoje velizhastvo sa dodeljene dari, in prosimo vedno tvojo milost, de, ki proshnikom dodelish, kar shelé, jih ne sapustish, temuzh perpeljesh k' prihodnjimu plazhilu.

Bog! kteri si vernih serza s' rasvetljenjam svetiga Duha uzhil, daj nam v' ravno tistim duhu pravizo spoznati, in njegovo poveseljenje vedno vshivati.

Bog! kteri nobeniga, ki v' te saupa, ne pustish prevezh stiskati, temuzh proshen dobrotljivo na pomozh prideish, sa svoje proshnje in spoljne shelje ti hvalo dajemo, in te pohlevno prosimo, de bomo vselej vsih sopernost obvarovani. Po Gospodu nashim i. t. d.

Ozhe nash i. t. d. Zheshepa si, Marija! i. t. d. (petkrat).

SAHVALNA PESEM

S. AMBROSHA.

Tebe, Boga, hvalimo, Gospoda te
zhaftimo.

Tebe, vezhniga Ozheta, zhafti vsa semlja.
Vsi angelji, nebesa in vse mozhi,
Kerubi in Serafi tebi neprenehama po-
jo:

Svet, svet, svet, Gospod, Bog sabaot!
Polne so nebesa in semlja slave tvoji-
ga velizhaftva.

Tebe hvali zhaftiti sbor aposteljnov,
Prerokov hvaljeno shtevilo,
Marternikov v' belo oblezhena truma.
Po vesolnim svetu te sveta zerkev zha-
fti:

Ozheta nesmérniga velizhaftva;
Prezhaftitiga tvojiga praviga ediniga
Sina

Tudi svetiga Duha poterdnika.

Ti, Kriste, kralj zhafti,

Si vezhni Ozhetov Sin.

Ker si hotel savolj odrefhenja zhlove-
ka na-se vseti, se nisi bal devi-
zhniga telefa.

Smagal fi selo fmerti, in odperl ver-
nikam nebeshko kraljestvo.

Na desnizi boshji sedish v' zhafti Bo-
ga Ozheta.

De imash sodit priti, verujemo.

Profimo te tedaj, pridi na pomozh
svojim flushabnikom, ktere fi s'
drago kervijo odreshil.

Daj nam v' zhafti shtetim biti med
tvoje svetnike.

Svelizhaj, Gospod, svoje ljudstvo, in
poshegnaj svojo erbfhino.

Vishaj jih, in povikshuj jih vekomaj,
Slednji dan te zhaftimò,

In hvalimo tvoje imé vekomaj, in od
vekomaj do vekomaj.

Dej naf, Gospod, danashnji dan mi-
loflljivo bres greha ohraniti.

Usmili se naf, Gospod, usmili se naf!

Dodeli nam svojo milost, Gospod, ka-
kor saupamo v' té.

V' té, Gospod, upam, ne bom osfra-
moten vekomaj ne.

V. Hvalimo Ozheta in Sina, f' svetim
Duham vred.

~~~~~  
O. Zhaftimo in povikshujmo ga veko-
maj.

V. Gospod, uflifhi mojo molitev,

O. In moje vpitje naj do tebe pride.

V. Gospod s' vami.

O. In s' tvojim Duham.

M o l i m o .

Bog! kteriga usmiljenje nima shtevila,
in kteriga dobrote bogastvo je neskon-
zhno, sahválimo tvoje velizhastvo sa
dodeljene darí, in prófimo vedno tvo-
jo milost, de, ki prošnikam dodelísh,
kar shelé, jih ne sapustísh, temuzh
perpelješh k' prihodnimu plazhílu.

V. Gospod s' vami

O. In s' tvojim duham.

V. Hvalímo Gospoda,

O. Bogu bodi hvala.

LAVRETANSKE LITANIJE.

(O prasnkih matere Boshje in oh sabotih.)

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Ozhe nebeshki, vsigamogozhni
Bog,

Sin, vsiga sveta reshnji Bog,

Sveti Duh, resnizhni Bog,

Sveta Trojiza, en sam Bog,

S. Marija,

S. mati Boshja,

S. devíz devíza,

Mati Kristusova,

Mati milosti Boshje,

Mati prezhistá,

Mati bres madesha,

Mati nedolshna,

Mati presveta,

Mati ljubesniva,

Mati prezhudna,

Mati nashiga stvarnika,

Mati nashiga odreshe-

níka,

usmili se nas!

sa nas Boga
prosi.

Devíza modra,
 Devíza zhaftítljiva,
 Devíza hvale vredna,
 Devíza mogozhna,
 Devíza usmiljena,
 Devíza verna,
 Podoba pravize,
 Sedesh modrofti Boshje,
 Sazhetik nafhiga veselja,
 Posóda duhovna,
 Posóda zhafti vredna,
 Posóda vse svetofti,
 Skrivnoftna rosha,
 Turn kralja Davida,
 Turn flonokofténi,
 Hifha slata,
 Skrinja miru in sprave,
 Vrata nebeshke,
 Sgodnja daníza,
 Sdravje bolníkov,
 Perbeshalifhe gréshnikov,
 Trofhtarza shaloftnih,
 Pomozh kristjanov,
 Kraljiza angelov,
 Kraljiza ozhakov,
 Kraljiza prerokov,

sa naf Boga profi!

Kraljiza aposteljnov,
Kraljiza marternikov,
Kraljiza sposnová vzov,
Kraljiza devíz,
Kraljiza vsih svetníkov, } sa naš Boga
pròsi!

Jagnje Boshje, ki gréhe svetá odjem-
ljesh; sanesi nam, o Gospod!

Jagnje Boshje, ki gréhe svetá odjem-
ljesh; ušlihi naš, o Gospod!

Jagnje Boshje, ki gréhe svetá odjem-
ljesh; usmili se naš, o Gospod!

Kriste, slišhi naš!

Kriste, ušlihi naš!

Ozhe našh i. t. d. Zhefhena si, Mari-
ja! i. t. d.

MOLITVE.

1. *K' presvetimu reshnjimu telesu.*

(Kodar je ispostavljeno).

V. Krùh s' nebés si jim dodéhil.

O. Kteri ima vso sladkost v' febi.

Molímo.

○ Bog! kteri si nam v' prezhudnim sakramentu spomin svojiga terpljenja

~~~~~  
 sapustil, daj nam, te prošimo, svete skrivnosti tvojiga telésa in tvoje kervi takó zhaštíti, de sad tvojiga odreshenja védno v' sebi zhútimo. Kteri shivísh in kraljuješh s' Bogam Ozhétam v' edinosti svetiga Duha Bog vékomaj. Amen.

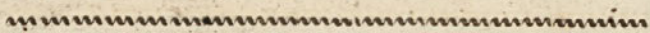
2. *K' sveti devizi, materi Marii.*

Pod tvojo pomozh perbeshimò, o sveta Boshja porodniza! ne saversi nashih prošhenj v' nashih potrebah, temuzh refhi naf vselej od vsih nevarnost. O zhaštítljiva in shegnana Devíza; nasha gospa; nasha sredniza; nasha besedniza; nasha pomozhniza. S' tvojim Sinam naf spravi; tvojimu Sinu naf perporozhi, tvojimu Sinu naf isrozhi. V. Prosi sa naf sveta Boshja porodniza! O. De bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o.

Dodeli nam, tvojim flushabnikom, prošimo, Gospod Bog, de vedno sdravje na dushi in telesu vshivamo; in de bomo po zhaštítih prošhnjah presvete Marije vselej devíze od sidanje shalosti réfheni, in vezhniga veselja deleshni.

CL Molitve po Lavretanfskih litanijah.

3. *K' sveti devizi materi, Marii.*

Od 1. adventne nedelje do boshizha.

Usmiljena mati Svelizharjeva, ki ostanesh vrata nebeshke in sgodnja daniza! pomagaj ljudstvu, ki je padlo, pa shelí vstati; tí, ki si svojiga stvarnika prezhudno rodila, deviza préd in potlej ostala, ko si is Gabrielovih ust prejela zheshenje, usmili se greshnikov. V. Angel Gospodov je osnanil Marii. O. In je spozhela od svetiga Duha.

Molimo.

Svojo milost, prófimo, Gospod! v' nashé serza vlij, de, ki smo po angelovim osnanjenji vzhlovézhenje Kristusa tvojiga Sina sposnali, po njega terpljenji in krishi zhashtítljivo vstajenje doséshemo.

Od boshizha do svézhnize.

Usmiljena mati Svelizharjeva, ki ostanesh vrata nebeshke in sgodnja daniza! pomagaj ljudstvu, ki je padlo, pa shelí vstati; tí, ki si svojiga stvarnika prezhudno rodila, deviza préd in po-


~~~~~  
tlej ostala, ko si is Gabrielovih ust
prejela zheshenje, usmili se greshnikov.

V. Po porodu si deviza zhistá ostala.
O. Pròsi sa nas, Boshja porodniza!

Molimo.

Bog! kateri si po rodovitnim devishtvu
svete Marije zhlovéshkimu rodu dar
vezhniga svelizhanja dodélil; daj, pró-
simo, de njo sa nas prositi obzhuti-
mo, po kateri nam je srezha doshla
prejéti shivljenja sazhétnika, Gospoda
nashiga Jesusa Kristusa Sina tvojiga.

Od svézhnize do véliziga zhetertka.

Bodi zheshena, nebés kraljiza, zhe-
shena angelov gospá; zheshena kore-
nina, zheshena tí, ki si svetu pravo-
luzh rodila! Bodi posdravljena, deví-
za zhashtita, memo vsih lepa; bodi po-
sdravljena, preljubesniva, in pròsi sa
nas Kristusa!

V. Naj te hvalimo, deviza presvéta,
O. Daj nam mozh soper sovráshnike
tvoje.

Molimo.

Dodéli, míloftivi Bog! brambo nafhi flaboſti, de, ki ſvete Boſhje porodníze ſpomín obhajamo, ſ' pomozhjó njenih proſhenj od ſvojih grehov vſtanemo.

Od vélike ſabóte do 1. nedélje po binkeſhtih.

Veſéli ſe, kraljíza nebéſhka, aleluja! Kteriga ſi ſafluſhila noſiti, aleluja, je vſtal od ſmertí, kakor je rekel, aleluja! Pròſi ſa naſ Bogá, aleluja!

V. Veſeli in raduj ſe, devíza Marija, aleluja!

O. Ker je réf vſtal Goſpod, aleluja!

Molimo.

O Bog! ki ſi po vſtájenji ſvojiga Sina Goſpoda naſhiga Jeſusa Kriſtusa ſvét rasveſélil; dodéli, próſimo, de po njegovi materi devízi Marii doſéſhemo vezhniga ſhívljenja veſelje.

Od 1. nedélje po binkeſhtih do 1. adventne nedélje.

Zheſhena bodi, kraljíza, mati míloſti, ſhívljenje, ſladkoſt in upanje naſhe, bodi zheſhena! K' tebi vpijemo

~~~~~  
 sapušheni Evini otrozi; k' tebi sdi-
 jemo shalofni in objokani v' tej dolí-
 ni sols. Oh, oberni tedej, naša po-
 mozhníza! svoje míloftive ozhi v' naš;
 in pokashi nam po tem revnim shiv-
 ljenji Jesufa, shegnani sad tvojiga te-
 léfa: o míloftiva, o dobrótljiva, o slad-
 ka devíza Marija!

V. Pròsi sa naš, sveta Boshja porodníza!
 O. De homo vredni obljud Kristusovih.

Molímo.

V sigamogózhni vezhni Bog! kí si du-
 sho in teló zhaftíte devíze matere Ma-
 rije, de bi vredno prebiválifhe tvojiga
 Sina biti saflushila, f' perpomozhjo
 svetiga Duha perpravil, daj, de homo,
 ki se njeniga spomina veselimò, po
 njenih míloftivih proshnjah od prihod-
 nih slegov in vezhne smerti refheni.

4. *K' svetimu Joshefu.*

Glejte, svésti in modri blapez, kte-
 riga je postavil Gospod zhes tvojo dru-
 shíno.

V. Profi sa naš, sveti Joshef!
 O. De homo vredni obljud Kristusovih.

~~~~~  
Molím o.

Naj nam, prófimo, Gospod! saflus-
shenje shenina tvoje presvete matere
Marije pomaga, de, kar naša slabost
ne premore, nam bode po njegovih
proshnjah dodeljeno.

5. *Sa vse potrebe.*

Ponishno, Gospod! te prófimo, ras-
véshi po svoji milosti naših grehov
vesí, in ohrani po proshnjah svoje
isvoljene matere ljube devíze Marije
in vsih svojih svetníkov naš svoje slu-
shábnike, naše dobrótnike in naše
pohishtvo v' vsi svetosti; tudi ozhisti
vso našo rodovíno in naše prijatle
od hudobe in grehov, in napolni jih
s' lépimi zhédnostmi; dodéli nam mir
in sdravje, odverni od naš vidne in
nevidne sovráshnike, in odsheni vse
hude sheljé; daj nam sdravo vreme
in dobro létino, skashi milost našim
prijatlam in neprijatlam, in obváruij
to faro s' všimi, kateri v' njej pre-
bivajo, kuge, lakote, vojfke, ognja,
potresa, povodnji, in dodéli míloftivo

~~~~~  
 vřim vernim kerřhenikam, šivim in
 mertvim, v' nebeřhkim kraljeřtvu ve-
 zhno šivljenje, mir in pokoj. Obva-
 ruj nařhiga papeřha I., nařhiga řhko-
 fa I., nařhiga svetliga zefarja I. in vřo
 nařho duhovřko in deřhělřko gořpořko,
 in vře kerřhanřko ljuđřtvu vřih nadlog
 in vřiga slega. In tvoj řhegen pridi
 s' neběl dol na nař, in bodi vřelej
 nad nami. Po Gořpodu nařhim Jesu-
 řu Kristuřu řinu tvojim, kteri ř' te-
 bój řivi in kraljuje v' edinořti svetiga
 Duha Bog vékomaj. Amen.

V. Boshja pomozh ořtani vřelej per nař.
 O. Amen.

Ozhe nařh i. t. d. Zheřhena ři, Mari-
 ja! i. t. d. (petkrat).

ROSHNI KRANZ.

1. *Veřeli děl.*

Per veri v' treh zheřhena ři, Marija! ře rezhe:

1. **K**teri nam ořivi pravo vero.
2. Kteri nam da terđno upanje.
3. Kteri nam uřge řerzhno ljubéřen.

-
1. Kteriga si devíza spozhéla.
  2. Kteriga si devíza v' obifkanji Elisabete nofla.
  3. Kteriga si devíza rodila.
  4. Kteriga si devíza v' tempeljnu darovala.
  5. Kteriga si devíza v' tempeljnu nahla.

2. *Shalofni dél.*

Per veri v' tréh zhefhena si, Marija! se rezhe:

1. Kteri nam poterdi spomín.
2. Kteri nam rasvetlí pámet.
3. Kteri nam omezhi voljo.
1. Kteri je sa naf kervav pot potíl.
2. Kteri je sa naf gajshljan bil.
3. Kteri je sa naf f' ternjem kronan bil.
4. Kteri je sa naf teshki krish nofil.
5. Kteri je sa naf krishan bil.

3. *Zhafitli dél.*

Per veri v' trek zhefhena si, Marija! se rezhe:

1. Kteri nam vodi nafhe misli.
2. Kteri nam vodi nafhe beséde.
3. Kteri nam vodi nafhe djanje.
1. Kteri je od smerti vftal.
2. Kteri je v' nebésa shel.

- ~~~~~
3. Kteri je f. Duhá poslál.
  4. Kteri te je v' nebéša vsél.
  5. Kteri te je v' nebesih kronal.

ANGELOVO ZHEŠHENJE

ob svonilu.

1. **A**ngel Gospodov je osnanil Maríi, in je spozhéla od f. Duhá. Zhešhena si, Marija! i. t. d.
  2. Glej, dékla Gospodova sim, sgòdi se mi po tvoji besedi. Zhešhena si, Marija! i. t. d.
  3. In Beséda je mešo postala, in je med nami prebivala. Zhešhena si, Marija! i. t. d.
- Ozhe nash i. t. d. Zhešhena si, Marija! i. t. d.

Svezhér se perdéne.

- V. Gospod! daj jim vézhni mir in pokoj.
- O. In vézhna luzh naj jim svéti.
- V. Naj v' miru pozhivajo.
- O. Amen.

KERSHANSKA OZHITNA SPOVED.

Ubogi, grešni zhlovek se odpovem hudizhu, vsimu njegovimu vdajanju, svetvanju in djanju. Verujem v' Boga Ozheta, in Sina, in svetiga Duha. Verujem vse, kar sveta keršhanska katolshka zerkev sapoveduje verovati. S' to sveto, katolshko vero prizham, in se spovem Bogu vsigamogozhnimu, Devizi Marii njegovi zhaštiti Materi, in vsim ljubim svetnikam, ter se obtoshim, de sim se od svojih mladih dni do sdajne ure dostikrat in velikokrat pregrešhil, s' mislijo, s' besedo, s' djanjam, in s' samudo veliko dobrih del; kakor se je vse sgodilo na skrivnim ali ozhitno, vedama ali nevedama; soper deset Boshjih sapoved, v' sedmérih poglavitnih grehlih, na peterih pozhutkih mojiga teleša; soper Boga, soper mojiga blishnjiga, in soper svelizhanje moje uboge dushe. Ti in vsi moji grehi so mi možno shal, in me is serza grevajo.

Sa to tebe, vezhniga, milostiviga Boga, pohlevno prosim, de mi svojo

~~~~~

boshjo milost dodelish, mojimu shivljenju toliko odloga dasih, de se bom mogel spovedati in spokoriti; tvojo dobroto in prijateljstvo sadobiti, in po tem revnim shivljenji vezhno veselje in svelizhanje dosezhi. Sato poudarim na svoje grešno serze, in rezhem s' ozhitnim grešhnikam: O Gospod Bog! bodi milostiv meni ubogimu grešhniku. Amen.

**POGLAVITNE RESNIZE
KERŠHANSKIGA NAUKA.**

Kar je vsakimu zhloveku, kader se pameti savé, potrebno vediti in verovati, de bo svelizhan, je:

1. **D**e je en Bog.
2. De je Bog pravizhen sodnik, kateri dobro plazhuje, in hudo shtrafuje.
3. De so tri boshje pershone, eniga bitja in ene nature: Ozhe, Sin in sveti Duh.
4. De je druga boshja pershona, Bog Sin zhlovek postal, nas s' svojo smertjo na krishi odreshiti in vezhno svelizhati.

5. De je zhlovefhka dusha neumerjo-
 zha.
6. De je gnada boshja k' svelizhanju
 potrebna, in de bres gnade boshje
 zhlovek nizh sa vezhno shivljenje
 saflushenja vredniga ne more stu-
 riti.

Gospòdova molitev.

Ozhe nash, kteri si v' nebésih! po-
 svezhèno bodi tvoje imé; pridi k' nam
 tvoje kraljéstvo; sgòdi se tvoja volja,
 kakor v' nebésih, takó na semlji; daj
 nam danš nash vsakdanji kruh; in
 odpústi nam nashe dolgé, kakor tudi
 mí odpushamo svojim dolshníkam; in
 nas ne vpelji v' skufhnjávo; temuzh
 refhi nas od hudiga. Amen.

Angelovo zheshtènje.

Zheshtena si, Marija! gnade polna,
 Gospod je s' tebój! shegnana si med
 shenami, in shegnan je sad tvojiga
 telésa, Jesus. Sveta Marija, mati Bo-
 shja! pròsi sa nas gréshnike sdäj in
 nasho smertno uro. Amen.

Apoſtoljſka véra.

Vérujem v' Bogá Ozheta vſigamogózhniga, ſtvárnika nebeſ in ſemlje; in v' Jeſuſa Kriſtuſa, Sinú njegoviga ediniga, Goſpoda naſhiga; kateri je ſpozhet od ſ. Duhá, rojen is Marije devíze; terpel pod Ponzjam Pilatusham, krishan bil, umerl, in v' grob poloſhèn; dòli je ſhel pred pekel, tretji dan od mertvih vſtal; gòri je ſhel v' nebéſa, ſedí na deſnizi Bogá Ozheta vſigamogózhniga; od ondod bo priſhel ſodit ſhive in mertve. Vérujem v' ſvetiga Duhá; ſveto katolſhko zérkev, gmajno ſvetníkov; odpuſhenje grehov; vſtajenje meſa; in vézhno ſhivljenje. Amen.

Laſtnoſti Boſhje.

1. **B**og je vézhen: je vſelej bil, je, in bo vſelej.
2. Bog je sgòl duh: bitje, ki ima nar bolj popólnama um in nar boljſhi voljo, teleſa pa ne.
3. Bog je vſigavéden: vé vſe, ſidánje, preteklo in prihódno, vé tudi na-

- ~~~~~
- she nar skrivnéjshi misli in sheljé, torej mu nizh ne moremo perkriti.
4. Bog je neskonzhno moder: storí vse is nar boljšhiga konza, in isvóli vselej nar perpravnišhi perpomozhke svoj konez dosezhi.
 5. Bog je vsigamogózhen: je stvaril ne- bó, semljo in vse, kar je; njemu ni nizh nemogozhe storiti.
 6. Bog je vsigaprizhujozh: je povsod, v' nebésh in na semlji.
 7. Bog je neskonzhno svét: hozhe in ljubi vse dóbro, in sovráshi vse húdo:
 8. Bog je neskonzhno resnízhen in svéšt; vse kar rezhe, je res; in kar oblubi ali shuga, vse spolni.
 9. Bog je nespremenljiv: je vékomaj ravno tisti.
 10. Bog je neskonzhno dobrótljiv: sker- bí po ozhétovo sa vse svoje stvarí, vse dóbro imamo od njega.
 11. Bog je neskonzhno usmiljen: nam odpuští nashe gréhe, ako se resní- zhno poboljšhamo.
 12. Bog je neskonzhno pravízhen: po- lóna vse dóbro, in poshtrafa vse húdo, na tanko, kakor si kdo saflushi.

Daróvi f. Duhá.

1. **D**ar modrósti,
2. dar úmnofti,
3. dar svéta,
4. dar mozhi,
5. dar uzhenófti,
6. dar pobóshnofti,
7. dar ftrahú Boshjigá.

Sapóvedi Boshje.

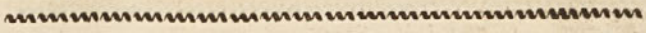
1. **V**érvaj v' eniga famiga Bogá.
2. Ne imenúj po nemarnim Boshjiga iména.
3. Posvezhúj prasník.
4. Spofhtuj ozheta in mater, de bosh dolgo shivel, in de ti bo dobro na semlji.
5. Ne ubijaj.
6. Ne présheftvaj.
7. Ne kradi.
8. Ne prizhaj po krivim soper svojiga blishnjiga.
9. Ne shèli svojiga blishnjiga shene.
10. Ne shèli svojiga blishnjiga blaga.

Zerkvéne ſapovedi.

1. **P**oſvezhuj ſapovédane prasnike.
2. Bodi ob nedéljah in ſapovédanih prasnikih ſpodobno v' Bogu sbran per ſvéti maſhi.
3. Pòſti ſe ſapovédane poſtne dní, namrezh ſhtirdeſetdánſki poſt, kvaterné in druge ſapovédane poſtne dní; o pétkih in ſabótah ſe ſdershi meſnih jedí.
4. Spovéj ſe ſvojih gréhov poſtavljenimu ſpovedníku k' manjſhimu vſaj enkrat v' létu, in o velikonozhnim zhaſu prejmi ſvéto réſhnje teló.
5. Ne obhajaj ſhenitve o prepovédanih zhaſih.

Svéti ſakramenti.

1. **S.** kerſt,
2. ſ. birma,
3. ſ. réſhnje teló,
4. ſ. pokóra,
5. ſ. poſlednje olje,
6. ſ. maſhnikovo poſvezhevánje,
7. ſ. ſakon.

K' ſakramentu ſ. pokore gre to petero:

1. **I**ſpraſhevanje veſtí,
2. ſhaloſt ali grévenga,
3. terdni ſklep pobóljſhanja,
4. ſpoved, in
5. ſadoſtvánje ſa gréh.

Shaloſt ali grevenga.

Moj Bog! vſi moji ſtorjeni gréhi ſo mi is ſerza ſhal, ker ſim tebe, ſvojiga preljubesníviga Bogá, tebe, vſo ſvetoſt in ſamo ſveto dobroto, ki te is ſerza ljubim, s' njimi raſſhalil. Terdno ſklénem ſ' tvojo gnado ſvoje ſhivljenje poboljſhati, in vſe, tudi ſmert, raji preterpéti, kakor tebe, ſvojiga Bogá, tebe, neſkonzhno ſvetóſt in dobróto, ſhe kdàj ſ' kakim gréham raſſhaliti. Daj mi gnado ſpolniti ta ſklep; to te proſim po neſkonzhnim ſafluſhenji tvojiga Boſhjiga Sinú, naſhiga Goſpoda in Svelizharja Jeſufa Kriſtufa. Amen.

4 5 4

Pred Spóvedja fe moli:

Prófim, duhovni ozhe! f. shégen, de se svojih gréhov prav in zhiſto ſpovém. (Po tem ſe ſtorí f. krish, in ſe moli o-zhitna ſpoved takó le:) Jeſt, ubogi gréſhnik, ſe ſpovém Bogú vſigamogózhnimu, Marii materi Boshji, vſim ljubim ſvetníkam in njim, zhaſtitljivimu maſhniku, Boshjimu naméſtniku, de ſim po ſvoji ſadnji ſpóvedí, ki ſim jo opraviſ (ſe pové, kedaj), velikokrat in obilno greſhíl v' miſlih in ſheljah, s' beſédami in djanjem, poſéбно ſe pa ob-tóſhim. (Sdej ſazhni praviti ſvoje grehe).

Spóved fe ſkléne.

Tí in vſi moji drugi grehi, ki ſe jih ſpomnim in ne, ki ſim jih ali ſam ſtoril, ali pa kriv bil, de ſo jih drugi ſtorili, ſo mi is ſerza ſhal, ker ſim Bogá, njega ſamo ſvéto in preljubes-nivo dobróto, s' njimi raſſhalil. Ter-dno tudi ſklenem nizh vezh ne greſhi-ti, in vſih perloſhnoſt v' gréh ſe váro-vati. Proſim jih, duhovni ozhe! sve-lizhavne pokore in ſvete odvése.

Poglavitni grehi.

1. **N**apuh,
2. lákomnost,
3. nezhistost,
4. nevoshljívost,
5. poshréshnost,
6. jésa,
7. lenòba.

Grehi v' s. Duhá.

1. **P**redersno v' Boshjo milost greshti,
2. nad Boshjo milostjo obupati,
3. sposnani keršhanski resnizi vstavljati se,
4. svojimu blishnjimu savolj Boshje gnade nevoshljiv biti,
5. do lepiga opominjevanja oterpnjeno serze imeti,
6. v' nespokornosti terdovratno ostati.

V' nebo' vpijózhi grehi.

1. **R**adovoljni ubòj,
2. mutaſti ali Sodomſki gréh,
3. satéranje uboshzov, vdov in sirot,

4. délavzam in najémnikam saflushik sadersheváti ali utergováti.

Pluji grehi.

1. **V'** gréh svétovati,
2. grefhiti velévati,
3. v' drusih gréh pervoliti,
4. v' gréh napeljeváti,
5. drusih gréh hvaliti,
6. k' gréhu molzhati,
7. gréh preglédati,
8. gréha se vdeléshiti,
9. gréh sagovárjati.

Boshje zhednosti.

Vera, upanje, ljubesen, kakor na strani CXV.

*Poglavitne djanjske zhednosti kerškans-
stva.*

1. **M**odrost,
2. smérnost,
3. pravízhnost,
4. možnodufhnost ali serzhnost.

*Poglavitnim greham nasprotne zhed-
nosti*

1. **P**onishnost je napuhu nasproti,
2. dobrótljivost je lakómnosti nasproti,
3. zhistost je nezhistosti nasproti,
4. ljubésen je nevoshljívosti nasproti,
5. smérnost je poshréshnosti nasproti,
6. poterpeshljivost je jési nasproti,
7. gorézhnost do dóbriga je lenobi nasproti.

*Dolshnosti od Jesusa posebno perporó-
zhane.*

1. **N**ar préj Boshjiga kraljéstva in nje-
gove pravíze ískati,
2. sam sebe satajeváti,
3. svoj krisn nositi,
4. sa Kristusam hoditi,
5. krotek in ponishen biti,
6. sovráshnike ljubiti; jim dobro sto-
riti, kteri nas sovráshijo; moliti sa-
nje, kteri nas shalijo in pregánjajo.

Jesufovi blagri na gori.

1. **B**lagor ubogim v' duhu; ker njih je neběřhko kraljěřtvo.
2. Blagor krotkim; ker semljo bodo poředli.
3. Blagor šalořtnim; ker potrořhtani bodo.
4. Blagor jim, kteri so pravize lařhni in řejni; ker nařiteni bodo.
5. Blagor uřmiljenim; ker uřmiljenje bodo dořegli.
6. Blagor jim, kteri so zhiřtiga řerza; ker Bogá bodo glédali.
7. Blagor mirnim; ker otrozi Bořhji bodo imenováni.
8. Blagor jim, kteri řavoljo pravize pregánjanje terpě; ker njih je neběřhko kraljěřtvo.

Teľřne děla uřmiljenja.

1. **L**azhne nařititi,
2. řejne napojiti,
3. popotnike řprejěmati,
4. nage oblězhi,

5. bolnike obifkati,
6. jetníke reſhiti,
7. merlízhe pokopávati.

Duhovne déla uſmiljenja.

1. **G**réſhnike ſvariti,
2. nevédne uzhiti,
3. jim prav ſvétovati, kateri dvomijo
ali zvizblajo,
4. ſhaloſtne tolashiti,
5. krivizo voljno terpéti,
6. jim is ſerza odpuſtiti, kateri naſ sha-
lijo,
7. ſa ſhíve in mertve Bogá proſiti.

Evangeljſki ſvetje.

1. **R**adovoljno uboſhtvo,
2. vedno devíſhtvo,
3. védna pokórfhina pod duhovnim po-
glavárjem.

Poſlednje rezhi zhlovekove.

1. Smert, 2. ſodba, 3. pekel, 4. nebefa.

172

KASALO

prestavnih prasnikov.

Léto.	Nedeljka zherka.	Pepelni- za.	Velika- noz.	Binke- fhti.
1833	f	20. fvezhan.	7. m. trav.	26. v. trav.
1834	e	12. "	30. fufhza.	18. " "
1835	d	4. fufhza.	19. m. trav.	7. r. zveta.
1836	c b	17. fvezhan.	3. " "	22. v. trav.
1837	a	2. "	26. fufhza.	14. " "
1838	g	28. "	15. m. trav.	3. r. zveta.
1839	f	13. "	31. fufhza.	19. v. trav.
1840	e d	4. fufhza.	19. m. trav.	7. r. zveta.
1841	c	24. fvezhan.	11. " "	30. v. trav.
1842	b	9. "	27. fufhza.	15. " "
1843	a	1. fufhza.	16. m. trav.	4. r. zveta.
1844	g f	21. fvezhan.	7. " "	26. v. trav.
1845	e	5. "	23. fufhza.	11. " "
1846	d	25. "	12. m. trav.	31. " "
1847	c	17. "	4. " "	23. " "
1848	b a	8. fufhza.	23. " "	11. r. zveta.
1849	g	21. fvezhan.	8. " "	27. v. trav.
1850	f	13. "	31. fufhza.	19. " "
1851	e	5. fufhza.	20. m. trav.	8. r. zveta.
1852	d c	25. fvezhan.	11. " "	30. v. trav.
1853	b	9. "	27. fufhza.	15. " "
1854	a	1. fufhza.	16. m. trav.	4. r. zveta.
1855	g	21. fvezhan.	8. " "	27. v. trav.
1856	f e	6. "	23. fufhza.	11. " "
1857	d	25. "	12. m. trav.	31. " "
1858	c	17. "	4. " "	23. " "
1859	b	27. "	14. " "	2. r. zveta.
1860	a g	22. "	8. " "	27. v. trav.

n
f

Velikonozhni tvorik	256
Pervo nedeljo po veliki nozhi ali bélo nedeljo	258
Drugo nedeljo po veliki nozhi	261
Tretjo " " " "	263
Zheterto " " " "	265
Péto " " " "	267
Krishev téden	270
V ⁷ god Kriftusoviga vnebohóda	272
„Shéfto nedeljo po veliki nozhi	274
Bínkefhtno nedeljo	276
Bínkefhtni pondéljik	279
Bínkefhtni tvorik	281
V ⁷ prasnik prefvéte Trojize	283
Pervo nedeljo po bínkefhtih	284
V ⁷ prasnik f. réfhnjiga teléfa	287
Drugo nedeljo po bínkefhtih	289
Tretjo " " " "	291
Zheterto " " " "	293
Péto " " " "	296
„Shéfto " " " "	298
„Sédmo " " " "	300
Ósmo " " " "	302
Devéto " " " "	304
Deféto " " " "	307
Enajfsto " " " "	309
Dvanajfsto " " " "	311
Trinajfsto " " " "	314
„Shtirnajfsto " " " "	316
Pétnajfsto " " " "	319
„Shéftnajfsto " " " "	321
„Sédemnajfsto " " " "	324
Ófemnajfsto " " " "	326
Devetnajfsto " " " "	328
Dvajfeto " " " "	330
En in dvajfeto " " " "	332
Dvé in dvajfeto " " " "	335
Tri in dvajfeto " " " "	337
Poslednjo " " " "	340

II. Lastína Svetníkov.

	Stran
30. listognoja. V' dan f. Andreja aposteljna . . .	343
3. grudna. V' dan f. Franzífhka Kfaverja . . .	345
4. " " f. Barbare devíze muzhenke . . .	346
6. " " f. Nikolaja spovedovavza fhkofa. . .	347
8. " V' god spozhetja devíze matere Marije . . .	347
13. " V' dan f. Luzije devíze muzhenke . . .	351
18. " " perzhakovanja poroda dev. matere Marije	351
21. " " f. Tomasha aposteljna.	351
26. " V' prasník f. Shtefana perviga muzhenza . . .	20
27. " V' dan f. Joana aposteljna in evangelísta. . .	22
28. " " nedolshnih otrozhizhev	24
31. " " f. Silvestra papesha	28
Drugo nedeljo po rasglafhenji Gospodovím. V' prasník převetiga iména Jesufoviga.	353
17. profenza. V' dan f. Antonja puhavnika	355
18. " " ftola f. Petra v' Rimu	355
20. " " ff. Fabjana in Sebaštjana muzh.	355
21. " " f. Neshe devíze muzhenke	356
22. " " ff. Vinzenzja in Anaštazja muzh.	357
23. " " sarozhenja devíze Marije	358
25. profenz. V' dan spreobrnjenja f. Pavla apostel. 2. svezhana. V' god darovánja Jesufa Kristufa, in ozhíshévánja dev. matere Marije ali v' svezhnizo . . .	358 362
3. svezhan. V' dan f. Blasha muzhénza fhkofa . . .	364
5. " " f. Agate devíze muzhénke	364
6. " " f. Doroteje devíze muzhénke	365
9. " " f. Apolónije devíze muzhénke.	366
14. " " f. Valentina muzhénza	366
22. " " ftola f. Petra v' Antiohii	367
23. " " f. Margaréte Kortonfke	368
24. ali 25. " " f. Matija aposteljna.	369
11. fufhza. V' dan f. Franzífhke Rimfke vdove . . .	372
12. " " f. Gregerja papesha, zerk. uzheníka . . .	372
17. " " f. Jederti devíze	373
19. " " f. Joshefa shenina dev. mat. Marije . . .	373
21. " " f. Benedíkta abata	375

24.	fufhza.	V' dan f. Gabriela véliziga angela . .	375
25.	"	V' god vhlóvzhenja Sinú Boshjiga in o- snanjenja devízi materi Marii	377
	V' petik po tihi nedél.	V' dan VII shalóft dev. mat. Marije	379
27.	fufhza.	V' dan f. Ruperta spovedovavza fhkofa.	381
24.	maliga travna.	V' dan f. Jurja muzhénza .	381
25.	"	" " f. Marka evangelifta .	382
30.	"	" " f. Katarine Sienfke dev.	384
1.	véliziga travna.	V' dan ff. Filipa in Jakoba apoftel.	385
3.	"	" " snajdenja ívetiga krisha .	387
4.	"	" " ff. Florjana in tov. muzh.	390
5.	"	" " f. Gotharda spoved. fhkofa.	390
16.	"	" " f. Joana Nepom. muzhen.	391
17.	"	" " f. Jodoka spovedovávza .	436
25.	"	" " f. Urbana muzh. papesha.	392
31.	"	" " ff. Kanzjana in tov. muzh.	392
2.	reshniga zveta.	V' dan ff. Marzelina, Petra in Era- sma muzhenzov .	393
9.	"	" " ff. Prima in Felizjana muzh.	394
10.	"	" " f. Margarete kraljize. .	394
13.	"	" " f. Antonja Padovfkiga .	395
15.	reshn. zveta.	V' dan ff. Vida in tovarfhev muzh.	396
21.	"	" " f. Alojsja spovedovavza .	397
22.	"	" " ff. Aházja in tovarfh. muzh.	399
24.	"	" " rojftva f. Joana kerftnika .	400
26.	"	" " ff. Joana in Pavla muzhen.	402
29.	"	" " V' god apofteljnov Petra in Pavla .	404
2.	maliga ferpána.	V' dan obifkanja f. Marije devíze	407
4.	"	" " f. Ulrika spovedovávza fhkofa	409
12.	"	" " ff. Hermagora fhkofa in Fortu- nata diakona, muzhénzov, Kranj- fke deshele perporozhnikov .	409
13.	maliga ferpána.	V' dan f. Margarete dev. muzh.	410
16.	"	" " f. devíze Marije Karmelfke	410
17.	"	" " f. Aleksia spovedovávza .	412
20.	"	" " f. Elija preróka . .	413
22.	"	" " f. Marije Magdaléne .	414
25.	"	" " f. Jakoba apofteljna .	415
25.	"	" " f. Kriftofa muzhénza .	417

26.	mal. serpana. V' dan f. Ane matere Marije devize	417
2.	vélizig. serpana. V' dan f. Shtéfana papasha .	418
5.	" " " f. Marije devize Sneshnize	419
5.	" " " f. Osvalda spovedovavza.	420
6.	" " " ff. Kúfta in tovarfh. muzh.	421
10.	" " " f. Lavrenzja muzhénza .	421
15.	" " " Vélíko gospódnizo, ali v' god vnebovétja Marije devize.	422
16.	vélizig. serpana. V' dan f. Roka spovedovavza.	424
24.	" " " f. Jerneja apófteljna .	424
28.	" " " f. Avgúftina fhkofa in uzh.	426
29.	" " " obglavljenja f. Joana kerst.	427
	Pervo nedéljo kimovza. V' god vših angelov varhov	430
1.	kimovza. V' dan f. Egidja abata.	432
4.	" " f. Rosálie devize	432
8.	" Malo gospódnizo ali v' god rojstva Marije dev.	433
	Pervo nedéljo po mali gospódnizi. V' prasník svétiga iména Marije	433
14.	kimovza. V' dan povíshanja svétiga krísha	434
17.	kimovza. V' dan f. Lamberta fhkofa muzhénza .	436
21.	" " f. Matevsha apófteljna in evang.	436
27.	" " ff. Kosma in Damjana muzhénzov	438
29.	" " f. Mihaela véliziga angela	439
	Pervo nedéljo kosoperfka. V' prasník Marije devize svétiga roshniga kranza	440
4.	kosoperfka. V' dan f. Franzíhka Seraffkiga	441
12.	" " f. Makímilianna fhkofa muzhénza	442
15.	" " f. Teresije devize	442
16.	" " f. Gala abata	443
18.	" " f. Luka evangelísta	443
21.	" " f. Urshule in tovarfh., dev. muzh.	444
28.	" " ff. Simona in Juda apófteljnov	445
1.	listognoja. V' god vših svétínikov	447
2.	" V' dan f. Justa muzhénza	450
4.	" " f. Karola Boromeja fhkofa	450
6.	" " f. Leonarda abata	451
11.	" " f. Martina fhkofa	451
13.	" " f. Brikszija spovedovavza fhkofa	452
15.	" " f. Leopolda spovedovavza	452

19.	listognoja.	V ^o dan f. Elisabete kraljize vdove .	453
21.	"	" darovanja Marije divize .	453
22.	"	" f. Zezilije devize muzhenke .	454
23.	"	" f. Klemenca muzhenca papesha .	455
25.	"	" f. Katarine devize muzhenke .	455

III. Obzhina Svetnikov.

V ^o predgod aposteljna	I
V ^o dan eniga muzhenca fhkofa	III
" eniga muzhenca ne fhkofa	VII
" eniga muzhenca o velikonozhnim zhafu	XIV
" vezh muzhenzov o velikonozhnim zhafu	XVII
" vezh muzhen. sunej velikonozhniga zhafa	XXII
" spovedovavza fhkofa	XXIX
" zerkveniga uzhenika	XXXVII
V ^o dan spovedovavza ne fhkofa	XL
" abata	XLVI
" devize muzhenke	XLVIII
" devize ne muzhenke	LIV
" muzhenke ne devize	LIX
" svetnize ne devize ne muzhenke	LXII
V ^o god obletnize povvezhenja vsih zerkev	LXV
V ^o dan kakofhne sabvale	LXVII

Per mashah po mertvih.

V ^o dan spomina vsih vernih mertvih	LXIX
" smerti ali pokopa merlichoviga	LXXI
" obletnize po mertvih	LXXIII
Po mertvih fkosi leto	LXXXV

Perstavek.

Terpljenje Gospoda nashiga Jesufa Kristufa po spisu vsih shtirih evangelistov	LXXXVIII
--	----------

180
IV. Molitve per flushbi Boshji, s' po-
glavitnimi refnizami kerfhanfkiga
nauka.

Boshje zhednosti: véra, upanje, ljubésen	CXV	Stran
Litanije vsih svetnikov	CXVIII	
Molitve po litanijah v' dan f. Marka in kri- shev téden	CXXXV	
Molitve po litanijah per popoldanji flushbi Bo- shji ob nedéljah in prasnikih, kateri niso matere Boshje.	CXXX	
Molitve o posebnih potrebah.	CXXXIV	
Lavretanfke litanije. O prasnikih matere Boshje	CXLVI	
Roshni kranz	CLV	
Angelovo zhefhenje ob svonilu	CLVII	
Ozhitna spoved	CLVIII	
Poglavitne refnize kerfhanfkiga nauka	CLIX	

Hujfhi pogrédhki:

Stran 12	versta 13	namesti: „Kristusovo rojstvo pa je tako bilo: Ko je bila njegova mati Joshefu sarozhena“ beri: „Ko je bila Marija, mati Jesufova, Joshefu sarozhena.
„ XXII	„ 9	namesti: „Pravizhne dufhe“ beri: „Pra- vizhnih dufhe“
„ CXXX	„ 12	namesti: „daj“ beri: „daj nam“
„ ”	„ ”	namesti: „fkrivnosti“ beri: „svete fkriv- nosti“

187

Wagode Janer:

Logatz tege 7 Aprile 1868.

Wagode Janer

Ms 538 strani

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page, including the name "Karl Schmid" and the date "1842".

SLOVANSKA KNJIŽNICA LJUBLJANA

K RA

B 211

264-067

9540122

COBISS L